

Europeiska unionens officiella tidning

C 277

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofemte årgången

13 september 2012

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Regionkommittén

96:e plenarsessionen 18 och 19 juli 2012

2012/C 277/01	Regionkommitténs prioriteringar 2013 med hänsyn till Europeiska kommissionens arbetsprogram ...	1
---------------	---	---

YTTRANDEN

Regionkommittén

96:e plenarsessionen 18 och 19 juli 2012

2012/C 277/02	Yttrande från Regionkommittén: "Migration och rörlighet – en övergripande strategi"	6
2012/C 277/03	Yttrande från Regionkommittén: "Ökad solidaritet inom EU på asylområdet"	12
2012/C 277/04	Yttrande från Regionkommittén: "Framtidens städer: Ekologiskt och socialt hållbara städer"	18

SV

Pris:
8 EUR

(forts. på nästa sida)

III Förberedande akter

REGIONKOMMITTÉN

96:e plenarsessionen 18 och 19 juli 2012

2012/C 277/05	Yttrande från Regionkommittén: "EU:s finansieringsinstrument för inrikes frågor"	23
2012/C 277/06	Yttrande från Regionkommittén: "EU:s finansieringsinstrument inom området för rättvisa och medborgarskap"	43
2012/C 277/07	Yttrande från Regionkommittén: "En mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser"	51
2012/C 277/08	Yttrande från Regionkommittén: "Förslag till förordning om ett program för miljö och klimatpolitik (Life)"	61
2012/C 277/09	Yttrande från Regionkommittén: "Tilldelning av koncessioner"	74
2012/C 277/10	Yttrande från Regionkommittén: "Förslag till förordning om europeiskt territoriellt samarbete"	96
2012/C 277/11	Yttrande från Regionkommittén: "Flygplatspaketet"	110
2012/C 277/12	Yttrande från Regionkommittén: "Fonden för ett sammanlänkat Europa"	125
2012/C 277/13	Yttrande från Regionkommittén: "Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG"	137
2012/C 277/14	Yttrande från Regionkommittén "Horisont 2020 (Ramprogrammet för forskning och innovation)" ...	143
2012/C 277/15	Yttrande från Regionkommittén: "Kreativa Europa"	156
2012/C 277/16	Yttrande från Regionkommittén: "Civilskyddsmekanism för unionen"	164
2012/C 277/17	Yttrande från Regionkommittén: "Paketet 'Sociala företag'"	171

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

REGIONKOMMITTÉN

96:E PLENARSESSIONEN 18 OCH 19 JULI 2012

Regionkommitténs prioriteringar 2013 med hänsyn till Europeiska kommissionens arbetsprogram

(2012/C 277/01)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

BAKGRUND

- Kommissionens meddelande om kommissionens arbetsprogram 2012 "Att skapa europeisk förnyelse" ⁽¹⁾.
- Regionkommitténs resolution av den 15 december 2011 om Regionkommitténs prioriteringar 2012 med utgångspunkt i Europeiska kommissionens lagstiftnings- och arbetsprogram ⁽²⁾.
- Regionkommitténs resolution av den 16 februari 2012 till Europeiska rådets vårmöte 2012 om utkastet till fördrag om stabilitet, samordning och styrning i den ekonomiska och monetära unionen ⁽³⁾.
- Samarbetsavtalet mellan Europeiska kommissionen och Regionkommittén som undertecknades den 16 februari 2012.

Mot bakgrund av ovanstående önskar Regionkommittén framföra sina viktigaste ståndpunkter avseende kommissionens arbetsprogram 2013.

Unionens framtid

1. Samtidigt som Europeiska unionen står inför enorma utmaningar i kampen mot den finansiella, ekonomiska, sociala och politiska krisen är Regionkommittén övertygad om att det finns ett trängande behov av att Europeiska kommissionen för 2013 har ett arbetsprogram som kan främja hållbar tillväxt, nya arbetstillfällen och livskvalitet i Europa och återställa medborgarnas förtroende för den europeiska integrationsprocessen.

2. Regionkommittén anser att återhämtningen måste bygga på två lika betydelsefulla strukturreformspelare: förnyad tillväxt och budgetdisciplin.

3. Kommittén ställer sig bakom en fördjupad ekonomisk integration och en större samordning av politiska prioriteringar, intäkter och utgifter mellan alla förvaltningsnivåer samtidigt som man respekterar de nationella, regionala och lokala myndigheternas autonomi och behörighetsområden. Med utgångspunkt i subsidiaritetsprincipen och principen om flernivåstyre avvisar kommittén alla försök att direkt eller indirekt åternationalisera eller centralisera politiken.

⁽¹⁾ COM(2011) 777 final.

⁽²⁾ CdR 361/2011 fin.

⁽³⁾ CdR 42/2012 fin.

4. Regionkommittén uppmanar Europeiska kommissionen att motsätta sig försöken att med utgångspunkt i mellanstatliga avtal kringgå unionens demokratiska förfaranden, som har fastställts i fördragen, utan att man för den skull ifrågasätter de möjligheter till fördjupat samarbete som Lissabonfördraget skapar.

5. ReK erinrar om sin ståndpunkt ⁽⁴⁾ att ett tidigt antagande av den kommande fleråriga budgetramen för 2014–2020 i slutet av 2012 är en viktig signal om att EU kan möta globala utmaningar med sin egen strategi för tillväxt, nya arbetstillfällen och konkurrenskraft och en förutsättning för att sammanhållningspolitiken ska kunna fortsätta tillämpas utan avbrott.

6. Kommittén erinrar om att EU-budgeten är en investeringsbudget, att förslag till nedskärningar i program som ingår i EU:s tillväxtagenda därför bör stoppas och att man måste skapa nya egna resurser, i synnerhet i syfte att ersätta de nationella bidragen till EU:s budget.

7. Kommittén upprepar att de lokala och regionala myndigheterna är fast beslutna att delta i förenklingen av EU-stöden och översynen av budgetförordningen i syfte att minska byråkratin, öka de offentliga medlens hävstångseffekt på EU-nivå, nationell och regional nivå samt säkra öppenhet och redovisningsskyldighet gentemot skattebetalarna i EU.

8. Regionkommittén anser att Europeiska kommissionen bör lägga fram en analys av de effekter som fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen får på de lokala och regionala myndigheterna, och i synnerhet på det budgetmässiga oberoendet på lokal och regional nivå.

9. ReK stöder insatserna för att skapa budgetdisciplin, särskilt när det gäller att komma till rätta med höga statsskulder som allvarligt hotar solidariteten mellan generationerna. Genom att se till att de lokala och regionala myndigheterna har tillräcklig kapacitet att genomföra lämpliga investeringar, till exempel via projekt som medfinansieras av europeiska fonder och offentlig upphandling, kan man samtidigt skapa tillväxt.

10. ReK vill återigen uppmana kommissionen att integrera artikel 9 i EUF-fördraget om främjande av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt skydd och kampen mot social utestängning i alla sina förslag. Kommissionen bör lägga fram välavvägda rekommendationer om den europeiska planeringsterminen och beakta dessa fördragsbestämmelser i varje lagstiftningsakt som berör den finansiella och ekonomiska krisen.

11. Kommittén uppmanar kommissionen att samarbeta med ReK i utformningen av en europeisk akt för administrativa förfaranden.

Europa 2020-strategin och den europeiska planeringsterminen

12. Väl medveten om att den europeiska planeringsterminen ska bidra till ekonomisk tillväxt, budgetdisciplin och strukturförändringar vill ReK framhålla att Europeiska kommissionen och

medlemsstaterna också måste kunna förutse och på nära håll övervaka effekterna av dessa åtgärder på de lokala och regionala myndigheternas autonomi.

13. Kommittén välkomnar rent generellt den nya pakten för tillväxt och sysselsättning, som Europeiska rådet beslutade om i juni 2012, och stöder dess uppmaning om "att på varje förvaltningsnivå inom Europeiska unionen mobilisera alla medel, instrument och åtgärder" för att uppnå målen i Europa 2020-strategin ⁽⁵⁾.

14. ReK stöder Europeiska kommissionens insatser för att förbättra styrelseformerna, och i synnerhet partnerskapsprincipen, vid utarbetandet, genomförandet och utvärderingen av de nationella reformprogrammen. Kommissionen uppmanas dock att ta med en bedömning av dessa aspekter i alla landsspecifika rekommendationer.

15. Kommittén erinrar om behovet av att ta med resultat-inriktade strukturer som territoriella pakter i de nationella reformprogrammen ⁽⁶⁾. Dessutom är det viktigt att framhäva och stödja initiativ som främjar konkurrenskraft och innovation på lokal och regional nivå. Ett exempel på ett sådant initiativ är utmärkelsen Europeiska entreprenörsregioner (EER).

16. Kommittén önskar stärka sitt samarbete med Europeiska kommissionen under hela den politiska Europa 2020-processen och vill gärna medverka i utarbetandet av den årliga tillväxtstudien.

17. Kommittén skulle gärna se att Europeiska kommissionen regelbundet uppdaterar informationen om genomförandet av flaggskeppsinitiativen, i synnerhet genom att rapportera om de lokala och regionala myndigheternas deltagande i genomförandet.

18. ReK uppmanar Europeiska kommissionen att under 2013, i samband med utvärderingen av strategin efter halva tiden, redogöra för hur man vill skapa ett närmare samarbete med lokala och regionala myndigheter i detta hänseende.

19. Varje omfördelning av outnyttjade strukturfondsanslag till en ny tillväxtdagordning måste ligga i linje med subsidiaritetsprincipen och ske med de lokala och regionala myndigheternas medverkan.

20. Regionkommittén stöder Europeiska kommissionens fortsatta insatser för att anta viktiga utmaningar som arbetslösheten bland unga, sysselsättningen bland arbetstagare över 55 års ålder och inom socialt missgynnade grupper med hänsyn tagen till den nyckelroll som de lokala och regionala myndigheterna spelar i detta sammanhang. Kommittén uppmanar särskilt Europeiska kommissionen att lägga fram ett utkast till rådets rekommendation om en ungdomsgarantiförordning. Kommittén skulle gärna se att de nationella sysselsättningsplanerna kompletterades med en konkret lokal och regional dimension.

⁽⁴⁾ CdR 318/2010, föredragande: Mercedes Bresso och Ramón Luis Valcárcel Siso.

⁽⁵⁾ Europeiska rådets slutsatser (28–29 juni 2012, s. 7).

⁽⁶⁾ CdR 72/2011, föredragande: Markku Markkula.

21. ReK uppmanar kommissionen att se till att den kommande rekommendationen om barnfattigdom och barns välbefinnande innefattar de förslag som anges i ReK:s yttrande om barnfattigdom från februari 2012 (CdR 333/2011), särskilt förslaget om att anta en mer enhetlig strategi mot barnfattigdom och social utestängning som inbegriper de nationella, regionala och lokala nivåerna och om att inrätta en övervakningsram baserad på sunda indikatorer och kopplad till den befintliga rapporteringsmekanism som finns inom FN:s barnkonvention. Kommittén är övertygad om att det under 2013 kommer att behövas en utvärdering av krisens konsekvenser för barnfattigdomen som grundar sig på specifik rapportering från medlemsstaterna inom ramen för de nationella reformprogrammen och Europa 2020-strategin.

EU:s budget

22. Kommittén påpekar att EU-budgeten i kris- och åtstramningstider måste generera så mycket offentlig och privat medfinansiering som möjligt på alla styresnivåer⁽⁷⁾. Vi beklagar att det saknas statistiska uppgifter som skulle kunna ligga till grund för en ordentlig utvärdering av sådana hävstångs- och multiplikatoreffekter.

23. Kommittén stöder Europeiska kommissionens planer på att utarbeta en rapport om kvaliteten på de offentliga utgifterna⁽⁸⁾ och rekommenderar att en åtskillnad görs mellan *löpande utgifter* och *investeringar* i budgetunderskottsberäkningarna så att inte investeringar som är lönsamma på lång sikt betraktas som utgifter.

24. Regionkommittén betonar att man särskilt bör undersöka om det finns synergieffekter mellan EU:s budget och budgetarna på nationell, regional och lokal nivå under förutsättning att det finns lämpliga och effektiva samordningsmekanismer såsom driftskompatibilitet mellan offentliga förvaltningar som hanterar budgetfrågor, harmoniserade bestämmelser för redovisning av offentliga medel och budgetplaneringscykler samt jämförbara budgetstrukturer. Kommittén uppmanar Europeiska kommissionen att utarbeta en grönbok för att undersöka möjliga konkreta åtgärder på området.

Inre marknaden, små och medelstora företag och näringslivet

25. Regionkommittén uppmanar Europeiska kommissionen att ta med en Inre marknadsakt III i sitt arbetsprogram för 2013, som bör omfatta alla de återstående politiska initiativ i inre marknadsakten där inga åtgärder har vidtagits och bidra till att bevara jämvikten mellan de ekonomiska, sociala och förvaltningsmässiga pelarna med utgångspunkt i de fyra grundläggande friheterna.

26. Regionkommittén uppmanar Europeiska kommissionen att fästa särskild vikt vid åtgärder för att förbättra den gränsöverskridande rörligheten för arbetstagare och därmed värna om arbetstagarnas rättigheter och efterlyser ett förbättrat system för erkännande av kvalifikationer för att främja yrkesutövares rörlighet.

27. ReK uppmanar Europeiska kommissionen att dra tillbaka sitt förslag till rådets förordning om utövandet av rätten att vidta kollektiva åtgärder i samband med etableringsfriheten

och friheten att tillhandahålla tjänster, som har lett till att 12 nationella parlament har satt igång systemet för tidig varning om subsidiaritetsöverträdelse.

28. ReK betonar den viktiga roll som små och medelstora företag spelar för den ekonomiska återhämtningen och sysselsättningen på lokal och regional nivå. Denna roll kan stärkas ytterligare genom att små och medelstora företag, universitet och lokala och regionala myndigheter deltar i EU-finansierade forsknings- och innovationsprogram.

29. Kommittén uppmanar Europeiska kommissionen att förbättra de små och medelstora företagens tillgång till finansiering och offentliga upphandlingskontrakt och fortsätta minska den administrativa bördan.

30. Kommittén förväntar sig att Europeiska kommissionen gör Regionkommittén delaktig i översynen av flaggskeppsinitiativet om industripolitiken.

31. ReK stöder Europaparlamentets begäran om att kommissionen, senast i januari 2013, på grundval av artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska lägga fram ett förslag till direktiv för att säkra tillgången till grundläggande betalningstjänster för alla konsumenter som är lagligt bosatta i unionen.

32. ReK efterlyser på nytt en europeisk agenda för offentligt subventionerade bostäder, som tydliggör de konkurrensregler som gäller för offentligt subventionerade bostäder och ger de lokala och regionala myndigheterna de medel de behöver för att tillhandahålla anständiga bostäder till rimliga priser, främja social mångfald och bekämpa diskriminering.

33. ReK uppmanar Europeiska kommissionen att lägga fram ett reviderat förslag till förordning om europeiska ömsesidiga bolag nu när det första förslaget har dragits tillbaka.

Energi

34. ReK efterlyser en uppföljning under 2013 av färdplanen för energi 2050 så att de lokala och regionala myndigheterna får möjlighet att bidra till att främja en decentraliserad hållbar energiförsörjning och energiinfrastruktur såsom smarta nät som ett centralt inslag i resurseffektiviteten och den gröna ekonomin. Därför uppmanar Regionkommittén Europeiska kommissionen att utveckla en övergripande investeringsram med en tidsplan som sträcker sig fram till 2030 för att skapa tillräcklig säkerhet för både marknadsaktörer och lokala och regionala myndigheter.

35. ReK uppmanar Europeiska kommissionen att utvärdera de olika möjligheterna att skapa ett finansieringsinstrument med decentraliserad förvaltning i syfte att stimulera lokala och regionala myndigheter och i synnerhet borgmästaravtalets parter att genomföra handlingsplanerna för hållbar energi. Regionkommittén efterlyser också en bättre sammankoppling av finansiella stödåtgärder för energieffektivitet och sparsam energianvändning i EU:s framtida stödprogram⁽⁹⁾.

36. ReK vill uppmana Europeiska kommissionen att vidta åtgärder för att lösa de anslutningsproblem som finns mellan olika medlemsstater och mellan olika regioner i medlemsstaterna samt att främja insatser som underlättar utveckling av mikroproduktion av energi och integrering av denna i distributionsnäten.

⁽⁷⁾ CdR 318/2010, föredragande: Mercedes Bresso och Ramón Luis Valcárcel Siso.

⁽⁸⁾ Se COM(2012) 299, punkt 2.1.

⁽⁹⁾ CdR 85/2012, föredragande: Brian Meaney.

37. Regionkommittén skulle gärna se att små och medelstora företag och lokala och regionala myndigheter fick bättre möjligheter till lån från Europeiska investeringsbanken för investeringar i energieffektivitet och förnybar energi.

Regionalpolitik

38. Det är synnerligen viktigt att uppnå målet om att tidigt under 2013 anta lagstiftningspaketet om sammanhållningspolitiken 2014–2020 för att ge lokala och regionala myndigheter möjlighet att inleda strukturfondsprogrammen den 1 januari 2014.

39. ReK vill uppmana Eurostat att tillsammans med de nationella statistikbyråerna i tid tillhandahålla de jämförbara uppgifter som behövs om bruttoregionalprodukten.

40. ReK framhåller att den territoriella dimensionen av EU-politiken måste beaktas på ett mer samordnat och enhetligt sätt och föreslår att Europeiska kommissionen tar med dessa aspekter i sitt framtida konsekvensbedömningsarbete och regelbundet rapporterar om dem ⁽¹⁰⁾.

41. ReK vill uppmana Europeiska kommissionen att utvidga systemet för tillfällig utstationering av EU-tjänstemän till att omfatta nivån under den nationella (i stället för att enbart fokusera på den nationella nivån) i syfte att öka kunskapen inom EU-institutionerna om det praktiska genomförandet av EU-lagstiftningen och EU-projekt på lokal och regional nivå.

Transporter

42. Kommittén välkomnar det kommande förslaget om EU:s framtida hamnpolitik och vill gärna att förslaget blir föremål för en territoriell konsekvensbedömning. Kommittén deltar gärna i denna.

43. Regionkommittén framhåller vikten av hållbar rörlighet i städerna och åtgärder för att främja ett elektroniskt och smart biljettsystem som omfattar alla transportsätt, inklusive buss, järnväg, båt, bilpooler, cykeldelning och vägavgifter, för att främja driftskompatibla transportsystem och öka användningen av kollektivtrafiken.

Miljö

44. Kommittén konstaterar att tendensen mot avtagande förbättringar på luftkvalitetsområdet i stor utsträckning är en följd av bristen på ambition i EU:s politik för att angripa problemen vid källan och av alltför begränsade nationella insatser. En stor del av bördan och ett stort ansvar när det gäller att lösa problemen läggs på de lokala och regionala myndigheterna ⁽¹¹⁾. Regionkommittén välkomnar förslag på åtgärder för att komma till rätta med problemen i den kommande översynen av EU-lagstiftningen om luftkvaliteten.

45. Kommittén förväntar sig att ambitionsnivån och tidsramarna för EU:s utsläppspolitik (vid källan) och immissionspolitik i samband med denna översyn samordnas och att i synnerhet direktivet om nationella utsläppstak stärks för att

minska bakgrundskoncentrationerna. Kommittén skulle också gärna se att normer för fordon beträffande utsläpp av kväveoxider (NO₂ och NO_x) och partiklar skärps och att man tar itu med utsläpp från fartygs- och flygtrafik samtidigt som indikatorerna och kriterierna för mätning förenklas. Kommittén uppmanar dessutom till en integrering av EU:s politik för luftkvalitet i andra politikområden, i synnerhet transport-, bostads-, industri-, energi- och klimatpolitik.

46. Kommittén anser att EU:s strategi för anpassning till klimatförändringarna måste innehålla ett avsnitt om särskilda anpassningsåtgärder på lokal och regional nivå samt riktlinjer och stöd till lokala och regionala beslutsfattare. Likaså bör man undersöka möjligheterna att inrätta en arbetsgrupp om anpassningsstrategier för särskilt sårbara europeiska regioner och samla representanter för ReK, GD Klimatpolitik, Europeiska miljöbyrån, Gemensamma forskningscentrumet och lokala och regionala nätverk och sammanslutningar.

Jordbruk och havspolitik

47. Kommittén betonar behovet av ett riktat meddelande om ett nytt europeiskt kvalitetsprogram för lokala livsmedel eftersom lokala livsmedelssystem bidrar till att stödja den lokala och regionala ekonomin genom att skapa sysselsättning inom jordbruk och livsmedelsindustri.

48. ReK skulle gärna se att kommissionen på ett smidigare sätt bidrog till att lösa den nuvarande blockeringen mellan Europaparlamentet och rådet när det gäller den rättsliga grunden för de fleråriga planerna inom fiskerisektorn. Kommittén hoppas att EU i paketet med förslag om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken föreslår fler åtgärder för en ökad decentralisering av fiskeripolitiken och genomförandeåtgärder som är avpassade till behoven och problemen i regionerna längs kusterna och de inre vattenvägarerna.

49. ReK stöder utvecklingen av havsområdesstrategier som ett verktyg för en integrerad havspolitik men anser att sådana strategier, exempelvis den strategi som kommer att antas för Atlantområdet 2013, måste ha en starkare territoriell dimension och att man i detta sammanhang måste dra lärdom av erfarenheterna från den makroregionala strategin.

EU-medborgarskap

50. Den lokala och regionala dimensionen bör beaktas i initiativ som bygger vidare på och stärker medborgarnas rättigheter och i åtgärder för att återställa medborgarnas förtroende för EU och dess institutioner. ReK vill framhålla att man måste se till att engagera barn och ungdomar med hänsyn till deras förmåga att utöva sina medborgerliga rättigheter och skyldigheter. Kommittén uppmanar kommissionen att fokusera på denna utmaning i det arbete som planeras inom ramen för Europaåret för medborgarna 2013 och som ReK har för avsikt att bidra till.

51. Regionkommittén är fast besluten att bidra till uppföljningen av framgångsrika medborgarinitiativ i samarbete med övriga EU-institutioner.

⁽¹⁰⁾ CdR 273/2011, föredragande: Luc Van den Brande.

⁽¹¹⁾ CdR 329/2011, föredragande: Cor Lamers.

Ett bredare Europa och Europa i världen

52. Regionkommittén anser att man bör förenkla tillgången till relevanta EU-anslag för de lokala och regionala aktörerna i länder som ingår i den europeiska grannskapspolitiken (ENP) och göra det möjligt även för parter i grannskapsländer att delta i befintliga program, exempelvis EGTS.

53. Vi vill än en gång framhålla att vi har för avsikt att fortsätta det fruktbara samarbetet med Europeiska kommissionen inom ramen för programmet för kommunal förvaltning i syfte att förbättra kompetensutvecklingen på lokal nivå och främja kunskapen om EU och dess förfaranden i kandidatländer

och potentiella kandidatländer. Kommittén uppmanar kommissionen att undersöka möjligheterna att utöka samarbetet till lokala myndigheter i länder som ingår i den europeiska grannskapspolitiken.

54. Regionkommittén utgår från att dess rekommendationer kommer att beaktas vid utformningen av kommissionens arbetsprogram för 2013 och ger Regionkommitténs ordförande i uppdrag att överlämna denna resolution till Europeiska kommissionens ordförande, Europeiska rådets ordförande, Europaparlamentets talman, det cypriotiska ordförandeskapet och de kommande irländska och litauiska ordförandeskapen.

Bryssel den 19 juli 2012

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

YTTRANDEN

REGIONKOMMITTÉN

96:E PLENARSESSIONEN 18 OCH 19 JULI 2012

Yttrande från Regionkommittén: "Migration och rörlighet – en övergripande strategi"

(2012/C 277/02)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- ReK betonar att respekten för migranternas mänskliga rättigheter och solidaritet med de länder som majoriteten av migrationsströmmarna kommer ifrån bör genomsyra alla delar av EU:s migrationspolitik, också förbindelserna med tredjeländer, i full överensstämmelse med principerna i artikel 21.1 i EU-fördraget.
- Det krävs en noggrann undersökning av alla orsaker till migration, inklusive klimatförändringarna, för att utforma en lämplig rättslig ram för personer som flyr från sitt ursprungsland på grund av naturkatastrofer eller klimatförhållanden som hotar deras överlevnad eller fysiska säkerhet.
- En förutsättning för den övergripande strategin för migration är flernivåstyre, som behövs för att strategin ska förvaltas på den nivå som är mest lämplig med hänsyn till omständigheterna och i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen, och för att säkerställa största möjliga välbefinnande för berörda personer både i ursprungsländerna och i destinationsländerna.
- Kommittén anser i synnerhet att man ska ta full hänsyn till de regionala och lokala myndigheterna i genomförandet av den övergripande strategin och att man bör bygga vidare på både befintliga decentraliserade samarbetsprojekt och strukturerade dialoger såsom Arlem och Corleap.

Föredragande	Nichi VENDOLA (IT-PSE), regionpresident i Apulien
Referensdokument	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – En övergripande strategi för migration och rörlighet COM(2011) 743 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. Regionkommittén understryker att den övergripande strategin har stor betydelse som referensram för EU:s insatser i den globala hanteringen av migration och rörlighet och som ett verktyg som ger en helhetsbild av migrationspolitiken, samtidigt som den syftar till att samordna EU:s insatser inom området för yttre förbindelser och utvecklingspolitik med invandringspolitiken.

2. ReK välkomnar att Europeiska kommissionen lägger fram en uppdaterad version av den övergripande strategin, som är mer strukturerad och inriktad på migranterna och på respekten för de mänskliga rättigheterna i ursprungsländerna, transitländerna och destinationsländerna.

3. Kommittén framhåller att den mänskliga rättigheten att lämna varje land, även sitt eget, och att återvända till sitt land⁽¹⁾, är den juridiska utgångspunkten för alla resonemang om migration, och att det är viktigt att främja en frivillig migration oavsett orsakerna till migrationen och destinationslandets särskilda krav⁽²⁾.

4. ReK betonar att respekten för migranternas mänskliga rättigheter och solidaritet med de ursprungsländer som majoriteten av migrationsströmmarna kommer ifrån bör genomsyra alla delar av EU:s migrationspolitik, också förbindelserna med tredjeländer, i full överensstämmelse med de principer som anges i artikel 21.1 i EU-fördraget.

5. Kommittén anser att man bör säkra ett effektivt skydd av de mänskliga rättigheterna när man fastställer inreseomöjligheterna för medborgare från tredjeland och åtgärderna för mottagande och integration av migranter.

6. Kommittén framhåller att både EU:s och medlemsstaternas avtal om återtagande och avtal om viseringslättnader samt alla åtgärder för att bekämpa irreguljär migration bör respektera de mänskliga rättigheterna i överensstämmelse med framför allt EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna och Europeiska

konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, såsom Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna konsekvent har fastslagit.

7. Behovet av att bromsa migrationsströmmarna får aldrig gå före varje individs rätt att söka internationellt skydd i EU, som bör förbli en tillflyktsort för dem som flyr från förföljelse eller som har behov av skydd.

8. ReK konstaterar att det finns risk för att den ekonomiska krisen, som påverkar de flesta medlemsstaterna, förvärrar den inneboende spänningen mellan gränskontrollpolitiken och respekten för migranternas mänskliga rättigheter.

9. Det är nödvändigt att noggrant undersöka alla orsaker till migration, inklusive klimatförändringarna⁽³⁾, för att fastställa en lämplig rättslig ram för personer som flyr från sitt ursprungsland på grund av naturkatastrofer eller klimatförhållanden som hotar deras överlevnad eller fysiska säkerhet⁽⁴⁾.

10. ReK uppmanar kommissionen att offentliggöra arbetsdokumentet om migration och klimatförändringar, såsom ursprungligen angavs i meddelandet om migration av den 4 maj 2011⁽⁵⁾.

11. ReK anser att det med tanke på den övergripande strategins effektivitet är nödvändigt att stärka samordningen mellan EU och den nationella, regionala och lokala nivån och med tredjeländer.

12. Kommittén upprepar vad den redan tidigare påpekat, dvs. att "de lokala och regionala myndigheterna befinner sig i första ledet och i avsevärd utsträckning berörs av en gemensam invandringspolitik. Dels berörs de av de svårigheter den illegala migrationen skapar, dels ska de tillhandahålla en rad tjänster till dessa personer inom ramen för den lokala integrationsprocessen. Därför bör de aktivt engageras i utarbetandet av ett

⁽¹⁾ Artikel 13, punkt 2 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna; artikel 2, punkt 2 i protokoll 4 till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt artikel 12, punkt 2 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter.

⁽²⁾ Europaparlamentets resolution P6_TA(2006)0319 om "Utveckling och migration" av den 6 juli 2006.

⁽³⁾ ReK:s yttrande ENVE-V-008 om "De lokala och regionala myndigheternas roll i främjandet av hållbar vattenförvaltning", den 30 juni–1 juli 2011, punkt 14, och ett yttrande från Arlems SUDEV-utskott om sambandet mellan ökenspridning och klimatförändringar i Medelhavsområdet, den 31 januari 2012.

⁽⁴⁾ <http://www.unhcr.org/pages/49e4a5096.html>.

⁽⁵⁾ Meddelande om migration, COM(2011) 248, s. 21.

europiskt regelverk för laglig invandring, i åtgärderna för bekämpning av olaglig invandring och i utvecklingssamarbetet med ursprungsländerna" ⁽⁶⁾.

13. Kommittén välkomnar de betydande framsteg som gjorts för att göra migranternas penningöverföringar till ursprungsländerna öppnare, säkrare och billigare, och stöder kommissionens strävan att kanalisera överföringarna till produktionsfrämjande investeringar.

14. Kommittén värdesätter att den övergripande strategin riktar uppmärksamheten mot den möjliga roll tredjelandsmedborgare kan spela i både utvecklingspolitiken och regleringen av migrationsströmmarna samt att den främjar stödsatserna vid avresan och integrationsåtgärderna i destinationsländerna.

De regionala och lokala myndigheternas roll i genomförandet av den övergripande strategin

15. En förutsättning för att den övergripande migrationsstrategin ska fungera är att förvaltningen sköts på flera nivåer så att strategin, beroende på omständigheterna och i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen, styrs på den lämpligaste nivån i en strävan att säkerställa största möjliga välfärd för de enskilda individerna i ursprungs- och destinationsländerna.

16. Regionerna och de lokala myndigheterna är nyckelaktörer i den övergripande strategin: De kan samtidigt vara både initiativtagare till och genomförare av social- och sysselsättningspolitik och politik för mottagande, integration och hantering av irreguljär migration. De kan också inleda intensiva dialoger och olika former av samarbete med ursprungsländerna och transitländerna för migrationsströmmarna ⁽⁷⁾.

17. Regionerna och de lokala myndigheterna stöder redan nu dialog med motsvarande myndigheter i tredjeländer, varav flera är ursprungsländer eller transitländer för migrationsströmmar, och decentraliserade samarbetsprojekt.

18. Kommittén anser att Församlingen för regionala och lokala myndigheter i EU och Medelhavsområdet (Arlem) och konferensen för regionala och lokala myndigheter i länderna inom det östliga partnerskapet (Corleap) är idealiska forum för att utveckla dialogen med de regionala myndigheterna i Medelhavsområdet och östra Europa om invandrings- och utvecklingspolitiken.

19. Kommittén anser att man bör eftersträva största möjliga överensstämmelse mellan medlemsstaternas bilaterala initiativ och de befintliga regionala och bilaterala dialogerna, som utgör verktyg i EU:s utrikespolitik på invandringsområdet, och att

denna överensstämmelse också bör säkras genom att man fullt ut erkänner regionernas och de lokala myndigheternas strävan att föra en dialog.

20. ReK uppmanar institutionerna att betrakta regionerna och de lokala myndigheterna som huvudaktörer i den övergripande strategin, i enlighet med deras behörighet i medlemsstaterna, och att bevilja dem EU-stöd, utan ingripande från de centrala myndigheternas sida och med beaktande av de skillnader som finns mellan de olika medlemsstaterna.

21. ReK uppmanar kommissionen att främja innovativa projekt för att göra det lättare att matcha efterfrågan och utbud av arbetskraft och att använda de regionala och lokala myndigheterna som förmedlare, eftersom de har kompetens på detta område i många medlemsstater. Målet är att skapa ett effektivt verktyg för att hantera bland annat problemet med brist på kompetens inom vissa delar av arbetsmarknaden.

22. Kommittén hoppas att de regionala och lokala myndigheterna också involveras i uppdateringen av EU:s invandringsportal så att den på detta sätt kan erbjuda relevant information för invandrarna om den mottagande regionen, staden eller kommunen.

Förhållandet mellan invandringspolitik och politik för utvecklingssamarbete

23. Enligt Regionkommittén är det mycket viktigt att alltid säkerställa att EU:s migrations- och utvecklingspolitik stämmer överens med den externa invandrings- och asylpolitiken. EU:s och medlemsstaternas insatser i tredjeländer bör alltid i första hand bygga på principerna om solidaritet och utvecklingssamarbete i syfte att undanröja migrationens underliggande orsaker och utrota fattigdomen, och man bör fästa särskild vikt vid att mobilisera dessa länders inhemska resurser och stödja institutionsuppbyggnad och bättre styresformer och en starkare rättsstat, vilket är avgörande för att främja ekonomisk och social förändring.

24. ReK uppmanar kommissionen att fördela resurserna till utvecklingsländerna i enlighet med utvecklingssamarbetets principer, prioriteringar och strategier, och samtidigt beakta principen om "mer för mer".

25. Kommittén anser att principen om reciprocitet bör vara i linje med principerna om utvecklingssamarbete, i synnerhet när det gäller partnerskapen för rörlighet och den gemensamma agendan för migration och rörlighet ⁽⁸⁾.

⁽⁶⁾ ReK:s yttrande CONST-IV-017 om "En gemensam invandringspolitik för Europa", den 26–27 november 2008, föredragande Werner Jostmeier.

⁽⁷⁾ ReK:s yttrande CONST-IV-017 om "En gemensam invandringspolitik för Europa", den 26–27 november 2008, punkt 5.

⁽⁸⁾ Principen är ett genomgående element i förslaget till rådets förordning COM(2011) 290 om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav.

26. Vid genomförandet av den övergripande strategin bör man se till att alla utsatta grupper får tillräckligt skydd, framför allt underåriga utan medföljande vuxen, både genom att styra insatserna i tredjeländer på rätt sätt och genom att tillhandahålla lämpliga former för mottagande och social integration i medlemsstaterna, och genom att samtidigt främja spridningen av många regionala och lokala myndigheters bästa praxis i medlemsstaterna. ReK uppmanar dessutom Europeiska kommissionen att säkerställa ett effektivt genomförande av åtgärderna i handlingsplanen avseende underåriga utan medföljande vuxen.

27. Det bör utarbetas en strategi med verkligt genusperspektiv för att uppvärdera kvinnornas särskilda roll i migrationen och den sociala integrationen av hela familjer i värdländerna.

28. Det finns en risk att EU:s invandringspolitik är oförenlig med politiken för utvecklingssamarbete, eftersom den syftar till att locka högkvalificerade personer från tredjeländer för att uppfylla Europa 2020-strategins mål för demografisk och ekonomisk utveckling.

29. Kommittén tvivlar på att effekterna av den kompetensflykt som orsakas av en selektiv migrationspolitik kan bekämpas genom cirkulär migration, eftersom det inte är helt klart hur effektiv den kommer att vara och vilken konkret effekt den kommer att få.

30. ReK anser också att cirkulär migration kan vara oförenlig med målet om att integrera invandrare. Man måste därför fastställa integrationsstrategier enbart för dessa arbetstagare så att de kan integreras effektivt trots att deras vistelse i EU inte är tänkt att vara långvarig⁽⁹⁾.

31. Erkännande av utbildningsbevis och kvalifikationer på grundval av harmoniserade villkor är grundläggande för att undvika kompetensslöseri och att migranter verkligen kan integreras och, vid cirkulär migration, återintegreras i ursprungslandet.

32. Vi uppmanar kommissionen att stödja åtgärder för att hjälpa länder som håller på att förenkla erkännandet av utbildningsbevis och kvalifikationer och att främja informellt erkännandet av kunskaper för att underlätta rörligheten för arbetstagare från tredjeländer på den europeiska arbetsmarknaden.

33. Kommittén hoppas att begäran till tredjeländer att delta i samarbetet för att begränsa migrationsströmmarna aldrig leder till restriktioner vad gäller varje persons mänskliga rättighet att lämna ett land, även sitt eget, särskilt när tredjeländer uppmanas att kontrollera utvandringen mot bakgrund av lagstiftningen i destinationslandet.

34. Det behövs ökade investeringar i projekt för utvecklingssamarbete som riktar sig till utbildnings- och hälsovårdssektorn och som direkt involverar universitet och främjar rörligheten för forskare och andra akademiker.

35. Kommittén stöder framställan till Europaparlamentet om att det ska anta ett Erasmus- och Leonardo da Vinci-program för Europa-Medelhavsområdet som ett konkret verktyg för dubbelriktad rörlighet mellan studerande på båda sidorna om Medelhavet.

36. Man bör effektivt främja rörligheten för unga, särskilt studerande, bland annat genom att göra det lättare att utfärda viseringar, minska byråkratin och avsätta tillräckliga ekonomiska resurser.

37. Programmet *Erasmus för alla* bör främjas och stödjas, liksom befintlig bästa praxis för utbyte mellan unga, t.ex. *Eurodissey*-programmet, som stöds av Europeiska regionförsamlingen.

38. Kommittén anser att det är nödvändigt att fördjupa analysen av det migrationstryck som orsakas av ekonomiska obalanser så att man kan ta fram effektiva verktyg för att hantera dessa, bland annat planer som också säkrar rörligheten för lågkvalificerade arbetstagare som fortfarande är mycket efterfrågade i vissa medlemsstater. Detta kan inte uppnås endast med hjälp av cirkulär migration.

39. Tredjelandsmedborgare som inte bor i hemlandet bör också involveras i åtgärder före avresan. Man bör utnyttja befintliga webbplatser som förvaltas direkt av invandrarorganisationer och som ger aktuell information på ett språk som de potentiella migranterna förstår.

40. Vi välkomnar att åtgärderna före avresan framhävs, men anser att de behöver större investeringar. Man bör involvera de icke-statliga organisationer som redan arbetar i migranternas ursprungsländer och de regionala och lokala myndigheter som medverkar i förfarandena för mottagande och integration av migranterna och deras familjer.

Bekämpning av irreguljär migration

41. ReK välkomnar att EU har åtagit sig att bekämpa irreguljär migration, i synnerhet åtgärderna mot människohandel och mot arbetsgivare som anställer personer utan giltiga uppehållstillstånd.

42. Kommittén betonar att det är viktigt att kampen för att bekämpa irreguljär migration utgår från en metod som tar hänsyn till att migranterna riskerar att falla offer för olaglig människohandel och därför måste skyddas.

⁽⁹⁾ Utkast till ReK:s yttrande om "Den nya europeiska agendan för integration", punkt 60; utkast till yttrande från CIVEX-utskottet om rätten till familjeåterförening, föredragande Sergio Soave, punkt 11.

43. Vi uppmanar kommissionen att fortsätta med sitt arbete med att analysera och bekämpa svartarbete, som är ett stort problem för hela unionens ekonomi och ett incitament för irreguljära migranter, som riskerar att exploateras på arbetsmarknaden eller utnyttjas i kriminella nätverk.

44. Enorma finansiella investeringar har också gjorts i åtgärder för att bekämpa irreguljär migration, bland annat gränskontrolloperationer som genomförts av byrån Frontex.

45. Kommittén betonar att det är mycket viktigt att respektera de mänskliga rättigheterna, i synnerhet principen om *non-refoulement*, i alla faser av gränskontrollen, och i samband med detta EU-institutionernas och särskilt Europaparlamentets skyldighet att strikt övervaka verksamheten inom Frontex.

46. Kommittén efterlyser liknande övervakning av det internationella samarbete som förvaltas direkt av Frontex, som har befogenhet att ingå internationella avtal av teknisk natur med tredjeländer. Avtalens innehåll bör bli öppnare och deras tillämpningsområde bör preciseras noggrant.

47. ReK anser att det behövs noggranna kostnads- och nyttoanalyser av förhållandet mellan alla befintliga verktygs fördelar och nackdelar, inklusive kostnaderna för återvändandeförfarandena (förvar och påtvingat återvändande) och staternas faktiska omkostnader för frivilligt respektive påtvingat återvändande.

48. Det är viktigt att undvika att migranter med giltiga uppehållstillstånd blir irreguljära till följd av otillräcklig flexibilitet i nationell lagstiftning, vilket medför att antalet personer med utgångna uppehållstillstånd ökar (*overstayers*).

49. Kommittén hoppas att EU-institutionerna och medlemsstaterna allvarligt överväger möjligheten till inresa i Europeiska unionen för att söka arbete, som uttryckligen nämns i artikel 79.5 i EUF-fördraget.

50. Kommittén anser att tillgången till lagliga inresekanaler bör betraktas som ett av de viktigaste sätten att bekämpa irreguljär migration och fenomenet med *overstayers*, samt som ett sätt att säkra en viss grad av solidaritet med migrationsströmarnas ursprungsländer.

51. ReK uppmanar institutionerna att inarbeta återtagandestrategin i den övergripande migrationsstrategin för att säkerställa att den genomsyras av principerna för utvecklingssamarbetet och inte blir ett separat och osammanhängande instrument.

52. Återtagandeaftalen måste utvärderas regelbundet, i synnerhet eftersom transitländerna är skyldiga att återta inte bara sina egna medborgare utan också migranter som har rest

genom landet och vidare till EU och som riskerar att hamna i ingenmansland, vilket förvärrar situationen i transitländerna och utsätter migranterna för allvarliga risker för brott mot de mänskliga rättigheterna.

Den yttre dimensionen av asylfrågor

53. Ett stärkande av asylsystemen i tredjeländer bör inte betraktas som en möjlighet att slippa erkänna rätten till internationellt skydd inom EU.

54. ReK ställer sig positiv till att EU i de regionala skyddsprogrammen har samarbetat med FN:s flyktingkommissariat, trots att det europeiska skyddet är mer omfattande än det som erkänns i Genèvekonventionen om flyktingar, eftersom det också innehåller subsidiärt skydd och skydd mot behandling som bryter mot Europeiska konventionen om skydd av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

55. Kommittén hoppas att EU:s åtgärder aldrig kommer att hindra asylsökande att lämna det land där de befinner sig för att söka skydd i ett EU-medlemsland.

56. Kommittén anser att det är nödvändigt att se över Dublin II-förordningen, i synnerhet med tanke på EU-domstolens tydliga kritik, för att effektivt säkra solidariteten mellan medlemsstaterna, samtidigt som man fullt ut respekterar de mänskliga rättigheterna, inklusive rätten till familjeåterförening.

57. ReK uppmanar kommissionen att införliva adekvata skyddsklausuler för asylsökande och flyktingar i rörlighetspartnerskapen.

58. ReK uppmanar institutionerna att, tillsammans med medlemsstaterna, göra spanings- och räddningstjänsten till sjöss effektivare, särskilt genom bättre samordning och fastställande av gemensamma kriterier för identifiering av den lämpligaste säkra platsen där räddade migranter kan stiga i land.

Sammanfattande kommentarer

59. ReK uppmanar kommissionen, rådet och Europaparlamentet att fortsätta debatten om den övergripande strategins fyra pelare, så att alla berörda aktörer kan delta fullt ut i genomförandet.

60. Kommittén anser i synnerhet att man ska ta full hänsyn till de regionala och lokala myndigheterna i genomförandet av den övergripande strategin och att man bör bygga vidare på både befintliga decentraliserade samarbetsprojekt och strukturerade dialoger såsom Arlem och Corleap.

61. ReK uppmanar kommissionen att fortsätta analysera migrationens orsaker och kännetecken på global nivå för att kunna fastställa effektiva strategier för att hantera fenomenet, vilket är viktigt för solidariteten med tredjeländer.
62. ReK beklagar de politiska strategierna för att kriminalisera migranter och välkomnar åtgärder för att bekämpa kriminella nätverk som migranter faller offer för.
63. Kommittén efterlyser en strategi för att bekämpa irreguljär migration som inte enbart är inriktad på gränskontroller och på att stoppa migranterna vid avresan, utan också bygger på verkliga möjligheter till laglig inresa som också står öppna för lågkvalificerade arbetstagare. Dessutom måste den ta hänsyn till de enskilda medlemsstaternas särskilda förutsättningar.

Bryssel den 18 juli 2012

Regionkommitténs
ordförande
Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén: "Ökad solidaritet inom EU på asylområdet"

(2012/C 277/03)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Rätten till asyl är av största vikt, som mänsklig rättighet men även som landvinning i ett civiliserat samhälle, och den är förankrad i internationell rätt, t.ex. i Genèvekonventionen, EU:s stadga om grundläggande rättigheter, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och samtliga medlemsstaters lagstiftning utan något som helst undantag. Hörnstenen för asylrätten utgörs av principen om "non-refoulement".
- Med hänvisning till artikel 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är solidaritet och rättvis ansvarsfördelning etablerade begrepp som präglar all EU-politik som, inom ramen för ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, avser rörligheten för personer, dvs. förvaltningen och passerandet av yttre gränser, asyl och internationellt skydd samt invandring. Denna artikel utgör en tillräcklig rättslig grund för europeiska lagstiftningsåtgärder som syftar till att stärka solidariteten och främja en rättvis ansvarsfördelning.
- Den aktuella situationen visar att det på asylområdet krävs en verklig solidaritet mellan EU och medlemsstaterna, och kommittén är övertygad om att en förutsättning för en gemensam och hög skyddsnivå för personer som ansöker om internationellt skydd eller har rätt till det är att man förfogar över mekanismer som beaktar de stora skillnaderna mellan medlemsstaterna såväl när det gäller antalet tredjelandsmedborgare som de tar emot, som när det gäller deras finansiella, tekniska och andra möjligheter att hantera dessa migrationsströmmar.
- ReK vill framhålla den lokala och regionala dimensionen när det gäller solidariteten och en rättvis ansvarsfördelning inom asylpolitiken. De lokala myndigheterna spelar en viktig roll när det gäller att informera medborgarna, och de kan de bidra till att fästa uppmärksamheten på frågor som rör asyl och internationellt skydd och därmed också utöva ett positivt inflytande på mottagningsförhållandena och när det gäller hur de som anländer accepteras av den lokala befolkningen.

Föredragande	Theodoros GKOTSOPOULOS (EL-PSE), ledamot av kommunfullmäktige i Pallini, Attika
Referensdokument	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om ökad solidaritet inom EU på asylområdet: En EU-agenda för bättre ansvarsfördelning och ökat ömsesidigt förtroende
	COM(2011) 835 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. Blandade migrationsströmmar är en realitet i EU:s samtliga medlemsstater och är förstasidesstoff, framför allt på grund av de pågående politiska förändringarna i länderna i Nordafrika och Mellanöstern men även på grund av den mer generella politiska situationen i områden som Afghanistan och Pakistan eller Irak och Iran, som ger upphov till nya befolkningsförflyttningar i riktning mot Europa. Dessa blandade migrationsströmmar innebär olika stort tryck på EU:s yttre gränser och följaktligen även på vissa medlemsstaters asylsystem, och bidrar på så vis till att skapa humanitära utmaningar.

2. Den svåra ekonomiska krisen, framför allt i EU:s Medelhavsländer som tar emot ett oproportionerligt stort antal asylsökande, och dessa länders därav följande oförmåga att hantera detta problem på ett tillräckligt effektivt sätt, påverkar hanteringen av situationen negativt och förvärrar redan tidigare dåliga förhållanden.

3. Det är därför nödvändigt att utarbeta en integrerad gemensam europeisk asyl- och invandringspolitik, i enlighet med kraven i Stockholmsprogrammet. Denna politik bör grundas på en gemensam strategi som inbegriper dels en effektiv hantering av den lagliga migrationen, dels bekämpning av olaglig migration, men också – och framför allt – stärkta asylstrukturer.

4. Rätten till asyl är av största vikt, som mänsklig rättighet men även som landvinning i ett civiliserat samhälle, och den är förankrad i internationell rätt, t.ex. i Genèvekonventionen, EU:s stadga om grundläggande rättigheter, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och samtliga medlemsstaters lagstiftning utan något som helst undantag. Hörnstenen för asylrätten utgörs av principen om "non-refoulement".

5. Regionkommittén vill lyfta fram de närstående rättigheter som kompletterar asylrätten, nämligen rätten till värdighet, förbudet mot tortyr och omänsklig behandling, skyddet i händelse

av avlägsnande, utvisning och utlämning, och även rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol samt rätten till familjeåterförening.

6. Framsteg har förvisso gjorts när det gäller utarbetandet av det gemensamma europeiska asylsystemet, men ReK anser att det vore lämpligt att återupprepa Stockholmsprogrammets uppmaning att avsluta arbetet under 2012 och att uppmana medlemsstaterna, rådet och Europaparlamentet att visa nödvändig politisk vilja att slutföra förhandlingarna om en översyn av direktiven om mottagande av asylsökande och om asyلفörfaranden samt reformen av Dublinförordningen och Eurodacförordningen.

7. Vägledande för det gemensamma europeiska asylsystemet ska vara att konkret ta tillvara rättigheterna för personer som är i behov av internationellt skydd, och fokus ska inte uteslutande sättas på säkerhet i snäv bemärkelse och bevarande av den nationella suveräniteten.

8. Ett asylsystem som verkligen är gemensamt baseras på enhetliga rättigheter och förfaranden i hela EU, eftersom målet är att utesluta risken för att det förekommer stora skillnader vid granskningen av ärendena. ReK stöder därför de insatser som gjorts för att försöka ändra den befintliga lagstiftningen i syfte att införa gemensamma bestämmelser i stället för miniminormer.

9. ReK vill lyfta fram de beslut som nyligen fattades vid domstolarna i Strasbourg och Luxemburg⁽¹⁾ och som främst belyser (a) de stora bristerna i det existerande rättsliga systemet, framför allt Dublinförordningen, och (b) de brister som under de aktuella pressade förhållandena innebär allvarliga hot mot skyddet av rättigheterna för personer som ansöker om internationellt skydd och som beror på medlemsstaternas olika strategier på politisk, rättslig och praktisk nivå. De ovannämnda besluten understryker behovet av att utarbeta ett integrerat gemensamt europeiskt asylsystem och att inom ramen för detta arbete stärka Dublinförordningen genom att införa bestämmelser som avser krisens bakomliggande orsaker och därigenom bidrar till att undvika att brister i de enskilda medlemsstaternas system medför negativa effekter för systemet i dess helhet och för skyddet av de mänskliga rättigheterna.

⁽¹⁾ Målet M.S.S mot Belgien och Grekland, dom från Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna i Strasbourg av den 21 januari 2011, och målet N.S. mot Secretary of State for the Home Department (inrikesministern) i Förenade konungariket m.fl., dom från EU-domstolen av den 21 december 2011 om de förenade målen angående en begäran om förhandsavgörande, C-411/10 och C-493/10.

10. Med hänsyn till migrationens ökande omfattning krävs det betydande ändringar av EU:s asylpolitik, och behovet av att genomföra effektiva politiska strategier och metoder för att förvalta denna politik håller på att bli akut.

11. Med hänvisning till artikel 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är solidaritet och rättvis ansvarsfördelning etablerade begrepp som präglar all EU-politik som inom ramen för ett område med frihet, säkerhet och rättvisa avser rörligheten för personer, dvs. förvaltningen och passerandet av yttre gränser, asyl och internationellt skydd samt invandring. Denna artikel utgör en tillräcklig rättslig grund för europeiska lagstiftningsåtgärder som syftar till att stärka solidariteten och främja en rättvis ansvarsfördelning.

12. Solidariteten är i högsta grad kopplad till ansvar, och ReK vill uppmana samtliga medlemsstater att respektera och genomföra sina åtaganden på internationell och europeisk nivå och att "sopa rent framför egen dörr". ReK vill dock understryka att en snäv ansvarsuppfattning inte får användas som en obligatorisk förutsättning för solidaritet på det rättsliga eller praktiska planet. I många fall kan reella solidaritetsyttringar väsentligt bidra till att åtagandena verkligen respekteras.

13. Den aktuella situationen visar att det på asylområdet krävs en verklig solidaritet mellan EU och medlemsstaterna, i linje med artikel 80 i EUF-fördraget, och ReK är övertygad om att en förutsättning för en gemensam och hög skyddsnivå för personer som ansöker om internationellt skydd eller har rätt till det är att man förfogar över mekanismer som beaktar de stora skillnaderna mellan medlemsstaterna såväl när det gäller antalet tredjelandsmedborgare som de tar emot (ekonomiska invandrare eller personer som ansöker om internationellt skydd) som när det gäller deras finansiella, tekniska och andra möjligheter att hantera dessa migrationsströmmar.

14. Kommissionens meddelande innehåller en beskrivande analys av den nuvarande situationen och nämner de verktyg som finns tillgängliga för att stärka solidariteten, men ReK beklagar att det saknas förslag till nya positiva åtgärder för att främja solidariteten och underlätta ansvarsfördelningen.

15. ReK välkomnar rådets initiativ att utarbeta gemensamma referensramar för solidaritet med de medlemsstater som av olika orsaker utsätts för särskilt stort tryck på sina asylsystem, bland annat på grund av blandade migrationsströmmar⁽²⁾.

16. ReK vill emellertid understryka att positiva åtgärder för att främja solidaritet och ansvarsdelning skulle öka respekten för de mänskliga rättigheterna och begrepp som rättvisa, jämlikhet,

samförstånd och politiskt deltagande. Det är viktigt att dessa åtgärder respekterar subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

17. ReK vill i sammanhanget påpeka att det inte är möjligt att granska Europeiska kommissionens meddelande i dess helhet med hänsyn till subsidiaritetsprincipen, eftersom meddelandet i huvudsak beskriver hur befintliga instrument och EU:s lagstiftning kan bidra till att stärka solidariteten. Eventuella framtida initiativ nämns – t.ex. program för fördelningen av flyktingar med erkänd flyktingstatus eller bestämmelser för en gemensam granskning av asylansökningar, vilka förväntas påverka frågor som hittills varit starkt knutna till medlemsstaternas nationella suveränitet (t.ex. behandlingen av asylansökningar eller mottagandet av asylsökande) och kan få mer omfattande effekter av politisk, rättslig eller finansiell art – och ReK vill uppmana Europeiska kommissionen att fästa särskild uppmärksamhet vid utarbetandet av sådana initiativ.

18. Begreppet solidaritet har även en extern dimension, nämligen solidariteten mellan EU och övriga områden i världen som är drabbade av humanitära kriser och som enligt uppgifter från FN:s flyktingkommissariat tar emot den stora majoriteten flyktingar och personer som ansöker om internationellt skydd. Följaktligen är det ytterst viktigt att medlemsstaterna samarbetar med tredjeländer när det gäller politiken för utvecklingssamarbete i syfte att skapa bättre ekonomiska och sociala villkor och befästa freden. Stödet till tredjeländers asylsystem får emellertid inte betraktas som ett medel för att undvika att erkänna rätten till internationellt skydd inom EU eller för att flytta förfarandena utanför unionens gränser, utan det bör enbart utgöra ett verktyg för att förbättra de ekonomiska och sociala förhållandena i tredjeländer.

19. ReK vill uppmana berörda EU-institutioner och EU:s medlemsstater att mer aktivt försöka påverka de länder som gränsar till EU att iaktta de skyldigheter som åligger dem såväl med hänvisning till den internationella rätten som gentemot unionen och medlemsstaterna, framför allt när det gäller länder som slutit återtagandeavtal med EU.

De lokala och regionala myndigheternas roll

20. ReK vill framhålla den lokala och regionala dimensionen när det gäller solidariteten och en rättvis ansvarsfördelning inom asylpolitiken. De lokala och regionala myndigheter som finns i närheten av EU:s yttre gränser spelar en central roll när det gäller att genomföra EU:s asyllagstiftning och det gemensamma europeiska asylsystemet. Samma gäller för de lokala myndigheterna i storstadsområdena, som registrerar en ständig ökning av antalet flyktingar och asylsökande. De lokala och regionala myndigheterna axlar en viktig uppgift när det gäller att ta emot asylsökande, flyktingar och personer som har rätt till internationellt skydd, och i vissa EU-stater ansvarar de för de första kontakterna med de nyanlända.

⁽²⁾ 3151:a mötet i Europeiska unionens råd (rättsliga och inrikes frågor) i Bryssel den 8 mars 2012.

21. Trots den väl etablerade roll som de lokala och regionala myndigheterna spelar omfattas de inte av begreppen solidaritet och delat ansvar, som för närvarande endast inbegriper medlemsstaterna. Dessutom tar planeringen och dialogen på politisk nivå endast hänsyn till den ekonomiska bördan för medlemsstaterna och inte till konsekvenserna för den sociala sammanhållningen på lokal och regional nivå till följd av mottagandet av tredjelandsmedborgare, som i första hand de lokala och regionala myndigheterna måste ta sig an.

22. ReK har följaktligen för avsikt att formulera ståndpunkter och förslag i syfte att säkerställa att de lokala och regionala myndigheterna ska kunna delta aktivt i systemet för fördelningen av flyktingar samt mekanismerna för bistånd, stöd och solidaritet gentemot personer som ansöker om eller har fått asyl, eftersom man i några medlemsstater redan har vidtagit lagstiftningsåtgärder som ger de regionala myndigheterna denna typ av ansvar.

23. De lokala myndigheterna spelar en viktig roll när det gäller att informera medborgarna, och mot bakgrund av sin stora erfarenhet av samarbete med icke-statliga organisationer och organisationerna i det civila samhället kan de bidra till att fästa uppmärksamheten på frågor som rör asyl och internationellt skydd och därmed också utöva ett positivt inflytande på mottagningsförhållandena och när det gäller hur de som anländer accepteras av den lokala befolkningen.

Att förbättra ansvarsfördelningen och förvaltningen i asylfrågor

24. Regionkommittén framhåller att Dublinförordningen måste ses över på ett genomgripande sätt inom ramen för Europeiska kommissionens förslag från 2008⁽³⁾. Hittills har införandet av kriteriet "första inresa i unionen" bidragit till ökade spänningar i vissa medlemsstaters asylsystem och medfört att genomförandet av Dublinförordningen reduceras till en geografisk fråga. På så vis undergrävs solidaritetstanken. Kommittén uppmanar därför medlemsstaterna, rådet och Europaparlamentet att utforma ett nytt förfarande för krishantering och undersöka positiva solidaritetsfrämjande åtgärder som kan lindra de negativa effekter som hittills har uppstått.

25. Vi påminner om att ReK i ett tidigare yttrande⁽⁴⁾ välkomnade kommissionens förslag att överföringar av personer som ansöker om internationellt skydd i enlighet med den omarbetade versionen av Dublinförordningen ska kunna avbrytas tillfälligt om en medlemsstat drabbas av en särskilt akut situation som riskerar att sätta dess mottagningskapacitet, asylsystem eller asylinfrastruktur under ovanligt stort tryck. Kommittén är emellertid fullt medveten om svårigheterna när det gäller att få

en sådan åtgärd accepterad och genomförd, och vi förstår tanken bakom motförslaget om att skapa en mekanism för utvärdering och tidig varning som skulle täcka in alla verksamhetsområden inom medlemsstaternas asylsystem.

26. Mot bakgrund av ovanstående resonemang är det lämpligt att betona att effektiviteten i det föreslagna systemet för tidig varning till stor del beror på tillgången till tillförlitlig och aktuell information samt på lojalt samarbete mellan medlemsstaterna och på EU:s förmåga att i rätt tid ta itu med de brister och problem som påtalas. Vidare vill kommittén fästa uppmärksamheten på det värdefulla stöd som organisationer såsom Europeiska stödkontoret för asylfrågor (BEA), FN:s flyktingkommissariat (UNHCR), de nationella flyktingråden samt andra icke-statliga organisationer och framför allt de lokala och regionala myndigheterna kan erbjuda.

27. Vi anser att förslaget att utvidga den frivilliga omfördelningen av erkända flyktingar med utgångspunkt i pilotprojektets modell för Malta utgör ett positivt steg när det gäller att stärka solidariteten. Av den anledningen begär kommittén att Europeiska kommissionen och medlemsstaterna ska undersöka möjligheten att göra en sådan omfördelning obligatorisk under vissa omständigheter (exempelvis när den berörda medlemsstaten begär det, när en motsvarande slutsats har dragits tidigare inom ramen för systemet för tidig varning och Europeiska stödkontoret för asylfrågor har yttrat sig i frågan, eller när berörda parter godkänner åtgärden i fråga). Vi uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att noga undersöka om personer som ansöker om internationellt skydd också kan omfattas av en omfördelning. Vidare uppmanar vi kommissionen att på nytt granska den juridiska, ekonomiska och tekniska studie som genomförts⁽⁵⁾.

28. ReK noterar att omfördelning har gett upphov till praktiska och rättsliga problem eftersom det saknas ett system för ömsesidigt erkännande av internationella beslut om skydd. Kommittén ber därför kommissionen att överväga vilka åtgärder som krävs för att lösa dessa problem.

29. Regionkommittén stöder UNHCR:s förslag om att upprätta en modell för att säkerställa att omfördelningssystemet fungerar väl, med hänsyn tagen till det berörda landets BNP, areal, naturresurser och andra resurser samt till dess folkmängd och mottagningskapacitet, lokala och regionala särdrag, det totala antalet ankommande asylsökande och till dess åtaganden i fråga om vidarebosättning – för att bara nämna några av de relevanta parametrarna⁽⁶⁾.

⁽³⁾ COM(2008) 820 final.

⁽⁴⁾ CdR 90/2009 "Det framtida europeiska asylsystemet II".

⁽⁵⁾ Study on the feasibility of establishing a mechanism for the relocation of beneficiaries of international protection, punkt 27, JLS/2009/ERFX/PR/1005 – 70092056.

(http://ec.europa.eu/home-affairs/doc_centre/asylum/docs/final_report_relocation_of_refugees.pdf).

⁽⁶⁾ "The challenges of mixed migration, access to protection and responsibility-sharing in the EU – A UNHCR non-paper", punkt 28, <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain?docid=4a5c453a2>.

30. Vi välkomnar det beslut som Europaparlamentet nyligen har fattat och som har lett till slutförandet av det gemensamma vidarebosättningsprogrammet för EU, som enligt vår mening kommer att bidra till att förstärka solidaritetens yttre dimension, och uppmanar medlemsstaterna att från och med nu respektera sina åtaganden inom ramen för UNHCR:s program.

31. Kommittén ser positivt på att ett större antal medlemsstater, BEA och eventuellt FN:s flyktingkommissariat ska kunna genomföra en gemensam undersökning av asylansökningar. I det sammanhanget bör man dock se till att detta görs med respekt för principen att ansökningar om internationellt skydd ska granskas var för sig. Regionkommittén uppmanar därför kommissionen att utarbeta en rättslig, teknisk och ekonomisk studie och hålla kommittén informerad om denna.

32. Enligt vår bedömning har direktiv 2001/55/EG om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser stor betydelse som en specifik och exceptionell insats för solidariteten, även om det hittills inte har tillämpats i praktiken. Vi anser också att direktivet behöver ses över, så att man lättare och utifrån objektiva och kvantitativa kriterier kan fastslå om en situation med massiv tillströmning av fördrivna personer är på väg att uppstå och även undersöka om en eller flera regioner kan begära att dessa åtgärder ska aktiveras.

33. Kommittén ser positivt på att direktiv 2003/109/EG om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning har blivit föremål för en ändring som innebär att det även omfattar personer som åtnjuter internationellt skydd. I praktiken får denna utökning till följd att erkända flyktingar efter fem år på vissa villkor kan bosätta sig i en annan medlemsstat än det land som ursprungligen har beviljat dem internationellt skydd. Även om det inte utgör en solidaritetsåtgärd i strikt bemärkelse, kan detta beslut eventuellt bidra till att minska trycket och förbättra de berörda personernas integration. Kommittén uppmanar därför medlemsstaterna att snarast införliva det ändrade direktivet 2011/51/EU⁽⁷⁾ i sin nationella lagstiftning.

Samarbete på fältet

34. Regionkommittén konstaterar att det praktiska samarbetet är en hörnsten i det gemensamma europeiska asylsystemet. Vi välkomnar det betydande bidraget från EU:s olika organ, inte minst Europeiska stödkontoret för asylfrågor, men även Frontex, som har gjort det lättare att hantera vissa konkreta situationer av exceptionell karaktär, exempelvis i fråga om Malta och Grekland. Samtidigt vill vi påpeka att respekten för de rättigheter som personer som ansöker om internationellt skydd åtnjuter måste garanteras i samband med dessa specialiserade organs insatser.

⁽⁷⁾ EGT L 132, 19.5.2001.

35. Vi anser att man framför allt måste undvika förfaranden som i praktiken gör det omöjligt att utöva rätten att ansöka om asyl. Följaktligen uppmanar vi Frontex att i högre grad bemöda sig om respekten för de mänskliga rättigheterna i samband med sina uppdrag när det gäller att skydda EU:s yttre gränser. Ett första steg i den riktningen har tagits med den ändring som nyligen gjorts i förordningen om inrättande av Frontex, som innebär att detta organ åläggs att utarbeta en strategi för mänskliga rättigheter, att ett rådgivande forum inrättas och att en post som ansvarig för grundläggande rättigheter skapas⁽⁸⁾. I det avseendet stöder ReK den roll som Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter har, som redan har tagit sig an situationen med avseende på mänskliga rättigheter vid EU:s yttre gränser⁽⁹⁾. Vi uppmanar denna byrå att utöka sina undersökningar på området och att låta Frontex och Europeiska stödkontoret för asylfrågor ta del av dess råd och kunskande.

36. ReK betonar att den operativa kapaciteten inom Europeiska stödkontoret för asylfrågor (EASO) måste stärkas för att effektivisera dess bidrag till de lokala och regionala myndigheterna i form av direkt stöd, sakkunskap och teknisk kunskap och anser att dessa myndigheter bör involveras mer i EASO. Vi välkomnar Europeiska kommissionens avsikt att under 2013 utvärdera effekterna av de insatser som gjorts av EASO och framhåller vårt intresse av att medverka i detta arbete.

37. I det sammanhanget är utbildning av största vikt som en mer specifik konkret samarbetsåtgärd från stödkontorets sida. Vi framhåller möjligheten till en bättre praktisk harmonisering som utmynnar i att ett "europeiskt asylcurriculum" färdigställs och genomförs till fullo. I linje med detta föreslår ReK att stödkontoret ska utforma utbildningsprogram för de tjänstemän vid lokala och regionala myndigheter som medverkar i mottagningen av personer som ansöker om internationellt skydd.

Ekonomisk och finansiell solidaritet

38. ReK konstaterar att EU de senaste åren har tagit fram en rad användbara instrument, särskilt Europeiska flyktingfonden, som ger medlemsstaterna möjlighet att tillämpa EU:s asylpolitik på ett bättre sätt.

39. Regionkommittén ser positivt på den föreslagna förenklingen av strukturen på EU:s finansieringsmekanismer för asyl och migration genom ett förslag till inrättande av en asyl- och migrationsfond, som kommer att ha en budget på sammanlagt 3,87 miljarder euro för att säkerställa en integrerad förvaltning av migrationsströmmarna och täcka olika aspekter av den gemensamma asyl- och migrationspolitiken för perioden 2014–2020. Kommittén hoppas att denna utveckling åtföljs av en rationalisering av förfarandena.

⁽⁸⁾ Förordning (EU) 1168/2011, EUT L 304, 22.11.2011, s. 1.

⁽⁹⁾ Rapporten "Coping with a fundamental rights emergency – The situation of persons crossing the Greek land border in an irregular manner".

40. ReK framhåller behovet av att anslå tillräckliga resurser till åtgärder för att förstärka solidariteten, vilka skulle kunna bestå i att vid behov stödja insatserna för att förbättra asylsystemens grundvillkor, ge konkret bistånd till medlemsstater och regioner som står inför ett exceptionellt tryck eller genomföra omplacerings- eller vidarebosättningsprogram.

41. ReK understryker att de medel som anslås för asyl och internationellt skydd måste motsvara EU:s internationella förpliktelser, så att man skapar en lämplig balans mellan utgifterna dels för säkerhet och gränsförvaltning, dels inom områden såsom mottagningsvillkoren för asylsökande, där de lokala och regionala myndigheterna kan ge ett tydligt mervärde.

42. Kommittén uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att sörja för ett fullständigt genomförande av den partnerskapsprincip som fondens verksamhet bygger på så att alla berörda aktörer på lokal och regional nivå kan delta i både fastställandet av finansieringsprioriteringarna och utvärderingen av de genomförda initiativen. Tillämpningen av denna partnerskapsprincip bör följa den genomföranderam som fastställs i kapitel IV i förslaget till förordning om allmänna bestämmelser för asyl- och migrationsfonden (COM(2011) 752 final).

43. ReK uppmanar därför medlemsstaterna att säkerställa att företrädare för deras lokala och regionala myndigheter kan delta i den politiska dialogen för att fastställa fondens årliga finansieringsprioriteringar ⁽¹⁰⁾.

Bryssel den 18 juli 2012

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

⁽¹⁰⁾ Artikel 13 i förslaget till förordning om allmänna bestämmelser för asyl- och migrationsfonden, COM(2011) 752 final.

Yttrande från Regionkommittén: "Framtidens städer: Ekologiskt och socialt hållbara städer"

(2012/C 277/04)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Kommittén stöder kravet på övergripande strategier för hållbar stadsutveckling och på ett horisontalt och vertikalt samarbete inom ett deltagande styrelsesystem som tar hänsyn till städernas mångfald och som framhäver vikten av social innovation och förutseende planering.
- Kommittén påpekar att den ökande ekonomiska och sociala uppdelningen i vårt samhälle snarast måste motverkas genom investeringar i utbildning för alla, ända från tidig barndom, inkluderande arbetsmarknader, livslångt lärande, en politik för aktiv integration och rättvisa löner som man kan leva på och lika lön för män och kvinnor.
- Regionkommittén framhåller vikten av att tillgodose samhällets nödvändiga behov – dvs. bostäder, daghem, förskolor, platser där barn tryggt kan leka och utvecklas – och som kan bidra till att undanröja hindren för människor som vill bilda familj eller utvidga den.
- Kommittén understryker de utmaningar som klimatförändringen medför och nödvändigheten av att sänka energiförbrukningen med hjälp av kretsloppsprocesser och förbättrad energieffektivitet, samverkande system, utbyggnad av grönområden och öppna platser, nya byggnadsformer och resursneutrala, hälsobefrämjande och säkra transportsätt.
- Kommittén framhåller den betydelse som kultur och kreativitet har inte bara för ekonomisk tillväxt utan framför allt för att skapa livskvalitet, vital demokrati, fred och ömsesidig respekt.
- Kommittén understryker den fundamentala betydelse som ett bredare deltagande har för politikutformningen
- Kommittén anser att EU-institutionernas många insatser för att stödja städerna är nödvändiga och kräver för den kommande programperioden en klar signal om stöd till städerna i form av en stark stadsdimension, flexibilitet i resursanvändningen och en central roll för den lokala nivån vid genomförandet.
- Kommittén välkomnar vidareutvecklingen av hållbara strukturpolitiska finansieringsinstrument, som kan fungera som kreativa och stabila stimulansmekanismer utöver de offentliga bidragen.

Föredragande Hella DUNGER-LÖPER (DE-PSE), Statssekreterare i delstaten Berlins regeringskansli, med ansvar för Europafrågor samt delstatens representation på federal nivå

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Bakgrund

1. Regionkommittén uppskattar att det danska EU-ordförandeskapet hänskjutit detta ämne till kommittén för ett yttrande och att ordförandeskapet medverkade aktivt vid det femte toppmötet mellan regioner och städer den 22–23 mars 2012 i Köpenhamn på temat "Den europeiska stadsstrukturen på 2000-talet" som uttrycker för ett erkännande av städernas och regionernas bidrag till den europeiska integrationen och deras centrala roll för att uppnå målen i Europa 2020-strategin.

2. Kommittén har med intresse tagit del av kommissionens rapport "Morgondagens städer – Utmaningar, visioner, vägar framåt" (oktober 2011) och delar den vision som där framförs av morgondagens stad som "en socialt välutvecklad plats med en hög grad av sammanhållning, socialt balanserat boende och samhällstjänster, hälsovård och utbildning för alla, en plattform för demokrati, kulturell dialog och mångfald, en plats för grön, ekologisk och miljömässig förnyelse, en attraktiv plats som är en drivkraft för ekonomisk tillväxt".

3. Kommittén delar den oro beträffande städernas framtid som framförs i rapporten när det gäller riskerna till följd av demografiska förändringar, negativ tillväxt samt försvagade kopplingar mellan ekonomisk tillväxt, sysselsättning och samhällsutveckling. Det finns ytterligare möjliga hot i form av växande inkomstklyftor, ökande social polarisering och segregering och ett ökande antal människor som trängs ut mot samhällets marginaler, oplanerad stadsutbredning och ett tilltagande tryck på städernas ekosystem.

4. Kommittén understryker att EU som helhet bara kan uppnå målen i Europa 2020-strategin om städerna som platser för social och ekonomisk innovation kan bidra fullt ut till smart och hållbar tillväxt för alla och till ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.

5. Kommittén välkomnar därför rekommendationerna i rapporten "Morgondagens städer" att stärka städerna genom att främja hållbara lokala strukturer för att skapa en motståndskraftig och inkluderande ekonomi, genom att utnyttja den potential som olika åldersgrupper samt socioekonomisk, kulturell och etnisk mångfald ger och genom att bekämpa social uteslängning och fattigdom via förbättrade bostadsförhållanden, en helhetssyn på miljö- och energipolitiska strategier, skapande och bevarande av attraktiva offentliga rum, stöd till hållbara, inkluderande och hälsobefrämjande transportsystem och främjande av en balanserad territoriell utveckling.

6. Kommittén stöder kravet på övergripande strategier för hållbar stadsutveckling och på ett horisontalt och vertikalt samarbete inom ett deltagande styrelsesystem som sträcker sig över alla styresnivåer och politikområden, som tar hänsyn till städernas mångfald och som framhäver vikten av social innovation och förutseende planering.

7. Kommittén hänvisar till sin "Köpenhamnsförklaring" av den 23 mars 2012 och den bekännelse till grönare, socialt mer inkluderande och ekonomiskt konkurrenskraftigare städer som framförs där och till de krav som detta ställer på EU:s institutioner att skapa en lokal förankring av Europa 2020-strategin, att få fram tillräckliga ekonomiska resurser för en omfattande stadspolitik, att värdera det territoriella samarbetet mellan Europas städer högre och ge städer och regioner en starkare roll vid EU-politikens utformning, samt att fortsätta att främja decentralisering i EU:s medlemsstater och ge städer och regioner större finansiell rörelsefrihet.

8. Kommittén erinrar om sitt yttrande "Stadsförnyelse och dess roll i de europeiska städernas utveckling" av den 10 juni 2010 och det krav som framfördes där om en förstärkning av stadsdimensionen inom EU:s alla politikområden.

Kommentarer

9. Kommittén erinrar om att städerna alltid återspeglar samhällsförhållandena. Gestaltningen av framtidens städer och den livskvalitet som de kan erbjuda kommer att avgöras av ekonomiska och sociala beslut samt av utvecklingen på alla politiska och ekonomiska ansvarsnivåer.

10. Kommittén konstaterar att städernas betydelse för EU sträcker sig långt utöver de ekonomiska och demografiska faktorerna. Vackra, smarta, energi- och resurseffektiva, gröna och inkluderande städer är en förutsättning för ett harmoniskt och solidariskt samhällsliv.

11. Kommittén framhåller att städer är nära och oskiljaktigt sammanflätade med sin omgivning genom sociala och ekonomiska förbindelser och att de även därför spelar en viktig roll för en balanserad territoriell utveckling.

12. Kommittén konstaterar i detta sammanhang att den hitillsvarande kategoriska åtskillnaden mellan stad och landsbygd inte motsvarar framtidens krav och att man i stället måste utgå från en samverkan som bygger på funktionalitet och ömsesidigt beroende.

13. Kommittén understryker att europeiska städer vid en global jämförelse mellan olika stadstyper utmärker sig genom demokratiskt självbestämmande, ett starkt civilt samhälle, social integration, en fungerande växelverkan mellan privat och offentligt, ett löfte om frihet och emancipation och en utpräglad stadsbyggnadskultur.

14. Kommittén noterar att avindustrialiseringen och globaliseringen har ryckt bort viktiga grundvalar för den sociala och ekonomiska integrationen. Både i välbärgade och fattigare områden inför man nu nya strategier för att stärka den sociala sammanhållningen, som hittills knappast har kunnat begränsa tendenserna till social och områdesmässig differentiering. I stället har den sociala uppdelningen och segregeringen trots dessa insatser ökat på många platser, och den utgör fortfarande en betydande utmaning för samhällslivet i städerna.

15. Kommittén påpekar att den ökande ekonomiska och sociala uppdelningen i vårt samhälle snarast måste motverkas genom investeringar i utbildning för alla, ända från tidig barndom, inkluderande arbetsmarknader, livslångt lärande, en politik för aktiv integration och rättvisa löner som man kan leva på och lika lön för män och kvinnor. Ekonomisk utveckling och skapande av flera arbetstillfällen i städerna är avgörande i detta hänseende.

16. Kommittén konstaterar med oro att dessa problem har blivit värre i vissa storstäder, vilket har lett till våldsamma protester. Dessa är ett uttryck för det misstroende som många människor hyser för de politiska institutionerna.

17. Kommittén framhåller de lokala verkningarna av de demografiska förändringarna och en allt äldre befolkning, som medför nya krav på den sociala infrastrukturen och det offentliga rummet. I kombination med en tilltagande fattigdom hos äldre uppkommer frågan om hållbara sociala försäkringssystem och tjänster som är tillgängliga, flexibla inför kulturella särdrag och ekonomiskt genomförbara.

18. Kommittén understryker i detta sammanhang att EU trots den nuvarande mycket höga ungdomsarbetslösheten kommer att vara beroende av invandring av unga människor under de kommande decennierna för att säkerställa den ekonomiska tillväxten och dämpa den åldrande befolkningens påverkan på social- och hälsovårdssystemen. Öppna och attraktiva städer är en förutsättning för att uppmuntra invandring. Trots detta möter invandrare och etniska minoriteter fortfarande en avsevärd diskriminering i städerna när det gäller tillgången till utbildning, arbete, bostäder och sjukvård. Effektiva lokala integrationsstrategier är därför ett nödvändigt inslag i en framåtblickande migrationspolitik.

19. Regionkommittén framhåller vikten av att tillgodose samhällets nödvändiga behov – dvs. bostäder, daghem, förskolor, platser där barn tryggt kan leka och utvecklas – och som kan bidra till att undanröja hindren för människor som vill bilda familj eller utvidga den. Man bör därför stödja alla åtgärder som främjar en positiv befolkningstillväxt.

20. Kommittén understryker de utmaningar som klimatförändringen medför och nödvändigheten av att sänka energiförbrukningen med hjälp av kretsloppsprocesser och förbättrad energieffektivitet, samverkande system, utbyggnad av grönområden och öppna platser, nya byggnadsformer och resursneutrala, hälsobefrämjande och säkra transportsätt.

21. Kommittén framhåller den betydelse som kultur och kreativitet har inte bara för ekonomisk tillväxt utan framför allt för att skapa livskvalitet, vital demokrati, fred och ömsesidig respekt. Stadskultur handlar också om att bevara stadens byggnadskultur, ett kvalitativt högvärdigt offentligt rum som är tillgängligt för alla och framhäva lokala och regionala särdrag.

22. Kommittén understryker den fundamentala betydelse som ett bredare deltagande har för politikutformningen om man vill vinna medborgarnas förtroende och medverkan och stärka den sociala sammanhållningen. Medborgarnas medverkan är bara möjlig om städernas förvaltningar redovisar grunderna för sina beslut och åtgärder helt öppet och transparent.

23. Kommittén anser att EU-institutionernas många insatser för att stödja städerna genom stimulansprogram och initiativ är nödvändiga, eftersom kommuner som inte har tillräckliga egna resurser är beroende av dessa bidrag.

24. Kommittén noterar med oro att medlemsstaternas stadspolitiska engagemang snarare har försvagats än förstärkts under senare år, trots avsiktsförklaringarna i Leipzigstadgan och den politiska process som hänger samman med denna. Detta framgår av att man hittills nästan inte alls har lyckats skapa utrymme för stadspolitiska frågor i relevanta politikområden såsom sysselsättning, miljö, utbildning, vetenskap och boende. Problemet yttrar sig också i form av minskade budgetanslag till de stadspolitiska stimulansprogrammen. Därför borde man så snabbt som möjligt avsätta medel på EU-nivå som ger städerna möjlighet att reagera flexibelt på dessa olika problem.

25. Kommittén är bekymrad över att kommunernas genomsnittliga budgetresurser i de flesta medlemsstaterna är katastrofalt små och över att det med tanke på medlemsstaternas budgetpolitiska prioriteringar inte ser ut som att någon förbättring är i sikte, såvida det inte sker en kursändring.

26. Kommittén konstaterar att de insatser som har gjorts hittills med tanke på de akuta sociala, ekonomiska och ekologiska riskerna inte på något sätt är tillräckliga för att Europas städer ska kunna utformas så att de som konkurrenskraftiga, vackra, smarta, energi- och resurseffektiva, gröna och inkluderande platser för social innovation fullt ut kan bidra till att stärka den sociala, ekonomiska och territoriella sammanhållningen inom EU och förverkliga målen för Europa 2020-strategin.

Politiska krav

Allmänna kommentarer

27. Kommittén utgår med tanke på dagens samhällsutmaningar från att det på alla politiska ansvarsnivåer finns ett intresse av starka, demokratiskt självbestämmande städer som fundament för det europeiska samhället. En stark, lyhörd och handlingskraftig lokal demokrati kan ge ett avgörande bidrag till att återvinna förtroendet för den representativa demokratis institutioner på alla nivåer.

28. Kommittén bekräftar sina krav på en samhällsutvecklingssyn som går utöver måttenheten bruttonationalprodukt (BNP), som tar medborgarnas problem och behov på allvar och som gör mer för att involvera medborgarna i planeringen av program och åtgärder.

29. Kommittén förväntar sig att valda representanter på alla politiska nivåer tar på sig en självmedveten och modig ledarroll för ett fredligt och solidariskt samhällsliv. Smart och hållbar tillväxt för alla kan bara skapas genom fred och en vital, gränsöverskridande solidaritet. Till detta hör en aktiv välkomnandekultur gentemot migranter och stimulans av interkulturell kompetens inom offentliga förvaltningar och institutioner. Till detta räknas också ett tydligt och klart åtagande att skydda flyktingar och människor som drabbas av politisk förföljelse och diskriminering på grund av sin härkomst, tro, sexuella läggning, tillhörighet till en viss samhällsgrupp eller politiska övertygelse.

30. Kommittén betonar vikten av integrerade lokala strategier för en välavvägd och effektiv resursanvändning och kräver medverkan och delaktighet från alla relevanta fackpolitiska områden. Ett konstruktivt och självklart samarbete mellan alla politiska nivåer och avdelningar är viktigt för att visa medborgarna att institutionerna kan hantera de anförtrödda uppgifterna på ett ansvarsfullt sätt och att de känner sig förpliktade att tillgodose de lokala behoven.

31. Kommittén uppmanar beslutsfattare på alla nivåer att verka för en sund och hållbar rörlighet i och mellan städerna. Kollektivtrafiken måste främjas så att den blir tillgänglig för alla befolkningsgrupper. Kommittén uppmanar dessutom alla beslutsfattare att vidareutveckla städerna i linje med den traditionella europeiska stadsmodellen genom integrering av olika funktioner, bebyggelsestäthet och kvalitet (med avseende på stadsplanering och arkitektur).

32. Kommittén förespråkar nya kraftansträngningar för att stärka kunskapen om stadsutvecklingen i dess tekniska, sociala, ekonomiska och ekologiska dimensioner. Detta måste uttryckligen också innefatta det virtuella rummets betydelse för liv och arbete i städerna och regionerna.

33. Kommittén understryker den betydelse som stadspartnerskap, europeiska stadsnätverk som Eurocities och projekt för transnationellt interkommunalt samarbete inom ramen för

Urbact, Interreg och EGTS har för att förbättra kunskaperna och handlingsmodellerna inom stadsutvecklingspolitiken. Kommittén betonar att det är nödvändigt att göra detta kunskapsutbyte fruktbart för politikutformningen, särskilt inom struktur- och fondområdet men också inom andra relevanta politikområden, såsom tjänster av allmänt intresse, transport och miljöskydd.

Kommentarer till kommissionen, rådet och Europaparlamentet

34. Kommittén kräver en självklar medverkan av städerna och regionerna i EU:s flernivåstruktur inom alla politikområden där beslut som rör subnationella förvaltningars handlingsfrihet fattas på EU-nivå.

35. Kommittén uppmanar EU-institutionerna att uttryckligen engagera sig för att stärka städerna och att låta detta komma till uttryck i prioriteringarna för EU:s kommande budget.

36. Kommittén understryker sina krav på en strukturfrämjandepolitik som fortsätter att ge kommunerna tillräckligt utrymme för att genomföra en fondövergripande och integrerad ekonomisk plan som är utformad med utgångspunkt från lokala prioriteringar, som består av investerings- och samhällsprojekt och som är anpassad till behoven på platsen. För att det också faktiskt ska vara möjligt för kommunerna att genomföra strukturpolitiken måste administrations- och kontrollutgifterna minskas.

37. Kommittén understryker sammanhållningspolitikens betydelse som ett centralt verktyg för att stärka den sociala, ekonomiska och territoriella sammanhållningen och kräver för den kommande programperioden en klar signal om stöd till städerna i form av en stark stadsdimension, flexibilitet i resursanvändningen och en central roll för den lokala nivån vid genomförandet. Med tanke på den centrala betydelse som städerna har för den sociala, ekonomiska och territoriella sammanhållningen måste stödet ligga klart högre än den hittills föreslagna minimiandelen på 5 %.

38. Kommittén understryker kraven i sitt yttrande om kommissionens förslag för Eruf, i synnerhet beträffande möjligheten till flexibel resursanvändning utan gynnande eller orättvis behandling av vissa typer av områden, så att landsbygd och stadsnära områden inte går miste om fördelarna med Eruf. Vilka typer av prioriterade områden som Eruf-medlen bör riktas in på ska fastställas under den partnerskapsbaserade programplaneringsprocessen och inte på förhand. En uppgiftsdelegering inom ramen för verktyget "integrerad territoriell investering", enligt definitionen i artikel 99 i den allmänna förordningen, bör införas som ett alternativ och inte vara obligatorisk.

39. Kommittén välkomnar vidareutvecklingen av hållbara strukturpolitiska finansieringsinstrument, som kan fungera som kreativa och stabila stimulansmekanismer utöver de offentliga bidragen.

40. Kommittén kräver en stark roll för städerna och regionerna vid vidareutvecklingen av EU:s migrations- och integrationspolitik, så att den återspeglar den lokala nivåns centrala betydelse för integrationen.

Kommentarer till medlemsstaterna

41. Kommittén uppmanar medlemsstaterna att åter aktivera sina stadspolitiska strävanden och att även ta med icke områ-

desrelaterade politikområden i dessa initiativ. En hållbar stadsutveckling är beroende av stödjande ramvillkor, särskilt inom sysselsättnings-, social-, utbildnings- och miljöpolitiken.

42. Regionkommittén efterlyser en intensivare diskussion om vad som behöver göras med och i städerna. Det är viktigt att städer och tätbebyggda områden samarbetar för att värna om sammanhållningen och den hållbara utvecklingen.

Bryssel den 19 juli 2012

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

III

(Förberedande akter)

REGIONKOMMITTÉN

96:E PLENARSESSIONEN 18 OCH 19 JULI 2012

Yttrande från Regionkommittén: "EU:s finansieringsinstrument för inrikes frågor"

(2012/C 277/05)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén välkomnar detta steg för att uppnå ett genuint område med frihet, säkerhet och rättvisa genom budgetförslag där vikten erkänns av att budgeten för invandring, asyl och säkerhet får de resurser som krävs.
- Regionkommittén framhåller de föreslagna förändringarnas betydelse för de lokala och regionala myndigheterna. De har direkt inverkan på deras skyldigheter och på människors vardagsliv i EU.
- Regionkommittén framhåller vikten av att man reagerar på de säkerhetsproblem som en ökad global rörlighet har lett till inom ramen för det universella skyddet av de grundläggande rättigheterna och friheterna.
- Regionkommittén välkomnar inriktningen på flexibilitet och resultat och betonar att detta både förutsätter bra planering och att alla berörda aktörer deltar och känner ansvar. Kommittén framhåller därför att lokala och regionala myndigheter och andra berörda aktörer, t.ex. specialiserade internationella organisationer, det civila samhället och mottagarna själva, måste involveras redan i planeringsstadiet, eftersom det ofta är de som genomför programmen och projekten.
- Regionkommittén anser att tillgången till finansiering kommer att bli betydligt bättre genom de föreslagna reformerna. Kommittén anser dock att man bör fortsätta att utveckla mekanismer för att sprida information om finansieringsmöjligheter. I större länder skulle lokala och regionala myndigheter kunna användas för att organisera regionala och lokala samråd så att också de organisationer och berörda aktörer kan delta som bedriver verksamhet längre bort från de större städerna.

Föredragande

Samuel AZZOPARDI (MT-PPE), borgmästare i Victoria, Gozo

Referensdokument

Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Att bygga ett öppet och säkert Europa: budgeten för inrikes frågor för perioden 2014–2020

COM(2011) 749 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och viseringar

COM(2011) 750 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av asyl- och migrationsfonden

COM(2011) 751 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning – om allmänna bestämmelser för asyl- och migrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering

COM(2011) 752 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering

COM(2011) 753 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER**REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT**

solidaritet och ansvar och med särskild tonvikt på jämställdhet mellan könen och icke-diskriminering ⁽²⁾.

Allmän bedömning

1. Regionkommittén välkomnar detta steg för att uppnå ett genuint område med frihet, säkerhet och rättvisa genom budgetförslag där vikten erkänns av att budgeten för invandring, asyl och säkerhet får de resurser som krävs ⁽¹⁾.

2. Regionkommittén stöder förenklingen av de befintliga instrumenten, som slås ihop till två fonder.

3. Regionkommittén framhåller de föreslagna förändringarnas betydelse för de lokala och regionala myndigheterna. De har direkt inverkan på deras skyldigheter och på människors vardagsliv i EU.

4. Regionkommittén framhåller vikten av att man reagerar på de säkerhetsproblem som en ökad global rörlighet har lett till inom ramen för det universella skyddet av de grundläggande rättigheterna och friheterna.

5. Regionkommittén understryker att man kan göra detta genom att tillämpa samstämmiga instrument på områdena frihet, säkerhet och rättvisa, med respekt för mänskliga rättigheter,

6. Regionkommittén anser att det måste råda balans mellan utgifter för säkerhet och gränser och utgifter på sådana områden som integrering av invandrare och mottagningsförhållanden för asylsökande.

7. Regionkommittén stöder idén om att inrätta en behovsbaserad budget som bidrar till att det uppstår samverkans effekter mellan EU:s finansieringsinstrument, framför allt mellan strukturfonderna och fonderna för inrikes frågor. EU borde i sin budget avsätta tillräckliga resurser till inrikes frågor, både genom strukturfonderna och genom specialiserade instrument på området frihet, säkerhet och rättvisa.

8. Regionkommittén påpekar att bortfallet av möjligheten till kompletterande utnyttjande av andra unions- och gemenskapsinstrument genom upphävandet av rådets beslut 2007/125/RIF kraftigt begränsar den önskade flexibiliteten vid utnyttjandet av finansieringsinstrumenten och äventyrar en smidig vidareutveckling av gränsöverskridande regionala projekt på området för inre säkerhet som hittills finansierats genom stöd enligt mål 3 i Eruf. ReK förespråkar därför att komplementariteten mellan gemenskapsinstrumenten bibehålls.

⁽¹⁾ CdR 201/2009, punkt 1.

⁽²⁾ CdR 201/2009, punkterna 8 och 9.

9. Regionkommittén framhåller att det behövs en viss grad av flexibilitet i förvaltningen av budgeten och finansieringsinstrumenten, så att det kan göras en riktig översyn efter halva tiden i enlighet med de politiska prioriteringar som har fastställts. Kommittén betonar samtidigt att denna flexibilitet måste utvecklas så att resursfördelningen blir rättvis.

10. Regionkommittén ställer sig positiv till en invandringspolitik som tar sin början i ursprungsländerna, där hänsyn tas till den europeiska arbetsmarknadens behov och de demografiska förändringarna och som leder till ett system som gynnar alla parter, även ursprungsländerna, som så ofta drar fördel av överföringar från EU ⁽³⁾.

11. Regionkommittén framhåller att det krävs ett starkt samarbete på EU-nivå för en bättre samordning mellan medlemsstaterna i förvaltningen av EU:s yttre gränser och på vägen mot ett gemensamt europeiskt asylsystem.

12. Regionkommittén betonar att budgetanvändningen måste medge insyn och att förslag, projekt och uppnådda resultat måste vara synliga, lättillgängliga och begripliga för vanliga medborgare.

Om programplaneringen och förvaltningen av fonderna

13. Regionkommittén välkomnar inriktningen på flexibilitet och resultat och betonar att detta både förutsätter bra planering och att alla berörda aktörer deltar och känner ansvar. Kommittén framhåller därför att lokala och regionala myndigheter och andra berörda aktörer, t.ex. specialiserade internationella organisationer, det civila samhället och mottagarna själva, måste involveras redan i planeringsstadiet, eftersom det ofta är de som genomför programmen och projekten.

14. Regionkommittén framhåller att det krävs oberoende övervakning och utvärdering för att se till att de genomförande organisationerna använder och förvaltar medlen effektivt. Detta kan vara ett incitament att förbättra den institutionella effektiviteten. Alla berörda parter måste delta i urvalet av både kvalitativa och kvantitativa indikatorer. Kommittén framhåller att vissa kvalitativa indikatorer kan vara effektiva och kostnads-effektiva. Kommittén anser också att kommissionens och Europaparlamentets tillsyn över fonderna måste stärkas så att övervakningen och utvärderingen blir oberoende.

Tillgång till finansiering

15. Regionkommittén anser att tillgången till finansiering kommer att bli betydligt bättre genom de föreslagna reformerna. Kommittén anser dock att man bör fortsätta att utveckla mekanismer för att sprida information om finansieringsmöjligheter. I större länder skulle lokala och regionala myndigheter kunna användas för att organisera regionala och lokala samråd så att också de organisationer och berörda aktörer kan delta som bedriver verksamhet längre bort från de större städerna.

Fördelning av medel

16. Regionkommittén påpekar att de föreslagna reformerna inte bara har positiva aspekter som förenkling och flexibilitet utan också leder till osäkerhet i fråga om fördelningen av medlen mellan olika sektorer och teman. Kommittén framhåller därför vikten av en behovsbaserad fördelning av medlen med hjälp av grundliga behovsanalyser där prioriteringarna grundar sig på rättigheter. Detta kan uppnås genom att man inför mekanismer och garantier för effektiva prioriteringar, t.ex. att lokala och regionala myndigheter och andra berörda parter deltar när nationella strategier ska utarbetas.

17. Regionkommittén framhåller att medlen måste fördelas jämnt utifrån den institutionella kapaciteten och projektförslagen och att de inte får komma enbart ett fåtal mottagare till godo.

18. Om medlen inte räcker till anser Regionkommittén att man borde prioritera de medel som syftar till att skydda människors grundläggande rättigheter och friheter, även sådana som avser grundläggande levnadsförhållanden, könsspecifika frågor och asylrätt, samt resurser för att bygga upp de lokala och regionala myndigheternas förmåga att hantera migrationsströmmar.

Krav på att berörda parter ska delta

19. Regionkommittén framhåller vikten av en deltagandebaserad strategi om man vill uppnå verkliga resultat och stöder förslag som ålägger medlemsstaterna att organisera partnerskap med alla berörda offentliga myndigheter och med berörda aktörer, inklusive det civila samhället och internationella organisationer, för utveckling, genomförande och övervakning av de nationella programmen.

20. Regionkommittén är därför angelägen om att partnerskapen mellan berörda parter stärks och görs obligatoriska. Kommittén framhåller att principen i förslaget till förordning om allmänna bestämmelser ⁽⁴⁾ i nuläget kanske inte kommer att leda till ett tillräckligt bindande deltagande. Medan samordningsmekanismerna ligger fast är det på andra områden en bedömningsfråga om det verkligen kommer att uppstå ett meningsfullt partnerskap eller inte.

21. Regionkommittén framhåller att det kanske inte är lämpligt att utse en enda ansvarig myndighet för alla de åtgärder som får stöd genom fonderna, trots den förenkling som detta kan innebära. Det måste finnas möjlighet till insyn och kontroll- och balansmekanismer för att besluten ska bli rättvisa. Regionkommittén är orolig för att det kan uppstå rättsliga problem som gör det omöjligt för en myndighet med delegerade befogenheter att arbeta under den nationella ansvariga myndighetens överinseende. Kommittén anser därför att bestämmelserna borde vara så flexibla att alla nationella bestämmelser inom EU kan beaktas och att de inte får tvinga medlemsstaterna att ändra sina konstitutionella strukturer om målsättningarna lika väl kan uppnås genom ett partnerskap.

⁽³⁾ CdR 170/2010, punkt 43.

⁽⁴⁾ COM(2011) 752 final.

Gemensamt europeiskt asylsystem

22. Regionkommittén välkomnar stegen mot ett "gemensamt europeiskt asylområde" och framhåller samtidigt att syftet måste vara att uppnå samma standarder som i de bättre systemen och strukturerna och att det inte får ske en allmän sänkning av kvaliteten som i mindre starka system.

23. Regionkommittén önskar större tydlighet i frågan huruvida Europeiska stödkontoret för asylfrågor bara kommer att använda de medel som det direkt tilldelas eller om det också kommer att ha tillgång till fonder för inrikes frågor.

Mottagning och integration av personer med internationellt skydd och tredjelandsmedborgare

24. Regionkommittén konstaterar med tillfredsställelse att kommissionen erkänner de lokala och regionala myndigheternas betydelse i systemen för mottagande och asyl och i integrationen av tredjelandsmedborgare och legala invandrare.

25. Regionkommittén välkomnar idén om att fokusera på de mest sårbara, däribland offren för människohandel.

26. Regionkommittén framhåller att integrationen måste vara inriktad på långsiktiga hållbara åtgärder och att man måste komma ihåg att integration är en dubbelriktad process där åtgärderna kan vara inriktade på värdlandet och invandrargrupperna.

27. Regionkommittén anser att fonderna för inrikes frågor också borde användas för att stödja åtgärder som rekommenderas av kommissionen, som ett erkännande av strategin med flernivåstyre i andra europeiska agendan för integration⁽⁵⁾.

28. Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och olika människorättsmyndigheter har granskat de olika former av administrativt frihetsberövande som tillämpas i olika EU-länder, och kommittén framhåller att projekt med anknytning till frihetsberövande endast bör kunna finansieras om de ligger i linje med EU:s lagstiftning och Europadomstolens avgöranden.

29. Regionkommittén framhåller att familjemedlemmar med internationellt skydd i olika medlemsstater borde ges möjlighet att leva tillsammans och åtnjuta skydd i samma medlemsstat.

Delat ansvar och omlokalisering inom EU

30. Regionkommittén framhåller att Europas gränsregioner måste få ett mer adekvat stöd i fråga om asyl och invandring, framför allt i särskilt svåra tider⁽⁶⁾.

31. Regionkommittén betonar att kriterierna och mekanismerna för omlokalisering inte får vara diskriminerande och att de måste vara inriktade på de mest sårbara, samtidigt som man också måste ta hänsyn till EU:s arbetsmarknad, framför allt för

personer som just nu befinner sig i områden med begränsad tillgång till arbetsmarknaden. De borde inte vara inriktade på att prioritera dem som är högkvalificerade och redan integrerade i värdlandet.

32. Regionkommittén påpekar att de lokala och regionala myndigheterna står väl rustade att delta i arbetet med att skapa sådana mekanismer⁽⁷⁾.

33. Regionkommittén anser att solidariteten i form av stöd till problemtunga länder bör vara kopplad till respekten för de mänskliga rättigheterna och EU:s mottagningsnormer och på så sätt skapa incitament för förbättringar.

EU:s vidarebosättningsprogram

34. Regionkommittén välkomnar inrättandet av EU:s vidarebosättningsprogram och anser att det bör utarbetas en tydlig ram i partnerskap mellan Europeiska stödkontoret för asylfrågor, FN:s flyktingkommissariat och icke-statliga organisationer. Hänsyn bör tas till bästa praxis i andra delar av världen. EU borde föregå med gott exempel och försöka identifiera och skydda dem som glöms av världssamfundet.

35. Regionkommittén framhåller behovet av incitament och information om fördelar för att öka det antal platser för vidarebosättning som medlemsstaterna utlovar.

36. Regionkommittén framhåller behovet av att även i fortsättningen göra en tydlig skillnad mellan vidarebosättning från tredjeland och omlokalisering inom EU samt antalet personer som omfattas av dessa båda program.

Bistånd till frivilligt återvändande

37. Regionkommittén upprepar att programmen i princip bara borde genomföras på frivillig basis och i samklang med målen för utvecklingssamarbetet, samt att repatrieringen borde leda till en hållbar social integration av de människor som berörs⁽⁸⁾. Återvändandet måste vara praktiskt genomförbart och innebära att inga nya migrationsplaner uppstår⁽⁹⁾. Detta skulle kunna uppnås genom partnerskap med en specialiserad internationell organisation som Internationella organisationen för migration (IOM).

38. Regionkommittén påpekar att lyckade strategier för återvändande inte bara kan bedömas med hjälp av en rent kvantitativ indikator som antalet återvändande. Som indikator skulle man kunna välja antalet återvändande dividerat med antalet fall och man borde ta hänsyn till långsiktiga kvalitativa faktorer.

Strategi för den inre säkerheten

39. Regionkommittén framhåller att den själv absolut måste involveras i arbetet med att förbättra den inre säkerheten i Europa och behovet av att bygga upp de lokala och regionala myndigheternas kapacitet.

⁽⁵⁾ Meddelande från kommissionen: Europeisk agenda för integration av tredjelandsmedborgare – COM(2011) 455 final.

⁽⁶⁾ CdR 170/2010, punkterna 41 och 42.

⁽⁷⁾ CdR 201/2009, punkt 92.

⁽⁸⁾ CdR 170/2010, punkt 48.

⁽⁹⁾ CdR 201/2009, punkt 87.

40. Regionkommittén betonar att man i stödet från fonden för inre säkerhet måste ta hänsyn till att det är nödvändigt att investera mer i forskning, genomföra innovationer och utbyta sakkunskaper på sådana områden som IT-säkerhet, kriminalteknik, skydd av viktig infrastruktur och säkerhet i städerna. Kommissionen måste främja detta i linje med de allt större kraven på att kunna hantera allt fler specifika och komplexa problem.

41. Regionkommittén framhåller återigen hur viktigt det är för polis- och säkerhetssamarbetet att de lokala och regionala myndigheterna involveras. Detta kan ske genom utbildning, utbyte av bästa praxis och förebyggande program och genom att man utvecklar gemensamma verktyg och IT-system samt genom bättre kommunikation.

Bekämpning av terrorism och organiserad brottslighet

42. Regionkommittén anser att de nuvarande nätverken för lokala och regionala myndigheter bör stärkas och användas i varje medlemsstat. Vid behov bör man inrätta nya nätverk för att göra det lättare att utbyta god praxis i fråga om social integration och för att på ett professionellt sätt lära sig mer om och förstå den våldsamma extremism som växer fram i lokala distrikt och bostadsområden. Detta kan fungera som stöd för det arbete som utförs av det nyligen inrättade europeiska nätverket mot radikaliserings.

43. Regionkommittén anser att stöd från fonden för inre säkerhet också bör ges till offentliga samråd på lokal nivå i medlemsstaterna och nå ut till dem som inte känner någon samhörighet med samhället. Detta kan bidra till att få fram en nyanserad förståelse av lokala erfarenheter och uppfattningar i fråga om terrorism samt av grunden för extremism.

44. Regionkommittén framhåller vikten av att man ökar granskningen av bankernas och företagens metoder för att identifiera och angripa källor till finansiering av terrorism och organiserad brottslighet genom penningtvätt och sammankoppling av kriminell verksamhet och företag med en legitim mål-sättning.

45. Regionkommittén påminner också om vikten av förverkande av tillgångar som härrör från brott. Genom sin övergripande karaktär är detta en av hörnstenarna i kampen mot alla former av brottslighet, och kommittén ställer sig därför positiv till att kommissionen har föreslagit lagstiftning för att stärka EU:s lagstiftningsram i fråga om förverkanden⁽¹⁰⁾.

46. Regionkommittén påpekar att offentlig-privata partnerskap kan ha positiva effekter men att privatisering av säkerhet bör undvikas.

Gränskontroller och räddningsaktioner

47. Regionkommittén betonar att gränskontrollerna måste få tillräckliga resurser⁽¹¹⁾. Samtidigt anser kommittén att det är tveksamt om stora investeringar i gränskontroller är det mest

effektiva sättet att åstadkomma långsiktiga meningsfulla förändringar om man vill bekämpa olaglig migration.

48. Regionkommittén framhåller att en oberoende organisation som FN:s flyktingkommissariat måste övervaka aktiviteterna vid gränserna för att se till att grundläggande mänskliga rättigheter respekteras, inklusive medvetenhet om könsaspekter.

49. Regionkommittén betonar att hänsyn till mänskligt liv måste väga tyngre än allt annat och efterlyser mer samarbete och ett delat ansvar mellan medlemsstaterna för människor som blir räddade så att incitament skapas för räddningsaktioner. Det känns som om ett automatiskt delat ansvar skulle kunna bidra till att rädda fler liv till sjöss.

Hantering av nödsituationer

50. Regionkommittén välkomnar förändringar som syftar till att påskynda ingripanden i nödsituationer.

51. Kommissionen bör vinnlägga sig om att planera och genomföra gränsöverskridande beredskapsövningar med aktivt deltagande av gränsregionerna. Det skulle stärka regionernas positiva och värdefulla erfarenheter inom räddningstjänsten och utgöra en stabil grund för att bygga upp en europeisk insatsstyrka.

52. Regionkommittén uppmanar kommissionen att i högre grad åta sig den direkta styrningen i nödsituationer, så att en viss nivå av översyn bibehålls, och att bidra till den gränsöverskridande samordningen.

53. Regionkommittén uppmanar medlemsstaterna att skapa grupper bestående av experter på olika områden för snabba insatser vid nödsituationer, särskilt när en nödsituation kännetecknas av t.ex. blandade migrationsströmmar, där sakkunskaper i asyllagstiftning och mänskliga rättigheter är en nödvändighet.

54. Regionkommittén påpekar att vissa nödsituationer kan vara långvariga och att medel för nödsituationer måste finnas tillgängliga så länge som nödsituationen varar.

Yttre aspekter på migrationshantering

55. Regionkommittén välkomnar ett mer samstämmigt tillvägagångssätt i hanteringen av de interna och externa aspekterna på migrationshantering och inre säkerhet och framhåller att samarbete och dialog med tredjeland krävs både för att hantera den olagliga invandringen och för att fokusera på den lagliga invandringen.

56. Regionkommittén framhåller att lokala och regionala myndigheter som befinner sig närmast eller har de starkaste banden med tredjeland kan tillhandahålla de kontakter som krävs för EU-samarbetet med dessa länder och på så

⁽¹⁰⁾ COM(2012) 85 final.

⁽¹¹⁾ CdR 210/2008, punkt 30.

sätt i stor utsträckning bidra till att förbättra förbindelserna och levnadsförhållandena i ursprungsstäder, ursprungsregioner och transitstäder och transitregioner⁽¹²⁾. Genom sitt samarbete med lokala och regionala myndigheter i utvidgnings- och grannskapsländerna (t.ex. arbetsgrupper och gemensamma rådgivande kommittéer, Corleap och Arlem (Euromedförsamlingen för lokala och regionala myndigheter) står Regionkommittén väl rustad att främja fondernas målsättningar bortom EU:s gränser.

57. Regionkommittén ser ingen tydlig skiljelinje mellan utvecklingsrelaterat och icke-utvecklingsrelaterat arbete gentemot

tredjeland och efterlyser större samstämmighet och samordning mellan projekt som finansieras med medel för bistånd och utveckling och projekt med koppling till inrikes frågor, i en anda av solidaritet och delat ansvar med tredjeland.

58. Regionkommittén efterlyser garantier som hindrar medlemsstaterna från att driva sina egna nationella intressen genom den externa aspekten på fonderna för inrikes frågor samt mekanismer som kan skapa öppenhet i det bilaterala samarbetet mellan medlemsstater och tredjeländer.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

COM(2011) 750 final

Förordning om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och viseringar

Ändringsrekommendation 1

Artikel 3

Ändra punkt 2 b

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
(b) Stödja gränsförvaltningen för att dels säkerställa en hög skyddsnivå vid de yttre gränserna och dels en smidig passage av de yttre gränserna i enlighet med Schengen-regelverket.	(b) Stödja gränsförvaltningen för att dels säkerställa en hög skyddsnivå vid de yttre gränserna och dels en smidig passage av de yttre gränserna i enlighet med Schengen-regelverket.
Hur väl detta mål uppnås ska mätas med indikatorer såsom utvecklingen av utrustning för gränskontroll och antalet gripanden av irreguljära tredjelandsmedborgare vid den yttre gränsen i förhållande till risknivån för det berörda avsnittet av den yttre gränsen.	Hur väl detta mål uppnås ska mätas med indikatorer såsom utvecklingen av utrustning för gränskontroll, och antalet gripanden av irreguljära tredjelandsmedborgare vid den yttre gränsen i förhållande till risknivån för det berörda avsnittet av den yttre gränsen <u>och utbildning av gränskontrollmyndigheter på området mänskliga rättigheter, med särskilt fokus på rätten till asyl.</u>

Motivering

Se punkt 5. De som hanterar blandade migrationsströmmar bör ha viss kunskap om rätten till asyl för att kunna uppfylla denna rättighet.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 3

Lägg till en ny punkt 2 c

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	c) <u>Säkerställa skyddet av människoliv vid EU:s yttre gränser.</u>

Motivering

Se punkt 48.

⁽¹²⁾ CdR 201/2009, punkterna 76 och 77.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 3

Ändra punkt 3 f

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
Stärka samarbetet mellan de medlemsstater som har verksamheter i tredjeländer som rör tillströmningen av tredjelandsmedborgare till medlemsstaternas territorium samt samarbetet med tredjeländer i detta avseende.	f) Stärka samarbetet mellan de medlemsstater – <u>inklusive deras lokala och regionala myndigheter</u> – som har verksamheter i tredjeländer som rör tillströmningen av tredjelandsmedborgare till medlemsstaternas territorium samt samarbetet med tredjeländer i detta avseende.

Motivering

Se punkt 55.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 3

Lägg till en ny punkt 3 g

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	g) <u>Säkerställa oberoende övervakning av åtgärder vid de yttre gränserna som rör blandade migrationsströmmar för att se till att rätten till asyl respekteras.</u>

Motivering

Se punkt 47.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 4

Lägg till en ny punkt 1 f

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	f) <u>Initiativ till ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna vad gäller personer som behöver räddas vid och i närheten av de yttre gränserna.</u>

Motivering

Se punkt 48.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 4

Lägg till en ny punkt 1 g

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	g) <u>Initiativ till oberoende övervakning av att rätten till asyl respekteras vad gäller personer som önskar söka asyl vid de yttre gränserna.</u>

Motivering

Se punkterna 47 och 48.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 4

Lägg till en ny punkt 1 h

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	h) <u>Kapacitetsuppbyggnad inom myndigheterna vid de yttre gränserna vad gäller kännedom om de mänskliga rättigheterna rent generellt, upptäckt av offer för människohandel, medvetenhet om könsaspekter och rätten till asyl.</u>

Motivering

Se punkt 5.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 9

Ändra punkt 2 b

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
b) Stödja och utöka den befintliga kapaciteten på nationell nivå när det gäller förvaltningen av de yttre gränserna med beaktande av bl.a. ny teknik, utvecklingen inom och/eller standarder vad gäller hanteringen av migrationsströmmar.	b) Stödja och utöka den befintliga kapaciteten på nationell nivå när det gäller förvaltningen av de yttre gränserna med beaktande av bl.a. ny teknik, utvecklingen inom och/eller standarder vad gäller hanteringen av migrationsströmmar, <u>med särskilt fokus på rätten till asyl, upptäckten av offer för människohandel och medvetenheten om könsaspekter.</u>

Motivering

Se punkt 5.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 13

Ändra punkt 2 g

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
g) Öka de europeiska nätverkens förmåga att främja, stödja och ytterligare utveckla unionens politik och mål.	g) Öka de europeiska nätverkens förmåga, <u>inklusive nätverken på lokal och regional nivå</u> , att främja, stödja och ytterligare utveckla unionens politik och mål.

Motivering

Se punkterna 3 och 55.

COM(2011) 751 final

Förordning om inrättande av asyl- och migrationsfonden**Ändringsrekommendation 1**

Artikel 3

Ändra punkt 2 c

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
c) Främja rättvisa och effektiva återvändandestrategier i medlemsstaterna med tonvikt på hållbart återvändande och effektivt återtagande i ursprungsländerna.	c) Främja rättvisa och effektiva återvändandestrategier i medlemsstaterna med tonvikt på hållbart återvändande och effektivt återtagande i ursprungsländerna.

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
Hur väl detta mål uppnåtts ska mätas med indikatorer som visar t.ex. antalet återvändande personer.	Hur väl detta mål uppnåtts ska mätas med indikatorer som visar t.ex. antalet återvändande personer <u>i förhållande till antalet fall och med beaktande av långsiktiga kvalitativa faktorer.</u>

Motivering

Se punkt 37.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 5

Ändra punkt 1 e

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
e) Information till de lokalsamhällen och utbildning av den personal vid lokala myndigheter som kommer i kontakt med de personer som tas emot.	e) Information till de lokalsamhällen och <u>regionala myndigheter samt</u> utbildning av den personal vid lokala <u>och regionala</u> myndigheter <u>och i det civila samhället</u> som kommer i kontakt med de personer som tas emot.

Motivering

Aktörer i det civila samhället genomför ofta integrationsprojekt.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 5

Lägg till en ny punkt 1 g

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	g) <u>Stöd till familjeåterförening inom EU för personer med internationellt skydd.</u>

Motivering

Se punkt 28.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 6

Ändra punktsats b

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
b) Åtgärder som direkt bidrar till en utvärdering av asylpolitiken, t.ex. nationella konsekvensanalyser, enkäter bland målgrupper samt utveckling av indikatorer och riktmärken.	b) Åtgärder som direkt bidrar till en utvärdering av asylpolitiken, t.ex. nationella konsekvensanalyser, enkäter bland målgrupper <u>och andra berörda aktörer</u> samt utveckling av indikatorer och riktmärken.

Motivering

Se punkt 13.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 7

Lägg till en ny punktsats h

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	<u>Införande av kriterier för omplacering som fokuserar på dem som är mest sårbara och i behov av stöd, i linje med principerna om icke-diskriminering.</u>

Motivering

Se punkt 30.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 8

Ändra punktsats a

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
a) Informationspaket och informationskampanjer, bland annat genom användarvänlig informations- och kommunikationsteknik och webbplatser.	a) Informationspaket, och informationskampanjer <u>och medvetandegörande av den inhemska befolkningen</u> , bland annat genom användarvänlig informations- och kommunikationsteknik och webbplatser.

Motivering

Se punkt 25.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 9

Ändra punkt 1

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
1. Inom det särskilda mål som anges i artikel 3.2 b ska de stödberättigande åtgärderna vidtas inom ramen för konsekventa strategier som genomförs av icke-statliga organisationer och lokala och/eller regionala myndigheter och som är särskilt utformade för integration på lokal och/eller regional nivå, beroende på vad som är lämpligt, av personer som avses i artikel 4.1 a–g. I detta sammanhang ska stödberättigande åtgärder särskilt omfatta följande:	1. Inom det särskilda mål som anges i artikel 3.2 b ska de stödberättigande åtgärderna vidtas inom ramen för konsekventa, <u>hållbara</u> strategier <u>som fokuserar på långsiktiga fördelar och</u> som genomförs av icke-statliga organisationer och lokala och/eller regionala myndigheter och som är särskilt utformade för integration på lokal och/eller regional nivå, beroende på vad som är lämpligt, av personer som avses i artikel 4.1 a–g. I detta sammanhang ska stödberättigande åtgärder särskilt omfatta följande:

Motivering

Se punkt 25.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 9

Ändra punkt 1 a

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
a) Införande och utveckling av sådana integrationsstrategier, inbegripet behovsanalys, förbättring av indikatorer och utvärdering.	a) Införande och utveckling av sådana integrationsstrategier <u>med medverkan av lokala och regionala aktörer</u> , inbegripet behovsanalys, förbättring av indikatorer och utvärdering <u>samt en förstärkning av samrådsprocesserna genom strategiska möten med Regionkommittén.</u>

Motivering

Se punkterna 18 och 23.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 9

Lägg till en ny punkt 1 i

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	i) <u>"Territoriella pakter" mellan berörda aktörer på olika nivåer.</u>

Motivering

Se punkt 26.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 9

Lägg till en ny punkt 1 j

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	j) <u>Utveckling av en flexibel europeisk verktygslåda, som innehåller s.k. europeiska moduler, för att stödja politik och praxis på nationell och lokal nivå.</u>

Motivering

Se punkt 26.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 10

Lägg till en ny punktsats f

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	f) <u>Uppbyggnad av strategier och kapacitet i syfte att öka medvetenheten i ursprungs- och transitländerna om farorna med irreguljära migrationsvägar och om de svårigheter som irreguljära migranter ställs inför i Europa.</u>

Motivering

Se punkterna 46 och 54.

Ändringsrekommendation 12

Artikel 11

Ändra punktsats a

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
a) Inrättande och förbättring av infrastruktur eller tjänster för inkvartering och av mottagningsvillkoren och de förhållanden som råder i samband med förvar.	a) Inrättande och förbättring av infrastruktur eller tjänster för inkvartering och av mottagningsvillkoren och de förhållanden som råder i samband med förvar, <u>samt säkerställande av att sådan förvarspraxis överensstämmer med EU:s lagstiftning och beslut från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.</u>

Motivering

Se punkt 27.

Ändringsrekommendation 13

Artikel 12

Ändra punktsats b

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
b) Stöd till frivilligt återvändande, inklusive läkarundersökningar och bistånd, researrangemang, finansiella bidrag, rådgivning och stöd före och efter återsändandet.	b) Stöd till frivilligt återvändande, inklusive läkarundersökningar och bistånd, researrangemang, finansiella bidrag, rådgivning och stöd före och efter återsändandet <u>samt långsiktig övervakning</u> .

Motivering

Se punkterna 36 och 37.

Ändringsrekommendation 14

Artikel 13

Ändra punktsats a

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
a) Åtgärder för att främja och förstärka det operativa samarbetet mellan de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för återsändande, även när det gäller samarbete med konsulära myndigheter samt tredje länders invandring myndigheter.	a) Åtgärder för att främja och förstärka det operativa samarbetet mellan de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för återsändande, även när det gäller samarbete med konsulära myndigheter samt tredje länders invandring myndigheter <u>och berörda internationella organisationer</u> .

Motivering

Se punkt 36.

Ändringsrekommendation 15

Artikel 17

Ändra punkt 4

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
4. Följande utsatta flyktinggrupper ska under alla omständigheter ingå i EU:s gemensamma vidarebosättningsprioriteringar och därmed uppfylla villkoren för det schablonbelopp som anges i punkt 2:	4. Följande utsatta flyktinggrupper ska under alla omständigheter ingå i EU:s gemensamma vidarebosättningsprioriteringar och därmed uppfylla villkoren för det schablonbelopp som anges i punkt 2:
— Kvinnor och barn i riskzonen.	— Kvinnor och barn i riskzonen.
— Ensamkommande barn.	— Ensamkommande barn.
— Personer med medicinska behov som endast kan tillgodoses genom vidarebosättning.	— Personer med medicinska <u>och psykiska</u> behov som endast kan tillgodoses genom vidarebosättning.
— Personer i akut eller brådskande behov av vidarebosättning av juridiska eller fysiska skyddsrelaterade skäl.	— Personer i akut eller brådskande behov av vidarebosättning av juridiska eller fysiska skyddsrelaterade skäl.

Motivering

Se punkt 33. Att prioritera personer med psykiska behov är en god praxis som tillämpas av UNHCR och även andra organ.

Ändringsrekommendation 16

Artikel 18

Lägg till en ny punkt 5

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	<u>5. Omplacering ska göras med beaktande av människorättssituationen och respekten för EU:s mottagningsnormer i medlemsstaterna.</u>

Motivering

Se punkt 32.

Ändringsrekommendation 17

Artikel 18

Lägg till en ny punkt 6

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	<u>6. Medel ska anslås till medlemsstater som antar urvalskriterier för omplacering som respekterar principerna för icke-diskriminering och som grundar sig på det problemtyngda värdlandets behov samt behoven hos de personer som är berättigade till omplacering.</u>

Motivering

Se punkt 30.

Ändringsrekommendation 18

Artikel 19

Ändra punkt 1

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
1. För att kunna fördela det belopp som anges i artikel 15.1 c senast den 31 maj 2017 ska kommissionen bedöma medlemsstaternas behov vad gäller deras asyl- och mottagningssystem, deras situation i fråga om migrationsströmmar under perioden 2014–2016 och den förväntade utvecklingen.	1. För att kunna fördela det belopp som anges i artikel 15.1 c senast den 31 maj 2017 ska kommissionen bedöma medlemsstaternas behov vad gäller deras asyl- och mottagningssystem, deras situation i fråga om migrationsströmmar under perioden 2014–2016 och den förväntade utvecklingen. <u>En viss grad av flexibilitet ska vara möjlig i händelse av oväntade förändringar.</u>

Motivering

Situationen på migrationsområdet kan förändras över en natt, och systemet bör vara tillräckligt flexibelt för att man ska kunna hantera dessa förändringar.

Ändringsrekommendation 19

Artikel 22

Ändra punkt 1

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
1. Genom fonden ska ekonomiskt stöd tillhandahållas för att åtgärda särskilda och brådskande behov i händelse av en nödsituation.	1. Genom fonden ska ekonomiskt stöd tillhandahållas för att åtgärda särskilda och brådskande behov i händelse av en nödsituation <u>så länge situationen fortgår.</u>

Motivering

Se punkt 53.

Ändringsrekommendation 20

Artikel 23

Ändra punkt 2 a

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
a) Att vara ett rådgivande organ för EU i migrations- och asylfrågor genom samordning och samarbete både på nationell nivå och unionsnivå med företrädare för medlemsstaterna, den akademiska världen, det civila samhället, tankesmedjor och andra EU-organ och internationella organ.	a) Att vara ett rådgivande organ för EU i migrations- och asylfrågor genom samordning och samarbete både på nationell nivå och unionsnivå med företrädare för medlemsstaterna, den akademiska världen, det civila samhället <u>inklusive invandrar- och flyktingorganisationer</u> , tankesmedjor och andra EU-organ och internationella organ.

Motivering

Se punkt 15.

Ändringsrekommendation 21

Artikel 23

Ändra punkt 5 c

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
a) Nationella kontaktpunkter som utses av medlemsstaterna, var och en bestående av minst tre experter som tillsammans har sakkunskap på asyl- och migrationsområdet bland annat vad gäller politikutformning, lagstiftning och forskning och statistik, och som ska samordna och ge nationella bidrag till de verksamheter som avses i artikel 19.1 för att få in bidrag från alla berörda parter.	a) Nationella kontaktpunkter som utses av medlemsstaterna, var och en bestående av minst tre <u>oberoende</u> experter som tillsammans har sakkunskap på asyl- och migrationsområdet bland annat vad gäller politikutformning, lagstiftning och forskning och statistik, och som ska samordna och ge nationella bidrag till de verksamheter som avses i artikel 19.1 för att få in bidrag från alla berörda parter.

Motivering

Se punkt 13. Detta skulle bidra till att öka öppenheten i fråga om mekanismerna.

COM(2011) 752 final

Förordning om allmänna bestämmelser för asyl- och migrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering

Ändringsrekommendation 1

Artikel 4

Ändra enligt följande:

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
Åtgärder som finansieras genom de särskilda förordningarna ska vara förenliga med tillämplig unionslagstiftning och med nationell lagstiftning.	Åtgärder som finansieras genom de särskilda förordningarna ska vara förenliga med tillämplig unionslagstiftning och med nationell lagstiftning, <u>inbegripet beslut från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna</u> .

Motivering

Domstolens rättspraxis omfattas av EU, men ibland genomför inte medlemsstaterna dessa beslut i praktiken. Man bör därför betona att besluten är viktiga.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 8

Lägg till en ny punkt 5

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	<u>5. Bistånd vid nödsituationer ska utbetalas för åtgärder som är stödberättigade så länge nödsituationen fortgår.</u>

Motivering

Se punkt 53.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 12

Ändra punkt 1

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
1. Varje medlemsstat ska, i enlighet med sina egna nationella regler och rutiner, upprätta ett partnerskap med de berörda myndigheterna och organen i syfte att utarbeta och genomföra nationella program. Sådana myndigheter och organ ska inbegripa behöriga regionala och lokala myndigheter samt behöriga myndigheter i städerna och andra offentliga myndigheter samt, vid behov, internationella organisationer och organ som företräder det civila samhället, exempelvis icke-statliga organisationer eller arbetsmarknadens parter.	1. Varje medlemsstat ska, i enlighet med sina egna nationella regler och rutiner, upprätta ett partnerskap med de berörda myndigheterna och organen i syfte att utarbeta och genomföra nationella program. Sådana myndigheter och organ ska inbegripa behöriga regionala och lokala myndigheter samt behöriga myndigheter i städerna och andra offentliga myndigheter samt, vid behov, berörda internationella organisationer och organ som företräder det civila samhället <u>och målgrupper</u> , exempelvis icke-statliga organisationer eller arbetsmarknadens parter.

Motivering

Genom att byta ut "vid behov" mot "berörda" kan man avlägsna en viss godtycklighet som kan leda till oklarhet. Målgruppernas bidrag utgör en hörnsten i EU:s programplanering.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 12

Ändra punkt 4

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
4. Varje medlemsstat ska inrätta en övervakningskommitté till stöd för genomförandet av de nationella programmen.	4. Varje medlemsstat ska inrätta en <u>oberoende</u> övervakningskommitté till stöd för genomförandet av de nationella programmen.

Motivering

Se punkt 13. Detta skulle öka öppenheten och eventuella intressekonflikter skulle kunna undvikas.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 12

Ändra punkt 5

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
5. Kommissionen kan delta i övervakningskommitténs arbete i egenskap av rådgivare.	5. Kommissionen kan ska delta i övervakningskommitténs arbete i egenskap av rådgivare.

Motivering

Kommissionens deltagande är mycket viktigt och bör inte vara godtyckligt.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 14

Lägg till en ny punkt 5 g

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	g) <u>om nationella program har utformats i samråd med berörda aktörer.</u>

Motivering

Se punkterna 18 och 19.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 20

Ändra punkt 2 c

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
c) Utgifter för utvärderingar av åtgärder eller projekt.	c) Utgifter för utvärderingar av åtgärder eller projekt, <u>inklusive feedback från berörda aktörer.</u>

Motivering

Se punkterna 18 och 19. Berörda aktörer är väl lämpade att bedöma resultatet av ett projekt.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 23

Ändra punkt 1 b

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
b) En ackrediterad ansvarig myndighet: ett i medlemsstaten ackrediterat offentligrättsligt organ som ensamt ska ansvara för förvaltning och kontroll av det nationella programmet och sköta all kommunikation med kommissionen.	b) En ackrediterad ansvarig myndighet: ett i medlemsstaten ackrediterat offentligrättsligt organ <u>i vilket ska ingå företrädare för lokala och regionala myndigheter och det civila samhället och</u> som ensamt ska ansvara för förvaltning och kontroll av det nationella programmet och sköta all kommunikation med kommissionen.

Motivering

Se punkterna 18 och 19.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 25

Lägg till en ny punkt 5 d

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	d) <u>bestämmelser och metoder för insamling av information från berörda aktörer och målgrupper med hjälp av frågeformulär och andra metoder för insamling av feedback.</u>

Motivering

Se punkterna 18 och 19. Berörda aktörer är väl lämpade att bedöma resultatet av ett projekt.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 48

Ändra punkt 1 b

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
b) Informera potentiella stödmottagare om vilka finansieringsmöjligheter som finns inom ramen för de nationella programmen.	b) Informera potentiella stödmottagare om vilka finansieringsmöjligheter som finns inom ramen för de nationella programmen, <u>inbegripet genom samråd på regional och lokal nivå.</u>

Motivering

Se punkt 14.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 50

Lägg till en ny punkt 7

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	<u>7. Kommissionen ska samråda med lokala och regionala myndigheter och andra berörda aktörer inklusive internationella organisationer, det civila samhället och målgrupper för att få feedback.</u>

Motivering

Se punkterna 18 och 19.

Ändringsrekommendation 12

Artikel 51

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
2. Medlemsstaterna ska se till att förfaranden skapas för att ta fram och samla in de uppgifter som krävs för utvärdering, inklusive uppgifter om gemensamma och program-specifika indikatorer.	2. Medlemsstaterna ska se till att förfaranden skapas för att ta fram och samla in de uppgifter som krävs för utvärdering, inklusive uppgifter om gemensamma och program-specifika indikatorer <u>som är kvantitativa och kvalitativa.</u>

Motivering

Se punkt 13.

Ändringsrekommendation 13

Artikel 55

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
1. Kommissionen ska biträdas av den gemensamma kommitté för asyl, migration och säkerhet som inrättas genom denna förordning. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.	1. Kommissionen ska biträdas av den gemensamma kommitté för asyl, migration och säkerhet som inrättas genom denna förordning <u>och som ska omfatta företrädare för nationella, lokala och regionala organ samt för det civila samhället och internationella organisationer.</u> Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Motivering

Se punkterna 18 och 19.

COM(2011) 753 final

Förordning om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering

Ändringsrekommendation 1

Artikel 3

Ändra punkt 2 a

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
a) Förebygga och bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, samt stärka samordningen och samarbetet mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och mellan dessa och tredjeländer.	a) Förebygga och bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, samt stärka samordningen och samarbetet mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter <u>på nationell, regional och lokal nivå</u> , och mellan dessa och tredjeländer.

Motivering

Se punkterna 41 och 55.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 3

Ändra punkt 3 a

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
a) Åtgärder (metoder, verktyg och strukturer) som stärker medlemsstaternas förmåga att förebygga och bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, särskilt genom partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn, utbyte av information och bästa praxis, tillgång till uppgifter, driftskompatibel teknik, tillämpad kriminologi samt kommunikation och information till allmänheten.	a) Åtgärder (metoder, <u>forskning</u> , verktyg och strukturer) som stärker medlemsstaternas förmåga att förebygga och bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, särskilt genom partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn, utbyte av information och bästa praxis, <u>utbyte av sakkunskap, samarbete mellan lokala och regionala myndigheter via nätverk</u> , tillgång till uppgifter, <u>granskning av bankers och företags tvivelaktiga metoder, konfiskering av tillgångar</u> , driftskompatibel teknik, tillämpad kriminologi samt kommunikation och <u>samråd med och</u> information till allmänheten.

Motivering

Se punkterna 38, 39, 40, 41, 43 och 44.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 4

Ändra punktsats 1 a

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
a) Åtgärder som förbättrar polissamarbetet och samordningen mellan de brottsbekämpande myndigheterna, bl.a. gemensamma utredningsgrupper och andra former av gemensamma gränsöverskridande insatser, tillgång till och utbyte av information samt driftskompatibel teknik.	a) Åtgärder som förbättrar polissamarbetet och samordningen mellan de brottsbekämpande myndigheterna <u>på nationell, regional och lokal nivå</u> , bl.a. gemensamma utredningsgrupper och andra former av gemensamma gränsöverskridande insatser, tillgång till och utbyte av information samt driftskompatibel teknik.

Motivering

Se punkterna 38 och 40.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 4

Lägg till en ny punkt 1 h

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	h) <u>Offentliga samråd på lokal nivå för att få fram en ny-anserad förståelse av lokala erfarenheter och uppfattningar i fråga om terrorism samt av grogrunden för extremism.</u>

Motivering

Se punkt 42.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 4

Lägg till en ny punkt 1 i

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	i) <u>De nuvarande nätverken för lokala och regionala myndigheter bör stärkas och användas i varje medlemsstat. Vid behov bör man inrätta nya nätverk för att göra det lättare att utbyta god praxis i fråga om social integration och på ett professionellt sätt lära sig mer om och förstå den våldsamma extremism som växer fram i lokala distrikt och bostadsområden.</u>

Motivering

Se punkt 41.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 6

Ändra punkt 1

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
1. Det nationella program som ska utarbetas enligt instrumentet och det som ska utarbetas enligt förordning (EU) nr XXX/2012 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och viseringar, ska utformas av medlemsstaterna gemensamt och läggas fram för kommissionen som ett enda nationellt program för fonden, i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr XXX/2012 [den övergripande förordningen].	1. Det nationella program som ska utarbetas enligt instrumentet och det som ska utarbetas enligt förordning (EU) nr XXX/2012 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och viseringar, ska utformas av medlemsstaterna gemensamt, <u>med medverkan av ländernas lokala och regionala myndigheter</u> , och läggas fram för kommissionen som ett enda nationellt program för fonden, i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr XXX/2012 [den övergripande förordningen].

Motivering

Se punkterna 18 och 19.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 14 a

Lägg till en ny punkt

Kommissionens text	ReK:s ändringsrekommendation
	<u>1. Synergieffekter, samstämmighet och komplementaritet med andra unions- och gemenskapsinstrument ska eftersträvas, särskilt med stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden.</u> <u>2. Åtgärder som finansieras genom detta instrument får inte beviljas ekonomiskt stöd i samma syfte från andra av unionens/ gemenskapens finansieringsinstrument. Det ska säkerställas att de som tar emot stöd från programmet informerar kommissionen om medel som de erhållit från unionens allmänna budget och från andra källor samt om inlämnade ansökningar om bidrag.</u>

Motivering

För stöd till gränsöverskridande polisiära åtgärder har man hittills efter eget val kunnat utnyttja kommissionens program Förebyggande och bekämpande av brott (ISEC) eller mål 3, som finansieras genom Eruf (principen om komplementaritet, se artikel 11 i rådets beslut 2007/125/RIF). Medan åtgärder enligt ISEC finansierats centralt av EU, har stödet enligt mål 3 förvaltats decentraliserat. Genom artikel 14 i förslaget till förordning om fonden för inre säkerhet upphävs rådsbeslutet från 2007 för den kommande budgetperioden. Därmed avskaffas också principen om komplementaritet mellan gemenskapsinstrumenten. Det kommer då inte längre att vara möjligt att välja mellan fonden för inre säkerhet och stöd enligt mål 3. Man bör dock inte avstå från fördelarna med ett flexibelt utnyttjande av olika stödinstrument. Om syftet med avskaffandet av komplementariteten är att undvika dubbelt stöd, kan detta i tillräcklig utsträckning säkerställas i samband med genomförandet av stödet. Vi föreslår därför att principen om komplementaritet och skyddsklausulen i artikel 11.3 i ISEC-beslutet förankras i en ny artikel 14a i förordningen om fonden för inre säkerhet.

Bryssel den 18 juli 2012

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén: "EU:s finansieringsinstrument inom området för rättvisa och medborgarskap"

(2012/C 277/06)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén anser att de program som föreslås utgör viktiga instrument för att stödja genomförandet av EU:s politik på områdena rättvisa, rättigheter och medborgarskap.
- Kommittén bedömer att förslagen är förenliga med subsidiaritetsprincipen. Å ena sidan har de en betydande gränsöverskridande dimension för de berörda insatsområdena och å andra sidan planeras genomförandet inom ramen för det europeiska området för rättvisa och rättigheter, som kräver mekanismer för gränsöverskridande samarbete och möjligheter till arbete i nätverk för berörda yrkesarbetande, mål som normalt sett inte kan uppnås på ett effektivt sätt genom enskilda medlemsstaters åtgärder.
- Vi anser att förslagen i den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 kan göra det möjligt att genomföra åtgärder med ett mervärde på europeisk nivå som syftar till att utöka det europeiska rättsliga området och förbättra främjandet och skyddet av människors rättigheter, såsom fastställs i EUF-fördraget och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- Kommittén upprepar sitt åtagande och sin vilja att stödja området med frihet, säkerhet och rättvisa samt att främja EU-medborgarskapet.
- ReK uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att involvera de lokala och regionala myndigheterna i genomförandet av programmen, med särskild hänsyn till utarbetandet och utvecklingen av årliga arbetsprogram.
- Kommittén föreslår att en företrädare för Regionkommittén kan delta i det rådgivande förfarandet.

Föredragande	Giuseppe VARACALLI (IT–ALDE), borgmästare i Gerace
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av programmet Rättigheter och medborgarskap för perioden 2014–2020 COM(2011) 758 final Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av programmet Rättsliga frågor för perioden 2014–2020 COM(2011) 759 final Förslag till rådets förordning om inrättande av programmet "Ett Europa för medborgarna" för perioden 2014–2020 COM(2011) 884 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. Regionkommittén anser att de program som föreslås utgör viktiga instrument för att stödja genomförandet av EU:s politik på områdena rättvisa, rättigheter och medborgarskap. Det handlar om program som alla syftar till att stödja medlemsstaternas verksamhet för att öka förståelsen för och främja tillämpningen av EU-rätten och EU:s politik i medlemsstaterna, främja det gränsöverskridande samarbetet och förbättra kunskaperna om potentiella problem inom de åtgärdsområden som anges, i syfte att se till att politik och bestämmelser utformas på grundval av konkreta uppgifter. Särskilt programmet "Ett Europa för medborgarna" syftar till att främja utvecklingen av ett EU-medborgarskap.

2. Kommittén bedömer att förslagen är förenliga med subsidiaritetsprincipen. Å ena sidan har de en betydande gränsöverskridande dimension för de berörda insatsområdena och å andra sidan planeras genomförandet inom ramen för det europeiska området för rättvisa och rättigheter, som kräver mekanismer för gränsöverskridande samarbete och möjligheter till arbete i nätverk för berörda yrkesarbetande, mål som normalt sett inte kan uppnås på ett effektivt sätt genom enskilda medlemsstaters åtgärder.

3. ReK anser också att förslagen ligger i linje med proportionalitetsprincipen. Form och innehåll verkar avpassade med avseende på vad som troligtvis krävs för att uppnå de fastställda målen. Den totala finansieringen av de tre programmen tycks tillräcklig för att de ska kunna genomföras effektivt, och den har på ett lämpligt sätt bibehållits i förhållande till de nu pågående programmen för samma åtgärdsområden, och man har uttryckligen fastställt att finansieringen kan ökas om en ny medlemsstat ansluter sig till EU.

4. Kommittén uppskattar, med avseende på den övergripande förbättringen av bestämmelserna, de konsekvensbedömningar som åtföljer förslagen, som är tillräckligt välgrundade och kompletta. Kommissionen har också i utredningsfasen hört de berörda parterna och låtit resultaten av samråden ingå i konsekvensbedömningarna, liksom motsvarande samråd med de lokala och regionala myndigheterna på olika nivåer.

5. Vi anser att förslagen i den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 kan göra det möjligt att genomföra åtgärder med ett mervärde på europeisk nivå som syftar till att utöka det europeiska rättsliga området och förbättra främjandet och skyddet av människors rättigheter, såsom fastställs i EUF-fördraget och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

6. Vi hoppas att programmen fortsätter att bidra till ett successivt uppnående av en allt bättre förståelse för EU bland medborgarna, framför allt genom att stimulera deras aktiva deltagande, samt genom att avsevärt stärka medvetenheten.

7. Kommittén hoppas att genomförandefasen i programmen "Rättigheter och medborgarskap" (med hänvisning till det särskilda målet "Bidra till att stärka utövandet av rättigheter som grundar sig på unionsmedborgarskapet") och "Ett Europa för medborgarna" (med hänvisning till huvudmålet "... förbättra möjligheterna för medborgarengagemang på EU-nivå" och det särskilda målet "Uppmuntra medborgarnas demokratiska delaktighet och engagemang på unionsnivå") också kan ge möjlighet att utveckla EU-medborgarnas medvetenhet om den möjlighet som de nyligen fick genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 211/2011 av den 16 februari 2011 om medborgarinitiativet att för kommissionen föreslå lagstiftningsinitiativ på områden där EU har behörighet, med möjlighet för organisationer att främja och stödja initiativen.

8. Kommittén upprepar sitt åtagande och sin vilja att stödja området med frihet, säkerhet och rättvisa samt att främja EU-medborgarskapet.

9. Med särskild hänvisning till programmet Rättigheter och Medborgarskap anser ReK att det är nödvändigt att man med avseende på jämställdhetsperspektivet på ett lämpligt och effektivt sätt tillämpar de anvisningar som återfinns i förslaget till förordning, nämligen i skäl 12 om en fortsättning på och en utveckling av de tre föregående programmen, och i synnerhet det särskilda programmet för att förebygga och bekämpa våld mot barn, ungdomar och kvinnor och för att skydda våldsoffer och riskgrupper (Daphne III-programmet) samt i avsnitten om "Jämställdhet" och "Antidiskriminering och mångfald" i gemenskapsprogrammet för sysselsättning och social solidaritet – Progress, och i artikel 4 b (Särskilda mål), i synnerhet det särskilda målet om förbud mot diskriminering på grund av kön och principen om jämställdhet mellan könen.

10. ReK välkomnar i princip att de sex operativa programmen för perioden 2007–2013 ersätts med två program och menar att minskningen kan göra förvaltningen av de planerade åtgärderna smidigare och effektivare, och leda till den bättre fokusering som önskas när det handlar om att fördela medel och undvika geografisk obalans, ett mål som kommissionen har fastställt för de nuvarande programmen i finansieringsöversikterna till förslagen.

11. ReK uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i möjligaste mån involvera de lokala och regionala myndigheterna i genomförandet av programmen, med särskild hänsyn till utarbetandet och utvecklingen av årliga arbetsprogram.

12. Eftersom man planerat och bekräftat den mycket lämpliga möjligheten för privata instanser att dra nytta av de planerade åtgärderna, rekommenderar vi kommissionen att sätta upp som mål att så småningom också färdigställa mekanismer för förhandskontroll av framställningarnas kvalitet.

13. Kommittén konstaterar att problemen i fråga om området med frihet, säkerhet och rättvisa är av särskilt intresse för de lokala och regionala myndigheterna, framför allt med tanke på deras direkta påverkan på unionens medborgare i vardagen och på de lokala och regionala myndigheternas verksamhet samt mot bakgrund av att de lokala och regionala myndigheterna har många av nyckelbefogenheterna i de frågor som är av betydelse för området med frihet, säkerhet och rättvisa.

14. Vi vill understryka att subsidiaritetsprincipen och närheten till medborgarna för de lokala och regionala myndigheterna innebär en direktkontakt med medborgarnas farhågor och önskemål, och att de lokala institutionerna ofta lyckas finna innovativa och lämpliga lösningar på problemen.

15. Särskilt med tanke på programmet "Ett Europa för medborgarna" framhåller vi att deltagande i vänortprojekt mellan städer, en verksamhet som uttryckligen stöds i programmet, på ett positivt sätt har möjliggjort ett värdefullt utbyte av erfarenheter mellan lokalsamhällen i olika regioner, med beprövade

framgångsrika initiativ genom vilka de lokala och regionala myndigheterna också har kunnat främja och vägleda medborgarskapet.

16. Kommittén stöder den möjlighet som fastställs i de tre förslagen till förordning om att alla offentliga organ, inte minst de lokala och regionala myndigheterna, ska få tillgång till programmen. Vi anser i det sammanhanget att ansökningsförfarandena inte får vara alltför betungande, framför allt med tanke på den planerade komplementariteten mellan programmen och den därmed sammanhängande och positiva möjligheten att utnyttja resurser från de olika programmen, förutsatt att finansieringen inte täcker samma kostnader.

17. Vi bekräftar det stöd som kommittén redan i tidigare yttranden uttalat för de mål som fastställs i programmen och upprepar vårt åtagande att främja och förespråka användningen av dem också i grannländerna genom våra egna samarbetsorgan (arbetsgrupper, gemensamma rådgivande kommittéer, Corleap, Arlem), i enlighet med de relevanta samarbetsavtalen och i samarbete med kommissionen.

18. Det är av särskild betydelse att man skapar ett verkligt område för frihet, säkerhet och rättvisa för medborgarna i en värld som präglas av allt större rörlighet. I linje med den verksamhet som Regionkommittén sedan länge drivit för ett system för skydd av grundläggande rättigheter på flera nivåer gläder sig kommittén åt de framsteg som gjorts när det gäller att genomföra området för frihet, säkerhet och rättvisa med medborgaren i centrum.

19. ReK anser alltid att det är nödvändigt att på ett balanserat sätt föra samman frågor om säkerhet och skydd av grundläggande rättigheter och friheter, genom att tillämpa enhetliga instrument inom området för frihet, säkerhet och rättvisa. I det sammanhanget kan man inte underlåta att framhålla att Europa förvisso förfogar över ett stabilt regelverk för att skydda de mänskliga rättigheterna, men att detta i praktiken alltid måste förbättras om man vill säkra det faktiska utövandet av rättigheterna.

20. Kommittén ser positivt på att de tre programmen som helhet trots skilda mål bidrar till ökad medvetenhet bland allmänheten om den europeiska dimensionen av medborgarskapet, som är ett instrument för deltagande i den europeiska integrationsprocessen och för ökad europeisk demokrati.

21. Kommittén vill åter framhålla det som påpekades i det yttrande som antogs nyligen om den nya fleråriga budgetramen för perioden efter 2013, nämligen att ReK understryker vikten av att man tillhandahåller tillräckliga resurser för att främja grundläggande rättigheter, demokrati och medborgarnas deltagande i ansträngningarna för att bygga upp ett europeiskt medborgarskap och anser därför att det är av största vikt att man i programmet "Ett Europa för medborgarna" lägger tonvikten vid

partnerskap till stöd för det civila samhället på EU-nivå. Vi anser dessutom att EU:s säkerhet är nära kopplad till främjandet av demokrati, goda styrelseformer och rättsstatssystem i tredjeländer och att det åligger EU att främja dessa värden globalt.

22. Vi påminner också om att ReK nyligen pekade på det lämpliga i att stödja olika former av territoriellt samarbete för att genomföra projekt och åtgärder som syftar till att medborgarskapet ska fungera i praktiken och som kan bidra till att minska administrativa och byråkratiska hinder och bördor, bl.a. genom spridning av olika goda metoder som rör gränsöverskridande tjänster, t.ex. i fråga om hälsovård och flerspråkighet.

23. Vi skulle se positivt på att de åtgärder som planeras i fråga om dessa grundläggande aspekter prioriteras i de årliga arbetsprogrammen, särskilt med avseende på programmen "Rättigheter och medborgarskap" och "Ett Europa för medborgarna".

24. Regionkommittén konstaterar att den kommande sammanläggningen av de föregående sex programmen till två, "Rättsliga frågor" och "Rättigheter och medborgarskap", samt omarbetningen av programmet "Ett Europa för medborgarna" kan öka flexibiliteten när det gäller att fastställa prioriteringarna under de sju år som programplaneringen omfattar och sänka förvaltningskostnaderna på EU-nivå, minska den byråkratiska bördan för mottagarna och ge projekten en övergripande prägel, vilket kan vara lämpligare och effektivare när dessa är inriktade på olika mål i programmen.

25. Med särskild hänvisning till frågan om rättvisa vill ReK åter hävda att den politik som utvecklas på området rättsliga och inrikes frågor bör samordnas och integreras med övrig EU-politik, särskilt EU:s utrikespolitik, ekonomiska politik och socialpolitik, eftersom en förbättrad samordning mellan dessa politikområden skulle öka deras sammanlagda effektivitet.

26. ReK delar åsikten att arbetet med att främja medborgarskapet utgör ett övergripande tema som bör beaktas i EU:s övriga åtgärder. De planerade samverkans effekterna med instrumentet för stöd inför anslutningen är viktiga för att säkerställa att de blivande EU-medborgarna ska få information om EU-medborgarskapet och få bättre kunskaper om sina rättigheter och skyldigheter.

27. ReK hoppas därför att man kommer att genomföra konkreta lösningar som gör det möjligt att dra nytta av komplementariteten och samverkans effekterna mellan de föreslagna programmen och andra unionsinstrument, och vi uppmanar kommissionen att fortlöpande tillhandahålla information om hur genomförandet ska ske för att man ska kunna säkerställa detta.

28. Kommittén hyser farhågor för de objektivt otillräckliga möjligheterna för de lokala och regionala myndigheterna att delta effektivt i utarbetandet av de årliga arbetsprogrammen

och i utvärderingen av åtminstone två av de tre särskilda programmen: Byggandet av ett Europa för medborgarna bör aldrig företas utan att de lokala och regionala myndigheterna deltar konkret i alla skeden, eftersom de är institutionella nivåer som är väsentliga för att säkerställa att beslutsprocesserna får största möjliga demokratiska legitimitet.

29. Kommittén skulle därför vilja ha garantier för att de lokala och regionala myndigheterna via Regionkommittén formellt kan delta i utformningen av de årliga åtgärdsprogrammen inom ramen för programmen "Rättigheter och medborgarskap" och "Ett Europa för medborgarna".

30. Med avseende på kommissionens preliminära utvärdering och efterhandsutvärdering av programmet "Rättigheter och medborgarskap" anser vi att vi kan lämna ett kvalificerat bidrag, vilket även formellt föreskrivs i programmet "Ett Europa för medborgarna". Vi begär därför att en specifik bestämmelse även införlivas i förslaget till programmet "Rättigheter och medborgarskap".

31. Bedömningen av huruvida de specifika målen för programmet "Rättigheter och medborgarskap" verkligen uppnåtts bör ske bl.a. på grundval av insamlade kvalitativa och kvantitativa data beträffande hur dessa rättigheter respekteras, utövas och genomförs, eftersom vi inte anser att uppfattningen inom EU är en lämplig indikator för att mäta resultat. Kommittén påminner i detta sammanhang om det arbete som utförts av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och Europeiska jämställdhetsinstitutet när det gäller utarbetandet av särskilda indikatorer och jämförande studier.

32. Kommittén delar åsikten att de föreliggande förslagen till program bör kunna spela en viktig roll genom de planerade insatserna för att öka den allmänna medvetenheten och informationsaktiviteterna för EU-medborgarna, särskilt när det gäller full tillgång till information, vilket är en allt viktigare förutsättning för att kunna spela en aktiv roll i den politiska processen. Kommittén har redan framhållit denna princip och uppmanat ledamöterna att sträva efter att se till att tillgången till information verkligen är garanterad i de enskilda medlemsstaterna.

33. När det gäller programmet "Rättsliga frågor" anser kommittén att den planerade fortsättningen av utbytet av personal i de nationella rättssystemen gradvis kommer att stärka ett ömsesidigt erkännande av rättssystemen och förbättra det ömsesidiga förtroendet inom den bredare ram som det europeiska rättsliga nätverket utgör.

34. Kommittén stöder därför helt och fullt det specifika förslaget om att finansiera utbildningen för personalen inom de nationella rättssystemen i enlighet med artikel 6 i förslaget till programmet "Rättsliga frågor", eftersom utbildning och kunskap är centrala faktorer för att skapa ett europeiskt rättsligt område.

35. Denna aspekt bör särskilt uppmärksammas i syfte att säkra att all personal som arbetar inom rättsväsendet, såväl offentlig- som privatanställda, verkligen kan delta.

36. Utbildning som finansieras inom ramen för programmet "Rättigheter och medborgarskap" bör omfatta undervisning om EU-medborgarskap för personer som har för avsikt att bli medborgare i en medlemsstat, samt för barn i skolåldern. Kommittén ställer sig positiv till och stöder principen om att främja ett aktivt medborgarskap bland ungdomar med hjälp av utbildning.

37. Kommittén stöder det finansiella stödet för att utveckla de utbildningsmoduler online som anges i förslaget till program, i linje med Regionkommitténs uppmaning att främja undervisning i unionsmedborgarskap via media och IKT.

38. Även programmen "Rättsliga frågor" och "Rättigheter och medborgarskap" är lämpliga instrument för att stärka de lokala och regionala myndigheternas stora potential i samband med gränsöverskridande samarbete i frågor med anknytning till ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.

39. Kommittén stöder i princip den mer resultatorienterade strategi som kommissionen valt för de tre programmen, och som i första hand är fokuserad på användningen av indikatorer för att mäta om programmets mål uppnåtts. Vi vill emellertid framhålla att endast programmet "Ett Europa för medborgarna" innehåller en fullständig förteckning över indikatorer, medan till exempel programmet "Rättsliga frågor" endast anger en enda indikator för varje mål och hänvisar till en rad andra, ospecificerade indikatorer. Därför föreslår vi en utförligare, samlad för-

teckning, som gärna får omfatta kvalitativa parametrar utöver de kvantitativa.

40. Förslaget till programmet "Ett Europa för medborgarna" ger möjlighet till större flexibilitet än det nu gällande programmet, och därför har medlen inte i förväg fördelats på enskilda insatser i det nya programmet.

41. Vänortssamarbete bör, förutom fortsatt stöd från programmet, tilldelas en på förhand fastställd andel av medlen, som enligt det nuvarande programmet utgör nästan en tredjedel av den totala budgeten och som bör kunna bevaras på denna nivå.

42. Kommittén begär följaktligen att en lämplig del av den totala budgeten för programmet "Ett Europa för medborgarna" öronmärks för vänortssamarbete, särskilt med hänsyn till att vänskapsorter spelar en erkänt viktig roll när det gäller att skapa starka, varaktiga kontakter mellan medborgarna, inklusive tredjelandssmedborgare.

43. Eftersom Europaparlamentet och rådet nyligen infört det europeiska kulturarvsmärket som ett sätt att framhäva medlemsstaternas gemensamma kulturarv och samtidigt ta hänsyn till nationella och regionala skillnader bör även programmet "Ett Europa för medborgarna" i syfte att uppfylla de fastställda målen kunna utnyttja potentialen hos de platser som kommer att erhålla detta nya märke, på samma sätt som de europeiska kulturhuvudstäderna främjar den europeiska identiteten och unionsmedborgarskapet.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

RÄTTIGHETER OCH MEDBORGARSKAP – COM(2011) 758 final

Ändringsrekommendation 1

Artikel 4.2

Särskilda mål

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
2. Indikatorer för att mäta i vilken mån målen i punkt 1 har uppnåtts ska bland andra vara uppfattningen inom EU av hur dessa rättigheter respekteras, utövas och genomförs samt antalet klagomål.	2. Indikatorer för att mäta i vilken mån målen i punkt 1 har uppnåtts ska bland andra vara uppfattningen inom EU <u>av de kvalitativa och kvantitativa data som insamlas på EU-nivå om</u> hur dessa rättigheter respekteras, utövas och genomförs samt antalet klagomål.

Motivering

I syfte att på ett effektivt sätt mäta om programmets specifika mål uppnås är det mer konkret att hänvisa till insamling av kvalitativa och kvantitativa data, eftersom "uppfattning" ger ett stort tolkningsutrymme och därför inte tydligt visar om målen uppnåtts.

RÄTTIGHETER OCH MEDBORGARSKAP – COM(2011) 758 final

Ändringsrekommendation 2

Artikel 9.1

Kommittéförfarande

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.	1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011. <u>En företrädare för Regionkommittén kan delta i det rådgivande förfarandet.</u>

Motivering

Utöver den kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna som bistår kommissionen är det nödvändigt att också en företrädare för Regionkommittén deltar i antagandet av det årliga arbetsprogrammet, som ligger till grund för genomförandet av hela programmet.

Eftersom det handlar om genomförandet av program som de lokala och regionala myndigheterna är djupt involverade i, kommer det faktum att de deltar i utarbetandet av de årliga arbetsprogrammen via den EU-institution (Regionkommittén) som företräder dem att innebära att programmen kan utformas från grunden, i enlighet med de krav EU-medborgarna framfört.

Dessutom sker Regionkommitténs deltagande i det årliga utarbetandet av programmen i överensstämmelse med kommitténs behörighet att avge detta yttrande, inom ramen för lagstiftningsförfarandet för Europaparlamentets och rådets antagande av förordningen.

RÄTTIGHETER OCH MEDBORGARSKAP – COM(2011) 758 final

Ändringsrekommendation 3

Artikel 12.2

Övervakning och utvärdering

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
2. Kommissionen ska till Europaparlamentet och rådet överlämna följande: a) En preliminär utvärderingsrapport, senast vid halvårsskiftet 2018. b) En efterhandsutvärdering.	2. Kommissionen ska till Europaparlamentet, och rådet, <u>Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén</u> överlämna följande: a) En preliminär utvärderingsrapport, senast vid halvårsskiftet 2018. b) En efterhandsutvärdering.

Motivering

Det är viktigt att övervakningen och utvärderingen av programmen "Rättigheter och medborgarskap" och "Ett Europa för medborgarna" valideras. När det gäller det sistnämnda programmet anges det uttryckligen i artikel 14.3 (Övervakning och utvärdering) i kommissionens förslag att kommissionen ska överlämna en preliminär utvärderingsrapport och en efterhandsutvärdering, inte enbart till Europaparlamentet och rådet, utan även till Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Följaktligen finns det inte några giltiga skäl till att bibehålla bestämmelsen i artikel 12.2 i förslaget till programmet "Rättigheter och medborgarskap", där Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén inte anges som mottagare av de båda rapporterna. Genom ändringsrekommendationen säkras att dessa båda organ anges som mottagare.

RÄTTSLIGA FRÅGOR – COM(2011) 759 final

Ändringsrekommendation 1

Artikel 7

Deltagande

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. Programmet ska vara öppet för alla offentliga och/eller privata organisationer och enheter som är lagligt etablerade i	1. Programmet ska vara öppet för alla offentliga och/eller privata organisationer och enheter som är lagligt etablerade i
a) medlemsstater,	a) medlemsstater,
b) Eftaländer som är parter i EES-avtalet, i enlighet med villkoren i EES-avtalet,	b) Eftaländer som är parter i EES-avtalet, i enlighet med villkoren i EES-avtalet,
c) anslutningsländer, kandidatländer och potentiella kandidatländer, i enlighet med de allmänna principer och villkor som anges i ramavtalet med dem om deras deltagande i unionsprogram,	c) anslutningsländer, kandidatländer och potentiella kandidatländer, i enlighet med de allmänna principer och villkor som anges i ramavtalet med dem om deras deltagande i unionsprogram,
d) Danmark, på grundval av ett internationellt avtal.	d) Danmark, på grundval av ett internationellt avtal.
2. Offentliga och/eller privata organisationer och enheter som är lagligt etablerade i andra tredjeländer, särskilt sådana som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, får associeras till åtgärder inom programmet om detta skulle främja syftet med dessa åtgärder.	2. Offentliga och/eller privata organisationer och enheter som är lagligt etablerade i andra tredjeländer, särskilt sådana som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, får associeras till åtgärder inom programmet om detta skulle främja syftet med dessa åtgärder.

Motivering

I punkterna 1 och 2 uppräknas programmets möjliga stödmottagare, bland annat enheter som inte preciseras närmare. Eftersom båda punkterna hänvisar till offentliga och/eller privata organisationer är tillägget "enheter" överflödigt och bör strykas.

ETT EUROPA FÖR MEDBORGARNA – COM(2011) 884 final

Ändringsrekommendation 1

Artikel 9.1

Kommittéförfarande

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.	1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011. <u>En företrädare för Regionkommittén kan delta i det rådgivande förfarandet.</u>

Motivering

Utöver den kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna som bistår kommissionen är det nödvändigt att också en företrädare för Regionkommittén deltar i antagandet av det årliga arbetsprogrammet, som ligger till grund för genomförandet av hela programmet.

Eftersom det handlar om genomförandet av program som de lokala och regionala myndigheterna är djupt involverade i, kommer det faktum att de deltar i utarbetandet av de årliga arbetsprogrammen via den EU-institution (Regionkommittén) som företräder dem att innebära att programmen kan utformas från grunden, i enlighet med de krav EU-medborgarna framfört.

Bryssel den 18 juli 2012

*Regionkommitténs
ordförande*
Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén: "En mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser"

(2012/C 277/07)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén välkomnar kommissionens strävan efter att rationalisera och förenkla övervaknings- och rapporteringskraven beträffande växthusgasutsläpp, men föreslår ändringar i kommissionens förslag för att skapa ett geografiskt/regionalt sammanhang för växthusgasutsläpp samt prognoser och utvecklingsplaner med låga koldioxidutsläpp.
- ReK anser att alla data/metoder som används ska vara offentligt tillgängliga och inte privatägda, transparenta och därför reproducerbara samt fastställda av ett organ som Europeiska miljöbyrån för att undvika problem med överlappningar och för att underlätta det politiska arbetet inom ramen för ett flernivåstyre.
- Kommittén anser att den geografiska inverkan på utsläppen bör ha en avgörande betydelse för kommissionens bredare strategier, program, anslagstilldelning och projekt.
- ReK vill fästa kommissionens uppmärksamhet på borgmästaravtalet, ClimAct Regions, carbonn och EUCO2 80/50 som exempel på det utmärkta arbete som genomförs på regional nivå för att minska koldioxidutsläppen.
- Kommittén rekommenderar en harmonisering av medlemsstaternas prognoser för att skapa en uppsättning sammanhängande prognoser, inklusive rapportering om användningen av förnybar energi och om energieffektivitet.
- ReK upprepar sin begäran från COP 17 i Durban och tidigare UNFCCC-konferenser om att lokala och regionala åtgärder för att begränsa effekterna av klimatförändringarna och anpassa sig till dem ska erkännas.

Föredragande

Neil SWANNICK (UK-PSE), ledamot i Manchester City Council

Referensdokument

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen

COM(2011) 789 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

1. Inledning

1.1 Förslaget till förordning (nedan kallat "förslaget") "om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen" har huvudsakligen tagits fram som en följd av Cancúnavtalet och delvis som en konsekvens av beslut nr 406/2009/EG och direktiv 2009/29/EG. Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 191 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, nedan kallat "fördraget".

1.2 En kombination av "beslut 406/2009/EG, direktiv 2009/29/EG och fördraget", nedan kallad "den regionala ramen" innebär ett större krav på regional medverkan i åtgärder för att begränsa klimatförändringarna än vad förslaget i sin nuvarande form medger. ReK föreslår ändringar i förslaget för att skapa ett geografiskt/regionalt sammanhang för

— växthusgasutsläpp,

— prognoser och utvecklingsplaner med låga koldioxidutsläpp,

och för att alla data/metoder som används ska vara

— offentligt tillgängliga och inte privatägda,

— transparenta och därför reproducerbara,

— fastställda av ett organ som exempelvis Europeiska miljöbyrån för att undvika problem med överlappningar,

för att underlätta det politiska arbetet inom ramen för ett flernivåstyre.

ReK anser att prognoserna och utvecklingsplanerna med låga koldioxidutsläpp bör ta hänsyn till "konsumtionsutsläpp", dvs. utsläpp som kommer från importerade varor och tjänster. Dessutom bör man i dessa prognoser och planer beakta alla eventuella oavsiktliga eller avsiktliga konsekvenser av politiken som innebär att utsläpp "exporteras" utanför medlemsstaten. Fenomenet kallas ofta "koldioxidläckage", och ett bra exempel på detta är när tung industri flyttas till länder utanför

Europa. Koldioxidläckage bör tas med i prognoserna och utvecklingsplanerna, och de åtgärder som vidtas för att undvika fenomenet bör klart och tydligt anges. Detta är viktigt för att fastställa EU:s verkliga roll i arbetet med att minska växthusgasutsläppen globalt.

Dessutom bör den geografiska inverkan på utsläppen ha en avgörande betydelse för kommissionens bredare strategier, program, anslagstilldelning och projekt.

ReK upprepar sin begäran från COP 17 i Durban och tidigare UNFCCC-konferenser (Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar) om att lokala och regionala åtgärder för att begränsa effekterna av klimatförändringarna och anpassa sig till dem ska erkännas.

1.3 Eftersom målen i den föreslagna förordningen, inom ramen för åtagandena i ramkonventionen, inte i tillräcklig omfattning kan uppfyllas av medlemsstaterna och därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på EU-nivå, instämmer Regionkommittén med kommissionen om att EU bör kunna anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. Vi delar även åsikten att förordningen inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål i enlighet med den proportionalitetsprincip som fastställs i samma artikel.

2. Allmänna kommentarer**2.1 ReK välkomnar följande:**

— Förslaget och det samråd med berörda parter och den konsekvensanalys som föregick detta.

— Inkluderingen av prognoser och begränsande åtgärder som presenteras utöver inventeringsdata.

— Åtagandet att harmonisera övervakningen och rapporteringen på internationell nivå och EU-nivå och underlätta införandet av övervaknings- och rapporteringsmekanismen. Kommittén förväntar sig emellertid att kommissionen utnyttjar åtaganden inom den regionala ramen för att utvidga förslaget.

— Strävan efter att rationalisera och förenkla övervaknings- och rapporteringskraven i förslaget.

- Överensstämmelse mellan uppskattningarna av utsläppen av växthusgaser och lokala luftföroreningar.
- EU:s clearinghouse-mekanism, som ReK hoppas kommer att bli ett användbart verktyg för beslutsfattare på nationell, regional och lokal nivå inom ramen för klimatpolitiken.
- Utvidgningen till att beakta andra konsekvenser av luftfarten för den globala uppvärmningen.

2.2 Finansiella aspekter

Genomförandet av klimatpolitiken leder ofta till en konkurrens om anslagen mellan åtgärder för begränsning respektive anpassning. Kommittén är därför oroad över följande:

- I förslaget anger kommissionen uttryckligen att anpassningsåtgärder är en lokal fråga, **utan att också uttryckligen hänvisa till begränsningsåtgärder som en lokal fråga, vilket på lång sikt kan minska effektiviteten i begränsningsstrategierna.**
- Det saknas en vägledning om den egentliga utvidgning av tillämpningsområdet som förslaget innebär i medlemsstaterna. Detta behövs för att undvika överdrivet höga kostnader för de experter som i slutändan kommer att genomföra många av dessa ändringar i förslaget.
- Regionerna har inte tilldelats minst 30 % av intäkterna som genererats genom auktionering av utsläppsrätter. Detta krävs för att bidra till Europa 2020-strategins mål om förnybar energi och energieffektivitet.
- Den administrativa, tekniska och finansiella bördan av ytterligare övervaknings- och rapporteringskrav kommer sannolikt att utökas till regionerna, och dessa bör därför vara proportionerliga.
- En strävan efter marginella gradvisa förbättringar av data bör undvikas om det hindrar genomförandet av strategierna för begränsning och anpassning.

2.3 Utsläppsinventering och utsläppsdata

En utsläppsinventering ger en bild av det tidigare eller det aktuella utsläppsläget. Syftet är att informera berörda parter om den aktuella situationen vad gäller politiken för att begränsa effekterna av utsläppen. Därför

- kommer en inventering att bli mycket mer användbar om man innefattar prognoser och utvecklingsplaner med låga koldioxidutsläpp på kort, medellång och lång sikt,

- är de utsläppsdata som förslaget kommer att resultera i centrala för förståelsen av EU:s, medlemsstaternas och regionernas strategiska inriktning, prioriteringar och resultat,
- bör emellertid dessa data presenteras tillsammans med de centrala data om ekonomiska och sociala resultat som beslutsfattare regelbundet använder, för att maximera användningen.

Europeiska miljöbyrån (EEA) spelar en viktig roll i utvecklingen och tillämpningen av konsekventa metoder och bistår medlemsstaterna med stöd vid framtagandet av inventeringar.

- EU:s centrala statistik- och dataavdelning bör ha det direkta ansvaret för utsläppsdata och kvaliteten på dessa uppgifter. Detta bör omfatta en robust, öppen och **ansvarsfull central process** för att kontrollera riktigheten/säkerheten i nationellt framtagna data, prognoser och utvecklingsplaner med låga koldioxidutsläpp.
- Samtliga medlemsstater ska lägga fram följande uppgifter om samlade totala utsläpp sedan 1990:
 - De utsläpp som uppstått i medlemsstaten (källor).
 - De utsläpp som kompenseras genom förändrad markanvändning.
 - De utsläpp som kompenseras i enlighet med artikel 5 i beslut 406/2009/EG.

Dessa uppgifter är mycket viktiga som ett komplement till det absoluta målet på 20 % för att hålla den globala uppvärmningen under 2 °C.

2.4 Genomförande av politiken

ReK efterlyser ett klart definierat, kvantifierat, geografiskt/regionalt element i prognoserna och utvecklingsplanerna, eftersom

- den geografiska dimensionen möjliggör en bättre övervakning av framsteg och dokumentation än allmänna presentationer på nationell nivå,
- regionerna står medborgarna närmare än medlemsstaterna, vilket ger dem möjlighet att förmedla information om klimatfrågor till allmänheten, vilket är ett av målen med övervaknings- och rapporteringsmekanismen.

Regionala myndigheter utgör en viktig källa till sakkunskap och har presenterat sitt arbete vid UNFCCC-konferenser. De bör redan från början involveras i utformningen av åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringar så att man kan dra största möjliga nytta av deras sakkunskap och erfarenheter av att hantera konsekvenser av, och orsaker till, klimatförändringar, som drabbar den lokala nivån hårdast.

- ReK vill fästa kommissionens uppmärksamhet på borgmästaravtalet, ClimAct Regions, carbonn, ICLEI och EUCO2 80/50 som exempel på det utmärkta arbete som genomförs på regional nivå för att minska koldioxidutsläppen.
- Detta ligger i linje med den regionala ramen.
- Det sänder en tydlig politisk signal i denna riktning.
- Det bör stå klart att effekterna av den nationella politiken vad gäller utsläppsminskningar kommer att variera mellan regionerna inom en och samma medlemsstat.
- Åtgärder måste vidtas närmare utsläppskällan så att det är större sannolikhet att data som kan användas lokalt utnyttjas.
- Mot bakgrund av artiklarna 191 och 192 i fördraget skulle detta vara lämpligt.
- Regioner kommer att bidra med olika utsläppsminskingsnivåer beroende på sina ekonomiska förutsättningar och sin infrastruktur. Dessa utsläppsminskingsnivåer kommer att variera mellan regioner både inom medlemsstaterna och på europeisk nivå.
- Trots att dessa myndigheter medverkar i genomförandet av politiken rådfrågas de inte konsekvent av medlemsstaterna i klimatrelaterade frågor.
- Arbetet med att begränsa klimatförändringarna är ingen uppifrån-och-ned-process.

Utöver detta bör man erkänna det tekniska och finansiella stöd som de regionala myndigheterna erbjuder utvecklingsländerna inom ramen för decentraliserade utvecklingsprogram.

2.5 Anpassning

I dagsläget är anpassningsstrategier inte obligatoriska och att införa rapporteringskrav på anpassningsområdet (artikel 16) kan tyckas motsägelsefullt – detta betyder naturligtvis inte att sådana krav inte bör införas.

ReK upprepar sin begäran om att en företrädare för lokala och regionala myndigheter ska ingå i organ som exempelvis den nya anpassningskommittén. Kommittén hänvisar till Mexico City-pakten från 2010 och anpassningsstadgan som undertecknades i Durban i december 2011.

2.6 Utvecklingsplaner med låga koldioxidutsläpp och prognoser: öppenhet och äganderätt till data

Nationella, regionala och lokala myndigheter behöver verktyg, åtgärder, instruktioner och riktlinjer från Europeiska kommissionen och EEA för att

- ta fram prognoser och utvecklingsplaner med låga koldioxidutsläpp,
- upprätta övervakningsmekanismer,
- säkra kostnadseffektiv tillgång till aktuell data,
- undvika kommersialisering och okontrollerad spridning av data och insamlingsverktyg,
- säkerställa överensstämmelse mellan prognoser och utvecklingsplaner,
- förbättra uppgifternas kvalitet och tillförlitlighet och förtroendet för dessa,
- uppfylla skyldigheterna inom ramen för Kyotoprotokollet, Cancúnöverenskommelserna och Durbanplattformen för förstärkta insatser.

ReK uppmanar EEA att utöver nationella inventeringar och statistik över begränsningsåtgärder ta fram harmoniserade och transparenta lokala och regionala data. Dessa ska finnas tillgängliga på internet, och sökresultaten ska kunna filtreras efter medlemsstat, region eller kommun utifrån enskilda sektorer, för att möjliggöra jämförande analyser, normalisering och kontroll mot socioekonomiska data.

2.7 Utsläpp från luft- och sjöfart

Hänvisningarna till rapporteringen av utsläpp från den civila luftfarten och från sjöfarten är otydliga på grund av följande:

- Enligt ReK:s uppfattning föreligger ett missförstånd vad gäller kategorin "1.A.3.A civil luftfart". Avsikten är att betrakta utsläppen från privata (snarare än kommersiella) luftfartyg som noll-utsläpp, d.v.s. huvudsakligen utsläpp från lätta flygplan och helikoptrar som i första hand utnyttjar små privata flygfält. Detta bör framgå tydligare.
- Det finns ingen metod för utsläpp från sjöfart för fartyg som använder europeiska hamnar. Det bör därför i förslaget uttryckligen nämnas att kommissionen väntar på att lagstiftningen ska bli klar innan en metod tas fram.

3. Slutsatser

Regionkommittén är bekymrad över att förslaget saknar ett regionalt fokus. Kommittén anser att denna försummelse kommer att hindra genomförandet av politiken för att begränsa klimatförändringarna. ReK menar att förslaget kommer att innebära ett framsteg om man inför ett uttryckligt regionalt fokus. Kommittén välkomnar inriktningen på prognoser och utvecklingsplaner med låga koldioxidutsläpp.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Artikel 1 – Syfte

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(e) rapportering av utsläpp av CO ₂ från sjötransporter,	(e) rapportering av utsläpp av CO₂ från sjötransporter införande av en rapporteringsmekanism för sjötransporter om lagstiftningen införs,
(f) övervakning och rapportering av användningen av intäkter som genereras genom auktionering av utsläppsrätter enligt artikel 3d.1, 2 eller 10.1 i direktiv 2003/87/EG, enligt artiklarna 3d.4 och 10.3 av det direktivet,	(f) övervakning och rapportering av användningen av intäkter som genereras genom auktionering av utsläppsrätter enligt artikel 3d.1, 2 eller 10.1 i direktiv 2003/87/EG, enligt artiklarna 3d.4 och 10.3 av det direktivet,
(g) övervakning av och rapportering om åtgärder som vidtas av medlemsstater för att anpassa sig till klimatförändringens oundvikliga konsekvenser,	(g) övervakning av och rapportering om åtgärder som vidtas av medlemsstater <u>och regioner</u> för att anpassa sig till klimatförändringens oundvikliga konsekvenser,
(h) utvärdering av framstegen som görs av medlemsstaterna mot att uppfylla sina förpliktelser enligt beslut nr 406/2009/EG,	(h) utvärdering av framstegen som görs av medlemsstaterna <u>och regionerna</u> mot att uppfylla sina förpliktelser enligt beslut nr 406/2009/EG,
(i) insamling av information och uppgifter som är nödvändig för att stödja utformning och bedömning av unionens framtida klimatförändringspolitik.	(i) insamling av information och uppgifter som är nödvändig för att stödja utformning och bedömning av unionens framtida klimatförändringspolitik.

Motivering

Eftersom det i dagsläget saknas en mekanism för rapportering av utsläpp från sjöfarten förutsätter kommittén att en sådan mekanism kommer att införas om detta krävs i den nya lagstiftningen.

Eftersom förslagen huvudsakligen kommer att genomföras på lokal/regional nivå bör förslaget mer specifikt hänvisa till detta.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 2 – Tillämpningsområde

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	(i) <u>medlemsstaternas åtgärder på nationell och regional nivå för att begränsa klimatförändringen.</u>

Motivering

Den regionala nivån bör uttryckligen nämnas för såväl anpassning som begränsning.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 3 – Definitioner

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(13) nationellt system för politiska strategier och åtgärder och prognoser: ett system av institutionella, rättsliga och processrättsliga arrangemang som upprättats inom en medlemsstat för att rapportera politiska strategier och åtgärder och för att ta fram och rapportera prognoser för utsläpp av antropogena växthusgaser från källor och minskningar genom upptag i sankor enligt kraven i artikel 13 i denna förordning,	(13) nationellt system för politiska strategier och åtgärder och prognoser: ett system av institutionella, rättsliga och processrättsliga arrangemang som upprättats inom en medlemsstat för att rapportera politiska strategier och åtgärder och för att ta fram och rapportera prognoser för utsläpp av antropogena växthusgaser från källor och minskningar genom upptag i sankor <u>med hjälp av metoder som godkänts av kommissionen för att säkerställa överensstämmelse</u> , enligt kraven i artikel 13 i denna förordning,

Motivering

Det krävs överensstämmelse mellan hur politiska strategier, åtgärder och prognoser betraktas i de olika medlemsstaterna.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 4 – Utvecklingsstrategier med låga koldioxidutsläpp

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. Medlemsstaterna ska inkomma med sin utvecklingsstrategi för låga koldioxidutsläpp till kommissionen ett år efter att denna förordning trätt i kraft eller i enlighet med den tidtabell som man kommit överens om internationellt i samband med ramkonventionsprocessen.	2. Medlemsstaterna ska inkomma med sin <u>geografiskt indelade</u> utvecklingsstrategi för låga koldioxidutsläpp till kommissionen ett år efter att denna förordning trätt i kraft eller i enlighet med den tidtabell som man kommit överens om internationellt i samband med ramkonventionsprocessen.
3. Kommissionen och medlemsstaterna ska göra sina motsvarande utvecklingsstrategier för låga koldioxidutsläpp offentligt tillgängliga för allmänheten och alla uppdateringar därav.	3. Kommissionen och medlemsstaterna ska göra sina motsvarande utvecklingsstrategier för låga koldioxidutsläpp offentligt tillgängliga för allmänheten <u>tillsammans med de beräkningar och data som de baseras på</u> och alla uppdateringar <u>av strategierna</u> därav.

Motivering

Den geografiska aspekten måste ingå i dessa strategier för att visa att de baseras på tillräcklig eftertanke och förståelse. Detta beror delvis på att de annars kommer att bli svåra att genomföra "på fältet".

För att möjliggöra en politisk analys och skapa öppenhet är det helt avgörande att det framgår hur dessa prognoser/utvecklingsstrategier med låga koldioxidutsläpp har tagits fram.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 5 – Nationella inventeringssystem

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. Medlemsstaterna ska upprätta, bedriva och kontinuerligt försöka förbättra nationella inventeringssystem för att uppskatta antropogena utsläpp från källor och minskningar genom upptag i sänkor av växthusgaser som räknas upp i bilaga I till denna förordning och säkerställa tidsenlighet, öppenhet, tillförlitlighet, överensstämmelse och jämförbarhet för att deras växthusgasinventeringar är uttömmande.	1. Medlemsstaterna ska upprätta, bedriva och kontinuerligt försöka förbättra nationella inventeringssystem för att uppskatta antropogena utsläpp från källor och minskningar genom upptag i sänkor av växthusgaser som räknas upp i bilaga I till denna förordning och säkerställa tidsenlighet, öppenhet, tillförlitlighet, överensstämmelse och jämförbarhet för att deras växthusgasinventeringar är uttömmande.
2. Medlemsstaterna ska se till att deras behöriga inventeringsmyndigheter får tillgång till och att deras nationella inventeringssystem ger förutsättningarna för att deras behöriga myndigheter får tillgång till	2. Medlemsstaterna ska se till att deras behöriga inventeringsmyndigheter får tillgång till och att deras nationella inventeringssystem ger förutsättningarna för att deras behöriga myndigheter får tillgång till
(a) uppgifter om och metoder som rapporteras för verksamhet och anläggningar enligt direktiv 2003/87/EG i syfte att bereda nationella växthusgasinventeringar för att säkerställa överensstämmelse mellan de rapporterade utsläppen av växthusgaser enligt unionens system för handel med utsläppsrätter och de nationella växthusgasinventeringarna,	(a) uppgifter om och metoder som rapporteras för verksamhet och anläggningar enligt direktiv 2003/87/EG i syfte att bereda nationella växthusgasinventeringar för att säkerställa överensstämmelse mellan de rapporterade utsläppen av växthusgaser enligt unionens system för handel med utsläppsrätter och de nationella växthusgasinventeringarna,
(b) uppgifter som samlas in via rapporteringssystemen om fluorerade gaser i de olika sektorerna, som upprättats enligt artikel 6.4 i förordning (EG) nr 842/2006 för att ta fram nationella växthusgasinventeringar,	(b) uppgifter som samlas in via rapporteringssystemen om fluorerade gaser i de olika sektorerna, som upprättats enligt artikel 6.4 i förordning (EG) nr 842/2006 för att ta fram nationella växthusgasinventeringar,
(c) utsläpp, underliggande uppgifter och metodik som rapporterats av anläggningar enligt förordning (EG) nr 166/2006 för att ta fram nationella växthusgasinventeringar,	(c) utsläpp, underliggande uppgifter och metodik som rapporterats av anläggningar enligt förordning (EG) nr 166/2006 för att ta fram nationella växthusgasinventeringar,
(d) uppgifter som rapporterats enligt förordning (EG) nr 1099/2008.	(d) uppgifter som rapporterats enligt förordning (EG) nr 1099/2008.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga inventeringsmyndigheter och deras nationella inventeringssystem ger förutsättningarna för att deras behöriga inventeringsmyndigheter (a) använder sig av rapporteringssystem som upprättats enligt artikel 6.4 i förordning (EG) nr 842/2006 för att förbättra uppskattningen av fluorerade gaser i växthusgasinventeringarna, (b) kan genomföra de årliga konsekvenskontrollerna som hänvisas till i leden l och m i artikel 7.1 i denna förordning,	3. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga inventeringsmyndigheter och deras nationella inventeringssystem ger förutsättningarna för att deras behöriga inventeringsmyndigheter (a) använder sig av rapporteringssystem som upprättats enligt artikel 6.4 i förordning (EG) nr 842/2006 för att förbättra uppskattningen av fluorerade gaser i växthusgasinventeringarna, (b) kan genomföra de årliga konsekvenskontrollerna som hänvisas till i leden l och m i artikel 7.1 i denna förordning, <u>4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de regionala myndigheterna med behörighet vad gäller källor eller sänkor för koldioxid känner till och deltar i det nationella inventeringssystemet och alla uppdateringar av detta för att se till att de åtgärder och strategier som myndigheterna föreslår är så lämpliga och effektiva som möjligt.</u>

Motivering

Kännedomen om informationskällor, modeller, metodologiska tillvägagångssätt, beräkningar, antaganden etc. är nära kopplad till möjligheten att fastställa och utforma lämpliga åtgärder med syftet att minska utsläpp samt att se resultatet av dessa åtgärder i växthusgasinventeringarna. Vissa utsläppskällor i de diffusa sektorerna, liksom vissa sänkor, ligger inom de regionala myndigheternas behörighetsområde. Därför anser vi att det är lämpligt att dessa regionala myndigheter känner till och deltar i det nationella inventeringssystemet så att de kan bidra till att förbättra och anpassa såväl de nationella växthusgasinventeringarna som de begränsningspolitiska strategier som föreslås på regional nivå.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 6 – Unionens inventeringssystem

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(c) en årlig expertgranskning av medlemsstaternas växthusgasinventeringar.	(c) en årlig <u>oberoende</u> expertgranskning av medlemsstaternas växthusgasinventeringar; <u>(d) den geografiska inverkan på utsläppen som kommissionens bredare strategier, program, anslagstilldelning och projekt resulterar i.</u>

Motivering

Medlemsstaternas inventeringar bör genomgå en oberoende granskning av en icke-kommersiell behörig myndighet som inte har medverkat i utformningen av den nationella inventeringen för året i fråga. Helst bör detta vara ett organ inom EEA. Kommissionen bör också erkänna att dess egna strategier och program påverkar utsläppen, så att det kan fastställas om dessa har en positiv eller en negativ effekt.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 7 – Växthusgasinventeringar

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(a) Deras antropogena utsläpp av växthusgaser som räknas upp i bilaga I till denna förordning och de antropogena utsläppen av växthusgaser som det hänvisas till i artikel 2.1 i beslut nr 406/2009/EG för år X-2, utan förfång för rapporteringen av växthusgaser som räknas upp i bilaga I till denna förordning ska utsläppen av koldioxid (CO₂) från IPCC-källor i kategorin "1.A.3.A civil luftfart" anses vara lika med noll enligt artiklarna 3 och 7.1 i beslut nr 406(2009)/EG.	(a) Deras antropogena utsläpp av växthusgaser som räknas upp i bilaga I till denna förordning och de antropogena utsläppen av växthusgaser som det hänvisas till i artikel 2.1 i beslut nr 406/2009/EG för år X-2, utan förfång för rapporteringen av växthusgaser som räknas upp i bilaga I till denna förordning ska utsläppen av koldioxid (CO₂) från IPCC-källor i kategorin "1.A.3.A civil luftfart" <u>som rör privata luftfartyg</u> anses vara lika med noll enligt artiklarna 3 och 7.1 i beslut nr 406(2009)/EG.

Motivering

I kategori 1.A.3.A behandlas utsläpp från luftfartyg som lyfter och landar samt flyger över en medlemsstat. Att inkludera utsläpp från lätta flygplan som lyfter från privata flygfält kan på kort sikt innebära en administrativ börda. Bränslet som används i lätta flygplan kommer sannolikt att betraktas som utsläpp från bunkerbränsle om flygplanen har använt en kommersiell flygplats (vilket skapar en inkonsekvent rapportering).

Ändringsrekommendation 8

Artikel 13 – Nationella system för politiska strategier, åtgärder och prognoser

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. De ska syfta till informationens punktlighet, öppenhet, tillförlitlighet, överensstämmelse, jämförbarhet och fullständighet som rapporteras om politiska strategier och åtgärder och prognoser för antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor, som hänvisas till i artiklarna 14 och 15 i denna förordning, inbegripande användningen och tillämpningen av uppgifter, metoder och modeller, och genomförandet av aktiviteter för kvalitetssäkring och kvalitetskontroll och känslighetsanalys.	2. De ska <u>inom ramen för dessa rapporter säkerställa</u> syfta till informationens punktlighet, öppenhet, tillförlitlighet, överensstämmelse, jämförbarhet och fullständighet, <u>på nationell och europeisk nivå, i den information</u> som rapporteras om politiska strategier och åtgärder och prognoser för antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor, som hänvisas till i artiklarna 14 och 15 i denna förordning, inbegripande användningen och tillämpningen av <u>geografiskt indelade</u> uppgifter, metoder och modeller, och genomförandet av aktiviteter för kvalitetssäkring och kvalitetskontroll och känslighetsanalys. <u>All information bör rapporteras in för kommande analyser.</u>

Motivering

Det bör finnas en möjlighet att jämföra prognoser och utvecklingsplaner för låga koldioxidutsläpp mellan medlemsstaterna. Det bör också vara möjligt att jämföra påverkan på utsläppen inom olika sektorer i olika områden i Europa. Uppgifterna bör därför vara tillgängliga för att möjliggöra ytterligare analyser och skapa förtroende för strategierna.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 14 – Rapportering av politiska strategier och åtgärder

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. ... (c) information om nationella politiska strategier och åtgärder, och om genomförandet av unionens politiska strategier och åtgärder som begränsar eller minskar utsläppen av växthusgaser från källor eller ökar upptaget i sänkor, uppdelade på sektorer och växthusgaser som det hänvisas till i bilaga I till denna förordning. Denna information ska korshänvisa till tillämpliga nationella eller unionens politiska strategier, särskilt de om luftkvalitet och ska inbegripa ...	1. ... (c) information om nationella politiska strategier och åtgärder, och om genomförandet av unionens politiska strategier och åtgärder som begränsar eller minskar utsläppen av växthusgaser från källor eller ökar upptaget i sänkor, <u>och som ökar andelen energi från förnybara energikällor eller minskar den totala slutliga energiförbrukningen</u> , uppdelade på <u>regioner och</u> sektorer och växthusgaser som det hänvisas till i bilaga I till denna förordning. Denna information ska korshänvisa till tillämpliga nationella eller unionens politiska strategier, särskilt de om luftkvalitet och ska inbegripa ...
2. Medlemsstaterna ska för allmänheten offentliggöra, i elektronisk form, alla bedömningar av kostnaderna för och effekterna av nationella politiska strategier och åtgärder, och all information om genomförandet av unionens politiska strategier och åtgärder som begränsar eller minskar utsläppen av växthusgaser från källor eller ökar upptagen i sänkor tillsammans med alla tekniska rapporter som underbygger dessa bedömningar. Dessa bör inbegripa beskrivningar av de modeller och metodologiska tillvägagångssätt som använts, definitioner och underliggande antaganden.	2. Medlemsstaterna ska för allmänheten offentliggöra, i elektronisk form, alla bedömningar av kostnaderna för och effekterna av nationella politiska strategier och åtgärder, och all information om genomförandet av unionens politiska strategier och åtgärder som begränsar eller minskar utsläppen av växthusgaser från källor eller ökar upptagen i sänkor tillsammans med alla tekniska rapporter som underbygger dessa bedömningar. Dessa bör inbegripa beskrivningar av de modeller och metodologiska tillvägagångssätt som använts, definitioner och underliggande antaganden <u>och beräkningar</u> .

Motivering

Det regionala sammanhanget måste uttryckligen framgå.

Både beräkningarna och de kvalitativa förklaringarna behövs.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 15 – Rapportering av prognoser

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. Medlemsstaterna ska senast den 15 mars varje år ("år X") till kommissionen rapportera nationella prognoser för antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor, organiserade efter gas och sektor.	1. Medlemsstaterna ska senast den 15 mars varje år ("år X") till kommissionen rapportera nationella prognoser för antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor, organiserade efter gas och sektor <u>och region</u> .

Motivering

Det regionala sammanhanget måste uttryckligen framgå.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 25 – Europeiska miljöbyråns roll

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
...	...
(d) att genomföra den årliga expertgranskningen,	(d) att <u>intern</u> t genomföra den årliga expertgranskningen,
...	...
(h) att förbereda uppskattningar för data om beräkningar som inte har rapporterats av medlemsstaterna,	(h) att förbereda uppskattningar för data, <u>inklusive</u> om beräkningar <u>om prognoser</u> som inte har rapporterats av medlemsstaterna,
...	...
(j) att sprida information som har insamlats under denna förordning, inbegripet att upprätthålla och uppdatera en databas om medlemsstaternas begränsningspolitik och -åtgärder, och en clearingcentral för inverkan, sårbarheter och anpassning till klimatförändring.	(j) att sprida <u>elektroniskt sökbar</u> information som har insamlats under denna förordning, inbegripet att upprätthålla och uppdatera en databas om medlemsstaternas begränsningspolitik och -åtgärder, och en clearingcentral för inverkan, sårbarheter och anpassning till klimatförändring:- (k) <u>att tillhandahålla verktyg för att ta fram prognoserna.</u> (l) <u>att harmonisera medlemsstaternas prognoser för att skapa en uppsättning sammanhängande prognoser, inklusive rapportering om användningen av förnybar energi och om energieffektivitet.</u> (m) <u>att sammanställa data om de sammanlagda utsläppen från varje medlemsstat, som ska omfatta källor, källor och sänkor och de utsläpp som omfattas av artikel 5 i beslut nr 406/2009/EG.</u> (n) <u>att ta med prognoser som omfattar de globala växthusgasutsläpp som orsakas av verksamhet i Europa.</u> (o) <u>att tillhandahålla rådgivning om de uppskattade kostnaderna för att ta fram utsläppsprognoser samt utvecklingsplaner med låga koldioxidutsläpp.</u>

Motivering

Miljöbyråns arbete är avgörande för att medlemsstaternas politik ska leda till goda resultat. Detta betyder att de bör stå för sakkunskap och vägledning när det gäller utsläppens sannolika utveckling. De kumulativa utsläppen är avgörande för växthusgashalterna i atmosfären och därmed framtida temperaturökningar. Utsläppen inom Europas gränser speglar inte fullt ut de globala utsläpp som orsakas av Europa. Därför bör en uppskattning av "konsumtionsutsläpp" uttryckligen inkluderas.

Bryssel den 19 juli 2012

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén: "Förslag till förordning om ett program för miljö och klimatpolitik (Life)"

(2012/C 277/08)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Med tanke på de stora utmaningarna på detta område skulle Regionkommittén välkomna en avsevärt större ökning av denna budget. Kommittén medger att det exakta beloppet inte kan fastställas förrän förhandlingarna om den fleråriga budgetramen har slutförts.
- Kommittén stöder den nya strategin som bygger på integrerade projekt, men anser samtidigt att aktörernas tillgänglighet och deltagande i integrerade projekt bör uppmuntras i högre grad, att de prioriterade områdena också bör omfatta den marina miljön, mark och bullerhantering, samt att man inför lämpliga mekanismer för att samordna Life med annan EU-finansiering inom den gemensamma strategiska ramen och prioriterade åtgärdsplaner för finansieringen av Natura 2000.
- Regionkommittén anser att avskaffandet av mervärdesskatt som en stödberättigande kostnad kan komma att avskräcka många potentiella sökande från att utarbeta ett förslag. Kommittén erinrar om att mervärdesskatt inom ramen för annan EU-finansiering godkänns som en stödberättigande kostnad om stödmottagarna kan bevisa att mervärdesskatten inte är avdragsgill.
- Kommittén rekommenderar att kostnaden för permanent personal ska förbli stödberättigande, på villkor att det kan bevisas och styrkas att den berörda personalen formellt utför verksamhet inom projektet.
- Regionkommittén föreslår att den högsta medfinansieringsnivån bör höjas till 85 % i de mindre utvecklade regionerna (enligt definitionen i den allmänna förordningen) och i de yttersta randområdena.
- Kommittén anser att Life-programmet också ska vara öppet för deltagande från utomeuropeiska länder och territorier i EU som omfattas av rådets "ULT-beslut" (rådets beslut 2001/822/EG), vilka står för en stor del av EU:s biologiska mångfald.

Föredragande	Kay TWITCHEN (UK-NI), ledamot av Essex County Council
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättandet av ett program för miljö och klimatpolitik (Life) COM(2011) 874 final – 2011/0428 (COD)

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

A. Allmänna kommentarer

1. Regionkommittén upprepar att Life-programmet är ett viktigt instrument när det gäller att bidra till finansieringen av den lokala och regionala miljöpolitiken och lokala och regionala miljöprojekt med europeiskt mervärde, och att programmet har främjat de lokala och regionala myndigheternas åtgärder. Det har också bidragit till att inrätta partnerskap, och har därigenom stärkt samarbetsstrukturer och underlättat utbyte av erfarenheter och information på lokal och regional nivå.

2. Regionkommittén välkomnar avsikten att behålla Life under den nya finansieringsperioden. Kommittén anser att detta kommer att öka åtgärdernas effektivitet, skapa synergier genom att samordna EU:s och medlemsstaternas verksamhet och göra miljö- och klimatpolitiken mer synlig.

3. Regionkommittén delar kommissionens åsikt att miljö- och klimatpolitiken bör integreras i merparten av EU:s politiska åtgärder. EU:s viktigaste finansieringsinstrument omfattar dock inte alla specifika behov på miljö- och klimatområdet, och därför behövs även i fortsättningen ett särskilt program för miljö- och klimatpolitik som bygger på resultaten av förordningen om Life+ (EG) nr 614/2007 för perioden 2007–2013. Programmet kompletterar därmed strategin med att integrera miljö- och klimatområden i hela EU:s budget, genom finansiering av miljö- och klimatprojekt som inte är berättigade till stöd från andra instrument.

4. Regionkommittén noterar att det i utvärderingen av det befintliga Life-programmet betonas att programmets inverkan begränsas genom avsaknaden av ett strategiskt fokus. Det nya programmet skulle därför omfatta en flexibel uppifrån-och-ned-strategi, och inrätta två separata delprogram för miljö- och klimatpolitik med tydligt fastställda prioriteringar.

5. I samband med detta är det dock viktigt att programmet är tillräckligt flexibelt. Prioriteringsprocessen får inte leda till alltför stora begränsningar och alltför tvingande kriterier. Kvaliteten i projektförslagen bör vara avgörande, precis som i det nuvarande programmet.

6. Regionkommittén anser att Life-förordningen särskilt bör innehålla hänvisningar till behovet att eftersträva synergier mellan de olika delprogrammen, exempelvis för att se till att Life-finansierade klimatprojekt inverkar positivt på den biologiska mångfalden, och att Life-finansierade miljöprojekt klimatsäkras. I den mån kommissionen har visat på de potentiella synergier mellan de två delprogrammen och angett att projekten ska gynna flera målsättningar, är det viktigt att se till att detta nås.

7. Regionkommittén upprepar sitt krav⁽¹⁾ på att Life-programmet ska fortsätta att stödja kommunikations- och

informationsprojekt, med ett ökat fokus på medvetenhet, genom bland annat utbildning om hållbar utveckling och främjande av projekt med deltagande av lokala och regionala myndigheter. Regionkommittén välkomnar i det sammanhanget det föreslagna prioriterade området med styrning och information i de båda delprogrammen.

8. Kommittén välkomnar förslaget att de två Life-delprogrammen ska omfattas av ett enda flerårigt arbetsprogram, i syfte att göra de båda delprogrammen samstämmiga, med en enda uppsättning gemensamma tillämpningsbestämmelser och en enda förslagsinfordran, och att båda programmen ska hanteras tillsammans i en enda kommitté för Life-programmet. Kommittén framhåller vidare att förfarandena och prioriteringarna inte bör skilja sig åt för olika delprogram.

9. Kommittén välkomnar att Europeiska kommissionen har genomfört omfattande samråd under utarbetandet av detta förslag och har beaktat många synpunkter från aktörerna och från Regionkommittén.⁽²⁾

B. Indikatorer

10. Regionkommittén välkomnar betoningen i artikel 3 på förslaget om att fastställa indikatorer för att mäta Life-programmets framgång. Regionkommittén rekommenderar att indikatorer för att mäta och främja goda styrelseformer och kommunikation ska införlivas i alla Life-projekt. Kommittén har begärt att Life-programmet ska främja riktade, och således mer effektiva, kommunikationsmedel och kapacitetsuppbyggnadsåtgärder i varje Life-projekt.

C. Delprogrammet Miljö (Life-Miljö)

Det prioriterade området Miljö och resurseffektivitet

11. Regionkommittén noterar att artikel 10 i förslaget inte omfattar innovation inom den privata sektorn inriktad på marknadsintroduktion, eftersom detta kommer att ingå i Horisont 2020. Det gör det möjligt att inrikta Life på miljöinnovationer av lokala och regionala myndigheter och på att hitta lösningar som oftast bäst genomförs genom offentlig-privata partnerskap. Kommittén välkomnar därför övergången till innovation inom den offentliga sektorn och möjligheten till offentlig-privata partnerskap.

Det prioriterade området Biologisk mångfald

12. Regionkommittén välkomnar att förslaget i artikel 11, i enlighet med Regionkommitténs begäran⁽³⁾, möjliggör återkommande verksamhet, under förutsättning att projekten

⁽¹⁾ CdR 6/2011 (punkt 74).

⁽²⁾ Rapporten "Assessment of Territorial Impacts of the EU Life+ instrument", utarbetad av Regionkommitténs sekretariat i maj 2011, CdR 6/2011 fin.

⁽³⁾ CdR 6/2011 (punkt 56).

grundar sig på god praxis som kan tillämpas i andra regioner och är föremål för standarder för övervakning och delgivande av resultat till allmänheten.

13. Regionkommittén anser att stöd via integrerade projekt för prioriterade åtgärdsplaner för finansieringen av Natura 2000 kommer att vara en central framtida faktor för Life-programmets prioriterade område Biologisk mångfald. Kommittén begär att de regionala myndigheterna, med hänsyn till den institutionella ramen i varje medlemsstat, ska ansvara för att utarbeta prioriterade åtgärdsplaner och beakta Europeiska kommissionens aktuella initiativ för finansieringen av Natura 2000 ⁽⁴⁾.

Det prioriterade området Miljöstyrning och miljöinformation

14. Regionkommittén välkomnar att stödet för miljöstyrning inom ramen för Life-programmet har ökat genom att miljöstyrning har gjorts till ett prioriterat område i förslaget till förordning (artikel 12). Kommittén anser att detta kommer att öka synligheten hos möjliga styrningsprojekt och att de lokala och regionala myndigheterna kommer att bli viktiga stödmottagare inom detta nya prioriterade område. Regionkommittén har begärt att Life-programmet ska bidra till att stärka de lokala och regionala myndigheternas administrativa kapacitet och till att öka medvetenheten, genom bland annat utbildning om hållbar utveckling och främjande av projekt med lokala och regionala myndigheter med betydande inverkan på EU-nivå ⁽⁵⁾.

15. Regionkommittén anser att detta prioriterade område bör främja kunskapsutbyte om tillämpningen och genomförandet av EU:s miljölagstiftning genom stöd för nätverk, utbildning samt projekt för utbyte av bästa praxis, i synnerhet med de lokala och regionala myndigheter som är verksamma på detta område, på EU-nivå.

D. Delprogrammet Klimatpolitik (Life Klimat)

16. Regionkommittén välkomnar inrättandet av det nya delprogrammet Klimatpolitik, som kan bidra till att främja utsläppsnåla, resurseffektiva och klimatsäkrade åtgärder och investeringar. Kommittén välkomnar i detta hänseende EU:s internationella åtaganden att minska utsläppen av växthusgaser inom ramen för Kyotoprotokollet och det kommande globala klimatavtal som ska förhandlas fram senast 2015, samt EU:s målsättningar inom ramen för klimat- och energipaketet, Europa 2020-strategin och färdplanen för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050 ⁽⁶⁾.

17. Kommittén noterar dock att den föreslagna budgeten är en tämligen liten del av det totala Life-programmet (25 %). Life Klimat har således mycket begränsad potential att avsevärt minska växthusgaserna. Delprogrammet bör därför främja ett flertal miljöfördelar, som exempelvis naturområden som är viktiga för att säkerställa god luftkvalitet och har en rik biologisk mångfald (våtmarker och skogar) eller bidra till att skapa miljövänlig infrastruktur i en integrerad strategi för att bevara den biologiska mångfalden och mildra återverkningarna av klimatförändringarna.

⁽⁴⁾ Arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar SEC(2011)1573 final.

⁽⁵⁾ Rapporten "Assessment of Territorial Impacts of the EU Life+ instrument", utarbetad av Regionkommitténs sekretariat i maj 2011, CdR 6/2011 fin.

⁽⁶⁾ COM(2010)2020 final och COM(2011) 112 final.

18. Regionkommittén välkomnar att tyngdpunkten för integrerade projekt kommer att ligga på strategier för begränsning av klimatförändringar och för klimatanpassning och på handlingsplaner.

19. Kommittén välkomnar målsättningarna för det prioriterade området "Klimatstyrning och klimatinformation" (artikel 16), och anser att Regionkommittén har en tydlig uppgift när det gäller att främja ökade kunskaper om klimatfrågor.

E. Integrerade projekt

20. Kommittén välkomnar, liksom i sitt tidigare yttrande ⁽⁷⁾, förslaget om att införa långvariga "integrerade projekt" i en större geografisk skala (i synnerhet regionalt, multiregionalt eller nationellt) för att hantera en mängd frågor genom en strategisk och strukturerad koppling till andra EU-anslag. Life-projekten skulle även fortsättningsvis vara viktiga som katalysatorer.

21. Kommittén anser att integrerade projekt kommer att förbättra tillämpningen av miljö- och klimatpolitiken och dess införlivande i annan politik, genom tillämpning av principen om flernivåstyre och genom att samordna användningen av andra EU-medel och nationella och privata medel för miljö- och klimatmål. Projekten kommer att vara inriktade på genomförandet av miljö- och klimatplaner och miljö- och klimatstrategier på större territoriell skala än vad som normalt är fallet för Life+.

22. Regionkommittén välkomnar att förteckningen över prioriterade relevanta områden för integrerade projekt i artikel 18 d i hög grad beaktar kommitténs tidigare rekommendationer (förvaltning av vatten, bevarande av naturen och den biologiska mångfalden, hållbar resursanvändning och avfallshantering), men anser dock att även den marina miljön, mark och buller bör utgöra prioriterade relevanta områden.

23. Regionkommittén oroar sig över att de integrerade projekten kan vara komplexa att utarbeta och förvalta, särskilt med tanke på tidsfristerna, urvalskriterierna, ansökningsförfarandena och -formaten, förvaltningsvillkoren och rapporteringsbestämmelserna. Detta kommer att vara särskilt avskräckande för mindre lokala myndigheter, och kommittén välkomnar därför det tekniska stöd som planeras i förslaget för att hjälpa till med utarbetandet och ingivandet av integrerade projekt.

24. Kommittén efterlyser lämpliga mekanismer för att samordna Life med annan EU-finansiering inom den gemensamma strategiska ramen, särskilt inom ramen för de partnerskapsavtal som föreskrivs i artikel 14 i förslaget till allmän förordning om den gemensamma strategiska ramen, samt med förslaget till ny strategi med lokalt ledd lokal utveckling och lokala utvecklingsstrategier för all finansiering inom den gemensamma strategiska ramen i enlighet med artiklarna 28 och 29 i förslaget till allmän förordning om den gemensamma strategiska ramen.

25. Regionkommittén förväntar sig att denna nya kategori med större Life-projekt ska omfatta ramar och riktlinjer för utarbetandet av enskilda Life-projekt och andra projekt, däribland en plan som förklarar hur annan EU-finansiering och nationell, regional, lokal och privat finansiering kombineras för att finansiera de föreslagna åtgärderna. I vissa fall kan projekten vara längre, och under den perioden kan enskilda relaterade Life-projekt utarbetas och genomföras.

26. Kommittén värdesätter samtidigt traditionella mer småskaliga projekt för mindre myndigheter som inte har samma

⁽⁷⁾ CdR 6/2011 fin (punkterna 6, 25 och 65-69).

möjligheter att utarbeta ett integrerat projekt. Kommittén välkomnar följaktligen att det fortfarande kommer att finnas utrymme för mer småskaliga projekt i det nya programmet och anser att den totala budgeten för sådana projekt inte bör minskas.

27. Regionkommittén konstaterar att det behövs en ungefärlig geografisk utgångspunkt, men anser att detta inte bör vara en primär drivkraft som kan leda till att finansiering tas från viktiga projekt bara för att fylla en symbolisk nationell kvot på annat håll. Kommittén välkomnar möjligheten att göra grannländerna delaktiga i dessa projekt.

28. Kommittén anser att aktörernas deltagande i integrerade projekt bör uppmuntras i högre grad.

F. Förenkling, programplanering och delegerade akter

29. Regionkommittén medger att Europeiska kommissionen har försökt tillgodose kraven i ett tidigare yttrande⁽⁸⁾ på ökad administrativ förenkling, däribland flerårig programplanering och utökad användning av IT-verktyg. Användningen av schabloner och engångsbelopp kan minska byråkratin och välkomnas. Kommittén bekymrar sig dock över att åtagandet om förenkling främst beskrivs som en strävan i skäl 26.

30. Kommittén välkomnar införandet av en tvåstegsstrategi för urvalet av integrerade projekt, vilket kommer att tillåta sökandena att lämna en projektbeskrivning till kommissionen för förhandsgodkännande. Detta innebär att färre resurser utnyttjas i onödan av anbudsgivare vars projekt sannolikt inte kommer att godkännas, vilket är i linje med en rekommendation från Regionkommittén.⁽⁹⁾

31. Regionkommittén välkomnar att de fleråriga arbetsprogrammen ska ha en varaktighet på minst två år enligt förslaget i artikel 24 och anser att dessa fleråriga arbetsprogram kan göra att Life svarar mot EU:s prioriteringar på ett mer strategiskt och politiskt sätt. Regionkommittén ber kommissionen att involvera lokala och regionala myndigheter i utarbetandet av arbetsprogrammen så att dessa på ett korrekt sätt återspeglar praxis.

32. Kommittén bekymrar sig dock över att möjligheten till en halvtidsöversyn av de fleråriga programmen i enlighet med artikel 24.3 skulle kunna skapa oförutsägbarhet för stödmottagarna. De ändringar som görs vid översynen bör därför vara minimala.

33. Kommittén konstaterar att de nationella kontaktpunkternas prestationer inom det nuvarande programmet har varierat och att brister i vissa fall har lett till underutnyttjande av de nationella anslagen (Regionkommittén har tidigare krävt bättre utbildning för de nationella kontaktpunkterna⁽¹⁰⁾).

34. Regionkommittén framhåller att granskningsförfarandet och kommittén för Life-programmet (artikel 29) bör fungera på ett öppet och införlivande sätt.

35. Regionkommittén noterar att man i förslaget till förordning föreskriver delegerade akter om resultatindikatorer för de specifika tematiska prioriteringarna (artikel 3), för tillämpningen av kriteriet med att "vara av unionsintresse" (artikel 19.1) och för tillämpningen av kriteriet "tillämpningen av geografisk balans" för integrerade projekt (artikel 19.3). Kommittén är kritisk

till en utökad användning av kommittéförfarandet inom miljöpolitiken, eftersom detta förfarande inte ger de lokala och regionala myndigheterna tillräcklig insyn i EU:s beslutsfattande och verksamhet⁽¹¹⁾. Vi rekommenderar därför att Europeiska kommissionen inleder lämpliga samråd med de lokala och regionala myndigheterna under det förberedande arbetet med de delegerade akterna.

G. Medfinansiering och stödberättigande utgifter

36. Regionkommittén bekräftar att Europeiska kommissionen har beaktat uppmaningar i ett tidigare yttrande⁽¹²⁾ om att den högsta medfinansieringsnivån ska höjas från den nuvarande nivån (högst 50 %) till högst 70 % (med en höjning på upp till 80 % för integrerade och förberedande projekt).

37. Regionkommittén föreslår att den högsta medfinansieringsnivån bör höjas till 85 % i de mindre utvecklade regionerna (enligt definitionen i den allmänna förordningen⁽¹³⁾) och i de yttersta randområdena. Dessa regioner är ofta mycket viktiga när det gäller att stoppa förlusten av biologisk mångfald.

38. Regionkommittén beklagar att Europeiska kommissionen inte beaktat uppmaningarna i ett tidigare yttrande⁽¹⁴⁾ om att lokala och regionala myndigheter bör kunna fortsätta att räkna kostnaden för permanent personal som egna medel. Att utesluta kostnader för permanent personal skulle få väsentliga negativa följder för kvaliteten och genomförbarheten i projekt, särskilt för mindre statliga och icke-statliga organisationer som är beroende av varaktigheten med permanent personal och deras expertis, och vars personal ofta arbetar deltid i flera projekt samtidigt.

39. Kommittén anser att detta, i kombination med att mervärdesskatt tas bort som en stödberättigande kostnad, enligt förslaget i artikel 20, kan komma att avskräcka många potentiella sökande från att utarbeta ett förslag. Kommittén erinrar om att mervärdesskatt inom ramen för annan EU-finansiering godkänns som en stödberättigande kostnad om stödmottagarna kan bevisa att mervärdesskatten inte återbetalas.

40. Regionkommittén noterar dock att en studie visar att effekten av de mycket högre medfinansieringsnivåer som kommissionen föreslår kommer att väga upp avskaffandet av vissa delar av den stödberättigande finansieringen för de flesta projekt. Kommittén är dessutom medveten om att frågan om personaltid orsakar stora dispyter mellan kommissionens revisorer och stödmottagarna och leder till att stora belopp drivs in av kommissionen, ibland långt efter att projektet har slutförts.

41. Kommittén rekommenderar dock att kostnaden för permanent personal ska förbli stödberättigande, på villkor att det kan bevisas och styrkas att den berörda personalen formellt utför verksamhet inom projektet.

H. Budget

42. Regionkommittén noterar förslaget till ökning av budgeten för Life-programmet från 2 100 miljoner euro till 3 600 miljoner euro, som trots att det är en betydande ökning för programmet, fortfarande utgör en tämligen blygsam andel av EU:s totala budget, endast motsvarande 0,3 %.

⁽⁸⁾ CdR 6/2011 fin (punkterna 33 och 37).

⁽⁹⁾ CdR 6/2011 (punkt 38).

⁽¹⁰⁾ CdR 6/2011 (punkt 18).

⁽¹¹⁾ CdR 25/2010 fin, CdR 159/2008 fin, CdR 47/2006 fin.

⁽¹²⁾ CdR 6/2011 (punkt 35).

⁽¹³⁾ COM(2011) 615 final, CdR 6/2011 fin (punkt 15).

⁽¹⁴⁾ CdR 6/2011 (punkt 34).

43. Med tanke på de stora utmaningarna på detta område skulle Regionkommittén dock välkomna en avsevärt större ökning av denna budget. Kommittén medger att det exakta beloppet inte kan fastställas förrän förhandlingarna om den fleråriga budgetramen har slutförts.

44. Även om en större samstämmighet och komplementaritet med andra anslag välkomnas, bör finansieringen av Life-programmet inte påverka dessa anslag (exempelvis medel från strukturfonderna).

45. Regionkommittén välkomnar att 50 % av delprogrammet Miljö ska ägnas åt biologisk mångfald, vilket motsvarar kommitténs begäran ⁽¹⁵⁾.

46. Regionkommittén välkomnar den nya bestämmelsen i artikel 17 om att Life kan kombineras med innovativa finansieringsinstrument, vilket den anser är av särskild vikt för det prioriterade området Miljö och resurseffektivitet. Kommittén upprepar att dessa verktyg endast bör användas som komplement till och inte som ersättning för verksamhetsbidrag.

I. Subsidiaritet

47. Regionkommittén bekräftar att miljöpolitiken är en delad befogenhet för Europeiska unionen och medlemsstaterna, och

att subsidiaritetsprincipen därför är tillämplig. Kommittén anser dock att eftersom förslaget till förordning i grund och botten är en förlängning av Life-programmet, som inrättades 1992, behövs ingen noggrann utvärdering av dess förenlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen. Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen betonas i skäl 34 i förslaget till förordning.

48. Regionkommittén

a) förespråkar dock att programmet ska fortsätta att förvaltas centralt, men anser att det kommer att bli nödvändigt att se till att delegeringen av uppgifter som exempelvis projekturval och övervakningsuppgifter till ett verkställande organ inte minskar medlemsstaternas deltagande i programmets genomförande, och att överföringar inte leder till förlust av kunskaper och expertis som behövs för att handlägga ansökningar inom ramen för Life-programmet,

b) erinrar om de lokala och regionala myndigheternas viktiga roll när det gäller tillämpningen av EU:s miljölagstiftning och av klimatstrategier på regionnivå i medlemsstaterna, och när det gäller att bättre sprida innovationer och bästa praxis till allmänheten.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Skäl 15

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
I kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén "Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppssnålt samhälle 2050" ⁽¹⁾ (nedan kallad <i>färdplan 2050</i>) fastställs det att testning av nya strategier för att begränsa klimatförändring fortsätter att ha en central betydelse för övergången till ett koldioxidsnålt samhälle. Klimatanpassning, som en övergripande EU-prioritet, kommer också att behöva säkerställas. Dessutom är främjande av styrning och åtgärder för ökad medvetenhet avgörande för att ge konstruktiva resultat och säkerställa att de berörda parterna medverkar. Därför bör delprogrammet Klimatpolitik ge stöd för insatser som bidrar till tre specifika prioriterade områden: Begränsning av klimatförändringar, Klimatanpassning samt Klimatstyrning och klimatinformation. Projekt som finansieras via Life-programmet bör kunna bidra till att nå de specifika målen för mer än ett av de prioriterade områdena, och fler än en medlemsstat bör kunna delta i projekten.	I kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén "Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppssnålt samhälle 2050" ⁽¹⁾ (nedan kallad <i>färdplan 2050</i>) fastställs det att testning av nya strategier för att begränsa klimatförändring fortsätter att ha en central betydelse för övergången till ett koldioxidsnålt samhälle. Klimatanpassning, som en övergripande EU-prioritet, kommer också att behöva säkerställas. Dessutom är främjande av styrning och åtgärder för ökad medvetenhet avgörande för att ge konstruktiva resultat och säkerställa att de berörda parterna medverkar. Därför bör delprogrammet Klimatpolitik ge stöd för insatser som bidrar till tre specifika prioriterade områden: Begränsning av klimatförändringar, Klimatanpassning samt Klimatstyrning och klimatinformation. <u>Delprogrammet bör också främja synergier med mer omfattande ekosystemrelaterade målsättningar, i syfte att nå ett flertal miljömässiga vinster, som exempelvis att skydda våtmarker med rik biologisk mångfald för koldioxidlagring eller att skapa miljövänlig infrastruktur för att förebygga översvämningar. På motsvarande sätt bör man skydda skogsekosystemens funktioner som källa till biologisk mångfald och lagring av koldioxid, samt främja utnyttjande av skogsresurser såsom biomassa.</u> Projekt som finansieras via Life-programmet bör kunna bidra till att nå de specifika målen för mer än ett av de prioriterade områdena, och fler än en medlemsstat bör kunna delta i projekten.
⁽¹⁾ COM(2011) 112 final, av den 8 mars 2011.	⁽¹⁾ COM(2011) 112 final, av den 8 mars 2011.

⁽¹⁵⁾ CdR 6/2011 fin (punkterna 9 och 14).

Motivering

Life-förordningen bör innehålla särskilda hänvisningar till behovet att skapa synergier mellan olika miljömål, i synnerhet mellan klimatpolitik och biologisk mångfald. Det är också viktigt att framhålla skogsekosystemens funktioner, eftersom dessa kan bidra till den biologiska mångfalden och begränsar klimatförändringar, samtidigt som man ökar koldioxidupptagningsförmågan.

Ändringsrekommendation 2

Skäl 26

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
I syfte att förenkla Life-programmet och minska den administrativa bördan för sökande och bidragsmottagare bör man i större utsträckning använda schablonsatser och enhetsbelopp, och finansieringen bör inriktas på mer specifika kostnadskategorier. Som ersättning för icke bidragsberättigande kostnader och i syfte att upprätthålla en effektiv stödnivå från Life-programmet bör medfinansieringsnivån vara 70 % som en allmän regel och 80 % i specifika fall.	I syfte att förenkla Life-programmet och minska den administrativa bördan för sökande och bidragsmottagare bör man i större utsträckning använda schablonsatser och enhetsbelopp, och finansieringen bör inriktas på mer specifika kostnadskategorier. Som ersättning för icke bidragsberättigande kostnader och i syfte att upprätthålla en effektiv stödnivå från Life-programmet bör medfinansieringsnivån vara 70 % som en allmän regel och <u>80–85 % i specifika fall</u> mindre utvecklade regioner och i de yttersta randområdena.

Motivering

Den högre medfinansieringsnivån bör höjas till 85 % i regioner som släpar efter ekonomiskt och i övergångsregioner (enligt definitionen i strukturfondsförordningarna). Dessa regioner är ofta mycket viktiga när det gäller att stoppa förlusten av biologisk mångfald. Generellt sett har de yttersta randområdena rätt till en medfinansieringssats på 85 % när det gäller stöd från de främsta EU-fonderna, och därför bör de även kunna erbjudas denna medfinansieringssats när det är fråga om andra EU-program, t.ex. Life. Vi vill också erinra om att de yttersta randområdena står för det största nettobidraget vad gäller den biologiska mångfalden i hela EU-området, och att ett stort antal av Natura 2000-nätverkets områden av EU-intresse ligger just i dessa områden.

Ändringsrekommendation 3

Skäl 30

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
I syfte att säkerställa bästa möjliga användning av unionens medel och för att garantera det europeiska mervärdet, bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen i fråga om kriterier för projekturval, kriterier för tillämpningen av den geografiska balansen på "integrerade projekt" och resultatindikatorer som är tillämpliga på specifika tematiska prioriteringar. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt, i god tid och på rätt sätt till Europaparlamentet och rådet.	I syfte att säkerställa bästa möjliga användning av unionens medel och för att garantera det europeiska mervärdet, bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen i fråga om kriterier för projekturval, kriterier för tillämpningen av den geografiska balansen på "integrerade projekt" och resultatindikatorer som är tillämpliga på specifika tematiska prioriteringar. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå <u>och med lokala och regionala myndigheter</u> . Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt, i god tid och på rätt sätt till Europaparlamentet och rådet.

Motivering

Regionkommittén är kritisk till en utökad användning av kommittéförfarandet inom miljöpolitiken, eftersom detta förfarande inte medger tillräcklig insyn i EU:s beslutsprocess och verksamhet för de lokala och regionala myndigheterna.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 5 – Tredjeländers deltagande i Life-programmet

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Tredjeländers deltagande i Life-programmet	Tredjeländers deltagande i Life-programmet
Life-programmet ska vara öppet för deltagande från följande länder:	Life-programmet ska vara öppet för deltagande från följande länder:
(a) De länder i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).	(a) De länder i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).
(b) Kandidatländer, potentiella kandidatländer och anslutande länder till unionen.	(b) Kandidatländer, potentiella kandidatländer och anslutande länder till unionen.
(c) Länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken.	(c) Länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken.
(d) Länder som har blivit medlemmar i Europeiska miljöbyrån i enlighet med rådets förordning (EG) nr 933/1999 av den 29 april 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 1210/90 om inrättande av Europeiska miljöbyrån och Europeiska nätverket för miljöinformation och miljöövervakning.	(d) Länder som har blivit medlemmar i Europeiska miljöbyrån i enlighet med rådets förordning (EG) nr 933/1999 av den 29 april 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 1210/90 om inrättande av Europeiska miljöbyrån och Europeiska nätverket för miljöinformation och miljöövervakning.
Deltagande ska ske i enlighet med de villkor som fastställs i respektive bilaterala eller multilaterala avtal om de allmänna principerna för ländernas deltagande i unionsprogram.	(e) <u>Utomeuropeiska länder och territorier i EU som omfattas av rådets "ULT-beslut" (rådets beslut 2001/822/EG).</u> Deltagande ska ske i enlighet med de villkor som fastställs i respektive bilaterala eller multilaterala avtal om de allmänna principerna för ländernas deltagande i unionsprogram.

Motivering

I EU:s 21 utomeuropeiska länder och territorier tillsammans med Frankrikes fyra yttersta randområden finns totalt fler endemiska och hotade arter än i EU:s 27 medlemsstater. Fem av världens 34 globala "hotspots" för biologisk mångfald finns i EU:s utomeuropeiska länder och territorier. Ekosystemen på öarna utgör endast 5 % av den totala arealen i världen, men där lever omkring en tredjedel av världens hotade arter. Den biologiska mångfalden är relativt oskyddad, eftersom dessa områden inte omfattas av habitat- och fågeldirektiven. Det är svårt att hitta ekonomiska medel för att stödja bevarandeinsatser eftersom dessa avlägsna platser inte är berättigade till stöd från många internationella fonder (p.g.a. deras associering med EU). Finansiering av projekt i utomeuropeiska länder och territorier kan tas från de nationella anslagen i de fyra medlemsstater (Storbritannien, Nederländerna, Frankrike och Danmark) som har territorier klassade som utomeuropeiska länder och territorier, och finansieringen skulle därmed inte få några konsekvenser för de medel som är tillgängliga i Life-programmet som helhet.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 8 – Komplementaritet, punkt 3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kommissionen och medlemsstaterna ska, i enlighet med sina respektive ansvarsområden, säkerställa samordningen mellan Life-programmet och Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden i syfte att skapa synergier, särskilt inom ramen för integrerade projekt enligt	Kommissionen och medlemsstaterna ska, i enlighet med sina respektive ansvarsområden, säkerställa samordningen mellan Life-programmet och Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden i syfte att skapa synergier, särskilt inom ramen för integrerade projekt

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
artikel 18 d, och för att främja användningen av lösningar, metoder och strategier som utarbetats inom ramen för Life-programmet. På unionsnivå ska samordning ske inom den gemensamma strategiska ram som avses i artikel 10 i förordning (EU) nr	enligt artikel 18 d, <u>genom antagandet av prioriterade åtgärdsplaner i enlighet med artikel 8 i direktiv 92/43/EEG, samt inom ramen för lokalt ledd lokal utveckling och lokala utvecklingsstrategier i enlighet med artiklarna 28 och 29 i förordning (EU) nr...(den allmänna förordningen)</u> , och för att främja användningen av lösningar, metoder och strategier som utarbetats inom ramen för Life-programmet. På unionsnivå ska samordning ske inom den gemensamma strategiska ram som avses i artikel 10 i förordning (EU) nr ... <u>(den allmänna förordningen)</u> .

Motivering

Med tanke på Life-programmets betydelse genom sitt strategiska bidrag till finansieringen av Natura 2000, begär Regionkommittén att förordningen ska innehålla en uttrycklig uppmaning till medlemsstaterna att garantera samordning också genom antagandet av prioriterade åtgärdsplaner. Dessutom kan potentiella synergier uppstå till följd av samordningen av integrerade projekt inom Life-programmet med den föreslagna nya metoden med lokalt ledd lokal utveckling och lokala utvecklingsstrategier för all finansiering inom den gemensamma strategiska ram som föreskrivs i artiklarna 28 och 29 i förslaget till allmän förordning om en gemensam strategisk ram. Dessutom har lydelsen i den allmänna förordningen ändrats i överensstämmelse med de ovan nämnda ReK-yttrandena (CdR 5/2012 rév. 1).

Ändringsrekommendation 6

Artikel 10 – Specifika målsättningar för det prioriterade området Miljö och resurseffektivitet, led b).

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
stödja tillämpning, utarbetande, testning och demonstration av integrerade strategier för genomförande av planer och program i enlighet med unionens miljöpolitik och miljölagstiftning, främst när det gäller vatten, avfall och luft,	stödja tillämpning, utarbetande, testning och demonstration av integrerade strategier för genomförande av planer och program i enlighet med unionens miljöpolitik och miljölagstiftning, främst när det gäller vatten, <u>den marina miljön</u> , avfall, <u>mark, buller</u> och luft,

Motivering

I många regioner är hanteringen av markföroreningar av yttersta vikt och har ett nära samband med skydd av vatten och förebyggande av avfall.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 14 – Specifika mål för det prioriterade området Begränsning av klimatförändringar

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Specifika mål för det prioriterade området Begränsning av klimatförändringar	Specifika mål för det prioriterade området Begränsning av klimatförändringar
I syfte att bidra till minskade utsläpp av växthusgaser ska de prioriterade området Begränsning av klimatförändring i synnerhet ha följande specifika mål:	I syfte att bidra till minskade utsläpp av växthusgaser ska de prioriterade området Begränsning av klimatförändring i synnerhet ha följande specifika mål:
(a) Bidra till genomförandet och utarbetandet av EU:s politik och lagstiftning om begränsning, inbegripet integrering i alla politikområden, i synnerhet genom att utarbeta, testa och demonstrera politiska strategier eller förvaltningsstrategier, bästa praxis och lösningar för att begränsa klimatförändringar.	(a) Bidra till genomförandet och utarbetandet av EU:s politik och lagstiftning om begränsning, inbegripet integrering i alla politikområden, i synnerhet genom att utarbeta, testa och demonstrera politiska strategier eller förvaltningsstrategier, bästa praxis och lösningar för att begränsa klimatförändringar.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(b) Förbättra kunskapsbasen för utarbetande, bedömning, övervakning, utvärdering och genomförande av effektiva begränsningsåtgärder och åtgärder och att stärka förmågan att tillämpa denna kunskap i praktiken.	(b) Förbättra kunskapsbasen för utarbetande, bedömning, övervakning, utvärdering och genomförande av effektiva begränsningsåtgärder och åtgärder och att stärka förmågan att tillämpa denna kunskap i praktiken.
(c) Underlätta utveckling och genomförande av integrerade strategier, t.ex. för begränsningsstrategier och handlingsplaner, på lokal, regional eller nationell nivå.	(c) Underlätta utveckling och genomförande av integrerade strategier, t.ex. för begränsningsstrategier och handlingsplaner, på lokal, regional eller nationell nivå.
(d) Bidra till utveckling och demonstration av innovativa tekniker, system, metoder och instrument för begränsning som lämpar sig för upprepning, spridning eller integrering.	(d) Bidra till utveckling och demonstration av innovativa tekniker, system, metoder och instrument för begränsning som lämpar sig för upprepning, spridning eller integrering.
	(e) <u>Bidra till ett återställande av den biologiska mångfalden, eller åtminstone undvika all negativ inverkan på denna.</u>

Motivering

Det gäller att se till att klimatåtgärder inte inverkar negativt på den biologiska mångfalden. Tvärtom bör åtgärderna i Life-programmet få en positiv inverkan på den biologiska mångfalden. Det är av central betydelse att säkerställa enhetligheten mellan de två huvuddelarna i Life-programmet.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 15 – Specifika mål för det prioriterade området Klimatanpassning

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Specifika mål för det prioriterade området Klimatanpassning	Specifika mål för det prioriterade området Klimatanpassning
I syfte att bidra till att stödja insatser som leder till ökad motståndskraft mot klimatförändringar ska det prioriterade området Klimatanpassning i synnerhet ha följande specifika mål:	I syfte att bidra till att stödja insatser som leder till ökad motståndskraft mot klimatförändringar ska det prioriterade området Klimatanpassning i synnerhet ha följande specifika mål:
(a) Bidra till utarbetandet och genomförandet av EU:s politik och lagstiftning om anpassning, inbegripet integrering i alla politikområden, i synnerhet genom att utveckla, testa och demonstrera politiska strategier eller förvaltningsstrategier, bästa praxis och lösningar för klimatanpassning.	(a) Bidra till utarbetandet och genomförandet av EU:s politik och lagstiftning om anpassning, inbegripet integrering i alla politikområden, i synnerhet genom att utveckla, testa och demonstrera politiska strategier eller förvaltningsstrategier, bästa praxis och lösningar för klimatanpassning.
(b) Förbättra kunskapsbasen för utarbetande, bedömning, övervakning, utvärdering och genomförande av effektiva anpassningsåtgärder och att stärka förmågan att tillämpa denna kunskap i praktiken.	(b) Förbättra kunskapsbasen för utarbetande, bedömning, övervakning, utvärdering och genomförande av effektiva anpassningsåtgärder och att stärka förmågan att tillämpa denna kunskap i praktiken.
(c) Underlätta utarbetande och genomförande av integrerade strategier, t.ex. för anpassningsstrategier och handlingsplaner, på lokal, regional eller nationell nivå.	(c) Underlätta utarbetande och genomförande av integrerade strategier, t.ex. för anpassningsstrategier och handlingsplaner, på lokal, regional eller nationell nivå.
(d) Bidra till utarbetande och demonstration av innovativa tekniska lösningar, system, metoder och instrument för anpassning som lämpar sig för upprepning, spridning eller integrering.	(d) Bidra till utarbetande och demonstration av innovativa tekniska lösningar, system, metoder och instrument för anpassning som lämpar sig för upprepning, spridning eller integrering.
	<u>Bidra till ett återställande av den biologiska mångfalden, eller åtminstone undvika all negativ inverkan på denna.</u>

Motivering

Det gäller att se till att klimatåtgärder inte inverkar negativt på den biologiska mångfalden. Tvärtom bör åtgärderna i Life-programmet få en positiv inverkan på den biologiska mångfalden. Det är av central betydelse att säkerställa enhetligheten mellan de två huvuddelarna i Life-programmet.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 18 – Projekt, led d)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Bidrag till insatser får finansiera följande projekt:	Bidrag till insatser får finansiera följande projekt:
....	
d) Integrerade projekt främst på områdena natur, vatten, avfall, luft samt begränsning av och anpassning till klimatförändringar.	d) Integrerade projekt främst på områdena natur, vatten, <u>den marina miljön</u> , avfall, luft, <u>mark, buller</u> samt begränsning av och anpassning till klimatförändringar.

Motivering

De prioriterade områdena bör omfatta den marina miljön, mark och bullerhantering.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 19 - Urvalskriterier för projekt

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Urvalskriterier för projekt	Urvalskriterier för projekt
1. Projekt som avses i artikel 18 ska uppfylla följande urvalskriterier:	1. Projekt som avses i artikel 18 ska uppfylla följande urvalskriterier:
(a) Vara av unionsintresse genom att bidra väsentligt till att ett av målen för Life-programmet som anges i artikel 3 uppnås.	(a) Vara av unionsintresse genom att bidra väsentligt till att ett av målen för Life-programmet som anges i artikel 3 uppnås.
(b) Säkerställa ett kostnadseffektivt tillvägagångssätt och vara tekniskt och finansiellt enhetliga.	(b) Säkerställa ett kostnadseffektivt tillvägagångssätt och vara tekniskt och finansiellt enhetliga.
(c) Ha ett korrekt förslag till genomförande.	(c) Ha ett korrekt förslag till genomförande.
Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 om villkoren för tillämpning av det kriterium som avses i 1 a i syfte att anpassa detta kriterium till de specifika prioriterade områden som avses i artiklarna 9 och 13.	Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 om villkoren för tillämpning av det kriterium som avses i 1 a i syfte att anpassa detta kriterium till de specifika prioriterade områden som avses i artiklarna 9 och 13.
2. Om möjligt ska projekt som finansieras genom Life-programmet främja synergier mellan olika mål och främja användning av miljöanpassad offentlig upphandling.	2. Om möjligt ska p Projekt som finansieras genom Life-programmet <u>ska</u> främja synergier mellan olika mål och främja användning av miljöanpassad offentlig upphandling.
3. Integrerade projekt som avses i artikel 18 d ska i förekommande fall inbegripa berörda parter, och om möjligt främja samordningen med och mobiliseringen av unionens övriga finansieringskällor.	3. Integrerade projekt som avses i artikel 18 d ska i förekommande fall inbegripa berörda parter, och om möjligt främja samordningen med och mobiliseringen av unionens övriga finansieringskällor.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kommissionen ska säkerställa geografisk balans enligt principerna om solidaritet och insatsfördelning i urvalsprocessen för integrerade projekt. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 om kriterier för tillämpningen av geografisk balans inom varje tematiskt område som avses i artikel 18 d.	Kommissionen ska säkerställa <u>en omfattande</u> geografisk balans enligt principerna om solidaritet och insatsfördelning i urvalsprocessen för integrerade projekt. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 om kriterier för tillämpningen av geografisk balans inom varje tematiskt område som avses i artikel 18 d.
4. Kommissionen ska ta särskild hänsyn till transnationella projekt när transnationellt samarbete är av avgörande betydelse för att garantera miljöskyddet och klimatmålen, och ska sträva efter att se till att minst 15 % av budgetmedlen för projekt tilldelas transnationella projekt.	4. Kommissionen ska ta särskild hänsyn till transnationella projekt när transnationellt samarbete är av avgörande betydelse för att garantera miljöskyddet och klimatmålen, och ska sträva efter att se till att minst 15 % av budgetmedlen för projekt tilldelas transnationella projekt.
	<u>5. Kommissionen ska se till att den totala budget som avsätts till de projekt som avses i artikel 18 inte minskar.</u>

Motivering

Kommittén anser att aktörernas tillgänglighet och deltagande i integrerade projekt bör uppmuntras på alla områden och så långt det går.

Programmets insatser bör fördelas inom hela EU, inte minst eftersom miljö- och klimatfrågor ofta har gränsöverskridande effekter, även om idén med "nationella kvoter" är olämplig och inte bör prioriteras framför den inneboende fördelen med enskilda förslag.

Man bör undvika att de framtida integrerade och fleråriga projekten som blir stödberättigade minskar den budget som avsätts för de befintliga åtgärderna, som har visat sitt värde. Det är för övrigt denna typ av åtgärder som lättast kan utnyttjas av de lokala och regionala myndigheterna, som inte alltid har de medel som krävs för att sätta igång integrerade projekt av det slag som avses i kommissionens förslag. Det är dessutom lämpligt att de projekt som finansieras av Life-programmet uppmuntrar användningen av miljöanpassad offentlig upphandling.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 20 – Medfinansieringsnivåer och stödberättigande för projektkostnader, punkt 1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Den maximala medfinansieringssatsen för de projekt som avses i artikel 18 ska vara 70 % av de stödberättigande kostnaderna. I undantagsfall ska den maximala medfinansieringssatsen för projekt som avses i artikel 18 d och 18 f vara 80 % av de stödberättigande kostnaderna.	Den maximala medfinansieringssatsen för de projekt som avses i artikel 18 ska vara 70 % av de stödberättigande kostnaderna. I undantagsfall ska den maximala medfinansieringssatsen för projekt som avses i artikel 18 d och 18 f vara 80 % av de stödberättigande kostnaderna, <u>och till 85 % i mindre utvecklade regioner och i de yttersta randområdena.</u>

Motivering

Den högre medfinansieringsnivån bör höjas till 85 % i mindre utvecklade regioner (enligt definitionen i strukturfondsförordningarna). Dessa regioner är ofta mycket viktiga när det gäller att stoppa förlusten av biologisk mångfald. Generellt sett har de yttersta randområdena rätt till en medfinansieringssats på 85 % när det gäller stöd från de främsta EU-fonderna, och därför bör de även kunna erbjudas denna medfinansieringssats när det är fråga om andra EU-program, t.ex. Life. Vi vill också erinra om att de yttersta randområdena står för det största nettobidraget vad gäller den biologiska mångfalden i hela EU-området, och att ett stort antal av Natura 2000-nätverkets områden av EU-intresse ligger just i dessa områden.

Ändringsrekommendation 12

Artikel 20 – Medfinansieringsnivåer och stödberättigande för projektkostnader, punkt 2, första delen om mervärdesskatt

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Mervärdesskatt ska inte betraktas som en stödberättigande kostnad för projekt som avses i artikel 18.	Mervärdesskatt ska inte kan betraktas som en stödberättigande kostnad för projekt som avses i artikel 18. a) <u>Avdragsgill mervärdesskatt</u> <u>Avdragsgill mervärdesskatt är inte en stödberättigande kostnad oavsett om sökanden väljer att göra avdrag för mervärdesskatten eller inte. Mervärdesskatt är inte någon stödberättigande utgift om den inte faktiskt och slutligen betalas av den slutliga stödmottagaren. Mervärdesskatt som är avdragsgill på ett eller annat sätt kan inte betraktas som en stödberättigande kostnad, även om den slutliga stödmottagaren eller den enskilda mottagaren inte faktiskt gör avdrag för mervärdesskatten. Den slutliga stödmottagarens eller den enskilda mottagarens offentliga eller privata ställning beaktas inte vid fastställandet av huruvida mervärdesskatt utgör en stödberättigande kostnad vid tillämpningen av bestämmelserna i denna punkt.</u> a) <u>Icke-avdragsgill mervärdesskatt</u> <u>Vissa slutliga stödmottagare kan inte göra avdrag för mervärdesskatt. Icke-avdragsgill mervärdesskatt kan hävdas vara en stödberättigande kostnad under förutsättning att anspråket styrks genom lämpliga underlag från organisationernas revisorer eller redovisningskonsulter. Mervärdesskatt som inte är avdragsgill för den slutliga stödmottagaren eller den enskilda mottagaren i enlighet med tillämpningen av specifika nationella bestämmelser kommer endast att anses utgöra stödberättigande kostnader om dessa bestämmelser är fullt förenliga med rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om mervärdesskatt.</u>

Motivering

Regionkommittén anser att avskaffandet av mervärdesskatt som en stödberättigande kostnad kan komma att avskräcka många potentiella sökande från att utarbeta ett förslag. Kommittén erinrar om att mervärdesskatt inom ramen för annan EU-finansiering godkänns som en stödberättigande kostnad om stödmottagarna kan bevisa att mervärdesskatten inte är avdragsgill.

Ändringsrekommendation 13

Artikel 20 – Medfinansieringsnivåer och stödberättigande för projektkostnader, punkt 3 (ny)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
	— <u>Offentliganställdas lönekostnader finansieras endast i den utsträckning som de hänför sig till kostnaden för sådan verksamhet i samband med genomförande av projekt som den berörda offentliga myndigheten inte skulle ha genomfört om det berörda projektet inte satts igång. Personalen ifråga ska särskilt avdelas till projektet, på heltid eller deltid.</u>

Motivering

Regionkommittén anser att avskaffandet av personal som en stödberättigande kostnad kan komma att avskräcka många potentiella sökande från att utarbeta ett förslag. Genom ovanstående formulering återinförs denna stödberättigande kostnad i enlighet med Life+-förordningen (EG) nr 614/2007, offentliggjord i Europeiska unionens officiella tidning L309 av den 20 november 2008 (se artikel 5). Genom ändringen säkerställs att lönekostnaderna beaktas, inte bara att en inte närmare angiven möjlighet finns att beakta dem. För små förvaltningar och små aktörer är inte kravet på att anställa extra personal för dessa projekt realistiskt, utan skulle ofta göra det omöjligt att genomföra projekten, särskilt som det ofta behövs specialiserad personal som är insatta i frågan. Här föreslås därför att man begränsar villkoren till att arbetstagarna ska avdelas till att genomföra det projekt som får stöd.

Dessutom tydliggör man på detta sätt att personal som särskilt ska handha projektet kan arbeta med detta antingen på heltid eller på deltid. Avsikten är att undvika diskriminering vid beräkningen av kostnaderna för personal som i praktiken arbetar med de finansierade projekten. Utgående från erfarenheter av motsvarande projekt under tidigare perioder av LIFE-programmet kan man hävda att det ofta är absolut nödvändigt att avdela personal på deltid för att genomföra projektet, och kostnaderna för detta bör därför också ingå i finansieringen.

Bryssel den 19 juli 2012

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén: "Tilldelning av koncessioner"

(2012/C 277/09)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén konstaterar att de nuvarande bestämmelserna om koncessioner består av rättspraxis och nationell lagstiftning. Eftersom vissa koncessioner kan påverka den inre marknaden bör det finnas tydliga bestämmelser och tolkningen och tillvägagångssättet bör vara enhetliga. Kommittén anser därför att det finns skäl att överväga lagstiftning på detta område.
- Enligt Regionkommittén är det därför viktigt att upphandlande myndigheter och medlemsstater själva kan välja vilket instrument de vill använda för att utföra sina uppgifter. Licenser, inklusive operativa licenser i begränsat antal, bör falla utanför direktivets räckvidd. Detta gäller också ren finansiering av en verksamhet, som ofta är kopplad till ett krav om att alla mottagna belopp som inte används för avsedda syften ska återbetalas.
- Regionkommittén anser att man ytterligare bör klargöra hur en koncession ska tilldelas. Man måste göra en avvägning mellan t.ex. å ena sidan ett förtydligande av hur koncessioner ska meddelas och vilka tidsfrister som ska gälla och å andra sidan de upphandlande myndigheternas frihet att besluta om vilka kriterier de vill tillämpa. Denna tydlighet ger de upphandlande myndigheterna ledning och skapar den enhetlighet som bör finnas i medlemsstaternas hantering av frågan. Valfrihet gör de upphandlande myndigheternas kunskaper om sina koncessioner rättvisa samtidigt som medlemsstaternas autonomi erkänns. De upphandlande myndigheterna måste ha omfattande möjligheter att välja sociala och hållbara kriterier.
- Regionkommittén anser att detta förslag måste uppfylla subsidiaritetsprincipen: lokala och regionala myndigheter måste även i fortsättningen kunna välja mellan att utföra arbetena och tjänsterna själva eller att lägga ut dem på entreprenad. Om lokala och regionala myndigheter väljer entreprenad måste de själva kunna fastställa vilket rättsligt instrument som ska tillämpas: en licens, ett offentligt kontrakt eller en koncession.

Föredragande	Henk KOOL (NL–PSE), kommunalråd i Haag
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tilldelning av koncessioner COM(2011) 897 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén konstaterar att det inte finns någon enhetlig rättslig ram för koncessioner. Bestämmelser om koncessioner för byggtreprenader finns i de europeiska upphandlingsdirektiven. Koncessioner för tjänster är dock undantagna från de europeiska upphandlingsdirektiven men faller under principerna i EU-fördraget. Dessa principer har utvecklats vidare i EU-domstolens rättspraxis.

2. Regionkommittén konstaterar att medlemsstaterna är skyldiga att efterleva principerna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (likabehandling, icke-diskriminering, öppenhet och proportionalitet) när koncessioner tilldelas, men noterar att de tillämpas på olika sätt. Förslaget till direktiv syftar till att koncessioner för entreprenader och koncessioner för tjänster ska omfattas av ett enda regelverk så att det finns ett enda direktiv för tilldelning av koncessioner på EU-nivå. Kommissionen anser, i synnerhet med tanke på de ekonomiska utmaningar som EU står inför, att det är viktigt att fortsätta utveckla den inre marknaden, om EU-bestämmelserna om koncessioner ger de upphandlande myndigheterna tillräckligt tolkningsutrymme.

3. Regionkommittén noterar att den rättsliga grunden för att skapa en enda rättslig ram för koncessioner finns i artiklarna 53.1, 62 och 114 i EUF-fördraget. Dessa artiklar avser den inre marknads funktion. Kommittén framhåller i detta sammanhang att tjänstekoncessioner alltid måste ses mot bakgrund av tillhandahållandet av tjänster av allmänt (ekonomiskt) intresse. I förslaget till direktiv tas det inte tillräcklig hänsyn till nyheterna i Lissabonfördraget. Kommittén efterlyser därför mer långtgående undantag för dessa tjänster från direktivets tillämpningsområde.

4. Regionkommittén anser att detta förslag måste uppfylla subsidiaritetsprincipen: lokala och regionala myndigheter måste även i fortsättningen kunna välja mellan att utföra arbetena och tjänsterna själva eller att lägga ut dem på entreprenad. Om lokala och regionala myndigheter väljer entreprenad måste de själva kunna fastställa vilket rättsligt instrument som ska tillämpas: en licens, ett offentligt kontrakt eller en koncession.

5. Regionkommittén noterar att koncessionerna är mer komplexa till sin natur och ingår för en längre period. Kommittén har tidigare rekommenderat att eventuella bestämmelser om

koncessioner bör vara flexibla och enkla (se CdR 21/2010) och att rättsosäkerhet måste undvikas.

REGIONKOMMITTÉN ANSER DÄRFÖR FÖLJANDE:

6. I artikel 1 i direktivet eller åtminstone i skälen bör man klargöra att detta direktiv inte syftar till att föra över uppgifter och befogenheter från en offentlig myndighet till en annan. Dessutom bör inte sådana sektorer tas med som redan omfattas av sektorsspecifika bestämmelser i EU-rätten eller där EU-lagstiftaren medvetet inte har fattat beslut om reglering.

7. Regionkommittén medger att koncessioner som överstiger ett visst värde kan påverka den inre marknaden och därför kan bli föremål för EU-lagstiftning.

8. Regionkommittén konstaterar att de nuvarande bestämmelserna om koncessioner består av rättspraxis och nationell lagstiftning. Eftersom vissa koncessioner kan påverka den inre marknaden bör det finnas tydliga bestämmelser och tolkningen och tillvägagångssättet bör vara enhetliga. Kommittén anser därför att det finns skäl att överväga lagstiftning på detta område.

9. Regionkommittén konstaterar dock att koncessioner används på mycket olika sätt i olika medlemsstater. Detta har bland annat att göra med andra nationella instrument som medlemsstaten har för att reglera eller ge licens till aktiviteter. Följderna av ett direktiv kan därför variera mellan medlemsstaterna. Kommissionen bör därför entydigt klargöra och specificera vilka slags kontrakt som är att betrakta som "koncessioner" och vilka slags avtalsförhållanden som faller inom direktivets tillämpningsområde.

10. Enligt Regionkommittén är det därför viktigt att upphandlande myndigheter och medlemsstater själva kan välja vilket instrument de vill använda för att utföra sina uppgifter. Licenser, inklusive operativa licenser i begränsat antal, bör falla utanför direktivets räckvidd. Detta gäller också ren finansiering av en verksamhet, som ofta är kopplad till ett krav om att alla mottagna belopp som inte används för avsedda syften ska återbetalas.

11. Regionkommittén är orolig för att införandet av en upphandlingsplikt för tilldelning av sådana nationella instrument innebär ett alltför stort ingrepp i medlemsstaternas nationella autonomi. Kommittén gläder sig därför över att det av ingressen framgår att sådana statliga dokument enligt kommissionen inte ska anses utgöra koncessioner. Kommittén anser att det krävs ett explicit undantag i en artikel.

12. Regionkommittén anser att direktivet bör avse koncessioner som påverkar den inre marknaden. Koncessioner som med tanke på sitt låga värde inte påverkar den inre marknaden bör därför kunna tilldelas genom direktupphandling.

13. Regionkommittén anser att denna distinktion är mycket viktig för de små och medelstora företagen. Upphandlande myndigheter får på så sätt en möjlighet att driva en koncessionspolitik som gynnar de små och medelstora företagen.

14. Komplexiteten i bestämmelserna ger anledning till oro. Upphandlande myndigheter upplever de nuvarande

upphandlingsdirektiven som onödigt komplicerade. Det finns en risk för att detta direktiv om koncessioner också blir komplicerat. Kommittén anser inte att koncessioner kan likställas med bestämmelserna i de europeiska upphandlingsdirektiven och uppmanar därför kommissionen att göra direktivet och eventuella senare kommissionsmeddelanden enkla.

15. Regionkommittén anser att man ytterligare bör klargöra hur en koncession ska tilldelas. Man måste göra en avvägning mellan t.ex. å ena sidan ett förtydligande av hur koncessioner ska meddelas och vilka tidsfrister som ska gälla och å andra sidan de upphandlande myndigheternas frihet att besluta om vilka kriterier de vill tillämpa. Denna tydlighet ger de upphandlande myndigheterna ledning och skapar den enhetlighet som bör finnas i medlemsstaternas hantering av frågan. Valfrihet gör de upphandlande myndigheternas kunskaper om sina koncessioner rättvisa samtidigt som medlemsstaternas autonomi erkänns. De upphandlande myndigheterna måste ha omfattande möjligheter att välja sociala och hållbara kriterier.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Skäl 5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(5) Vissa samordningsbestämmelser bör även införas för tilldelning av byggkoncessioner och tjänstekoncessioner på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster, med tanke på att de nationella myndigheterna kan påverka verksamheten hos de enheter som verkar på dessa områden och med hänsyn till att de marknader där de verkar är förhållandevis slutna, på grund av att medlemsstaterna har beviljat särskilda eller exklusiva rättigheter att försörja, tillhandahålla eller driva de nät som används för tjänsterna i fråga.	(5) Vissa samordningsbestämmelser bör även införas för tilldelning av byggkoncessioner och tjänstekoncessioner på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster, med tanke på att de nationella myndigheterna kan påverka verksamheten hos de enheter som verkar på dessa områden och med hänsyn till att de marknader där de verkar är förhållandevis slutna, på grund av att medlemsstaterna har beviljat särskilda eller exklusiva rättigheter att försörja, tillhandahålla eller driva de nät som används för tjänsterna i fråga.

Motivering

Dessa sektorer omfattas redan av specifik lagstiftning.

Ändringsrekommendation 2

Skäl 6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(6) Koncessioner är avtal med ekonomiska villkor som ingås mellan en eller flera ekonomiska aktörer och en eller flera upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter och som avser förvärv av byggtreprenader eller tjänster, där ersättningen för arbetet normalt utgörs av rätten att utnyttja det byggnadsverk eller de tjänster som är föremål för avtalet. Utförandet av dessa byggtreprenader eller tjänster omfattas av särskilda bindande skyldigheter som fastställs av den upphandlande myndigheten eller enheten och som kan åberopas inför domstol. Vissa statliga dokument, såsom tillstånd eller licenser där en stat eller en offentlig myndighet fastställer villkoren för utförandet av en ekonomisk	(6) Koncessioner är avtal med ekonomiska villkor som ingås mellan en eller flera ekonomiska aktörer och en eller flera upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter och som avser förvärv av byggtreprenader eller tjänster, där ersättningen för arbetet normalt utgörs av rätten att utnyttja det byggnadsverk eller de tjänster som är föremål för avtalet. <u>De innehåller ömsidigt bindande skyldigheter som innebär att utförandet av dessa byggtreprenader eller tjänster omfattas av särskilda bindande skyldigheter</u> som fastställs av den upphandlande myndigheten eller enheten, och <u>efterlevnaden</u> som kan åberopas inför domstol. Vissa statliga dokument, såsom <u>auktoriseringar</u> ,

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
verksamhet, bör emellertid inte anses utgöra koncessioner. Detsamma gäller vissa avtal som avser en ekonomisk aktörs rätt att utnyttja vissa statliga domäner eller resurser, såsom markarrendekontrakt, där staten eller en upphandlande myndighet eller enhet endast fastställer allmänna villkor för användningen, utan att förvärva särskilda byggtreprenader eller tjänster.	tillstånd eller licenser (<u>i begränsat antal</u>) där en stat eller en offentlig myndighet fastställer villkoren för utförandet av en ekonomisk verksamhet <u>och där den ekonomiska aktören fritt kan välja att inte följa bestämmelsen om arbeten eller tjänster</u> , bör emellertid inte anses utgöra koncessioner. Detsamma gäller vissa avtal som avser en ekonomisk aktörs rätt att utnyttja vissa statliga domäner eller resurser, såsom markarrendekontrakt, där staten eller en upphandlande myndighet eller enhet endast fastställer allmänna villkor för användningen, utan att förvärva särskilda byggtreprenader eller tjänster.

Motivering

Skillnaden mellan en licens, en licens i begränsat antal genom vilken den upphandlande myndigheten beviljar rätt att bedriva viss verksamhet och en koncession måste klargöras.

En licens kan innebära att vissa krav ställs på verksamheten. Det finns dock också licenser som begränsar själva verksamheterna. I dessa fall brukar man tala om operativa licenser eller licenser i begränsat antal. Detta sker för det mesta i syfte att värna om den allmänna ordningen, folkhälsan och/eller säkerheten. Exempel på detta är operativa licenser för prostitution, hotell- och restaurangverksamhet och kasinoverksamhet.

En koncession har vissa drag gemensamma med en sådan operativ licens. Den största skillnaden är att efterlevnaden av skyldigheten att bedriva verksamheten vid en koncession är av stor betydelse för den upphandlande myndigheten. Det är därför som skyldigheten att bedriva verksamheten vid en koncession kan åberopas inför domstol. Om skyldigheten att bedriva den verksamhet som avses kan åberopas inför domstol kan man utgå från "ekonomiska villkor". Detta kriterium tillämpas också vid definitionen av offentliga kontrakt.

Det är viktigt att de upphandlande myndigheterna och medlemsstaterna själva kan välja vilket instrument de vill använda för att utföra sina uppgifter. Licenser, inklusive operativa licenser och licenser i begränsat antal, bör inte omfattas av direktivet. Det bör inte råda öppenhets- eller upphandlingsplikt för tilldelning av sådana licenser. Bestämmelser på nationell eller lägre nivå bör vara avgörande för vem som ska tilldelas en licens. Av skäl 6 i ingressen framgår att kommissionen instämmer i detta.

I definitionen av en koncession hänvisas det visserligen till överenskommelsens form men kriterierna förklaras rent funktionellt. Det kan därför förekomma att en licens ändå anses vara en koncession. Skillnaden mellan en (operativ) licens och en koncession borde därför framgå tydligare av ingressen och definitionen av koncessioner.

Koncessioner ska vara klart avgränsade i förhållande till offentliga förvaltningsuppgifter såsom utfärdande av tillstånd och licenser.

Ändringsrekommendation 3

Skäl 9

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(9) Begreppet särskilda eller exklusiva rättigheter är centralt för att fastställa tillämpningsområdet för detta direktiv, eftersom enheter som varken är upphandlande enheter i enlighet med artikel 4.1.1 eller offentliga företag endast omfattas av direktivets bestämmelser om de utövar en av de verksamheter som täcks av direktivet på grundval av sådana rättigheter. Det är därför lämpligt att klargöra att rättigheter som har beviljats på grundval av ett förfarande med objektiva kriterier, i synnerhet i enlighet med unionslagstiftningen, och som har offentliggjorts på lämpligt sätt inte utgör särskilda eller exklusiva rättigheter i enlighet med detta direktiv.	(9) Begreppet särskilda eller exklusiva rättigheter är centralt för att fastställa tillämpningsområdet för detta direktiv, eftersom enheter som varken är upphandlande enheter i enlighet med artikel 4.1.1 eller offentliga företag endast omfattas av direktivets bestämmelser om de utövar en av de verksamheter som täcks av direktivet på grundval av sådana rättigheter. Det är därför lämpligt att klargöra att rättigheter som har beviljats på grundval av ett förfarande med objektiva kriterier, i synnerhet i enlighet med unionslagstiftningen, och som har offentliggjorts på lämpligt sätt inte utgör särskilda eller exklusiva rättigheter i enlighet med detta direktiv.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Denna lagstiftning bör inbegripa Europaparlamentets och rådets direktiv 98/30/EG av den 22 juni 1998 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG av den 30 maj 1994 om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 ⁽⁵⁾. Den offentliga verksamheten antar alltfler former, vilket innebär att det är nödvändigt att förtydliga definitionen av begreppet upphandling. Unionens bestämmelser om koncessioner avser förvärv av byggtreprenader eller tjänster där ersättningen för arbetet utgörs av rätten att utnyttja byggnadsverket eller tjänsterna. Begreppet förvärv bör förstås i vid mening och innebär att myndigheten eller enheten erhåller fördelarna av byggtreprenaderna eller tjänsterna i fråga, men att detta inte alltid medför en överföring av ägarskapet till den upphandlande myndigheten eller enheten. Enbart finansiering av en verksamhet, vilket ofta kopplas till ett krav att återbetala alla mottagna belopp som inte används för de avsedda syftena, omfattas vanligen inte av detta direktiv.	Denna lagstiftning bör inbegripa Europaparlamentets och rådets direktiv 98/30/EG av den 22 juni 1998 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG av den 30 maj 1994 om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 ⁽⁵⁾ <u>och all annan nationell lagstiftning i en medlemsstat som respekterar principerna om likabehandling, öppenhet, proportionalitet och ömsesidigt erkännande, som fastställs i fördragen</u>. Den offentliga verksamheten antar alltfler former, vilket innebär att det är nödvändigt att förtydliga definitionen av begreppet upphandling. Unionens bestämmelser om koncessioner avser förvärv av byggtreprenader eller tjänster där ersättningen för arbetet utgörs av rätten att utnyttja byggnadsverket eller tjänsterna. Begreppet förvärv bör förstås i vid mening och innebär att myndigheten eller enheten erhåller fördelarna av byggtreprenaderna eller tjänsterna i fråga, men att detta inte alltid medför en överföring av ägarskapet till den upphandlande myndigheten eller enheten. Enbart finansiering av en verksamhet, vilket ofta kopplas till ett krav att återbetala alla mottagna belopp som inte används för de avsedda syftena, omfattas vanligen inte av detta direktiv.
⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 1. ⁽²⁾ EGT L 27, 30.1.1997, s. 20. ⁽³⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 14. ⁽⁴⁾ EGT L 164, 30.6.1994, s. 3. ⁽⁵⁾ EUT L 315, 3.12.2007, s. 1.	⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 1. ⁽²⁾ EGT L 27, 30.1.1997, s. 20. ⁽³⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 14. ⁽⁴⁾ EGT L 164, 30.6.1994, s. 3. ⁽⁵⁾ EUT L 315, 3.12.2007, s. 1.

Motivering

Syftet med ändringsrekommendationen är att upprepa, utan möjlighet till missförstånd, det grundläggande begreppet i direktiv 2004/17/EG om upphandling i försörjningssektorerna, där det av skäl 25 framgår att "rättigheter som en medlemsstat beviljar ett begränsat antal företag, oavsett hur de beviljas, exempelvis genom tilldelning av koncessioner, på grundval av objektiva kriterier, som är proportionerliga och icke-diskriminerande och ger alla berörda parter som uppfyller kriterierna möjlighet att utnyttja dessa rättigheter, [inte kan] anses utgöra särskilda rättigheter eller ensamrätt". Detta begrepp bör inte begränsas till en förteckning över EU-dokument, eftersom den kan verka slutgiltig och därmed utesluta de enskilda medlemsstaternas lagar och bestämmelser, som dock uppfyller samma kriterier om objektivitet, proportionalitet och icke-diskriminering.

Ändringsrekommendation 4

Skäl 10

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(10) Det har också visat sig nödvändigt att klargöra tolkningen av begreppet enskild upphandling, som innebär att det sammanlagda värdet av alla koncessioner som ingås inom ramen för upphandlingen	(10) Det har också visat sig nödvändigt att klargöra tolkningen av begreppet enskild upphandling, som innebär att det sammanlagda värdet av alla koncessioner som ingås inom ramen för upphandlingen

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
måste beaktas när det gäller de tröskelvärden som fastställs i detta direktiv. Upphandlingen bör offentliggöras som en helhet, men kan eventuellt delas in i delar. Begreppet enskild upphandling omfattar alla varor, byggtreprenader och tjänster som behövs för att fullgöra ett visst projekt. Indikationer på att det rör sig om ett enda projekt kan exempelvis vara att den upphandlande myndigheten dessförinnan genomfört en samlad planering och utformning, att de olika inköpta beståndsdelarna fyller en och samma ekonomiska och tekniska funktion eller att de i övrigt är logiskt förknippade med varandra.	måste beaktas när det gäller de tröskelvärden som fastställs i detta direktiv. Upphandlingen bör offentliggöras som en helhet, men kan eventuellt delas in i delar. Begreppet enskild upphandling omfattar alla varor, byggtreprenader och tjänster som behövs för att fullgöra ett visst projekt. Indikationer på att det rör sig om ett enda projekt kan exempelvis vara att den upphandlande myndigheten dessförinnan genomfört en samlad planering och utformning, att de olika inköpta beståndsdelarna fyller en och samma ekonomiska och tekniska funktion eller att de i övrigt är logiskt förknippade med varandra.

Motivering

Det kan ta flera år att förbereda och genomföra en koncession. Det är troligt att den upphandlande myndigheten under förberedelserna måste begära in alla möjliga slags externa utlåtanden. Dessa utlåtanden ska enligt definitionen tas med i beräkningen av koncessionens värde. Detta är inte logiskt. Kontrakt av ett annat slag som ska tilldelas en annan part borde inte tas med i beräkningen av koncessionens värde. Om dessa kontrakt har ett visst värde måste det på grundval av upphandlingsdirektivet och i enlighet med detta direktiv ske en upphandling.

Detta ligger också i linje med tidigare yttranden från kommittén om att kontrakt inte ska grupperas i onödan.

Se ändringsrekommendation 14.

Ändringsrekommendation 5

Skäl 11

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(11) För att ett verkligt öppnande av marknaden och en rättvis och balanserad tillämpning av reglerna om tilldelning av koncessioner på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster ska säkerställas, är det nödvändigt att de enheter som ska omfattas av direktivet definieras på ett annat sätt än genom hänvisning till deras rättsliga ställning. Det är således viktigt att upphandlande enheter från den offentliga respektive den privata sektorn behandlas lika. I överensstämmelse med artikel 345 i fördraget är det också nödvändigt att se till att medlemsstaternas egendomsordning inte påverkas på något sätt.	(11) För att ett verkligt öppnande av marknaden och en rättvis och balanserad tillämpning av reglerna om tilldelning av koncessioner på områdena vatten , energi, transporter och posttjänster ska säkerställas, är det nödvändigt att de enheter som ska omfattas av direktivet definieras på ett annat sätt än genom hänvisning till deras rättsliga ställning. Det är således viktigt att upphandlande enheter från den offentliga respektive den privata sektorn behandlas lika. I överensstämmelse med artikel 345 i fördraget är det också nödvändigt att se till att medlemsstaternas egendomsordning inte påverkas på något sätt.

Motivering

Europaparlamentets direkta avsikt i fråga om vattensektorn framgår av de resolutioner som antogs den 14 januari 2004, den 10 mars 2004 och den 31 maj 2006. Enligt dessa eftersträvar Europaparlamentet inte någon liberalisering av vattensektorn utan en modernisering där ekonomiska principer står i överensstämmelse med kvalitets- och miljönormer och nödvändig effektivitet. Därför behövs det inga ytterligare övergripande bestämmelser.

Ändringsrekommendation 6

Nytt skäl efter skäl 13

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	(14) <u>Lokala och regionala myndigheter kan med egna, interna medel utföra uppgifter av allmänintresse. De kan även utföra dessa i samarbete med andra lokala myndigheter eller sammanslutningar av lokala myndigheter av hänsyn till allmänintresset – avtalsbaserad eller institutionell sammanslagning av behörighet – inom medlemsstaternas interna organisation. Detta samarbete regleras inte av EU-lagstiftningen om offentlig</u>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<u>upphandling eller koncessioner. EU-lagstiftningen ålägger inte myndigheterna att tillgripa en särskild rättslig form för att gemensamt utföra sina uppgifter av allmänintresse. Överföringen av behörighet att utföra sådana uppgifter faller inte inom detta direktivs tillämpningsområde när det gäller överföring av helhetsansvaret för uppgifter av allmänintresse mellan lokala myndigheter eller mellan lokala myndigheter och deras sammanslutningar som uteslutande består av lokala myndigheter. EU-rätten avseende inre marknaden kan inte tillämpas på dessa.</u>

Motivering

De olika formerna för samarbete mellan offentliga myndigheter (avtalsbaserad eller institutionell sammanlagning av behörighet mellan kommuner) kan inte falla inom tillämpningsområdet för lagstiftningen om inre marknaden.

Ändringsrekommendation 7

Skäl 20

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(20) En översyn av så kallade prioriterade och icke-prioriterade tjänster ("A- och B-tjänster") som genomförts av kommissionen visar att det inte är motiverat att begränsa den fullständiga tillämpningen av upphandlingslagstiftningen till en begränsad grupp tjänster. Därför bör detta direktiv vara tillämpligt på en rad tjänster (som cateringtjänster och vattenförsörjning), som visat på möjligheter till gränsöverskridande handel.	(20) En översyn av så kallade prioriterade och icke-prioriterade tjänster ("A- och B-tjänster") som genomförts av kommissionen visar att det inte är motiverat att begränsa den fullständiga tillämpningen av upphandlingslagstiftningen till en begränsad grupp tjänster. Därför bör detta direktiv vara tillämpligt på en rad tjänster (som cateringtjänster och vattenförsörjning), som visat på möjligheter till gränsöverskridande handel.

Motivering

Den principiella indelningen i prioriterade och icke-prioriterade tjänster och därmed den upphandlingsrättsliga förmånsbehandlingen av s.k. B-tjänster måste bibehållas. Sociala tjänster och hälsotjänster uppvisar ingen eller endast begränsad relevans för den inre marknaden och tillhandahålls som regel lokalt. Vatten är en essentiell nytta. Inom vattensektorn måste man därför agera särskilt försiktigt och ta hänsyn till särskilda miljöspecifika aspekter och hygienaspekter. I enlighet med artikel 17 i direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden bör vattentjänster därför vara undantagna från tillämpningsområdet för direktivet om koncessioner.

Ändringsrekommendation 8

Skäl 22

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(22) Med hänsyn till betydelsen av det kulturella sammanhanget och dessa tjänsters känslighet, bör medlemsstaterna ges stor frihet att organisera valet av tjänsteleverantörer på det sätt som de finner lämpligast. Reglerna i detta direktiv förhindrar inte medlemsstaterna att tillämpa särskilda kvalitetskriterier vid valet av tjänsteleverantörer, exempelvis de kriterier i den frivilliga europeiska kvalitetsramen för sociala tjänster som utarbetats av Europeiska unionens kommitté för socialt skydd. Medlemsstaterna och/eller offentliga myndigheter bör ha frihet att tillhandahålla dessa tjänster själva eller att organisera sociala tjänster på	(22) Med hänsyn till betydelsen av det kulturella sammanhanget och dessa tjänsters känslighet, bör medlemsstaterna ges stor frihet att organisera valet av tjänsteleverantörer på det sätt som de finner lämpligast. Reglerna i detta direktiv förhindrar inte medlemsstaterna att tillämpa särskilda kvalitetskriterier vid valet av tjänsteleverantörer, exempelvis de kriterier i den frivilliga europeiska kvalitetsramen för sociala tjänster som utarbetats av Europeiska unionens kommitté för socialt skydd. Medlemsstaterna och/eller offentliga myndigheter bör ha frihet att tillhandahålla dessa tjänster själva eller att organisera sociala tjänster på

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
ett sätt som inte medför ingående av koncessioner, exempelvis genom att enbart finansiera sådana tjänster eller genom att bevilja licens eller tillstånd till alla ekonomiska aktörer som uppfyller de krav som den upphandlande myndigheten eller enheten uppställt i förväg, utan några gränser eller kvoter, förutsatt att systemet tryggar tillräckligt offentlighöörande och översensstämmer med principerna om öppenhet och icke-diskriminering.	ett sätt som inte medför ingående av koncessioner, exempelvis genom att enbart finansiera sådana tjänster eller genom att bevilja licens eller tillstånd till alla ekonomiska aktörer som uppfyller de krav som den upphandlande myndigheten eller enheten uppställt i förväg, utan några gränser eller kvoter, förutsatt att systemet tryggar tillräckligt offentlighöörande och översensstämmer med principerna om öppenhet och icke-diskriminering.

Motivering

Kommittén föreslår att denna formulering stryks.

Det finns operativa licenser som reglerar vissa verksamheter och som är begränsade till antalet men där det inte är önskvärt med en upphandling. Det handlar om verksamheter som inte utförs för myndigheten i fråga eller i allmänhetens intresse, men som av just denna myndighet upplevs som potentiellt skadliga och därför måste regleras. Ett exempel är prostitutionslicensen. Det faktum att det finns ett begränsat antal av en viss typ av operativ licens borde därför inte automatiskt innebära att det ska krävas ett öppet tilldelningsförfarande.

Se också ändringsrekommendation 4.

Ändringsrekommendation 9

Skäl 25

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(25) För att garantera öppenhet och likabehandling bör kriterierna för tilldelning av koncessioner alltid uppfylla vissa allmänna normer. De bör meddelas alla potentiella anbudsgivare i förväg, ha samband med kontrakt föremålet och får inte medföra en obegränsad valfrihet för den upphandlande myndigheten eller enheten. De bör garantera att effektiv konkurrens är möjlig och åtföljas av krav som gör det möjligt att i praktiken verifiera de uppgifter som anbudsgivarna lämnar. För att uppfylla dessa normer och samtidigt öka rättssäkerheten får medlemsstaterna föreskriva användning av kriteriet i form av det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet.	(25) För att garantera öppenhet och likabehandling bör kriterierna för tilldelning av koncessioner alltid uppfylla vissa allmänna normer. De bör meddelas alla potentiella anbudsgivare i förväg, ha samband med kontrakt föremålet och får inte medföra en obegränsad valfrihet för den upphandlande myndigheten eller enheten. De bör garantera att effektiv konkurrens är möjlig och åtföljas av krav som gör det möjligt att i praktiken verifiera de uppgifter som anbudsgivarna lämnar. För att uppfylla dessa normer och samtidigt öka rättssäkerheten får medlemsstaterna föreskriva användning av kriteriet i form av det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet.

Motivering

Se också ändringsrekommendationerna 23 och 28.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 1 – ny punkt 3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 1 Syfte och tillämpningsområde ...	Artikel 1 Syfte och tillämpningsområde ... <u>3. Koncessioner med ett värde under tröskelvärde bör tilldelas genom direktupphandling.</u>

Motivering

Regionkommittén anser att detta direktiv endast bör avse koncessioner som påverkar den inre marknaden. Vid koncessioner under de europeiska tröskelvärdena är det inte tal om något "gränsöverskridande intresse" och därmed inte heller om någon risk för den inre marknaden. Detta tillägg leder till att upphandlande myndigheter behåller sin valfrihet.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 2.1.7

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 2 Definitioner 1. I detta direktiv gäller följande definitioner: ... (7) <i>tjänstekoncession</i>: skriftligt avtal med ekonomiska villkor som ingås mellan en eller flera ekonomiska aktörer och en eller flera upphandlande myndigheter eller enheter och som avser tillhandahållande av andra typer av tjänster än dem som avses i punkterna 2 och 4, där ersättningen för de tjänster som ska tillhandahållas endast utgörs av rätten att utnyttja de tjänster som är föremål för kontraktet eller av dels en sådan rätt, dels betalning.	Artikel 2 Definitioner 1. I detta direktiv gäller följande definitioner: ... (7) <i>tjänstekoncession</i>: skriftligt avtal med ekonomiska villkor som ingås mellan en eller flera ekonomiska aktörer och en eller flera upphandlande myndigheter eller enheter och som avser tillhandahållande av andra typer av tjänster än dem som avses i punkterna 2 och 4, där ersättningen för de tjänster som ska tillhandahållas endast utgörs av rätten att utnyttja de tjänster som är föremål för kontraktet eller av dels en sådan rätt, dels betalning. <u>Med ekonomiska villkor avses att de ömsesidigt bindande skyldigheterna, i de fall där utförandet av dessa entreprenader eller tjänster är föremål för särskilda krav som fastställts av den upphandlande myndigheten eller enheten, kan åberopas inför domstol.</u>

Motivering

Skillnaden mellan en licens, en licens i begränsat antal genom vilken den upphandlande myndigheten beviljar rätt att bedriva viss verksamhet och en koncession måste klargöras.

En licens kan innebära att vissa krav ställs på verksamheten. Det finns dock också licenser som begränsar själva verksamheterna. I dessa fall brukar man tala om operativa licenser eller licenser i begränsat antal. Detta sker för det mesta för att värna om den allmänna ordningen, folkhälsan och/eller säkerheten. Exempel på detta är operativa licenser för prostitution, hotell- och restaurangverksamhet och kasinoverksamhet.

En koncession har vissa drag gemensamma med en sådan operativ licens. Den största skillnaden är att efterlevnaden av skyldigheten att bedriva verksamheten vid en koncession är av stor betydelse för den upphandlande myndigheten. Det är därför som skyldigheten att bedriva verksamheten vid en koncession kan åberopas inför domstol. Om skyldigheten att bedriva den verksamhet som avses kan åberopas inför domstol kan man utgå från "ekonomiska villkor". Detta kriterium tillämpas också vid definitionen av offentliga kontrakt.

Det är viktigt att de upphandlande myndigheterna och medlemsstaterna själva kan välja vilket instrument de vill använda för att utföra sina uppgifter. Licenser, inklusive operativa licenser och licenser i begränsat antal, bör inte omfattas av direktivet. Det bör inte råda öppenhets- eller upphandlingsplikt för tilldelning av sådana licenser. Bestämmelser på nationell eller lägre nivå bör vara avgörande för vem som ska tilldelas en licens. Av skäl 6 i ingressen framgår att kommissionen instämmer i detta.

I definitionen av en koncession hänvisas det visserligen till överenskommelsens form men kriterierna förklaras rent funktionellt. Det kan därför förekomma att en licens ändå anses vara en koncession. Skillnaden mellan en (operativ) licens och en koncession borde därför framgå tydligare av ingressen och definitionen av koncessioner.

Ändringsrekommendation 12

Artikel 2.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 2 Definitioner 2. Rätten att utnyttja de byggnadsverk eller tjänster som avses i punkt 1.2, 1.4 och 1.7 ska innebära att den väsentliga driftsrisken överförs till koncessionshavaren. Koncessionshavaren ska anses överta den väsentliga driftsrisken om denne inte är garanterad att få tillbaka de investeringar som gjorts och de kostnader som uppstått under utnyttjandet av det byggnadsverk eller tillhandahållandet av de tjänster som är föremål för koncessionen. [...]	Artikel 2 Definitioner 2. Rätten att utnyttja de byggnadsverk eller tjänster som avses i punkt 1.2, 1.4 och 1.7 ska innebära att den väsentliga driftsrisken överförs till koncessionshavaren. Koncessionshavaren ska anses överta den väsentliga driftsrisken om denne inte är garanterad att få tillbaka de investeringar som gjorts och de kostnader som uppstått under utnyttjandet av det byggnadsverk eller tillhandahållandet av de tjänster som är föremål för koncessionen. [...]

Motivering

Formuleringen "den väsentliga" bör strykas i samband med "driftsrisken". Avgränsningen eller fastställandet av den väsentliga driftsrisken i samband med offentliga kontrakt ger i praktiken upphov till stora problem för kommunerna. Direktivförslagets definition av "den väsentliga driftsrisken" sträcker sig långt utöver EU-domstolens rättspraxis, som inte ställer alltför stora krav på den ekonomiska risken. Till och med vid anslutnings- och användningstvång inom vattenförsörjningen (se punkterna 72–76 i domen i mål C-206/08 av den 10 september 2009, Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha) utgår domstolen från en tjänstekoncession som inte omfattas av upphandlingslagstiftningen.

Ändringsrekommendation 13

Artikel 5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 5 Tröskelvärden 1. Detta direktiv ska tillämpas på följande typer av koncessioner vars värde uppgår till minst 5 000 000 euro: a) Koncessioner som ingås av upphandlande enheter för bedrivande av någon av de verksamheter som avses i bilaga III. b) Koncessioner som ingås av upphandlande myndigheter. 2. För tjänstekoncessioner som uppgår till ett värde av minst 2 500 000 euro, men mindre än 5 000 000 euro, förutom sociala tjänster och andra specifika tjänster, ska ett meddelande om koncessionstilldelning i enlighet med artiklarna 27 och 28 offentliggöras.	Artikel 5 Tröskelvärden 1. Detta direktiv ska tillämpas på följande typer av koncessioner <u>med en löptid på upp till fem år</u> vars värde uppgår till minst 5 000 000 euro: a) Koncessioner som ingås av upphandlande enheter för bedrivande av någon av de verksamheter som avses i bilaga III. b) Koncessioner som ingås av upphandlande myndigheter. <u>Detta direktiv ska tillämpas på följande typer av koncessioner med en löptid på mer än fem år vars värde beräknas uppgå till minst 10 000 000 euro:</u> a) <u>Koncessioner som ingås av upphandlande enheter för bedrivande av någon av de verksamheter som avses i bilaga III.</u> b) <u>Koncessioner som ingås av upphandlande myndigheter.</u> 2. För tjänstekoncessioner <u>med en löptid på upp till fem år</u> som uppgår till ett värde av minst 2 500 000 euro, men mindre än 5 000 000 euro, förutom sociala tjänster och andra specifika tjänster, ska ett meddelande om koncessionstilldelning i enlighet med artiklarna 27 och 28 offentliggöras. <u>För tjänstekoncessioner med en löptid på mer än fem år som uppgår till ett värde av minst 5 000 000 euro, men mindre än 10 000 000 euro, förutom sociala tjänster och andra specifika tjänster, ska ett meddelande om koncessionstilldelning i enlighet med artiklarna 27 och 28 offentliggöras.</u>

Motivering

Koncessioner kan ha lång löptid eftersom den berörda ekonomiska aktören måste kunna få tillbaka sina investeringar. Vid en koncession med lång löptid är ett tröskelvärde på 5 000 000 euro för koncessionens totala värde lågt. Det årliga belopp som den ekonomiska aktören tjänar på koncessionen är dock inte tillräckligt för att påverka den inre marknaden. Därför bör man göra en åtskillnad.

Ändringsrekommendation 14

Artikel 6.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>Artikel 6</i> <i>Metoder för beräkning av det uppskattade värdet av koncessioner</i> 2. Det uppskattade värdet av en koncession ska beräknas som värdet på entreprenaden eller tjänsterna i sin helhet, även om de köps genom olika kontrakt om kontrakten ingår i ett och samma projekt. Indikationer på att det rör sig om ett enda projekt kan exempelvis vara att den upphandlande myndigheten eller enheten dessförinnan genomfört en samlad planering och utformning, att de olika inköpta beståndsdelarna fyller en och samma ekonomiska och tekniska funktion eller att de i övrigt är logiskt förknippade med varandra. Om den upphandlande myndigheten eller enheten avser att ge premier eller ersättningar till anbudssökande eller anbudsgivare ska den beakta dessa när den beräknar det uppskattade värdet av koncessionen.	<i>Artikel 6</i> <i>Metoder för beräkning av det uppskattade värdet av koncessioner</i> 2. Det uppskattade värdet av en koncession ska beräknas <u>på grundval av aspekter som utgör en teknisk, funktionell och/eller ekonomisk</u> som värdet på entreprenaden eller tjänsterna i sin helhet, även om de köps genom olika kontrakt om kontrakten ingår i ett och samma projekt. Indikationer på att det rör sig om ett enda projekt kan exempelvis vara att den upphandlande myndigheten eller enheten dessförinnan genomfört en samlad planering och utformning, att de olika inköpta beståndsdelarna fyller en och samma ekonomiska och tekniska funktion eller att de i övrigt är logiskt förknippade med varandra. Om den upphandlande myndigheten eller enheten avser att ge premier eller ersättningar till anbudssökande eller anbudsgivare ska den beakta dessa när den beräknar det uppskattade värdet av koncessionen.

Motivering

Se ändringsrekommendation 8.

Ändringsrekommendation 15

Artikel 8.5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>Artikel 8</i> <i>Undantag för koncessioner som tilldelas av upphandlande myndigheter och enheter</i> 5. Detta direktiv ska inte tillämpas på tjänstekoncessioner för a) förvärv eller hyra, oavsett finansieringsform, av mark, befintliga byggnader eller annan fast egendom eller rättigheter till sådan (dock ska varje form av koncessioner för finansiella tjänster som tilldelas samtidigt med, före eller efter förvärvs- eller hyreskontraktet omfattas av detta direktiv), b) anskaffning, utveckling, produktion eller samproduktion av programmaterial avsett för sändning (sändning ska omfatta överföring och distribution via någon form av elektroniskt nät), som tilldelas av programföretag, och inte heller på koncessioner för sändningstid som tilldelas programföretag, c) skiljemanna- och förlikningsuppdrag.	<i>Artikel 8</i> <i>Undantag för koncessioner som tilldelas av upphandlande myndigheter och enheter</i> 5. Detta direktiv ska inte tillämpas på tjänstekoncessioner för a) förvärv eller hyra, oavsett finansieringsform, av mark, befintliga byggnader eller annan fast egendom eller rättigheter till sådan (dock ska varje form av koncessioner för finansiella tjänster som tilldelas samtidigt med, före eller efter förvärvs- eller hyreskontraktet omfattas av detta direktiv), b) anskaffning, utveckling, produktion eller samproduktion av programmaterial avsett för sändning (sändning ska omfatta överföring och distribution via någon form av elektroniskt nät), som tilldelas av programföretag, och inte heller på koncessioner för sändningstid som tilldelas programföretag, c) skiljemanna- och förlikningsuppdrag,

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
d) finansiella tjänster i samband med emission, försäljning, förvärv eller överlåtelse av värdepapper eller andra finansiella instrument i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG, centralbankstjänster och insatser som genomförs tillsammans med europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF), e) anställningskontrakt, f) lufttransporttjänster som grundas på beviljande av en operativ licens i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 ⁽¹⁾ ⁽²⁾, g) kollektivtrafik i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 ⁽³⁾. Sändning i den mening som avses i första stycket b ska omfatta all överföring och distribution via någon form av elektroniskt nät. ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (omarbetning). ⁽²⁾ EUT L 293, 31.10.2008, s. 3. ⁽³⁾ EUT L 315, 3.12.2007, s. 1.	d) finansiella tjänster i samband med emission, försäljning, förvärv eller överlåtelse av värdepapper eller andra finansiella instrument i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG, centralbankstjänster och insatser <u>transaktioner</u> som genomförs tillsammans med europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) <u>samt affärsverksamhet som syftar till anskaffning av pengar eller kapital till upphandlande myndigheter</u>, e) anställningskontrakt, f) lufttransporttjänster som grundas på beviljande av en operativ licens i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 ⁽¹⁾ ⁽²⁾, g) kollektivtrafik i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 ⁽³⁾, <u>h) medicinsk behandling, transport för medicinsk behandling och nödsituationer, civil- och katastrofskydd samt vardaglig riskprevention,</u> <u>i) tjänster som rör framställning och distribution av dricksvatten, dricksvattenförsörjning samt hantering av avloppsvatten.</u> Sändning i den mening som avses i första stycket b ska omfatta all överföring och distribution via någon form av elektroniskt nät. ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (omarbetning). ⁽²⁾ EUT L 293, 31.10.2008, s. 3. ⁽³⁾ EUT L 315, 3.12.2007, s. 1.

Motivering

Ligger i linje med ändringsrekommendation 5 om skäl 11.

Ändringsrekommendation 16

Artikel 15.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 15 <i>Samarbete mellan offentliga myndigheter</i> 1. Koncessioner som en upphandlande myndighet eller enhet i den mening som avses i artikel 4.1.1 tilldelar en annan juridisk person ska inte ingå i tillämpningsområdet för detta direktiv om följande kumulativa villkor är uppfyllda: a) Den upphandlande myndigheten eller enheten utövar kontroll över den berörda juridiska personen motsvarande den som den utövar över sin egen förvaltning. b) Den juridiska personen utför minst 90 % av sin verksamhet för den upphandlande myndighetens eller enhetens räkning eller för andra juridiska personers räkning som den upphandlande myndigheten eller enheten utövar kontroll över.	Artikel 15 <i>Samarbete mellan offentliga myndigheter</i> 1. Koncessioner som en upphandlande myndighet eller enhet i den mening som avses i artikel 4.1.1 tilldelar en annan juridisk person ska inte ingå i tillämpningsområdet för detta direktiv om följande kumulativa villkor är uppfyllda: a) Den upphandlande myndigheten eller enheten utövar kontroll över den berörda juridiska personen motsvarande den som den utövar över sin egen förvaltning. b) Den juridiska personen utför minst 90 <u>80</u> % av sin <u>den</u> verksamhet <u>som är föremål för koncessionen</u> för den upphandlande myndighetens eller enhetens räkning eller för andra juridiska personers räkning som den upphandlande myndigheten eller enheten utövar kontroll över.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
c) Det finns inget privat deltagande i den juridiska person som står under kontroll.	c) Det finns inget <u>aktivt</u> privat deltagande i den juridiska person som står under kontroll.
En upphandlande myndighet eller upphandlande enhet i den mening som avses i artikel 4.1.1 ska anses utöva kontroll över en juridisk person motsvarande den kontroll som den utövar över sin egen förvaltning i den mening som avses i i första stycket a, om myndigheten eller enheten har en avgörande påverkan i fråga om den juridiska personens strategiska mål och viktiga beslut.	En upphandlande myndighet eller upphandlande enhet i den mening som avses i artikel 4.1.1 ska anses utöva kontroll över en juridisk person motsvarande den kontroll som den utövar över sin egen förvaltning i den mening som avses i i första stycket a, om myndigheten eller enheten har en avgörande påverkan i fråga om den juridiska personens strategiska mål och viktiga beslut.

Ändringsrekommendation 17

Artikel 15.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 15 <i>Samarbete mellan offentliga myndigheter</i> 2. Punkt 1 ska också gälla om den enhet som står under kontroll är en upphandlande myndighet eller enhet i den mening som avses i artikel 4.1.1 och tilldelar en koncession till den enhet som utövar kontroll över den eller till en annan juridisk person som kontrolleras av samma upphandlande myndighet, förutsatt att det inte finns något privat deltagande i den juridiska person som tilldelas den offentliga koncessionen.	Artikel 15 <i>Samarbete mellan offentliga myndigheter</i> 2. Punkt 1 ska också gälla om den enhet som står under kontroll är en upphandlande myndighet eller enhet i den mening som avses i artikel 4.1.1 och tilldelar en koncession till den <u>eller de enheter</u> som utövar kontroll över den eller till en annan juridisk person som kontrolleras av samma upphandlande myndighet, förutsatt att det inte finns något <u>aktivt</u> privat deltagande i den juridiska person som tilldelas den offentliga koncessionen.

Motivering

Hänvisningen borde endast avse "operativt" eller "aktivt" privat deltagande i den juridiska person som står under kontroll, vilket gör det möjligt att påverka ledningens beslut. Detta bör möjliggöra rena kapitalinvesteringar i den juridiska personen, t.ex. passiva innehav, utan att det bryter mot undantaget för interna konstellationer eller horisontellt offentlig-offentligt samarbete. Detta ligger också i linje med vad kommissionen själv hävdar i sitt meddelande av den 5 februari 2008 om institutionaliserade offentlig-privata partnerskap. Rena kapitalinvesteringar måste möjliggöras, så att de lokala och regionala myndigheterna kan erbjuda medborgarna tjänster till ett rimligt pris.

Ändringsrekommendation 18

Artikel 15.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 15 <i>Samarbete mellan offentliga myndigheter</i> 3. En upphandlande myndighet eller upphandlande enhet i den mening som avses i artikel 4.1.1 som inte utövar kontroll över en juridisk person i den mening som avses i punkt 1 kan likväl tilldela en koncession utan att tillämpa bestämmelserna i detta direktiv till en juridisk person som den gemensamt utövar kontroll över tillsammans med andra upphandlande myndigheter eller enheter, om följande villkor är uppfyllda: a) De upphandlande myndigheterna eller enheterna i den mening som avses i artikel 4.1.1 utövar gemensamt kontroll över den berörda juridiska personen motsvarande den som de utövar över sina egna förvaltningar.	Artikel 15 <i>Samarbete mellan offentliga myndigheter</i> 3. En upphandlande myndighet eller upphandlande enhet i den mening som avses i artikel 4.1.1 som inte utövar kontroll över en juridisk person i den mening som avses i punkt 1 kan likväl tilldela en koncession utan att tillämpa bestämmelserna i detta direktiv till en juridisk person som den gemensamt utövar kontroll över tillsammans med andra upphandlande myndigheter eller enheter, om följande villkor är uppfyllda: a) De upphandlande myndigheterna eller enheterna i den mening som avses i artikel 4.1.1 utövar gemensamt kontroll över den berörda juridiska personen motsvarande den som de utövar över sina egna förvaltningar.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
b) Minst 90 % av den juridiska personens verksamhet utförs för de kontrollerande upphandlande myndigheterna eller enheterna i den mening som avses i artikel 4.1.1 eller för andra juridiska personer som samma upphandlande myndigheter eller enheter utövar kontroll över.	b) Minst 90 80 % av den juridiska personens verksamhet <u>som är föremål för avtalet</u> utförs för de kontrollerande upphandlande myndigheterna eller enheterna i den mening som avses i artikel 4.1.1 eller för andra juridiska personer som samma upphandlande myndigheter eller enheter utövar kontroll över.
c) Det finns inget privat deltagande i den juridiska person som står under kontroll.	c) Det finns inget <u>aktivt</u> privat deltagande i den juridiska person som står under kontroll.
...	...

Motivering

Ligger i linje med ändringsrekommendation 16 om artikel 15.1.

Ändringsrekommendation 19

Artikel 15.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>Artikel 15</i> <i>Samarbete mellan offentliga myndigheter</i>	<i>Artikel 15</i> <i>Samarbete mellan offentliga myndigheter</i>
4. Ett avtal som ingås mellan två eller flera upphandlande myndigheter eller enheter i den mening som avses i artikel 4.1.1 ska inte anses utgöra en koncession i den mening som avses i artikel 2.1.1, om följande kumulativa villkor är uppfyllda:	4. Ett avtal som ingås mellan två eller flera upphandlande myndigheter eller enheter i den mening som avses i artikel 4.1.1 ska inte anses utgöra en koncession i den mening som avses i artikel 2.1.1, om följande kumulativa villkor är uppfyllda:
a) Avtalet upprättar ett genuint samarbete mellan deltagande upphandlande myndigheter eller enheter i syfte att gemensamt fullgöra deras offentliga uppdrag och innefattar ömsesidiga rättigheter och skyldigheter för parterna.	a) Avtalet upprättar ett genuint samarbete mellan deltagande upphandlande myndigheter eller enheter i syfte att gemensamt fullgöra deras offentliga uppdrag och innefattar ömsesidiga rättigheter och skyldigheter för parterna.
b) Avtalet styrs endast av överväganden som har att göra med allmänintresset.	b) Avtalet styrs endast av överväganden som har att göra med allmänintresset.
c) De deltagande upphandlande myndigheterna eller enheterna utövar inte verksamhet på den öppna marknaden i en omfattning som överstiger 10 % av omsättningen från de verksamheter som berörs av avtalet.	c) De Huvuddelen av de deltagande upphandlande myndigheterna eller enheterna utövar inte myndigheternas verksamhet på är inte inriktad på den öppna marknaden i en omfattning som överstiger 10 % av omsättningen från de verksamheter som berörs av avtalet.
d) Avtalet omfattar inte andra ekonomiska överföringar mellan de upphandlande myndigheterna eller enheterna än överföringar för ersättning av de faktiska kostnaderna för byggentreprenader, tjänster eller varor.	d) Avtalet omfattar inte andra ekonomiska överföringar mellan de upphandlande myndigheterna eller enheterna än överföringar för ersättning av de faktiska kostnaderna för byggentreprenader, tjänster eller varor.
e) Det finns inget privat deltagande i någon av de berörda upphandlande myndigheterna eller enheterna.	e) Det finns inget <u>aktivt</u> privat deltagande i någon av de berörda upphandlande myndigheterna eller enheterna.

Motivering

Koncessionskontrakt mellan upphandlande myndigheter bör (med hänsyn till en ansvarsfull hantering av skattebetalarnas pengar) undantas helt från reglerna för upphandling på de villkor som anges i leden c–e.

Upphandlande myndigheter måste också ha möjlighet att samarbeta på områden som inte rör direkta offentliga tjänster. Det kan röra sig om samarbete om processer som underlättar och stöder deras organisation, såsom IKT, bostäder, inköp och catering.

Ett sådant samarbete mellan upphandlande myndigheter bygger inte alltid på jämbördighet mellan parterna. Det händer att större myndigheter utför verksamhet för mindre myndigheters räkning. Det är därför önskvärt att en upphandlande myndighet får genomföra ett koncessionskontrakt för en annan upphandlande myndighet. Syftet är att trygga en effektiv användning av offentliga medel.

EU-domstolen har inte sagt att max tio procent av de upphandlande myndigheternas omsättning får vara på den öppna marknaden. Hur stor omsättningsandelen är måste vara beroende av vad det är för verksamhet och andra relevanta omständigheter. Det är viktigt att inte varje form av privat deläggande utesluter att undantaget kan tillämpas. Endast aktivt privat deläggande, dvs. att delägaren är ett privat företag som är verksamt på marknaden, ska leda till att upphandlingsskyldighet inträder.

Ändringsrekommendation 20

Artikel 15.5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>Artikel 15</i> <i>Samarbete mellan offentliga myndigheter</i> 5. Den kontroll av att det inte finns något privat deltagande som avses i punkterna 1–4 ska utföras vid tidpunkten för koncessionstilldelningen eller ingåendet av avtalet. De undantag som föreskrivs i denna artikel ska upphöra att gälla så snart det förekommer privat deltagande, med följden att pågående koncessioner måste öppnas för konkurrens via normala förfaranden för koncessionstilldelning.	<i>Artikel 15</i> <i>Samarbete mellan offentliga myndigheter</i> 5. Den kontroll av att det inte finns något privat deltagande som avses i punkterna 1–4 ska utföras vid tidpunkten för koncessionstilldelningen eller ingåendet av avtalet. De undantag som föreskrivs i denna artikel ska upphöra att gälla så snart det förekommer privat deltagande, med följden att pågående koncessioner måste öppnas för konkurrens via normala förfaranden för koncessionstilldelning.

Motivering

Med tanke på målen att förenkla och banta ned lagstiftningen om tilldelning av koncessioner borde man undvika svepande förklaringar i lagtexten som inte leder till större rättssäkerhet och dessutom sträcker sig utöver EU-domstolens rättspraxis.

Ändringsrekommendation 21

Artikel 26.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>Artikel 26</i> <i>Koncessionsmeddelanden</i> 3. Upphandlande myndigheter och enheter som önskar tilldela koncessioner för sociala tjänster och andra specifika tjänster ska tillkännage sin avsikt att tilldela sådana koncessioner genom offentliggörande av ett förhandsmeddelande så snart som möjligt efter budgetårets början. Sådana meddelanden ska innehålla de upplysningar som anges i bilaga XIII.	<i>Artikel 26</i> <i>Koncessionsmeddelanden</i> 3. Upphandlande myndigheter och enheter som önskar tilldela koncessioner för sociala tjänster och andra specifika tjänster ska tillkännage sin avsikt att tilldela sådana koncessioner genom offentliggörande av ett förhandsmeddelande så snart som möjligt efter budgetårets början. Sådana meddelanden ska innehålla de upplysningar som anges i bilaga XIII.

Motivering

Sociala tjänster och hälso-tjänster uppvisar ingen eller endast begränsad relevans för den inre marknaden och tillhandahålls som regel lokalt. Informationskraven på detta område innebär alltså en orimlig börda för de upphandlande enheterna. Med tanke på reformens huvudmål att förenkla upphandlingslagstiftningen får det därför framför allt inte på detta område ske någon skärpning av bestämmelserna.

Ändringsrekommendation 22

Artikel 35

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 35 Förfarandegarantier 1. Upphandlande myndigheter och enheter ska i meddelandet om upphandling, i inbjudan att lämna anbud eller i koncessionsdokumenten beskriva koncessionen, tilldelningskriterierna samt de minimikrav som ska uppfyllas. Uppgifterna måste göra det möjligt att identifiera koncessionens beskaffenhet och omfattning så att ekonomiska aktörer kan besluta om de ska begära att få delta i förfarandet för koncessionstilldelning. Beskrivningen, tilldelningskriterierna och minimikraven får inte ändras under förhandlingarnas gång.	Artikel 35 Förfarandegarantier 1. Upphandlande myndigheter och enheter ska i meddelandet om upphandling, i inbjudan att lämna anbud eller i koncessionsdokumenten beskriva koncessionen, tilldelningskriterierna samt de minimikrav som ska uppfyllas. Uppgifterna måste göra det möjligt att identifiera koncessionens beskaffenhet och omfattning så att ekonomiska aktörer kan besluta om de ska begära att få delta i förfarandet för koncessionstilldelning. Beskrivningen, tilldelningskriterierna och minimikraven får inte ändras under förhandlingarnas gång. <u>Upphandlande myndigheter får under förfarandet, men innan anbuden tas emot, ändra minimikraven och tilldelningskriterierna utan att offentliggöra en rättelse, om ändringen i fråga inte påverkar de anbudssökande. De upphandlande myndigheterna bör underrätta de berörda anbudssökandena om ändringen och sörja för en rimlig förlängning av tidsfristen för inlämning av anbud.</u> 2. <u>På begäran av en berörd part ska en upphandlande myndighet snarast möjligt, och under alla omständigheter inom 15 dagar från mottagandet av en skriftlig begäran, underrätta</u> a) <u>varje anbudssökande vars ansökan avslagits om skälen till att ansökan inte har godtagits,</u> b) <u>varje anbudsgivare vars anbud förkastats, om skälen till att anbudet inte har godtagits, bl.a. i de fall som avses i artikel 32.5 och 32.6, skälen till sitt beslut om att likvärdighet inte föreligger eller sitt beslut att byggentreprenaden, varorna eller tjänsterna inte uppfyller prestanda- eller funktionskraven,</u> c) <u>varje anbudsgivare som har lämnat ett godtagbart anbud om utformningen av och de relativa fördelarna med det valda anbudet samt namnet på den anbudsgivare som tilldelats kontraktet eller parterna i ramavtalet,</u> d) <u>varje anbudsgivare som har lämnat ett godtagbart anbud om genomförandet och utvecklingen av förhandlingar och dialog med anbudsgivare.</u> 3. <u>En upphandlande myndighet får emellertid besluta att inte lämna ut viss information som anges i punkt 6 som rör kontrakt, om detta skulle hindra tillämpning av lag, strida mot allmänintresset eller vara till skada för privata eller offentliga ekonomiska aktörers berättigade kommersiella intressen eller för lojal konkurrens mellan aktörerna.</u>

Motivering

Med anledning av frågor och anmärkningar från anbudsgivarna kan en upphandlande myndighet under förfarandet behöva ändra eller justera koncessionen. Genom förhandlingar eller dialogrundor försöker den upphandlande myndigheten skapa bättre överensstämmelse mellan utbud och efterfrågan. Det måste därför vara möjligt att delvis ändra och komplettera minimikraven och tilldelningsdelkriterierna utifrån nya insikter från förhandlingarna och dialogrundorna, eftersom anbudsförfarandet annars förlorar sitt värde.

Om det sker en väsentlig ändring i kontraktet måste förfarandet för närvarande avbrytas och en ny upphandling ske. Kommittén rekommenderar därför att det skapas ett enkelt sätt på vilket de upphandlande enheterna kan ändra sin koncession, såsom en officiell rättelse med en kort förlängning av fristen för inlämnande av anbud.

Ändringsrekommendation 23

Artikel 36.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>Artikel 36</i> <i>Urval och kvalitativ bedömning av anbudssökande</i> 1. Upphandlande myndigheter ska i koncessionsmeddelandet ange villkoren för deltagande avseende a) lämplighet att utöva yrkesverksamhet, b) ekonomisk och finansiell ställning, c) teknisk och yrkesmässig kapacitet. Upphandlande myndigheter ska begränsa villkoren för deltagande till sådana villkor som är lämpliga för att se till att en anbudssökande eller anbudsgivare har rättslig och ekonomisk kapacitet samt kommersiell och teknisk förmåga att utföra den koncession som ska tilldelas. Alla krav ska vara relevanta och strikt proportionella i förhållande till föremålet för kontraktet, med beaktande av behovet att säkerställa verklig konkurrens. Upphandlande myndigheter och enheter ska också i koncessionsmeddelandet ange vilket eller vilka intyg som ska lämnas in som bevis på den ekonomiska aktörens kapacitet. Kraven på dessa intyg ska vara icke-diskriminerande och stå i proportion till föremålet för koncessionen.	<i>Artikel 36</i> <i>Urval och kvalitativ bedömning av anbudssökande</i> 1. Upphandlande myndigheter ska i koncessionsmeddelandet <u>eller koncessionsdokumentet</u> ange villkoren för deltagande avseende a) lämplighet att utöva yrkesverksamhet, b) ekonomisk och finansiell ställning, c) teknisk och yrkesmässig kapacitet. Upphandlande myndigheter ska begränsa villkoren för deltagande till sådana villkor som är lämpliga för att se till att en anbudssökande eller anbudsgivare har rättslig och ekonomisk kapacitet samt kommersiell och teknisk förmåga att utföra den koncession som ska tilldelas. <u>Kraven ska beakta</u> Alla krav ska vara relevanta och strikt proportionella i förhållande till föremålet för kontraktet, med beaktande av behovet att säkerställa verklig konkurrens. Upphandlande myndigheter och enheter ska också i koncessionsmeddelandet ange vilket eller vilka intyg som ska lämnas in som bevis på den ekonomiska aktörens kapacitet. Kraven på dessa intyg ska vara icke-diskriminerande och stå i proportion till föremålet för koncessionen.

Motivering

Se också ändringsrekommendationerna 2 och 28.

Ändringsrekommendation 24

Artikel 36.7

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 36 Urval och kvalitativ bedömning av anbudssökande 7. Medlemsstaterna får föreskriva att upphandlande myndigheter eller enheter ska uteslutas en ekonomisk aktör från deltagande i en koncessionstilldelning om något av följande villkor är uppfyllda:	Artikel 36 Urval och kvalitativ bedömning av anbudssökande 7. Medlemsstaterna De upphandlande myndigheterna får föreskriva att upphandlande myndigheter eller enheter ska uteslutas en ekonomisk aktör från deltagande i en koncessionstilldelning om något av följande villkor är uppfyllda:

Motivering

Kommittén anser att detta hör till de upphandlande myndigheternas befogenheter.

Ändringsrekommendation 25

Artikel 38 – ny punkt 3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 38 Tidsfrister för inlämning av ansökningar om koncessioner [...]	Artikel 38 Tidsfrister för inlämning av ansökningar om koncessioner [...] 3. När upphandlande myndigheter och enheter vill använda sig av en koncession ska de offentliggöra ett meddelande med en beskrivning av koncessionen i syfte att informera parterna om koncessionen. De upphandlande myndigheterna ska medge en tidsfrist på minst 14 dagar inom vilken parterna kan anmäla intresse för koncessionen i fråga. Om flera parter anmält intresse ska den upphandlande myndigheten bjuda in dessa parter att lämna anbud. Tidsfristen för detta ska vara minst 52 dagar från den dag då inbjudan skickades. Om endast en part visar intresse får den upphandlande myndigheten förhandla med denna part.

Motivering

Det finns begränsat intresse för vissa koncessioner. Det är onödigt att genomföra ett fullständigt förfarande om det bara finns en intresserad part. Dessutom skulle fria förhandlingar i en sådan situation leda till ett fördelaktigare resultat för den upphandlande myndigheten.

Ändringsrekommendation 26

Artikel 39.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 39 Kriterier för tilldelning av koncessioner 2. Tilldelningskriterierna ska ha anknytning till koncessionsföremålet och får inte ge den upphandlande myndigheten eller enheten obegränsad valfrihet.	Artikel 39 Kriterier för tilldelning av koncessioner 2. Tilldelningskriterierna ska ha anknytning till koncessionsföremålet och får inte ge den upphandlande myndigheten eller enheten obegränsad valfrihet.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Dessa kriterier ska garantera effektiv konkurrens och åtföljas av krav som gör det möjligt att ändamålsenligt kontrollera de uppgifter som anbudsgivarna lämnar. Upphandlande myndigheter och enheter ska på grundval av de uppgifter och bevis som anbudsgivarna tillhandahåller ändamålsenligt kontrollera att anbudet uppfyller tilldelningskriterierna.	Dessa kriterier ska garantera effektiv konkurrens och åtföljas av krav som gör det möjligt att ändamålsenligt kontrollera de uppgifter som anbudsgivarna lämnar. Upphandlande myndigheter och enheter ska på grundval av de uppgifter och bevis som anbudsgivarna tillhandahåller ändamålsenligt kontrollera att anbudet uppfyller tilldelningskriterierna.

Motivering

Denna bestämmelse är onödig. Den skapar inget mervärde och borde strykas med tanke på den förenkling som eftersträvas. Innehållet återfinns redan i de allmänna principerna för primärrätten.

Ändringsrekommendation 27

Artikel 39.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 39 Kriterier för tilldelning av koncessioner 4. Medlemsstaterna får föreskriva att upphandlande myndigheter och enheter ska grunda tilldelningen av koncessioner på kriteriet det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet i överensstämmelse med punkt 2. Utöver pris eller kostnader får ett eller flera av följande kriterier användas:	Artikel 39 Kriterier för tilldelning av koncessioner 4. Medlemsstaterna får föreskriva att upphandlande myndigheter och enheter ska grunda tilldelningen av koncessioner på <u>kriteriet lägsta pris eller kriteriet det mest ekonomiskt fördelaktiga anbudet i överensstämmelse med punkt 2. Utöver pris eller kostnader får under alla omständigheter ett eller flera av följande kriterier användas:</u>

Motivering

Kommittén anser att det är önskvärt att kriteriet lägsta pris bibehålls. I den nuvarande ordalydelsen är det oklart om detta är möjligt. Också för tilldelningskriteriet "lägsta pris" kan kvalitet spela en roll, nämligen som minimikrav. De upphandlande myndigheterna måste här kunna välja själva. De upphandlande myndigheterna måste dessutom också ofta klara av besparingsmål, som också måste tas i övervägande vid valet av tilldelningskriterium.

Ändringsrekommendation 28

Artikel 39.4 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 39 Kriterier för tilldelning av koncessioner 4. ... a) Kvalitet, inbegripet tekniska fördelar, estetiska och funktionella egenskaper, tillgänglighet, utformning med tanke på samtliga användares behov, miljöegenskaper och innovativ karaktär. ...	Artikel 39 Kriterier för tilldelning av koncessioner 4. ... a) Kvalitet, inbegripet tekniska fördelar, estetiska och funktionella egenskaper, tillgänglighet, utformning med tanke på samtliga användares behov, <u>social nytta</u>, miljöegenskaper och innovativ karaktär. ...

Motivering

Vissa upphandlande myndigheter vill kunna fastställa sociala kriterier för sina offentliga kontrakt och koncessioner. Sådana sociala kriterier kan för närvarande i allmänhet inte beaktas vid bedömningen, eftersom deras koppling till kontraktet inte är tillräckligt direkt. Därför lades detta till i upphandlingsdirektivet. Kommittén rekommenderar att det i det här direktivet uttryckligen anges att det är möjligt att fastställa sociala kriterier. På så sätt kan de upphandlande myndigheter som så önskar fastställa sociala kriterier. I skäl 29 i ingressen hänvisas det till sådana sociala villkor, men de nämns inte i den berörda artikeln.

Se också ändringsrekommendationerna 2 och 25.

Ändringsrekommendation 29

Artikel 40.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 40 Beräkning av livscykelkostnad 3. Om en gemensam metod för beräkning av livscykelkostnad antas som del av en EU-lagstiftningsakt, även en delegerad akt enligt sektorslagstiftning, ska denna tillämpas om livscykelkostnad ingår i de tilldelningskriterier som avses i artikel 39.4. En förteckning över sådana lagstiftningsakter och delegerade akter återfinns i bilaga II. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 46 med avseende på uppdatering av denna förteckning, om ändringar visar sig vara nödvändiga på grund av att ny lagstiftning antagits eller att lagstiftning upphävts eller ändrats.	Artikel 40 Beräkning av livscykelkostnad 3. Om en gemensam metod för beräkning av livscykelkostnad antas som del av en EU-lagstiftningsakt, även en delegerad akt enligt sektorslagstiftning, ska denna tillämpas om livscykelkostnad ingår i de tilldelningskriterier som avses i artikel 39.4. En förteckning över sådana lagstiftningsakter och delegerade akter återfinns i bilaga II. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 46 med avseende på uppdatering av denna förteckning, om ändringar visar sig vara nödvändiga på grund av att ny lagstiftning antagits eller att lagstiftning upphävts eller ändrats.

Motivering

Det är positivt att kommissionen uppmuntrar de upphandlande myndigheterna att ta hänsyn till livscykelkostnaderna vid koncessionstilldelningen. Det krav som föreslås går dock alldeles för långt eftersom det hänvisar till en beräkningsmetod som ligger i framtiden och ännu inte har fastställts. Oförutsägharheten föranleder oss att avvisa idén om att fastställa ett rättsligt krav om att ta hänsyn till en icke-befintlig metod.

Ändringsrekommendation 30

Artikel 42.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 42 Ändringar av koncessioner under löptiden 4. Om värdet av en ändring kan uttryckas i monetära termer ska ändringen inte betraktas som väsentlig i den mening som avses i punkt 1, om dess värde inte överskrider de tröskelvärden som anges i artikel 5 och om det understiger 5 % av priset för det ursprungliga kontraktet, förutsatt att ändringen inte förändrar kontraktets allmänna beskaffenhet. Om flera successiva ändringar görs ska värdet bedömas på grundval av det sammanlagda värdet av de successiva ändringarna.	Artikel 42 Ändringar av koncessioner under löptiden 4. Om värdet av en ändring kan uttryckas i monetära termer ska ändringen inte betraktas som väsentlig i den mening som avses i punkt 1, om dess värde inte överskrider de tröskelvärden som anges i artikel 5 och om det understiger 510 % av priset för det ursprungliga kontraktet, förutsatt att ändringen inte förändrar kontraktets allmänna beskaffenhet. Om flera successiva ändringar görs ska värdet bedömas på grundval av det sammanlagda värdet av de successiva ändringarna.

Motivering

Kommittén rekommenderar ett högre procenttal för tillåtna ändringar. Det bör nämligen tas hänsyn till att koncessioner vanligen har en längre löptid än offentliga kontrakt.

Ändringsrekommendation 31

Bilaga III, punkt 3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
BILAGA III	BILAGA III
VERKSAMHETER SOM UTÖVAS AV UPPHANDLANDE ENHETER I ENLIGHET MED ARTIKEL 4	VERKSAMHETER SOM UTÖVAS AV UPPHANDLANDE ENHETER I ENLIGHET MED ARTIKEL 4
Bestämmelserna i detta direktiv om koncessioner som tilldelas av upphandlande enheter ska tillämpas på följande verksamheter:	Bestämmelserna i detta direktiv om koncessioner som tilldelas av upphandlande enheter ska tillämpas på följande verksamheter:
...	...
3. Beträffande vatten:	3. Beträffande vatten:
a) Tillhandahållande eller drift av fasta nät i syfte att tillhandahålla tjänster för allmänheten i samband med produktion, transport eller distribution av dricksvatten.	a) Tillhandahållande eller drift av fasta nät i syfte att tillhandahålla tjänster för allmänheten i samband med produktion, transport eller distribution av dricksvatten.
b) Leverans av dricksvatten till dylika nät.	b) Leverans av dricksvatten till dylika nät.
Detta direktiv omfattar även koncessioner som tilldelas eller handläggs av enheter som bedriver någon av de verksamheter som avses ovan och som	Detta direktiv omfattar även koncessioner som tilldelas eller handläggs av enheter som bedriver någon av de verksamheter som avses ovan och som
a) har anknäpning till vattenbyggnadsprojekt, konst-bevattning och dränering, förutsatt att den volym vatten som avses för dricksvattenförsörjningen utgör mer än 20 % av den totala volym vatten som tillhandahålls genom dessa projekt eller konstbevattnings- och dräneringsanläggningar, eller	a) har anknäpning till vattenbyggnadsprojekt, konst-bevattning och dränering, förutsatt att den volym vatten som avses för dricksvattenförsörjningen utgör mer än 20 % av den totala volym vatten som tillhandahålls genom dessa projekt eller konstbevattnings- och dräneringsanläggningar, eller
b) har anknäpning till bortföring eller rening av avloppsvatten.	b) har anknäpning till bortföring eller rening av avloppsvatten.
Om en upphandlande enhet som avses i artikel 4.1.1 och 4.1.2 levererar dricksvatten till ett nät som tillhandahåller tjänster för allmänheten, ska detta inte betraktas som en verksamhet i den mening som avses i punkt 1 om samtliga följande villkor är uppfyllda:	Om en upphandlande enhet som avses i artikel 4.1.1 och 4.1.2 levererar dricksvatten till ett nät som tillhandahåller tjänster för allmänheten, ska detta inte betraktas som en verksamhet i den mening som avses i punkt 1 om samtliga följande villkor är uppfyllda:
a) Den berörda enhetens produktion av dricksvatten behövs för utövandet av en annan verksamhet än någon av dem som avses i punkterna 1–4 i denna bilaga.	a) Den berörda enhetens produktion av dricksvatten behövs för utövandet av en annan verksamhet än någon av dem som avses i punkterna 1–4 i denna bilaga.
b) Leverans till det publika nätet är endast avhängig av enhetens egen förbrukning och överstiger inte 30 % av dess totala produktion av dricksvatten, beräknat på de tre närmast föregående årens genomsnitt, in- nevarande år medräknat.	b) Leverans till det publika nätet är endast avhängig av enhetens egen förbrukning och överstiger inte 30 % av dess totala produktion av dricksvatten, beräknat på de tre närmast föregående årens genomsnitt, in- nevarande år medräknat.
...	...

Motivering

Ligger i linje med ändringsrekommendationerna 1, 5 och 15.

Ändringsrekommendation 32

Bilaga IV, rubrik

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
BILAGA IV	BILAGA IV
UPPLYSNINGAR SOM SKA FINNAS MED I KONCESSIONSMEDDELANDEN	UPPLYSNINGAR SOM SKA FINNAS MED I KONCESSIONSMEDDELANDEN <u>ELLER KONCESSIONSDOKUMENT</u>

Motivering

Kommittén rekommenderar att behålla flexibiliteten i förfarandena och föreslår därför att man inför möjligheten att ta med dessa upplysningar i koncessionsdokumentet i stället för i ett omfattande meddelande. Erfarenheterna visar att dessa frågor kräver förklaringar som passar bättre i det tillhörande koncessionsdokumentet. Öppenheten tryggas genom att koncessionsdokumentet skickas till alla intresserade parter på förhand.

Bryssel den 19 juli 2012

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén: "Förslag till förordning om europeiskt territoriellt samarbete"

(2012/C 277/10)

REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén välkomnar förslaget till en särskild förordning om europeiskt territoriellt samarbete, som gör det möjligt att ta hänsyn till det territoriella samarbetets specifika mål, samt ökningen av budgeten. Vi anser att EU-medel måste fördelas med utgångspunkt i samarbetsprogram och inte per medlemsstat.
- Regionkommittén framhåller att det europeiska territoriella samarbetet genom sin multilaterala karaktär inte kan styras genom partnerskapsavtal och därför uttryckligen borde strykas från tillämpningsområdet.
- Kommittén beklagar att förordningen inte är anpassad till små projekt och uppmanar Europeiska kommissionen att bevilja undantag för små gränsöverskridande program och verksamheter, särskilt för sådana som får mindre än 35 000 euro i stöd.
- Kommittén anser att bestämmelserna om en tematisk koncentration inte automatiskt bör tillämpas på det europeiska territoriella samarbetet, eftersom det europeiska territoriella samarbetet inte kunna uppfylla sin särskilda och unika roll om det enbart är inriktat på de grundläggande prioriteringarna i Europa 2020-strategin. Vi rekommenderar därför att antalet tematiska mål ska ökas från fyra till fem och att förteckningen över investeringsprioriteringar ska utökas. ReK anser att de tematiska målen ska utökas till att omfatta andra områden, t.ex. turism, klimatvänlig sjöfart, kultur eller konsekvenserna av de demografiska förändringarna.
- Vi anser att Regionkommittén måste ha en aktiv roll i främjandet av det europeiska territoriella samarbetet och i kartläggningen och undanröjandet av hindren för genomförandet.
- Regionkommittén anser att samfinansieringsnivån ska fastställas till 85 % för mindre utvecklade regioner, i linje med vad som fastställs i den nuvarande allmänna förordningen nr 1083/2006.
- Kommittén välkomnar undantaget för de yttersta randområdena vad gäller samfinansieringssatser och finansiering och anser att särskilda villkor bör gälla för områden som före den 30 april 2004 eller före den 31 december 2006 utgjorde gemenskapens yttre gränser.
- Regionkommittén efterlyser förstärkta samordningsmekanismer mellan samtliga fonder och programmen för territoriellt samarbete. Vi betonar också vikten av bättre samordning mellan det europeiska territoriella samarbetet och EU:s externa finansieringsprogram samt av tydligare bestämmelser om hur tredjeländer kan delta i programmen inom det europeiska territoriella samarbetet.
- Vi understryker EGTS:s viktiga roll för att förstärka det territoriella samarbetet och uppmanar medlemsstaterna att undanröja hinder som avskräcker från att inrätta en EGTS eller som står i vägen för genomförandet.

Föredragande

Petr OSVALD (CZ–PSE), ledamot av stadsfullmäktige i Plzeň

Referensdokument

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete

COM(2011) 611 final – 2011/0273 (COD)

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER**REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT****Allmänna kommentarer**

1. Regionkommittén välkomnar förslaget till en särskild förordning om europeiskt territoriellt samarbete, som gör det möjligt att ta hänsyn till det territoriella samarbetets specifika mål, aspekter och status som sammanhållningspolitikens andra målsättning. Genom detta förslag till särskild förordning framhävs rent generellt det europeiska territoriella samarbetets bidrag till fördragets nya mål om territoriell sammanhållning och om genomförande av sammanhållningspolitikens mål. Det ökar också det europeiska territoriella samarbetets betydelse när det gäller inriktningen på gränsöverskridande, transnationellt och mellanregionalt samarbete.

2. ReK håller med om att det europeiska territoriella samarbetet spelar en särskilt viktig roll med hänsyn till att de problem som medlemsstaterna och deras regioner står inför allt oftare sträcker sig över de nationella gränserna och regiongränserna och kräver gemensamma samsamarbetsåtgärder på en lämplig territoriell nivå. Det europeiska territoriella samarbetet kan mot denna bakgrund på ett betydande sätt bidra till att stärka fördragets nya mål, nämligen territoriell sammanhållning.

3. Regionkommittén stöder i princip kommissionens förslag om att rikta in det territoriella samarbetet på Europa 2020-strategin. I samband med detta måste det finnas tillräcklig flexibilitet för att på lämpligt sätt tillmötesgå lokala behov. Kommittén ställer sig därför positiv till att det europeiska territoriella samarbetets tre inriktningar (gränsöverskridande, transnationellt och mellanregionalt samarbete) bibehålls i samtliga europeiska regioner. Samarbetet i projekt och strukturer över gränserna bidrar redan i dag på ett effektivt sätt till den europeiska integrationen. Vi ställer oss också positiva till det ökade deltagandet av länder utanför EU.

4. Det gränsöverskridande samarbetet bör även i fortsättningen spela en central roll inom ramen för det europeiska territoriella samarbetet, och följaktligen stöder kommittén principiellt förslaget att fördela resurserna mellan olika former av europeiskt territoriellt samarbete.

5. Framför allt när det gäller mindre program för gränsöverskridande samarbete vill kommittén påpeka att förordningen är alltför invecklad, komplex och detaljerad, och det riskerar att hindra åtgärder som är mindre omfattande men ofta mycket effektiva. Därför vill vi uppmana Europeiska kommissionen att undersöka om alla bestämmelser i det förslag som nu granskas måste gälla även för dessa program. Om man vill uppnå största möjliga effektivitet kan man inte ställa samma krav på de mindre programmen och åtgärderna som på de större.

6. Kommittén ställer sig positiv till den metod som för närvarande används för att identifiera vilka regioner som ska omfattas av det gränsöverskridande samarbetet. Kommittén föreslår att områdesindelningen för det gränsöverskridande samarbetet (inriktning A) utvidgas så att man också kan ta hänsyn till funktionella gränsövergripande faktorer vid indelningen av programområdet. Man borde inte heller vänta till programgodkännandeförfarandet med att fatta beslut om att involvera funktionsmässigt liknande regioner som är av särskild betydelse för måluppfyllelsen. Kommittén välkomnar också de ökade möjligheterna att genomföra multilaterala projekt i områden där det inte genomförs några multilaterala samsamarbetsprogram.

7. Vi framhåller att det europeiska territoriella samarbetet är mycket viktigt för utvecklingen av det transnationella samarbetet, bland annat för att uppmuntra den territoriella utvecklingen av sammanhängande områden och stödja projekten för utveckling av makroregionala strategier. Kommittén ställer sig positiv till att de beprövade transnationella samsamarbetsområdena (inriktning B) i princip bibehålls samt till att EU:s makroregionala strategier inte kommer att leda till nya samsamarbetsområden eller till att områden utesluts från det transnationella samarbetet. Vidare ställer vi oss i princip också positiva till stödet till utvecklingen och genomförandet av makroregionala strategier inom ramen för det transnationella samarbetet.

8. Vi framhåller det mellanregionala samarbetets potential, särskilt i anslutning till dess hävstångseffekt vid användningen av strukturfonderna. Kommittén anser att stödet till det mellanregionala samarbetet (inriktning C) är ett utmärkt instrument för att stödja utbytet av erfarenheter och samarbete mellan lokala och regionala myndigheter inom sammanhållningspolitiken och föreslår att resultaten av dessa utbyten i större utsträckning än hittills utnyttjas inom de lokala och regionala utvecklingsstrategierna (kapitalisering).

Det europeiska territoriella samarbetets syfte och tematisk koncentration

9. Kommittén vill emellertid påpeka att det europeiska territoriella samarbetet framför allt bör

- lösa olika problem i samtliga berörda regioner med hjälp av samarbete,
- fungera som ett effektivt system för utbyte av välfungerande praxis och spridning av kunskap,
- säkerställa att specifika problem kan lösas effektivare tack vare skalfördelar och förekomsten av en kritisk massa,
- förbättra styrelseformerna tack vare samordning av sektorspolitik, åtgärder och investeringar på gränsöverskridande och transnationell nivå,

- bidra till säkerhet och stabilitet samt ömsesidigt gynnsamma relationer,
- vid behov bidra till att främja tillväxt, sysselsättning och ekosystembaserad förvaltning.

Detta är vad som anges i motiveringen till den föreslagna förordningen.

10. Enligt Regionkommitténs åsikt bör det europeiska territoriella samarbetet följaktligen bidra till att på europeisk nivå väcka medvetande om betydelsen av en gemensam tillhörighet och ett ömsesidigt beroende samt av undanröjandet av fördomar och utvecklingen av de berörda regionerna. Mot denna bakgrund anser kommittén inte att det är möjligt att automatiskt tillämpa bestämmelserna om en tematisk koncentration på det europeiska territoriella samarbetet, utan att det i stället är nödvändigt att ta hänsyn till de olika regionernas nivå och potential. Alltså bör man inte lägga sig vinn om att tillämpa principen om att "one size fits all", dvs. ha samma prioriteringar för alla, utan tvärtom använda sig av en lokalt anpassad strategi, "place-based approach". Regionkommittén oroar sig över det faktum att om det europeiska territoriella samarbetet – och särskilt det gränsöverskridande samarbetet – enbart är inriktat på de grundläggande prioriteringarna i Europa 2020-strategin och de tematiska målen, skulle detta samarbete inte kunna uppfylla sin särskilda och unika roll, utan skulle inskränkas till en variant av den grundläggande sammanhållningspolitiken, med en annan form av anslagsfördelning.

11. Regionkommittén anser att de demografiska förändringarna och deras inverkan på tjänster i allmänhetens intresse samt den hållbara regionala utvecklingen måste tas upp som separata teman för det europeiska territoriella samarbetet. Nya former av partnerskap mellan stad och landsbygd bör prioriteras som en grund för territoriell sammanhållning på regional nivå (i enlighet med den territoriella agendan för 2020). Dessutom saknas viktiga teman som turism, klimatvänlig sjöfart och kultur.

12. När det gäller det gränsöverskridande samarbetet är det mycket viktigt att fastställa varje gränsområdes utvecklingspotential med hänsyn till den nivå som de berörda regionerna för närvarande befinner sig på. Det europeiska territoriella samarbetet, och särskilt det gränsöverskridande samarbetet, kan inte i första hand inriktas på att förverkliga Europa 2020-strategin, utan bör främst syfta till att skapa förutsättningar för ett så omfattande genomförande som möjligt, dvs. ett paneuropeiskt sådant. Mot denna bakgrund bör framför allt programmen för gränsöverskridande samarbete kunna inriktas på flera olika tematiska mål och inte begränsas till en i förväg fastställd inriktning.

13. Regionkommittén konstaterar att en hållbar territoriell sammanhållning endast kan uppnås om man lyckas involvera och mobilisera medborgarna i regionerna. Därför borde man göra det möjligt för programmen inom det europeiska territoriella samarbetet att i fortsättningen även ge stöd till åtgärder på områdena civilsamhälle och kultur (t.ex. konkreta utbytesprojekt). I de nuvarande programmen finns det redan mycket lyckade exempel på detta. Vi anser därför att de tematiska målen måste kompletteras enligt ovan.

14. Vi välkomnar kommissionens förslag att säkerställa en kontinuitet i kapitlet om transnationellt samarbete. Vi ställer oss dock kritiska till att den kompletterande investeringsprioriteringen i det transnationella samarbetet begränsas till

utveckling och genomförande av makroregionala strategier och strategier för havsområdena. På grund av de många utmaningar som regionerna står inför i nuläget, samt de befintliga underskotten, behöver också andra regioner, delområden och funktionella områden lämpliga investeringsprioriteringar.

15. Kommittén instämmer i att det mellanregionala samarbetet bör ha som syfte att stärka sammanhållningspolitikens effektivitet genom att uppmuntra utbyte av erfarenheter mellan regionerna och på bästa sätt utnyttja resultaten av detta utbyte i anslutning till målet "Investeringar i tillväxt och sysselsättning". Vi anser att detta erfarenhetsutbyte måste ha en bred bas och att det inte bara får utgöra ett komplement till det sjunde ramprogrammet.

16. Vi anser att Regionkommittén måste ha en aktiv roll i främjandet av det europeiska territoriella samarbetet och i kartläggningen och undanröjandet av hindren för genomförandet, i syfte att optimera samverkans effekterna med övriga kapitel inom sammanhållningspolitiken.

Tilldelning av finansiella medel och samfinansieringssats

17. Kommittén välkomnar förslaget att utöka de planerade anslagen till det europeiska territoriella samarbetet.

18. Det är inte effektivt att den föreslagna samfinansieringssatsen på 75 % för operativa program inom målet "Europeiskt territoriellt samarbete", som fastställs i den allmänna förordningen, är lägre än samfinansieringssatsen för de mindre utvecklade regionerna inom målet "Investering för tillväxt och sysselsättning". Denna lägre samfinansieringssats riskerar att minska intresset för europeiska territoriella samarbetsprogram i dessa mindre utvecklade regioner. Regionkommittén anser att denna skillnad är omotiverad, och anser att samfinansieringssatsen bör ligga på 85 % för båda målen. Vi kan inte heller se någon motivering till att den samfinansieringssats som gäller för ytterligare anslag till mellanregionalt samarbete i de yttersta randområdena ska uppgå till 50 %, och föreslår att den fastställs till 85 %.

19. Regionkommittén framhåller att samfinansieringen inte alltid sker genom programpartner, medlemsstater eller andra offentliga organ utan också genom mottagarna. Därför kan man inte generellt kräva att de medlemsstater som deltar ska åta sig att tillhandahålla de samfinansieringsmedel som krävs för att genomföra ett samarbetsprogram. Kommissionens förslag om ett obligatoriskt åtagande bör därför strykas.

20. För att upprätthålla en hög nivå på samarbetet anser kommittén att det är nödvändigt att behålla de nuvarande bestämmelserna om samfinansieringssatsen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (allmän förordning), artikel 53.3 och 53.4, där följande anges: "3. För operativa program under målet europeiskt territoriellt samarbete där minst en deltagare tillhör en medlemsstat vars BNP-genomsnitt per capita under perioden 2001–2003 understeg 85 % av genomsnittet för EU-25 under samma period får stödet från Eruf inte överstiga 85 % av de totala stödberättigande utgifterna. Stödet från Eruf till samtliga övriga operativa program får inte överstiga 75 % av

de offentliga stödberättigande utgifter som samfinansieras av Eruf. 4. Stödet från fonderna på de prioriterade områdenas nivå skall inte underställas taken i punkt 3 och i bilaga III. Det skall dock fastställas så att det ligger under det maximala stödbeloppet från fonderna och den maximala stödsatsen per fond som fastställts på det operativa programmets nivå.”

21. Kommittén anser inte att det är lämpligt att fastställa en maximal samfinansieringssats för varje enskilt prioriteringsområde såsom föreskrivs i den allmänna förordningen. Det bör vara möjligt att särskilja samfinansieringsbeloppet inom ramen för de olika prioriteringsområdena i syfte att uppmuntra stödmottagarna att göra vissa strategiska prioriteringar. Det vore lämpligt att det i varje program fastställs en samfinansieringssats för varje åtgärd i förhållande till dess typ, eftersom som samtliga åtgärder självklart inte ska få maximalt stöd.

22. Kommittén stöder förslaget att samarbetsprogram som inbegriper de yttersta regionerna ska få minst 150 % av det stöd från Eruf (Europeiska regionala utvecklingsfonden) som de erhöll under perioden 2007–2013. Dessutom ska 50 miljoner euro från anslaget för mellanregionalt samarbete öronmärkas för de mest avlägsna regionerna.

23. Kommittén anser att särskilda villkor bör gälla för områden som före den 30 april 2004 eller före den 31 december 2006 utgjorde gemenskapens yttre gränser, men som efter dessa datum inte längre gör det, i enlighet med bestämmelserna under nuvarande programperiod med hänvisning till artikel 52 i förordning (EG) nr 1083/2006 (allmän förordning). Sju års stöd kan inte betraktas som en tillräckligt lång period för att göra det möjligt att lösa problemen i dessa områden. ReK vill fästa uppmärksamheten på att ett ökat stöd till de områden som ligger vid unionens tidigare yttre gränser inte bara har som syfte att höja den ekonomiska nivån i dessa regioner utan att det även har betydande konsekvenser för framväxten av en europeisk identitet och en ökad känsla av samhörighet samt för att man ska kunna undanröja fördomar.

Programplanering

24. Regionkommittén ställer sig kritisk till de krav som fastställs i artikel 7.2 a och som skapar betydande merarbete i samband med programplaneringen jämfört med innevarande stödperiod, dock utan att skapa något märkbart mervärde.

25. Regionkommittén framhåller att det europeiska territoriella samarbetet genom sin multilaterala karaktär inte kan styras genom partnerskapsavtal och därför uttryckligen borde strykas från tillämpningsområdet.

26. Regionkommittén anser att det är mycket viktigt att man utarbetar ett direktiv för den konkreta tillämpningen av reglerna för statligt stöd till programmen för europeiskt territoriellt samarbete och anser att även privata aktörer, framför allt små och medelstora företag, bör kunna få stöd inom ramen för åtgärderna för gränsöverskridande och transnationellt samarbete i de fall där alla medlemsstater som deltar i programmet kommer överens om detta.

27. Regionkommittén anser att man måste ta större hänsyn till de mycket olika förvaltningsstrukturer som finns på regional och lokal nivå i Europa när man definierar målgrupperna för programmen inom det europeiska territoriella samarbetet. Målet måste vara att ta större hänsyn till de många olika organisationsformerna bland offentliga aktörer i medlemsstaternas regioner. Framför allt borde inte en privaträttslig organisationsform leda till att offentliga aktörer utesluts från deltagande.

Övervakning och utvärdering

28. Regionkommittén konstaterar att rapporteringsplikten utvidgas både vad gäller omfattning och frekvens. Kommittén anser att rapporteringsplikten måste begränsas till ett minimum. Regionkommittén avvisar därför förslaget om att flytta tillbaka fristen för den årliga genomföranderapporten från den 30 juni till den 30 april under det påföljande året. Avstämning med flera och flerspråkiga programpartner innebär en större börda och är därmed mer tidskrävande.

29. Regionkommittén ställer sig positiv till gemensamma utfalls- och resultatindikatorer för att visa på en effektivare måluppfyllelse och en bättre inriktning på effekter och kunna genomföra en programövergripande utvärdering. De indikatorer som föreslås i bilagan till förordningen om europeiskt territoriellt samarbete ligger dock inte i tillräcklig utsträckning i linje med vissa specifika krav som det europeiska territoriella samarbetet ställer och skapar inte tillräckliga möjligheter att beskriva eller mäta kvaliteten på det europeiska territoriella samarbetet. Kommittén anser därför att indikatorerna måste ses över så att de resultat som är specifika för det europeiska territoriella samarbetet kan återges på ett lämpligt sätt.

30. Regionkommittén ställer sig i princip positiv till att det tekniska biståndet fastställs till 6 % av det totala beloppet, dock minst 1,5 miljoner euro. Regionkommittén anser dock att kravet på en omställning före den 31 december 2014 av hela informationsutbytet till elektroniska system för utbyte av data om tekniskt bistånd är problematiskt.

Förvaltning, kontroll och ackreditering

31. Regionkommittén anser i princip att man bör bibehålla de administrativa strukturer som har använts under stödperioden 2007–2013 för genomförandet av de operativa programmen, den långtgående kontinuiteten i strukturerna och en tydlig ansvars- och befogenhetsfördelning mellan de olika institutionerna i samband med genomförandet av programmet.

32. Regionkommittén ställer sig positiv till möjligheten att slå samman förvaltningsmyndighetens och den attesterande myndighetens uppgifter (se artikel 113 i den allmänna förordningen) men vänder sig mot en obligatorisk sammanslagning i det europeiska territoriella samarbetet (se artikel 22 i förordningen om europeiskt territoriellt samarbete). Regionkommittén motsätter sig dock med eftertryck den ackreditering av förvaltnings- och kontrollmyndigheter som planeras.

Samordning av fonderna

33. Regionkommittén välkomnar insatserna för att förbättra samordningen mellan de europeiska territoriella samarbetsprogrammen och övriga sammanhållningspolitiska instrument.

I detta sammanhang bör man förstärka vinsterna med gemenskapsfinansieringen av samarbetsprojekt genom att sprida projektens resultat, eftersträva multiplikatoreffekter och undvika överlappningar med insatser som redan har prövats.

34. Det bör dock noteras att för att kunna inrätta en mekanism som gör det möjligt att säkerställa samordningen mellan fonderna och övriga instrument, måste man samordna dessa fonder och instrument på EU-nivå och på genomförandenivån i medlemsstaterna. Det är viktigt att man inför identiska och samordnade förfaranden, och förvaltningen, kontrollen av uppföljningen, möjligheterna att dra av kostnaderna och olika metoder för att presentera indikatorerna osv. måste vara identiska. Det är också önskvärt att säkerställa samordningen mellan de olika länderna, eftersom ett ständigt växande antal länder deltar i program för europeiskt regionalt samarbete. Särskild uppmärksamhet bör fästas vid samordningen med externa finansieringsinstrument. Regionkommittén vill uppmana Europeiska kommissionen att utarbeta en metod för att samordna programmen.

35. Artikel 10 i förslaget till förordning om Europeiska socialfonden (COM(2011) 607 final) innehåller bestämmelser om samarbete över gränserna. Den period som avses är densamma som i förordningen om europeiskt territoriellt samarbete, men det finns ingen koppling till den förordningen. Kommittén anser dock att det är just samordningen mellan det europeiska territoriella samarbetet finansierat via Eruf och det samarbete som finansieras via Europeiska socialfonden som är mycket viktig, eftersom man kan uppnå nödvändiga samverkans effekter om dessa båda fonders aktiviteter kombineras på lämpligt sätt. Man kan förvänta sig goda resultat av de aktiviteter som pågår inom ramen för Europeiska socialfonden i allmänhet, och särskilt på området gränsöverskridande samarbete, eftersom man ofta kan konstatera likheter med avseende på arbetsmarknaden, sociala problem osv. i gränsområdena mellan olika länder. De tematiska aktiviteterna inom ramen för Europeiska socialfonden utgör ett mycket viktigt inslag i samtliga europeiska territoriella samarbetsprogram, och det är därför som Regionkommittén vill uppmana Europeiska kommissionen att fästa nödvändig uppmärksamhet vid samordningen av dessa aktiviteter. Om man inte säkerställer en mer långtgående form av samordning bör man åtminstone möjliggöra finansiering via Eruf av de tematiska aktiviteter inom det europeiska territoriella samarbetet som sorterar under Europeiska socialfonden.

36. Det vore mycket lämpligt att samordna det nya instrumentet för ett sammanlänkat Europa med de europeiska territoriella samarbetsprogrammen, eftersom detta nya instrument bör ta hänsyn till de gränsöverskridande och internationella förbindelserna.

Deltagande av tredjeländer

37. Regionkommittén anser att det är mycket viktigt att säkerställa samordningen mellan de europeiska territoriella samarbetsprogrammen och instrumenten för finansiellt stöd till tredjeländer. I dessa program vore det lämpligt att direkt integrera ett system som innebär att instrumenten samordnas med de olika europeiska territoriella samarbetsprogrammen, så att det inte finns något hinder för tredjeländers deltagande i gemensamma projekt. Detta system bör bland annat göra det möjligt att säkerställa överensstämmelsen mellan olika förfaranden, stödberättigande kostnader osv. mellan de europeiska territoriella samarbetsprogrammen i medlemsstaterna och föranslutnings- och grannskapsprogrammen. Det bör även säkerställas att tredjeländer, inom ramen för de program som ingår i det

europeiska territoriella samarbetet, ansvarar för tillgången till, förvaltningen av och fördelningen av tillräckliga resurser från föranslutnings- eller grannskapsprogrammen.

38. Vi håller med om att det är nödvändigt att förtydliga de regler som gäller för ekonomisk förvaltning, programplanering, uppföljning, utvärdering och kontroll av tredjeländers deltagande i transnationella och mellanregionala samarbetsprogram, liksom att dessa regler bör fastställas i det relevanta samarbetsprogrammet eller eventuellt i det relevanta finansieringsavtalet mellan kommissionen, varje enskilt tredjeland och den medlemsstat som står värd för samarbetsprogrammets förvaltningsmyndighet. Regionkommittén vill emellertid fästa uppmärksamheten på att man bör se till att de transnationella och mellanregionala programmen inte utsätts för förseningar i händelse av problem eller utebliven aktivitet i ett tredjeland och att programmets genomförande inte äventyras.

Den roll som europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS) kan spela

39. Kommittén understryker EGTS:s roll som ett avgörande instrument för förstärkt territoriellt samarbete. Vi upprepar därför vår begäran om att den ändrade EGTS-förordningen, som inte har några konsekvenser för EU:s budget, antas snarast och utan att man inväntar antagandet av hela lagstiftningspaketet om sammanhållningspolitiken efter 2013. Vi uppmanar desutom medlemsstaterna att undanröja alla administrativa hinder som antingen avskräcker från att inrätta en EGTS eller innebär att EGTS-alternativet diskrimineras, främst när det gäller beskattning och personalrekrytering, i förhållande till andra rättsliga instrument.

40. Även om medlemsstaterna bör uppmuntras att anförtra europeiska grupperingar för territoriellt samarbete uppgiften att fungera som förvaltningsorgan bör kommissionen föreslå allmängiltiga mekanismer för att klargöra bestämmelserna i artikel 25.3 i förslaget till förordning, eftersom denna bestämmelse anger att den medlemsstat på vars territorium en europeisk gruppering för territoriellt samarbete är registrerad eller på vars territorium den viktigaste stödmottagaren är belägen, ska återbetala belopp som felaktigt utbetalats till stödmottagare från andra länder. Denna skyldighet som åläggs länder där en europeisk gruppering för territoriellt samarbete är registrerad eller där den viktigaste stödmottagaren är belägen kan göra dem mycket mindre benägna att överlåta sin behörighet när det gäller förvaltningsprogrammen till en europeisk gruppering för territoriellt samarbete, eftersom de kan få ansvaret för något som de i praktiken inte kan påverka. Regionkommittén anser därför att det bör bekräftas att en myndighet i den medlemsstat där stödmottagaren av ett felaktigt utbetalt belopp är registrerad kan bemyndigas av en myndighet i den stat där EGTS har sitt huvudsäte att återkräva beloppet. Alternativt kan den pågående programperiodens villkor tillämpas där ansvaret ligger på den medlemsstat där den stödmottagare som är skyldig att återbetala det belopp som orätmätigt mottagits är etablerad.

Övriga kommentarer

41. Regionkommittén ställer sig mycket positiv till införandet av schablonbelopp per anställd. Detta kommer att göra det betydligt enklare för stödmottagarna. Schablonbeloppen per anställd bör vara identiska för alla länder som omfattas av insatser, eftersom de utför samma arbete. Metoderna för kontroll

och för godkännande av utgifter bör också harmoniseras. Regionkommittén motsätter sig dock en begränsning av schablonbeloppet för personalkostnader till ett maximibelopp på 15 % av alla kostnader, eftersom det territoriella samarbetet av naturliga skäl är mycket personalintensivt och en personalkostnadsandel på 15 % ligger långt under det nuvarande genomsnittet.

42. Även om Regionkommittén anser att miljöskydd, resurseffektivitet, arbete för mildrande av klimatförändringarna och anpassning till dem, förebyggande och hantering av risker, främjande av lika möjligheter, förebyggande av diskriminering på grund av kön, ras eller etnicitet, religion eller tro, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning, främjande av jämställdhet mellan kvinnor och män m.m. är mycket viktiga frågor bör man inte ställa krav på att en beskrivning av deras tillämpning ska tas med i varje program. Dessa bestämmelser i förordningen kan framför allt göra små program för gränsöverskridande samarbete mycket komplicerade och lamslå dem. Regionkommittén anser därför inte att dessa bestämmelser bör tillämpas systematiskt utan endast på prioriteringar och insatser där detta är ändamålsenligt och relevant. En obligatorisk tillämpning vore orimlig och ologisk för insatser som inte har någonting med dessa problem att göra.

43. Det är viktigt att mottagarna samarbetar i samband med utveckling, genomförande, tillsättning av personal och

finansiering av insatserna. Villkoret att alla fyra samarbetskriterier ska vara uppfyllda kan emellertid göra det svårt att upprätta och genomföra framför allt små projekt (dvs. projekt som får mindre än 35 000 euro i Eruf-stöd). Kommittén anser därför inte att man bör kräva att dessa projekt uppfyller detta villkor, utan föreslår i stället att små projekt, såsom hittills, ska uppfylla minst två av de fyra kriterierna.

Förslag

44. Med tanke på fokuseringen på samordning, effektivitet, undanröjande av skillnader och integration föreslår Regionkommittén att man för den nya programplaneringsperioden inleder ett nytt initiativ till stöd för gränsöverskridande samordning av tematiska strategier och utvecklingsstrategier (transporter, energi, arbetsmarknader, miljöskydd, vetenskap, forskning m.m.) och skapande av integrerade lösningar. På så sätt skulle man kunna identifiera brister på ett gränsöverskridande plan, utvecklingspotential och integrerade lösningar. För att lösa dessa tydligt identifierade problemområden och utnyttja den utvecklingspotential som har kartlagts bör man involvera både offentliga och privata aktörer samt finansiella medel från olika källor. För detta instrument framstår det som mycket lämpligt att utnyttja den potential som finns i de europeiska grupperingarna för territoriellt samarbete och euroregionerna. Detta initiativ bör inom ramen för det europeiska territoriella samarbetet ges tillräckligt med finansiellt stöd för att det ska bli effektivt.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Artikel 3.1

Ändra enligt följande:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Geografisk täckning	Geografisk täckning
1. För gränsöverskridande samarbete ska de regioner som får stöd vara Nuts 3-regioner i unionen, längs alla inre och yttre markgränser, utöver sådana som omfattas av program inom unionens finansieringsinstrument för yttre förbindelser, samt alla unionens Nuts 3-regioner längs sjögränser som är separerade med högst 150 km, utan att det påverkar de eventuella justeringar som behövs för att trygga samarbetsåtgärdens enhetlighet och kontinuitet i programområden för programperioden 2007–2013.	1. För gränsöverskridande samarbete ska de regioner som får stöd vara Nuts 3-regioner i unionen, längs alla inre och yttre markgränser, utöver sådana som omfattas av program inom unionens finansieringsinstrument för yttre förbindelser, samt alla unionens Nuts 3-regioner längs sjögränser som är separerade med högst 150 300 km, utan att det påverkar de eventuella justeringar som behövs för att trygga samarbetsåtgärdens enhetlighet och kontinuitet i programområden för programperioden 2007–2013.
Kommissionen ska genom genomförandeakter anta förteckningen över gränsområden som ska få stöd, med uppdelning efter samarbetsprogram. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarandet enligt artikel 30.2.	Kommissionen ska genom genomförandeakter anta förteckningen över gränsområden som ska få stöd, med uppdelning efter samarbetsprogram. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarandet enligt artikel 30.2.
I förteckningen ska det också anges vilka Nuts 3-regioner i unionen som tas i beaktande vid tilldelningen av medel från Europeiska regionala utvecklingsfonden till gränsöverskridande samarbete längs inre gränser och sådana yttre gränser som omfattas av unionens finansieringsinstrument för yttre förbindelser, såsom det europeiska grannskapsinstrumentet (ENI) enligt förordning (EU) nr .../2012 (ENI-förordningen) och föranslutningsinstrumentet (IPA) enligt förordning (EU) nr .../2012 (IPA-förordningen).	I förteckningen ska det också anges vilka Nuts 3-regioner i unionen som tas i beaktande vid tilldelningen av medel från Europeiska regionala utvecklingsfonden till gränsöverskridande samarbete längs inre gränser och sådana yttre gränser som omfattas av unionens finansieringsinstrument för yttre förbindelser, såsom det europeiska grannskapsinstrumentet (ENI) enligt förordning (EU) nr .../2012 (ENI-förordningen) och föranslutningsinstrumentet (IPA) enligt förordning (EU) nr .../2012 (IPA-förordningen).

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
När medlemsstaterna lämnar in utkast till program för gränsöverskridande samarbete kan de begära att ytterligare Nuts 3-regioner intill regionerna som förtecknas i beslutet enligt andra stycket läggs till ett visst gränsöverskridande område, och de ska också motivera sin begäran.	När medlemsstaterna lämnar in utkast till program för gränsöverskridande samarbete kan de begära att ytterligare Nuts 3-regioner intill regionerna som förtecknas i beslutet enligt andra stycket, <u>eller de NUTS-2-nivåer som de ingår i,</u> läggs till ett visst gränsöverskridande område, <u>framför allt för att beakta euroregionerna och deras strukturprojekts geografiska tillämpningsområde</u> och de ska också motivera sin begäran.

Motivering

Vad gäller avståndet 300 km (i stället för 150) har det i praktiken visat sig att orsakerna bakom maritimt gränsöverskridande samarbete inte direkt beror på ett kort avstånd, utan på de ömsesidiga förbindelserna mellan de två länderna. Med dagens kommunikations- och transportmedel är dessutom avståndet inte lika viktigt.

Vad gäller Nuts-nivåerna är till exempel de franska regionerna överlag positivt inställda till att behålla områdena som de är under innevarande programperiod. Med tanke på hur situationen varierar mellan de olika områdena anser de dock att det behövs flexibilitet när man fastställer det geografiska tillämpningsområdet för projekten. Det skulle framför allt handla om att främja utökat samarbete inom de transnationella områdena på Nuts-2-nivå (utan ändring av deras gränser) och att utöka det geografiska området för vissa gränsöverskridande program över Nuts-3-nivå (ända till Nuts-2-nivå om det är motiverat, om det inte drabbar finansieringskoncentrationen i områdena omedelbart intill gränsen). De franska regionerna uppmanar också kommissionen att beakta de nya områden med utökat samarbete som euroregionerna utgör.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 4.3

Ändra enligt följande:

Kommissionens textförslag	Ändringsförslag
Resurser för europeiskt territoriellt samarbete	Resurser för europeiskt territoriellt samarbete
3. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta ett enda beslut med en förteckning över alla samarbetsprogram och uppgifter om totalt stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden efter program och 2014 års anslag efter program. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 30.2.	3. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta ett enda beslut med en förteckning över alla samarbetsprogram och uppgifter om totalt stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden efter program och 2014 års anslag efter program. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 30.2.
Befolkningen i de områden som avses i artikel 3.1 tredje stycket och artikel 3.3 första stycket ska användas som kriterium för den årliga uppdelningen efter medlemsstat.	Befolkningen i de områden som avses i artikel 3.1 tredje stycket och artikel 3.3 första stycket ska användas som kriterium för den årliga uppdelningen efter <u>samarbetsprogram</u> medlemsstat .

Motivering

Vi anser absolut att EU-medel måste fördelas med utgångspunkt i samarbetsprogram. En fortsättning på det nuvarande systemet med fördelning per medlemsstat (som i sin tur har uppgiften att fördela budgetanslaget för samarbete mellan sina olika områden) innebär i själva verket en dubbel risk: dels risken för ojämlika nationella anslag för samma område, dels risken att man vill upprätthålla principen om "rättvist återflöde", som innebär att varje enskild medlemsstat (i strid med principen om samarbete) kan uppleva att de för varje givet område måste "få tillbaka" finansieringsmedel som minst motsvarar den finansieringsandel som medlemsstaten stått för.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 4.7

Ändra enligt följande:

Kommissionens textförslag	Ändringsförslag
Resurser för europeiskt territoriellt samarbete	Resurser för europeiskt territoriellt samarbete
7. De årliga anslagen från Europeiska regionala utvecklingsfonden till programmen inom det europeiska grannskapsinstrumentet (ENI) och föranslutningsinstrumentet (IPA), för vilka inga program har översänts till kommissionen senast den 30 juni inom de gränsöverskridande programmen och havsområdesprogrammen inom ENI och IPA, ska 2015 och 2016 fördelas till de interna gränsöverskridande samarbetsprogram enligt punkt 1 a som de berörda medlemsstaterna deltar i.	7. De årliga anslagen från Europeiska regionala utvecklingsfonden till programmen inom det europeiska grannskapsinstrumentet (ENI) och föranslutningsinstrumentet (IPA), för vilka inga program har översänts till kommissionen senast den 30 juni inom de gränsöverskridande programmen och havsområdesprogrammen inom ENI och IPA, ska 2015 och 2016 fördelas till de interna gränsöverskridande samarbetsprogram enligt punkt 1 a som de berörda medlemsstaterna deltar i.

Motivering

Om tidsfristen för att lämna in program har gått ut, och till skillnad från den nuvarande perioden, kan de outnyttjade Eruf-medlen enligt kommissionens förslag bara tilldelas gränsöverskridande samarbetsprogram i vilka de berörda medlemsstaterna deltar. Eftersom detta kan vara till nackdel för vissa regioner som inte kan hålla tidsgränserna – även om de inte är ansvariga för det – föreslås att de nuvarande arrangemangen bevaras.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 5

Ändra enligt följande:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Tematisk koncentration	Tematisk koncentration
De tematiska mål som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr [...]/2012 (grundförordningen) ska koncentreras enligt följande:	De tematiska mål som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr [...]/2012 (grundförordningen) ska koncentreras enligt följande:
a) Upp till fyra tematiska mål ska väljas för varje gränsöverskridande samarbetsprogram.	a) Upp till fyra <u>fem</u> tematiska mål ska väljas för varje gränsöverskridande samarbetsprogram.
b) Upp till fyra tematiska mål ska väljas för varje transnationellt samarbetsprogram.	b) Upp till fyra <u>fem</u> tematiska mål ska väljas för varje transnationellt samarbetsprogram.
c) Alla tematiska mål kan väljas för mellanregionala samarbetsprogram enligt artikel 2.3 a.	c) Alla tematiska mål kan väljas för mellanregionala samarbetsprogram enligt artikel 2.3 a.

Motivering

Syftet med programmet för gränsöverskridande samarbete är att bidra till att mildra de nackdelar och lösa de problem som är kopplade till gränsregionernas perifera ställning genom att inleda och stödja gränsöverskridande samarbete inom alla områden (integration av gränsområden). Stöd ges både till samarbete som syftar till en gemensam lösning av problem och till samarbete till stöd för integration på olika områden. För gränsregionerna är det således viktigt att i största möjliga utsträckning behålla en bred räckvidd på de aktiviteter som får stöd så att de motsvarar ett brett spektrum av områden inom det gränsöverskridande samarbetet.

Samma motivering som för gränsöverskridande samarbete gäller för transnationellt samarbete. Det är grundläggande för varje typ av samarbete att samarbetsområdena är så breda som möjligt.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 6 a

Ändra enligt följande:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Investeringsprioriteringar	Investeringsprioriteringar
a) Inom gränsöverskridande samarbete:	a) Inom gränsöverskridande samarbete:
i) Integrering av gränsöverskridande arbetsmarknader, inklusive gränsöverskridande rörlighet, gemensamma lokala sysselsättningsinitiativ och gemensam utbildning (inom de tematiska målen om främjande av sysselsättning och stöd till arbetskraftens rörlighet).	i) Integrering av gränsöverskridande arbetsmarknader, inklusive gränsöverskridande rörlighet, gemensamma lokala sysselsättningsinitiativ och gemensam utbildning (inom de tematiska målen om främjande av sysselsättning och stöd till arbetskraftens rörlighet).
ii) Främjande av jämställdhet och lika möjligheter över gränserna såväl som främjande av social integrering över gränserna (inom de tematiska målen för främjande av social integrering och bekämpning av fattigdom).	ii) Främjande av jämställdhet och lika möjligheter över gränserna såväl som främjande av social integrering över gränserna (inom de tematiska målen för främjande av social integrering och bekämpning av fattigdom).
iii) Utveckling och genomförande av gemensamma system för utbildning (inom det tematiska målet med investering i färdigheter, utbildning och livslångt lärande).	iii) Utveckling och genomförande av gemensamma system för utbildning (inom det tematiska målet med investering i färdigheter, utbildning och livslångt lärande).
iv) Främjande av rättsligt och administrativt samarbete och samarbete mellan medborgare och institutioner (inom det tematiska målet med bättre institutionell kapacitet och effektivitet hos den offentliga förvaltningen).	iv) Främjande av <u>interkulturellt</u> , rättsligt och administrativt samarbete och <u>olika former av</u> samarbete mellan medborgare och institutioner, även i fråga om <u>nödändig infrastruktur</u> (inom det tematiska målet med bättre institutionell kapacitet och effektivitet hos den offentliga förvaltningen).
	v) <u>Investeringar som leder till att det anläggs gränsöverskridande transportförbindelser och att kvaliteten på dem höjs, till att gränsregioner kopplas upp till dessa förbindelser och till att skapa gränsöverskridande system för kollektiva transporttjänster (inom ramen för det tematiska målet att främja hållbara transporter och undanröja flaskhalsar i viktig nätinфраstruktur).</u>
	vi) <u>Stöd till utveckling av turism och resekultur som en viktig källa till sysselsättning i gränsregioner genom investeringar i offentlig infrastruktur och genom att skapa ett gemensamt gränsöverskridande utbud för turism och kultur (inom ramen för det tematiska målet att främja sysselsättning och arbetskraftens rörlighet).</u>
	vii) <u>Investeringar i hälsoinfrastruktur och social infrastruktur och i system för samarbete mellan räddningstjänster som bidrar till en effektiv användning av resurser i en gränsregion (inom ramen för det tematiska målet att främja social inkludering och bekämpa fattigdom).</u>
	viii) <u>Investeringar i system för utbyte av information över gränserna (inom ramen för det tematiska målet att öka tillgången till, användningen av och kvaliteten på informations- och kommunikationsteknik).</u>

Motivering

Se punkt 9 i de politiska rekommendationerna i detta yttrande.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 6 b

Ändra enligt följande:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Inom transnationellt samarbete: Utveckling och genomförande av makroregionala strategier och havsområdesstrategier (inom de tematiska målen med bättre institutionell kapacitet och effektivitet hos den offentliga förvaltningen).	<u>b. Inom transnationellt samarbete: Utveckling och genomförande av makroregionala strategier, andra regionala strategier, strategier för funktionella områden och havsområdesstrategier (inom de tematiska målen med bättre institutionell kapacitet och effektivitet hos den offentliga förvaltningen).</u>

Motivering

Se punkt 14 i de politiska rekommendationerna i detta yttrande.

Ändringsrekommendation 7

Ny artikel 6 c

Ändra enligt följande:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<u>c) Inom gränsöverskridande, transnationellt och mellanregionalt samarbete: hantering av de demografiska förändringarna och deras inverkan på tjänster i allmänhetens intresse, den hållbara regionala utvecklingen, partnerskap mellan stad och landsbygd samt territoriell sammanhållning generellt sett; utbytesprogram på områdena civilsamhälle och kultur.</u>

Motivering

Se punkt 11 i de politiska rekommendationerna i detta yttrande.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 7.2 c

Ändra enligt följande:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Samarbetsprogrammets innehåll	Samarbetsprogrammets innehåll
c) Bidraget till den integrerade strategin för territoriell utveckling enligt partnerskapsavtalet med	c) Bidraget till den integrerade strategin för territoriell utveckling enligt partnerskapsavtalet, <u>förutsatt att de enskilda mekanismerna i de operativa programmen ska användas aktivt</u> , med
i) mekanismerna för att trygga samordning mellan fonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, Europeiska havs- och fiskerifonden och andra finansieringsinstrument på unionsnivå och nationell nivå, och med Europeiska investeringsbanken (EIB),	i) mekanismerna för att trygga samordning mellan fonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, Europeiska havs- och fiskerifonden och andra finansieringsinstrument på unionsnivå och nationell nivå, och med Europeiska investeringsbanken (EIB),
ii) i förekommande fall ett planerat integrerat synsätt på den territoriella utvecklingen av stads-, landsbygds- och kustområden och områden med särskilda territoriellt betingade särdrag, i synnerhet former för genomförande av artiklarna 28 och 29 i förordning (EU) nr [...] /2012 (grundförordningen),	ii) i förekommande fall ett planerat integrerat synsätt på den territoriella utvecklingen av stads-, landsbygds- och kustområden och områden med särskilda territoriellt betingade särdrag, i synnerhet former för genomförande av artiklarna 28 och 29 i förordning (EU) nr [...] /2012 (grundförordningen),

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
iii) i förekommande fall förteckningen över städer där integrerade åtgärder för hållbar stadsutveckling ska genomföras och vägledande årsanslag för stödet från Europeiska regionala utvecklingsfonden till dessa åtgärder,	iii) i förekommande fall förteckningen över städer där integrerade åtgärder för hållbar stadsutveckling ska genomföras och vägledande årsanslag för stödet från Europeiska regionala utvecklingsfonden till dessa åtgärder,
iv) identifiering av de områden där gemenskapsledd lokal utveckling kommer att genomföras,	iv) identifiering av de områden där gemenskapsledd lokal utveckling kommer att genomföras,
v) där så är lämpligt, bidraget till de planerade åtgärderna inom makroregionala strategier och havsområdesstrategier.	v) där så är lämpligt, bidraget till de planerade åtgärderna inom makroregionala strategier och havsområdesstrategier.

Motivering

När det handlar om att ange upplysningar om specifika former av stöd till territoriell utveckling såsom beskrivs i punkt 7.2 c anser vi att detta endast är relevant och i fråga om programdokumentet endast bör vara obligatoriskt i de fall där dessa mekanismer kommer att användas aktivt inom ramen för det operativa programmet eller när det finns en annan anledning att införa en beskrivning i programdokumentet. De europeiska territoriella samarbetsprogrammen borde därför endast ha en skyldighet att beskriva dessa områden i relevanta och lämpliga fall, i linje med det danska ordförandeskapets kompromissförslag till den allmänna förordningen (artikel 87.2) till mål 1.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 7.2 g iv

Ändra enligt följande:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
förfarandet för inrättande av det gemensamma sekretariatet,	förfarandet för inrättande av det gemensamma sekretariatet, <u>och – vid behov – av ett eller flera förmedlande organ.</u>

Motivering

Inrättandet av förmedlande organ har visat sig mycket effektivt i ett stort antal program. Kommittén anser därför att detta förfarande bör bibehållas i de fall där det har visat sig vara effektivt.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 11.2

Ändra enligt följande:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Urval av insatser	Urval av insatser
2. De insatser som väljs ut inom gränsöverskridande och transnationellt samarbete ska inbegripa stödmottagare från minst två deltagande länder, varav minst det ena landet ska vara en medlemsstat. En insats kan genomföras i ett enda land förutsatt att detta gynnar programområdet.	2. De insatser som väljs ut inom gränsöverskridande och transnationellt samarbete ska inbegripa stödmottagare från minst två deltagande länder, varav minst det ena landet ska vara en medlemsstat. En insats kan genomföras i ett enda land förutsatt att detta gynnar programområdet.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Insatser som gäller mellanregionalt samarbete enligt artikel 2.3.a och b ska inbegripa stödmottagare från minst tre länder, varav minst två medlemsstater	Insatser som gäller mellanregionalt <u>och transnationellt</u> samarbete enligt artikel 2.3.a och b ska inbegripa stödmottagare från minst tre länder, varav minst två medlemsstater <u>Detta villkor ska inte tillämpas på program för transnationellt samarbete i de yttersta randområdena. För dessa ska samma villkor tillämpas som för det gränsöverskridande samarbetet.</u>

Motivering

Det transnationella samarbetet fungerar enligt kommissionens förslag enligt ett system liknande det som gäller för gränsöverskridande samarbete. Mottagarna kan bara komma från två stater och insatserna kan enbart ske i ett land. Vi anser att denna definition på samarbete inte återspeglar den transnationella dimensionen. Därför bör bestämmelserna för interregionalt samarbete i artikeln tillämpas i det här fallet.

Vissa befintliga program för transnationellt samarbete är avsedda för de yttersta randområdena. I dessa program skulle det vara mycket komplicerat att kräva att mottagare från tre länder involveras.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 11.4

Ändra enligt följande:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Stödmottagarna ska samarbeta när det gäller utveckling, genomförande, bemanning och finansiering av projekt.	Stödmottagarna ska samarbeta när det gäller utveckling, genomförande, bemanning och finansiering av projekt. <u>När det gäller små projekt (dvs. projekt som får mindre än 35 000 euro i Eruf-stöd) räcker det om minst två av de fyra kriterierna är uppfyllda.</u>

Motivering

Kriterierna för att fastställa projektens gränsöverskridande karaktär måste göras mindre stränga, framför allt när det gäller små projekt, eftersom det finns ett stort antal små projekt av hög kvalitet som utan tvekan bidrar till utvecklingen av gränsöverskridande förbindelser, men som ändå har svårt att uppfylla alla fyra kriterier.

Ändringsrekommendation 12

Artikel 15

Ändra enligt följande:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Indikatorer för målet Europeiskt territoriellt samarbete De gemensamma indikatorerna enligt bilagan till denna förordning ska användas där så är relevant i enlighet med artikel 24.3 i förordning (EU) nr [...]/2012 (grundförordningen). Basvärdena för dem ska sättas till noll och kumulativa mål ska fastställas för 2022. [...]	Indikatorer för målet Europeiskt territoriellt samarbete <u>Exemplen på</u> De gemensamma indikatorerna enligt bilagan till denna förordning ska användas där så är relevant i enlighet med artikel 24.3 i förordning (EU) nr [...]/2012 (grundförordningen). Basvärdena för dem ska sättas till noll och kumulativa mål ska fastställas för 2022. [...]

Motivering

De gemensamma indikatorerna i bilagan bör endast betraktas som exempel. De bör fastställas enskilt för varje program, mål och prioritering så att de blir relevanta. En så allmänt hållen bestämmelse gör varken det konkreta programmet eller insatserna effektiva. Dessutom tar indikatorerna i bilagan hänsyn till prioriteringarna och insatstyperna för alla program.

Ändringsrekommendation 13

Artikel 16

Ändra enligt följande:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Tekniskt bistånd Det belopp som anslås från Europeiska regionala utvecklingsfonden till tekniskt bistånd ska vara begränsat till 6 % av det totala belopp som fördelas till samarbetsprogrammen, men ska inte understiga 1 500 000 euro.	Tekniskt bistånd Det belopp som anslås från Europeiska regionala utvecklingsfonden till tekniskt bistånd ska vara begränsat till 6 % av det totala belopp som fördelas till samarbetsprogrammen <u>och till 8 % för samarbetsprogram som inbegriper samtliga medlemsstater och ännu mer, om förvaltningsmyndigheten centraliserar kontrollen av utförda tjänster eller om man inom ett program väljer att prioritera en makroregional strategi</u> , men ska inte understiga 1 500 000 euro.

Motivering

Kostnaderna för de fyra projekten för alleuropeiskt territoriellt samarbete (Espon, Interact, Interreg IV C och Urbact) är förvisso mindre än för investeringsprojekten, men de administrativa utgifterna är högre på grund av verksamhetens art (studier, sakkunnigutlåtanden, utbyte av bästa praxis).

Ändringsrekommendation 14

Artikel 18

Ändra enligt följande:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Personalkostnaderna för en insats får beräknas som ett schablonbelopp upp till 15 % av insatsens andra direkta kostnader än personalkostnader.	Personalkostnaderna för en insats får beräknas som ett schablonbelopp upp till 30 <u>15</u> % av insatsens andra direkta kostnader än personalkostnader.

Motivering

Se punkt 41 i de politiska rekommendationerna i detta yttrande.

Ändringsrekommendation 15

Artikel 19, ny punkt 4

Ändra enligt följande:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Stödberättigande beroende på belägenhet för insatser i samarbetsprogram	Stödberättigande beroende på belägenhet för insatser i samarbetsprogram [...] 4. <u>Förvaltningsmyndigheten och de nationella myndigheterna ska godkänna tillämpningen av bestämmelserna i punkt 2, framför allt i områden där tre stater gränsar till varandra och där det inte har inrättats något gränsöverskridande samarbetsprogram som möjliggör ett effektivt genomförande av multilaterala projekt.</u>

Motivering

Även om nu gällande förordningar gör det möjligt att tillämpa "flexibilitetsregler" i samband med gränsöverskridande samarbetsprogram, har medlemsstaterna (eller förvaltningsmyndigheten respektive de nationella myndigheterna) ofta låtit bli att utnyttja denna möjlighet vid utarbetandet av program. Detta försvårar genomförandet av program i gränsöverskridande regioner (t.ex. euroregioner).

Ändringsrekommendation 16

Artikel 26

Ändra enligt följande:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Användning av euro	Användning av euro
Genom undantag från artikel 123 i förordning (EU) nr [...] /2012 (grundförordningen) ska stödmottagarna inom den månad då det uppstår utgifter i annan valuta än euro räkna om utgifterna till euro.	Genom undantag från artikel 123 i förordning (EU) nr [...] /2012 (grundförordningen) ska stödmottagarna, <u>samma månad som utgifter i annan valuta än euro läggs fram för kontroll, inom den månad då det uppstår räkna om dem utgifter i annan valuta än euro räkna om utgifterna till euro i enlighet med artikel 114.4 a i den allmänna förordningen.</u>
Omräkningen ska kontrolleras av förvaltningsmyndigheten eller kontrollanten i den medlemsstat eller det tredjeland där stödmottagaren är belägen.	Omräkningen ska kontrolleras av förvaltningsmyndigheten eller kontrollanten i den medlemsstat eller det tredjeland där stödmottagaren är belägen.

Motivering

Vi anser att omräkningen av nationella valutor till euro bör ske (om man inte använder den växelkurs som gäller för månaden) i det ögonblick då utgifterna läggs fram för kontroll enligt artikel 114.4 a i den allmänna förordningen. Även om det handlar om en teknisk fråga, anser vi att den nuvarande bestämmelsen om att omräkningen ska ske enligt den kurs som gällde vid den tidpunkt då utgifterna uppstod är olycklig och gör saken mer komplicerad (och på så sätt ökar risken för fel), framför allt med tanke på att det vanligen läggs fram utgifter från olika tidpunkter för kontroll. Om det bara läggs fram ett paket med utgifter skulle alltså ett antal olika växelkurser behöva användas för omräkningen. Den tekniskt enklaste och minst riskabla lösningen är att räkna om alla utgifter som redovisas med en och samma växelkurs, nämligen den kurs som gällde under den månad då de lades fram för kontroll. Detta ändringsförslag kommer dessutom att öka säkerheten för mottagarna när det gäller omfattningen på de resurser som de får, eftersom detta minskar tiden mellan omräkningen av den nationella valutan och utbetalningen av stödet.

Bryssel den 19 juli 2012

Regionkommitténs
ordförande
Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén: "Flygplatspaketet"

(2012/C 277/11)

REGIONKOMMITTÉNS STÄNDPUNKT

- Regionkommittén välkomnar målet att skapa de nödvändiga ramvillkoren för en effektivare användning av den befintliga infrastrukturen, men anser att ytterligare åtgärder måste vidtas för att till fullo tillgodose det ökande kapacitetsbehovet. Det är särskilt viktigt att bygga ut infrastrukturen vid de överbelastade flygplatserna, att i större utsträckning beakta den lediga kapaciteten vid regionala flygplatser, att påskynda skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum och att erbjuda konkurrenskraftiga drifttider, även nattetid.
- Kommittén betonar att flygplatsernas intermodala anslutningar till andra transportsätt måste förbättras. Detta kommer att öka konkurrenskraften och leda till att regionerna har tillräckliga anslutningar till det europeiska och globala luftfartsnätet.
- Kommittén håller med om att man inom ramen för den väl avvägda strategin bör välja den kostnadseffektivaste åtgärden för att uppnå målen för bullerminskning, men anser att kommissionens föreslagna granskningsrätt överstiger kommissionens befogenheter enligt subsidiaritetsprincipen. Driftsrestriktioner måste fastställas av de regionala myndigheterna med hänsyn till den lokala situationen och de lokala särdragen. Att ge kommissionen ytterligare granskningsrätt är varken nödvändigt eller proportionerligt.
- Kommittén välkomnar den ytterligare öppningen och harmoniseringen av tillträdet till marknaden för marktjänster. Det kommer att leda till ökad konkurrens och i slutändan till ännu högre kvalitet på marktjänsterna vid flygplatserna i EU. För att undvika negativa effekter på de gällande anställningsvillkoren, luftfartssäkerheten och flygplatskapaciteten bör det dock vara möjligt att på lämpligt sätt ta hänsyn till de lokala förhållandena på flygplatserna.
- Kommittén välkomnar kommissionens förslag att införa marknadsbaserade instrument för att på ett bättre sätt utnyttja den knappa kapaciteten vid hårt belastade flygplatser, men betonar att regionerna även fortsättningsvis måste vara kopplade till luftfartsnätet.

Föredragande

Roland WERNER (DE–ALDE), statssekreterare vid Sachsens ministerium för ekonomi, arbete och transport

Referensdokument

Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén

”Flygplatspolitik i EU – kapacitets- och kvalitetsförbättringar ska främja tillväxt, anslutbarhet och hållbar rörlighet”

COM(2011) 823 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om regler och förfaranden för att av bullerskäl införa driftsrestriktioner vid flygplatser i unionen inom en väl avvägd strategi och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/30/EG

COM(2011) 828 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om marktjänster på flygplatser inom unionen och om upphävande av rådets direktiv 96/67/EG

COM(2011) 824 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid Europeiska unionens flygplatser (omarbetning)

COM(2011) 827 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER**REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT****Allmänna kommentarer (COM(2011) 823 final)**

1. Regionkommittén delar uppfattningen att flygplatser är en oundgänglig del av ett modernt och effektivt transportnät. De ger viktiga impulser för den ekonomiska utvecklingen, arbetsmarknaden och turismen i de enskilda regionerna, samtidigt som de stärker den territoriella sammanhållningen inom EU.

2. Kommittén delar uppfattningen att buller från luftfart är ett problem för ett växande antal EU-medborgare, särskilt nattetid, och att det därför krävs en aktiv bullerhanteringsstrategi för att mildra de oönskade effekterna.

3. Kommittén stöder kommissionens mål att på bästa möjliga sätt utnyttja och utöka luftfartens potential, särskilt den förväntade tillväxten i flygtrafiken.

4. Regionkommittén understryker att EU kan främja investeringar i ett moderniserat flygplatsnät och i uppförande av nya flygplatser i synnerhet genom användning av innovativa finansieringsinstrument för att säkra EU:s långsiktiga ekonomiska tillväxt och stärka EU:s ekonomiska kopplingar till resten av världen.

5. Kommittén delar synen att flygplatsernas kapacitet och det ständigt växande rese- och transportbehovet står i allt mindre proportion till varandra. Redan i dag är vissa europeiska flygplatser överbelastade eller drivs med maximalt kapacitetsutnyttjande. Ny kapacitet, särskilt vid navflygplatserna, kan

inte alltid tillhandahållas i den utsträckning som efterfrågan kräver. Man kan därför vänta sig att kapacitetsbegränsningarna kommer att öka ytterligare under de närmaste åren.

6. ReK välkomnar målet att motverka de ökande kapacitetsbegränsningarna och skapa de nödvändiga ramvillkoren för en effektivare användning av den befintliga infrastrukturen. De åtgärder som föreslås i flygplatspaketet är dock inte tillräckliga för att uppnå detta mål.

7. Kommittén framhåller att det finns tillräcklig kapacitet vid många regionala flygplatser för att effektivt avlasta flygplatser med kapacitetsbegränsningar och att man på så sätt kan förbättra de regionala förbindelserna.

8. ReK konstaterar att ytterligare åtgärder måste vidtas för att till fullo tillgodose det ökande kapacitetsbehovet. Det är särskilt viktigt att bygga ut infrastrukturen vid de överbelastade flygplatserna, att i större utsträckning beakta den lediga kapaciteten vid regionala flygplatser, att påskynda skapandet av ett gemensamt europeiskt luftrum och att erbjuda konkurrenskraftiga driftstider, även nattetid. Dessutom måste mindre, regionala flygplatser få kraftigt stöd så att de kan komplettera större flygplatser och den befintliga infrastrukturen kan utnyttjas optimalt.

9. Kommittén betonar att flygplatsernas intermodala anslutningar till andra transportsätt måste förbättras. Detta kommer att öka konkurrenskraften och leda till att regionerna har tillräckliga anslutningar till det europeiska och globala luftfartsnätet.

10. ReK ser i den effektivare fördelningen av ankomst- och avgångstider en passande möjlighet att på ett bättre sätt utnyttja den knappa kapaciteten vid hårt belastade flygplatser. Kommittén välkomnar kommissionens strategi att införa marknadsbaserade instrument för detta, samtidigt som man måste se till att regionerna även fortsättningsvis måste vara kopplade till luftfartsnätet.

11. Kommittén stöder förslaget att se över reglerna och förfarandena för införande av bullerrelaterade driftsrestriktioner. Målet att harmonisera det sätt på vilket den väl avvägda strategin tillämpas bör leda till bättre skydd för dem som utsätts för flygbuller i överensstämmelse med direktiv 2002/49/EG av den 25 juni 2002 om bedömning och hantering av omgivningsbuller.

12. ReK välkomnar målet att liberalisera marknaden för markttjänster ytterligare. Det kommer att leda till ökad konkurrens och i slutändan till ännu högre kvalitet på tjänsterna. För att undvika negativa effekter på de gällande anställningsvillkoren, luftfartssäkerheten och flygplatskapaciteten bör det vara möjligt att på lämpligt sätt ta hänsyn till de lokala förhållandena på flygplatserna. Dessutom måste man se till att bestämmelserna inte medför att tjänsteleverantörerna behandlas olika. Kommissionens mål att förhindra snedvridning av konkurrensen kan bara uppnås om lika villkor gäller för alla parter.

13. Kommittén är bekymrad över kommissionens förslag, och de ännu mer långtgående förslagen i rådets allmänna riktlinje, om hanteringen av infrastrukturavgifter för markttjänster i linje med och utöver bestämmelserna i direktivet om flygplatsavgifter (direktiv 2009/12/EG). Sådana avgifter utgör vanligen en mycket liten del av flygplatsernas totala inkomster, särskilt för regionala flygplatser som precis kommer över den nya föreslagna gränsen på två miljoner passagerare per år, och de utgör även små summor i absoluta tal. De administrativa kostnaderna kan mycket väl komma att överstiga de eventuella fördelarna, med tanke på att flygplatserna redan är skyldiga att fastställa sådana avgifter på ett objektivt och öppet sätt.

14. ReK betonar allmänflygets betydelse för lufttransporter i EU. Det ger företagare som skapar välbefinnande och sysselsättning möjlighet att resa med maximal flexibilitet och ökar de perifera regionernas och de yttersta randområdenas ekonomiska styrka. Detta är särskilt viktigt när man diskuterar fördelningen av ankomst- och avgångstider och flygplatsernas tillgänglighet.

Bullerrelaterade driftsrestriktioner (COM(2011) 828 final)

15. Regionkommittén välkomnar målet att ytterligare precisera förfarandena och reglerna för införande av bullerrelaterade driftsrestriktioner och skapa mer öppenhet i avvägningsprocessen. Detta kommer att motverka den hittills inkonsekventa tillämpningen av direktivet i medlemsstaterna, och de människor som utsätts för flygbuller kommer att få en jämförbar bullerskyddsnivå. Förslaget till förordning är dock, särskilt i fråga om bulleranalysen och kostnadseffektivitetsanalysen, ännu inte anpassat till direktiv 2002/49/EG om bedömning och hantering av

omgivningsbuller och skulle därför leda till en ökad administrativ börda, som innebär högre kostnader och skulle undergräva stödet bland allmänheten för luftfarten.

16. Kommittén förväntar sig att omvandlingen av det hittills gällande direktivet till en förordning kommer att leda till att bulleråtgärderna blir effektivare och att snedvriden konkurrens förhindras inom EU.

17. ReK stöder kommissionens ståndpunkt att man inom ramen för den väl avvägda strategin bör välja den kostnads-effektivaste åtgärden för att uppnå målen för bullerminskning. I detta sammanhang måste man dock i största möjliga mån och inte bara på frivillig basis ta hänsyn till hälsan och säkerheten för dem som bor i närheten av flygplatser. På så sätt ges medlemsstaterna möjlighet att finna en balans mellan bulleråtgärdernas ekonomiska konsekvenser och de berättigade skyddsbehoven hos dem som utsätts för flygbuller.

18. Kommittén stöder i princip målet att höja gränsvärdet för luftfartyg som uppfyller bullernorm med liten marginal. På så sätt blir det möjligt att beakta de tekniska framstegen vid utvecklingen av tystare luftfartyg. Man bör dock tänka på att fraktflygfartyg uppfyller det strängare gränsvärdet på 10 EPNdB (*Effective Perceived Noise in decibels*) mer sällan än passagerarluftfartyg. Ett eventuellt förbud mot luftfartyg som uppfyller bullernorm med liten marginal skulle således drabba fraktflygbolagen oproportionerligt hårt. ReK rekommenderar därför en mindre höjning av gränsvärdet under en lämplig övergångsperiod. Redan vid en höjning till 8 EPNdB kan man räkna med en betydande bullerminskning.

19. Kommittén anser att det behövs ett oberoende organ för överklaganden på medlemsstatsnivå.

20. ReK välkomnar tillämpningen av den väl avvägda strategin för att minska och begränsa utsattheten för buller. Det ger medlemsstaterna nödvändig flexibilitet i bekämpningen av buller. Kommittén delar också kommissionens uppfattning att driftsrestriktioner enbart bör användas som en sista utväg.

21. ReK stöder målet om att ytterligare precisera reglerna för analys av flygbuller och att göra analysprocessen öppnare. Det planerade samrådet med dem som utsätts för buller kommer att leda till större acceptans vid genomförandet av bullerreducerande åtgärder. Vi rekommenderar dock att medlemsstaterna ges lämpligt spelrum i fråga om sammansättningen av det "forum för tekniskt samarbete" som föreskrivs i förslaget till förordning. Om det redan finns liknande organ i medlemsstaterna bör det vara möjligt att erkänna dem i stället för att inrätta nya organ.

22. Kommittén anser att den metod för bulleranalys som nämns i bilaga I i förslaget till förordning och som bygger på ECAC:s rapportdokument 29 *"Report on Standard Method of Computing Noise Contours around Civil Airports"*, inte är lämpad för att öka öppenheten i förfarandena för bulleranalys. Om man skapar ytterligare en analysmetod leder detta till att jämförbarheten med t.ex. direktivet om omgivningsbuller och de nationella beräkningsbestämmelserna går förlorad och till att det uppstår en onödigt administrativ börda. Bulleranalysen bör därför bygga på direktivet om omgivningsbuller (direktiv 2002/49/EG).

23. Kommittén anser att kommissionens föreslagna rätt att granska driftsrestriktioner innan de träder i kraft och vid behov upphäva dem överstiger kommissionens befogenheter enligt subsidiaritetsprincipen. Driftsrestriktioner måste fastställas av de regionala myndigheterna med hänsyn till den lokala situationen och de lokala särdragen. Att ge kommissionen ytterligare granskningsrätt är varken nödvändigt eller proportionerligt. Dessutom kommer det knappast att leda till att förordningens mål om att minska antalet människor som utsätts för flygbuller uppnås bättre.

24. ReK anser att definitionerna av "luftfartyg" och "luftfartyg som uppfyller bullernorm med liten marginal", uppdateringen av bullercertifieringsstandarderna och certifieringsförfarandet samt ändringen av metoden och den tekniska rapporten är väsentliga delar av förordningen. Det är därför inte lämpligt att ge kommissionen befogenhet att anta delegerade akter om dessa punkter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget.

Markttjänster (COM(2011) 824 final)

25. Regionkommittén delar kommissionens uppfattning att markttjänster har en central funktion i luftfartskedjan. Effektiva och kvalitetsorienterade markttjänster bidrar i hög grad till ett effektivt och konkurrenskraftigt luftfartssystem.

26. Kommittén välkomnar den fortsatta öppningen och harmoniseringen av tillträdet till marknaden för markttjänster. Härigenom kan man vänta sig att kvaliteten på de markttjänster som erbjuds på flygplatserna i EU förbättras ytterligare. Detta kommer att gynna såväl flygbolagen som speditörerna och passagerarna. För att undvika negativa effekter på de gällande anställningsvillkoren, luftfartssäkerheten och flygplatskapaciteten bör det vara möjligt att på lämpligt sätt ta hänsyn till de lokala förhållandena på flygplatserna.

27. ReK stöder en bestämmelse om överföring av personal mellan tjänsteleverantörer. Vi uppmanar i detta sammanhang kommissionen att undersöka om inte artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1370/2007 redan ger de upphandlande myndigheterna möjlighet att överföra personal, såsom medlemsstaterna kan föreskriva, utan ytterligare införlivandeåtgärder från medlemsstaternas sida, och huruvida villkor för överföring av personal kan fastställas.

28. Kommittén påpekar att inte alla bestämmelser i förfarandet för godkännande är tillräckligt precist utformade ännu. Det

finns utrymme för förbättringar i synnerhet i fråga om tidsramarna för stegen i förfarandet, en specialbestämmelse som upphäver den ohållbara uppskjutande verkan av klagomål, svaret vid genomförandet av förfarandet för godkännande samt tilldelningskriterierna.

29. Kommittén delar kommissionens uppfattning att flygplatserna har en avgörande roll att spela i samordningen av markttjänster. Man måste dock tänka på att flygplatserna bara kan fylla denna funktion om det nödvändiga regelverket finns i medlemsstaterna. Dessutom kommer dessa uppgifter att orsaka merkostnader som flygplatserna kommer att få svårt att ta igen på marknaden.

30. ReK betonar att den fortsatta öppningen av marknaden inte får leda till negativa konsekvenser för luftfartsskyddet. För att trygga den höga säkerhetsnivån på flygplatserna i EU måste personalen få tillräcklig utbildning och fortbildning.

31. Kommittén anser att det är viktigt att utbildningen är tillräckligt lång för att kvaliteten på markttjänsterna ska bli tillfredsställande. Eftersom godkännandet av markttjänster ska erkännas i alla medlemsstater, rekommenderar vi att ut- och fortbildningen utformas så att kvalifikationsstandarderna blir jämförbara. I detta sammanhang måste kostnadseffektiviteten och främjandet av sysselsättning beaktas.

32. ReK noterar att endast tredjepartsleverantörer får anlita underleverantörer. Flygplatsoperatörer och flygplatsanvändare ska inte ha denna möjlighet. Vi anser att detta utgör konkurrensnedvridande diskriminering och inte är förenligt med förordningsförslaget om att öka konkurrensen. Alla leverantörer av markttjänster bör tillåtas att anlita underleverantörer i enlighet med precisa regler.

Ankomst- och avgångstider (COM(2011) 827 final)

33. Regionkommittén anser att omarbetningen av förordningen utgör ett viktigt bidrag till ett ännu effektivare utnyttjande av den knappa infrastrukturkapaciteten. Med tanke på att luftfarten förväntas växa och att flygplatsinfrastrukturen inte kommer att växa i samma takt kommer det att bli allt svårare för flygbolagen att till fullo tillgodose efterfrågan på transporttjänster. Detta utgör ett hinder för den ekonomiska utvecklingen inom luftfarten och därmed också för regionerna.

34. I de fall där den oberoende tillsynsmyndigheten har uppmanats att fatta beslut om nivån på avgifterna för utnyttjande av den centraliserade infrastrukturen anser kommittén att ledningsenheten för den centraliserade infrastrukturen ska kunna ta ut de avgifter som ursprungligen föreslagits fram tills den oberoende tillsynsmyndigheten har fattat sitt slutgiltiga beslut. Detta skulle minska incitamenten att försöka lägga hinder i vägen för diskussioner om avgiftsnivåerna.

35. Kommittén välkomnar i princip införandet av marknadsbaserade instrument för tilldelningen av ankomst- och avgångstider. På så sätt ser man till att det flygbolag som får en ankomst- eller avgångstid också är det som bäst kan utnyttja den. Man måste dock se till att regionerna även fortsättningsvis är kopplade till luftfartsnätet.

36. ReK påpekar att inte alla effekter av handeln med ankomst- och avgångstider behandlas i tillräcklig utsträckning. I synnerhet anger kommissionen inte hur handeln med ankomst- och avgångstider kommer att påverka de regionala flygplatserna och därmed de regionala anslutningarna.

37. Det är möjligt att flygbolag kommer att utnyttja sina ankomst- och avgångstider på överbelastade navflygplatser främst för långdistanstrafik. Detta skulle försämra de regionala flygplatsernas anslutning till navflygplatserna. ReK kräver därför att lämpliga åtgärder vidtas för att trygga regionernas anslutning till det globala luftfartsnätet.

38. Kommittén välkomnar planerna på att förstärka oberoendet för samordnarna av ankomst- och avgångstider. I förslaget till förordning ges flygbolagen möjlighet att i framtiden överföra sina ankomst- och avgångstider även mot ekonomisk ersättning. Överföringen måste godkännas och bekräftas av samordnaren. Det är därför extra viktigt att samordnaren kan fatta ett självständigt och objektivt beslut.

39. Kommittén anser att det inte vore ändamålsenligt med en kostnadsfri tilldelning av ankomst- och avgångstider om de sedan bara kan säljas. Flygbolagen bör få inte tillstånd att handla med ankomst- och avgångstider förrän de kan visa att de tidigare regelbundet har utnyttjat tiderna.

40. ReK anser att ändringen av regeln om minsta användning av ankomst- och avgångstider är godtagbar. Denna åtgärd ökar trycket på att utnyttja de erhållna ankomst- och avgångstiderna bättre. Samtidigt måste hänsyn kunna tas till särskilda

händelser (t.ex. strejker och askmoln). Man kan förvänta sig att fler ankomst- och avgångstider i framtiden kommer att återgå till ankomst- och avgångstidsreserven eller säljas till andra flygbolag, vilket kommer att underlätta andra flygbolags marknadsinträde till överbelastade flygplatser.

41. Kommittén välkomnar möjligheten för flygplatserna att via avgiftssystemet se till att oanvända eller reserverade ankomst- och avgångstider lämnas tillbaka så tidigt som möjligt. Detta kommer att leda till att ankomst- och avgångstider inte blockeras utan kan utnyttjas av andra flygbolag.

42. ReK erkänner vikten av bestämmelser som omfattar "lokala regler" i syfte att se till att regelverket ger tillräcklig flexibilitet i de regioner och på de flygplatser där särskilda förutsättningar ger anledning till detta. I sådana fall måste man ta hänsyn till regionala synpunkter för att se till att kapaciteten vid enskilda flygplatser utnyttjas optimalt och effektivt.

43. Regionkommittén anser att förslaget om att Europeiska kommissionen ska kunna fastställa enskilda "flygplatser som ingår i nätverket", och på så sätt kräva att medlemsstaterna ska ge dessa flygplatser en separat och specifik behandling, överstiger kommissionens befogenheter i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

44. Kommittén är bekymrad över att kommissionen infört konceptet "nätverksförvaltare", framför allt förslaget om att tilldela denna enhet betydande och långtgående befogenheter, eftersom det saknas en tydlig definition av enhetens förvaltningsformer.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Bullerrelaterade driftsrestriktioner (COM(2011) 828 final)

Artikel 2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(4) <i>luftfartyg som uppfyller bullernorm med liten marginal</i> : civila luftfartyg som uppfyller certifieringsgränserna i volym 1, andra delen, kapitel 3 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart (Chicagokonventionen) med en sammanlagd marginal på högst 10 EPNdB (Effective Perceived Noise in decibels), där sammanlagd marginal är det värde i EPNdB som erhålls genom addition av marginalerna (dvs. skillnaderna mellan certifierad bullernivå och högsta tillåtna bullernivå) vid de tre referenspunkter för bullermätningen som definieras i volym 1, andra delen, kapitel 4 i bilaga 16 till Chicagokonventionen,	(4) <i>luftfartyg som uppfyller bullernorm med liten marginal</i> : civila luftfartyg som uppfyller certifieringsgränserna i volym 1, andra delen, kapitel 3 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart (Chicagokonventionen) med en sammanlagd marginal på högst 10 <u>8</u> EPNdB (Effective Perceived Noise in decibels) <u>under en övergångsperiod på fyra år och därefter med en sammanlagd marginal under 10 EPNdB</u> , där sammanlagd marginal är det värde i EPNdB som erhålls genom addition av marginalerna (dvs. skillnaderna mellan certifierad bullernivå och högsta tillåtna bullernivå) vid de tre referenspunkter för bullermätningen som definieras i volym 1, andra delen, kapitel 4 i bilaga 16 till Chicagokonventionen,

Motivering

1. Fraktluftfartyg uppfyller det föreslagna gränsvärdet på 10 EPNdB mer sällan än passagerarluftfartyg. Ett eventuellt förbud mot luftfartyg som uppfyller bullernorm med liten marginal skulle således drabba fraktflygbolagen oproportionerligt hårt.
2. En lämplig övergångsperiod ger flygbolagen möjlighet att vid behov planera och genomföra en modernisering av sin luftfartygsflotta med hänsyn till ekonomiska villkor.

Ändringsrekommendation 2*Bullerrelaterade driftsrestriktioner (COM(2011) 828 final)***Artikel 10**

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Granskningsrätt	Granskningsrätt
1. På begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, och utan att ett väntande överklagandeförfarande åsidosätts, får kommissionen granska beslut om en driftsrestriktion innan den träder i kraft. Om kommissionen finner att beslutet inte följer kraven som fastställs i denna förordning eller i övrigt utgör en överträdelse av unionsrätten kan den upphäva beslutet.	1. På begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, och utan att ett väntande överklagandeförfarande åsidosätts, får kommissionen granska beslut om en driftsrestriktion innan den träder i kraft. Om kommissionen finner att beslutet inte följer kraven som fastställs i denna förordning eller i övrigt utgör en överträdelse av unionsrätten kan den upphäva beslutet.
2. Behöriga myndigheter ska förse kommissionen med information som visar att denna förordning efterlevs.	2. Behöriga myndigheter ska förse kommissionen med information som visar att denna förordning efterlevs.
3. Kommissionen ska besluta, i enlighet med det rådgivande förfarande som fastställs i artikel 13.2, och med särskilt beaktande av kriterierna i bilaga II, huruvida den behöriga myndigheten i fråga får fortskrida med införandet av driftsrestriktionen. Kommissionen ska meddela rådet och den berörda medlemsstaten sitt beslut.	3. Kommissionen ska besluta, i enlighet med det rådgivande förfarande som fastställs i artikel 13.2, och med särskilt beaktande av kriterierna i bilaga II, huruvida den behöriga myndigheten i fråga får fortskrida med införandet av driftsrestriktionen. Kommissionen ska meddela rådet och den berörda medlemsstaten sitt beslut.
4. Om kommissionen inte har fattat ett beslut inom sex månader efter att den mottagit den information som hänvisas till i punkt 2 kan den behöriga myndigheten genomföra det planerade beslutet om driftsrestriktionen.	4. Om kommissionen inte har fattat ett beslut inom sex månader efter att den mottagit den information som hänvisas till i punkt 2 kan den behöriga myndigheten genomföra det planerade beslutet om driftsrestriktionen.

Motivering

1. Driftsrestriktioner bör, såsom fallet varit hittills, bara kunna införas av medlemsstaterna. Rådet har redan uttryckt denna ståndpunkt och strukit den berörda artikeln i kommissionens förslag. Strykningen av denna artikel stämmer dessutom överens med vad som sägs i punkt 23 i utkastet till yttrande.
2. I sin nuvarande lydelse kan artikel 10 innebära ett ifrågasättande av regionala medlingsöverenskommelser. Dessa överenskommelser mellan flygplatserna, den berörda regionen och medborgarna nås ofta efter år av svåra och tröttnande förhandlingar. Tyska förbundsrådet, österrikiska förbundsrådet, franska senaten och nederländska första kammaren har konstaterat att kommissionens granskningsrätt enligt artikel 10 strider mot EU:s subsidiaritetsprincip.

Ändringsrekommendation 3*Bullerrelaterade driftsrestriktioner (COM(2011) 828 final)***Artikel 11**

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kommissionen ska ha rätt att anta delegerade rättsakter i enlighet med artikel 12 rörande	Kommissionen ska ha rätt att anta delegerade rättsakter i enlighet med artikel 12 rörande
a) ändringar av definitionerna av luftfartyg i artikel 2.3 och av luftfartyg som uppfyller bullernorm med liten marginal i artikel 2.4,	a) ändringar av definitionerna av luftfartyg i artikel 2.3 och av luftfartyg som uppfyller bullernorm med liten marginal i artikel 2.4,

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
b) ändringar och uppdateringar av bullercertifieringsstandarderna som föreskrivs i artiklarna 4 och 8 och av det certifieringsförfarande som föreskrivs i artikel 6.1,	b) ändringar och uppdateringar av bullercertifieringsstandarderna som föreskrivs i artiklarna 4 och 8 och av det certifieringsförfarande som föreskrivs i artikel 6.1,
c) ändringar av den metod och tekniska rapport som fastställs i bilaga I.	e) ändringar av den metod och tekniska rapport som fastställs i bilaga I.

Motivering

Definitionerna av "luftfartyg" och "luftfartyg som uppfyller bullernorm med liten marginal", ändringen av bullercertifieringsstandarderna och certifieringsförfarandet samt ändringen av metoden och den tekniska rapporten är väsentliga delar av förordningen. Det är därför inte lämpligt att ge kommissionen befogenhet att anta delegerade akter om dessa punkter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget.

Ändringsrekommendation 4

Bullerrelaterade driftsrestriktioner (COM(2011) 828 final)

Artikel 12

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. Kommissionens rätt att anta delegerade rättsakter gäller på de villkor som fastställs i denna artikel.	1. Kommissionens rätt att anta delegerade rättsakter gäller på de villkor som fastställs i denna artikel.
2. Delegeringen av befogenheter som avses i artikel 11 ska gälla tills vidare från det datum då denna förordning träder i kraft.	2. Delegeringen av befogenheter som avses i artikel 11 ska gälla tills vidare från det datum då denna förordning träder i kraft.
3. Delegeringen av de befogenheter som avses i artikel 11 kan återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Återkallandet innebär att den delegering av befogenheter som anges i det beslutet ska upphöra att gälla. Det ska träda i kraft dagen efter publiceringen av beslutet i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> eller på ett senare datum som där anges. Beslutet påverkar inte sådana delegerade rättsakter som redan trätt i kraft.	3. Delegeringen av de befogenheter som avses i artikel 11 kan återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Återkallandet innebär att den delegering av befogenheter som anges i det beslutet ska upphöra att gälla. Det ska träda i kraft dagen efter publiceringen av beslutet i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> eller på ett senare datum som där anges. Beslutet påverkar inte sådana delegerade rättsakter som redan trätt i kraft.
4. När kommissionen antar en delegerad rättsakt ska kommissionen samtidigt överlämna den till Europaparlamentet och rådet.	4. När kommissionen antar en delegerad rättsakt ska kommissionen samtidigt överlämna den till Europaparlamentet och rådet.
5. En delegerad rättsakt som antagits enligt artikel 11 ska träda i kraft enbart om inga invändningar uttrycks av antingen Europaparlamentet eller rådet inom en period om två månader från det att Europaparlamentet och rådet har informerats om den akten eller innan den perioden går ut om Europaparlamentet och rådet båda meddelar kommissionen att de inte har några invändningar. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska perioden förlängas med två månader.	5. En delegerad rättsakt som antagits enligt artikel 11 ska träda i kraft enbart om inga invändningar uttrycks av antingen Europaparlamentet eller rådet inom en period om två månader från det att Europaparlamentet och rådet har informerats om den akten eller innan den perioden går ut om Europaparlamentet och rådet båda meddelar kommissionen att de inte har några invändningar. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska perioden förlängas med två månader.

Motivering

Ändringsrekommendationerna 3 och 4 är direkt kopplade till varandra. Att artikel 11 föreslås utgå medför att artikel 12 också måste utgå.

Ändringsrekommendation 5

Marktjänster (COM(2011) 824 final)

Artikel 13

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<i>Artikel 13</i> Flygplatser belägna på öar I samband med valet av marktjänstleverantörer till en flygplats så som anges i artiklarna 7–10, får en medlemsstat utvidga skyldigheten att tillhandahålla offentlig service till att omfatta även andra flygplatser i medlemsstaten, under förutsättning att (a) dessa flygplatser är belägna på öar i samma geografiska område, och (b) sådana flygplatser har en trafikvolym på minst 100 000 passagerarrörelser per år, och (c) en sådan utvidgning har godkänts av kommissionen. Beslutet om godkännande av utvidgningen utgör en genomförandeakt som ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 43.2. Denna bestämmelse påverkar inte tillämpningen av EU:s regler om statligt stöd.	<i>Artikel 13</i> Flygplatser belägna på öar I samband med valet av marktjänstleverantörer till en flygplats så som anges i artiklarna 7–10, får en medlemsstat utvidga skyldigheten att tillhandahålla offentlig service till att omfatta även andra flygplatser i medlemsstaten, under förutsättning att (a) dessa flygplatser är belägna på öar i samma geografiska område, och (b) sådana flygplatser har en trafikvolym på minst 100 000 passagerarrörelser per år, och (c) en sådan utvidgning har godkänts av kommissionen. <u>På flygplatser på öar där företag eller flygbolag inte har något ekonomiskt intresse av att tillhandahålla sådana tjänster som avses i artikel 6.2 kan flygplatsförvaltaren uppfylla åliggandet att tillhandahålla sådana väsentliga tjänster för att säkerställa en välfungerande infrastruktur.</u> Beslutet om godkännande av utvidgningen utgör en genomförandeakt som ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 43.2. Denna bestämmelse påverkar inte tillämpningen av EU:s regler om statligt stöd.

Motivering

I artikel 13 i kommissionens förslag framläggs möjligheten att utvidga den offentliga servicen även till flygplatser på öar. Det är därför lämpligt att tillägga att flygplatsförvaltningen på dessa flygplatser ska åläggas att erbjuda sådana tjänster som avses i förslaget artikel 6.2, dvs. bagagehantering, ramptjänster, påfyllning av bränsle och olja samt gods- och posthantering. I fall då dessa tjänster inte är föremål för något ekonomiskt intresse, och då inget företag är villigt att tillhandahålla dem och inget flygbolag är redo att tillhandahålla dem som egenhantering, åligger det flygplatsförvaltaren att erbjuda tjänsterna med tanke på infrastrukturens väsentliga roll för att säkerställa öns tillgänglighet och förbindelser till omvärlden då det saknas likvärdiga alternativ, men också med tanke på att det är nödvändigt att tillhandahålla grundläggande offentliga tjänster såsom akuta sjuktransporter, släckning av bränder, kustbevakning, räddningstjänster till havs och andra tjänster som utförs med luftfarkoster (helikoptrar) med dessa flygplatser som bas, och som inte kan utföras på något annat sätt (påfyllning av bränsle, till exempel).

Ändringsrekommendation 6

Marktjänster (COM(2011) 824 final)

Artikel 28.6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Om användarkommittén inte samtycker till en avgift som fastställts av flygplatsens ledningsenhet, eller i förekommande fall, den centraliserade infrastrukturens ledningsenhet, får den be den oberoende tillsynsmyndigheten i den berörda medlemsstaten att besluta om nivån på avgiften.	Om användarkommittén inte samtycker till en avgift <u>för centraliserad infrastruktur</u> som fastställts av flygplatsens ledningsenhet, eller i förekommande fall, den centraliserade infrastrukturens ledningsenhet, får den be den oberoende tillsynsmyndigheten i den berörda medlemsstaten att be- <u>sluta om granska grunden för beslutet om</u> nivån på avgiften.

Motivering

Förslaget går ut på att införa ett detaljerat förfarande för överklagande för det fall att det uppstår oenighet om avgifterna, vilket kan innebära stora kostnader, både rent ekonomiskt och i fråga om arbetstid. För somliga flygplatser, vars marktkjänster motsvarar mindre än 1 % av de totala intäkterna, är detta en oproportionerlig åtgärd.

Ändringsrekommendation 7

Marktkjänster (COM(2011) 824 final)

Artikel 28 – ny punkt 8

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
	<u>Artikel 28 – Avgifter för centraliserade infrastrukturer och anläggningar (ny punkt 8)</u> <u>Om en oberoende tillsynsmyndighet har uppmanats att fatta beslut om nivån på marktkjänstavgiften enligt punkt 6 i denna artikel ska ledningsenheten för infrastrukturen ha rätt att ta ut de avgifter för användning av infrastrukturen i fråga som ursprungligen föreslagits fram tills den oberoende tillsynsmyndigheten har fattat sitt slutgiltiga beslut. Om den oberoende tillsynsmyndigheten anser att de omstridda avgifterna är för höga ska ledningsenheten för infrastrukturen betala tillbaka mellanskillnaden till användarna av denna infrastruktur.</u>

Motivering

För att undvika situationer där aktörer framför osakliga invändningar enbart för att försena tillämpningen av en avgift i väntan på att en konflikt med användarna blir löst är det viktigt att flygplatsmyndigheter har möjlighet att ta ut avgifter på den nivå som ursprungligen föreslagits, från den tidpunkt då nivån fastställdes. Detta är en viktig fråga för regionala flygplatser, som ofta har begränsade inkomster från andra tjänster än själva flygtrafiken, särskilt om de domineras av transportföretag som tillämpar regeln "ett handbagage". Detta skulle innebära en inkomstneutral metod för att främja branschsamarbete, på samma sätt som det avgiftssystem som gör det möjligt för flygplatser att sätta press på flygbolag att lämna tillbaka onödiga eller oreserverade ankomst- och avgångstider.

Ändringsrekommendation 8

Marktkjänster (COM(2011) 824 final)

Artikel 32.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Leverantörer av marktkjänster och flygplatsanvändare som utövar egenhantering ska uppfylla dessa lägsta kvalitetsstandarder. Dessutom ska flygplatsanvändare och leverantörer av marktkjänster uppfylla de lägsta kvalitetsstandarderna i sina avtalsförhållanden.	Leverantörer av marktkjänster och flygplatsanvändare som utövar egenhantering ska uppfylla dessa lägsta kvalitetsstandarder. Dessutom ska flygplatsanvändare och leverantörer av marktkjänster uppfylla de lägsta kvalitetsstandarderna i sina avtalsförhållanden. <u>Flygplatsoperatören ska ha befogenhet att genomdriva de lägsta kvalitetsstandarderna. De antagna åtgärderna ska vara öppett redovisade, proportionerliga och icke-diskriminerande.</u>

Motivering

Mot bakgrund av hur viktiga marktkjänsterna är för att flygplatserna ska fungera smidigt behövs det lämpliga och proportionerliga verkställighetsåtgärder för att se till att minimistandarderna respekteras.

Ändringsrekommendation 9

Marktjänster (COM(2011) 824 final)

Artikel 35

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. Utan att påverka punkterna 2, 3 och 4 får leverantörer av marktjänster anställa underleverantörer.	1. Utan att påverka punkterna 2, 3 och 4 får leverantörer av marktjänster <u>och flygplatsanvändare som utövar egenhantering</u> anställa underleverantörer.
2. Flygplatsanvändare som utövar egenhantering får lägga ut marktjänsterna på underleverantörer endast när de tillfälligt inte kan utöva egenhanteringen på grund av force majeure.	2. Flygplatsanvändare som utövar egenhantering får lägga ut marktjänsterna på underleverantörer endast när de tillfälligt inte kan utöva egenhanteringen på grund av force majeure.
3. Underleverantörer får inte lägga ut marktjänster på andra underleverantörer.	3.2. Underleverantörer får inte lägga ut marktjänster på andra underleverantörer.
4. En leverantör av marktjänster enligt artikel 11.1 får inte lägga ut marktjänster till underleverantörer förutom om denne tillfälligt inte kan tillhandahålla dessa marktjänster på grund av force majeure.	4. En leverantör av marktjänster enligt artikel 11.1 får inte lägga ut marktjänster till underleverantörer förutom om denne tillfälligt inte kan tillhandahålla dessa marktjänster på grund av force majeure.
5. Alla leverantörer av marktjänster och flygplatsanvändare som utövar egenhantering som använder en eller flera underleverantörer ska se till att underleverantörerna fullgör skyldigheterna för leverantörer av marktjänster enligt denna förordning.	5.3. Alla leverantörer av marktjänster och flygplatsanvändare som utövar egenhantering som använder en eller flera underleverantörer ska se till att underleverantörerna fullgör skyldigheterna för leverantörer av marktjänster enligt denna förordning.
	4. <u>Det ska endast vara tillåtet att anlita underleverantörer som kan styrka att de är kvalificerade och pålitliga.</u>
	5. <u>Den upphandlande myndigheten får begränsa antalet underleverantörer om detta är nödvändigt av plats- eller kapacitetsskäl.</u>
6. Alla leverantörer av marktjänster och flygplatsanvändare som utövar egenhantering som använder sig av en eller flera underleverantörer ska informera flygplatsens ledningsenhet om de aktuella underleverantörernas namn och verksamheter.	6. Alla leverantörer av marktjänster och flygplatsanvändare som utövar egenhantering som använder sig av en eller flera underleverantörer ska informera flygplatsens ledningsenhet om de aktuella underleverantörernas namn och verksamheter.
7. När en leverantör av marktjänster ansöker om tillstånd att tillhandahålla marktjänster enligt urvalsförfarandet som fastställs i artikel 7 ska denne ange antalet av verksamheten för och namnen på de underleverantörer som denne tänker använda sig av.	7. När en leverantör av marktjänster ansöker om tillstånd att tillhandahålla marktjänster enligt urvalsförfarandet som fastställs i artikel 7 ska denne ange antalet av verksamheten för och namnen på de underleverantörer som denne tänker använda sig av.

Motivering

1. Förbudet för flygplatser och flygplatsanvändare att anlita underleverantörer gör att de diskrimineras i förhållande till övriga leverantörer av marktjänster och detta snedvrider konkurrensen. Detta är inte förenligt med förordningsförslagets mål att öka konkurrensen.
2. Underleverantörerna ska uppfylla kraven på tjänsternas kvalitet och tillförlitlighet i samma utsträckning som uppdragsgivarna. Flygplatserna bör dessutom ha möjlighet att begränsa antalet underleverantörer, om detta krävs av platsskäl.

Ändringsrekommendation 10*Fördelning av ankomst- och avgångstider (COM(2011) 827 final)*

Artikel 3.3 ii

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
kommissionen begärt det, särskilt när nytillträdande lufttrafikföretag har allvarliga svårigheter att få start- och landningstillfällen vid flygplatsen i fråga, eller när nätverksförvaltaren bedömer att det är nödvändigt för att säkerställa överensstämmelsen mellan den operativa planen för flygplatsen och den operativa planen för nätverket, i enlighet med artikel 6.7 i kommissionens förordning (EU) nr 677/2011.	kommissionen begärt det, särskilt när nytillträdande lufttrafikföretag har allvarliga svårigheter att få start- och landningstillfällen vid flygplatsen i fråga, eller när nätverksförvaltaren bedömer att det är nödvändigt för att säkerställa att överensstämmelsen mellan den operativa planen för flygplatsen nätverket och överensstämmer med den operativa planen för nätverket <u>flygplatsen</u> , i enlighet med artikel 6.7 i kommissionens förordning (EU) nr 677/2011.

Motivering

Nätverksförvaltaren bör ha en samordnande roll på nätverksnivå, snarare än att lägga fram riktlinjer på lokal nivå. Varje flygplats ansvarar för sin egen operativa plan – detta är inte nätverksförvaltarens uppgift.

Ändringsrekommendation 11*Fördelning av ankomst- och avgångstider (COM(2011) 827 final)*

Artikel 3.9

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
På begäran av kommissionen, som får agera på eget initiativ eller på nätverksförvaltarens initiativ, och efter samråd med de enheter som nämns i punkt 4, ska medlemsstaten se till att en oklassificerad flygplats betecknas som en flygplats som ingår i nätverket. Beslutet ska meddelas kommissionen. Om kommissionen anser att flygplatsen inte längre är av intresse för nätverket ska medlemsstaten, efter samråd med de enheter som nämns i punkt 4, ändra flygplatsens status till oklassificerad flygplats.	På begäran av kommissionen, som får agera på eget initiativ eller på nätverksförvaltarens initiativ, och efter samråd med de enheter som nämns i punkt 4, ska medlemsstaten se till att en oklassificerad flygplats betecknas som en flygplats som ingår i nätverket. Beslutet ska meddelas kommissionen. Om kommissionen anser att flygplatsen inte längre är av intresse för nätverket ska medlemsstaten, efter samråd med de enheter som nämns i punkt 4, ändra flygplatsens status till oklassificerad flygplats.

Motivering

Definitionen av en "flygplats som ingår i nätverket" i kommissionens nuvarande förslag är mycket bred och ger kommissionen befogenheter att subjektivt avgöra om en flygplats "skulle kunna påverka funktionen hos det europeiska nätverket för flygledningstjänsten". I synnerhet regionala flygplatser löper större risk att drabbas av "en plötslig och markant minskning av sin kapacitet". Begreppet "flygplats som ingår i nätverket" och de skyldigheter som detta innebär bör därför tas bort eller åtminstone definieras på ett snävare sätt. Det är inte motiverat att ta med denna punkt eftersom begreppet "flygplats som ingår i nätverket" inte är relevant för denna förordning.

Ändringsrekommendation 12*Fördelning av ankomst- och avgångstider (COM(2011) 827 final)*

Artikel 3.10

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Medlemsstaten ska meddela de enheter som nämns i punkt 4 ett beslut som fattas enligt punkterna 6, 8 eller 9 senast den 1 april vad gäller tidtabellsperioden för vintern och senast den 1 september vad gäller tidtabellsperioden för sommaren.	Medlemsstaten ska meddela de enheter som nämns i punkt 4 ett beslut som fattas enligt punkterna 6, <u>eller 8</u> eller 9 senast den 1 april vad gäller tidtabellsperioden för vintern och senast den 1 september vad gäller tidtabellsperioden för sommaren.

Motivering

Se ändringsrekommendation 11.

Ändringsrekommendation 13

Fördelning av ankomst- och avgångstider (COM(2011) 827 final)

Artikel 5.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
En medlemsstat som ansvarar för en tidtabellsanpassad eller samordnad flygplats som ingår i nätverket skall, efter samråd med de lufttrafikföretag som använder flygplatsen regelbundet och deras branschorgan och flygplatsens ledningsorgan samt samordningskommittén, om en sådan finns, se till att en kvalificerad fysisk eller juridisk person utses till tidtabellsanpassare eller samordnare för flygplatsen. En fysisk eller juridisk person får utses till tidtabellsanpassare eller samordnare för flera flygplatser.	En medlemsstat som ansvarar för en tidtabellsanpassad eller samordnad flygplats som ingår i nätverket skall, efter samråd med de lufttrafikföretag som använder flygplatsen regelbundet och deras branschorgan och flygplatsens ledningsorgan samt samordningskommittén, om en sådan finns, se till att en kvalificerad fysisk eller juridisk person utses till tidtabellsanpassare eller samordnare för flygplatsen. En fysisk eller juridisk person får utses till tidtabellsanpassare eller samordnare för flera flygplatser.

Motivering

Det är medlemsstaterna och inte Europeiska kommissionen som ansvarar för alla sina flygplatser, oavsett om de är tidtabellsanpassade eller samordnade.

Ändringsrekommendation 14

Fördelning av ankomst- och avgångstider (COM(2011) 827 final)

Artikel 6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Artikel 6 Öppenhet i samordningen och tidtabellsanpassningen 1. I slutet av varje tidtabellsperiod ska samordnaren eller tidtabellsanpassaren till den berörda medlemsstaten och kommissionen lämna en verksamhetsrapport som beskriver den allmänna situationen vad gäller tilldelning av ankomst- och avgångstider och/eller tidtabellsanpassning. I rapporten undersöks bl.a. tillämpningen av artiklarna 9.5, 13 och 18 och eventuella klagomål som lämnats in till samordningskommittén rörande tillämpningen av artiklarna 9 och 10, samt vilka åtgärder som vidtagits för att bemöta klagomålen. Rapporten ska också innehålla resultaten av en undersökning som gjorts bland berörda parter och som behandlar kvaliteten på de tjänster som erbjuds av samordnaren. 2. Kommissionen får anta en modell för den verksamhetsrapport som avses i punkt 1. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2. 3. Samordnaren ska upprätthålla en elektronisk databas som ska vara tillgänglig kostnadsfritt och innehålla följande information: [...]	Artikel 6 Öppenhet i samordningen och tidtabellsanpassningen 1. I slutet av varje tidtabellsperiod ska samordnaren eller tidtabellsanpassaren till den berörda medlemsstaten och kommissionen lämna en verksamhetsrapport som beskriver den allmänna situationen vad gäller tilldelning av ankomst- och avgångstider och/eller tidtabellsanpassning. I rapporten undersöks bl.a. tillämpningen av artiklarna 9.5, 13 och 18 och eventuella klagomål som lämnats in till samordningskommittén rörande tillämpningen av artiklarna 9 och 10, samt vilka åtgärder som vidtagits för att bemöta klagomålen. Rapporten ska också innehålla resultaten av en undersökning som gjorts bland berörda parter och som behandlar kvaliteten på de tjänster som erbjuds av samordnaren. 2. Kommissionen får anta en modell för den verksamhetsrapport som avses i punkt 1. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.2. 3. Samordnaren ska upprätthålla en elektronisk databas som ska vara tillgänglig kostnadsfritt <u>för alla intressenter</u> och innehålla följande information: [...]

Motivering

När det gäller tillgång till öppen information anges det i artikel 6 i kommissionens förslag att samordnaren ska upprätthålla en elektronisk databas som ska innehålla information som är tillgänglig kostnadsfritt. Man bör uttryckligen lägga till att denna information ska vara tillgänglig för alla och inte bara för flygplatser och

flygbolag. I den tidigare förordningen ((EEG) nr 95/93) begränsades tillgången till denna information till "berörda parter [flygbolagen], särskilt samordningskommitténs ledamöter eller observatörer, [...]”, varvid andra intressenter förbisågs, till exempel regionala och kommunala förvaltningar. Detta har redan rättats till i kommissionens förslag (se det sista strukna stycket på sidan 33 i COM(2011) 827 final), men trots detta bör man understryka att informationen i databasen uttryckligen bör vara tillgänglig för alla intresserade tredjeparter (lokala myndigheter, forskningscenter, forskning vid högskolor och konsultföretag som – när allt kommer omkring – arbetar på att förbättra den offentliga politiken och företagsinitiativ). Denna öppenhet står på inget sätt i strid med reglerna om fri konkurrens eller med företagshemligheter och respekten för företags strategier, eftersom denna information redan tillhandahålls på förhand för flygbolagen. Dessutom ger IKT möjlighet att lagra och tillhandahålla sådana uppgifter för alla intressenter utan dröjsmål, kostnadsfritt och till ett rimligt pris. Därför bör denna information göras åtkomlig för allmänheten och bli ett värdefullt verktyg som ger bättre insyn i hur fördelningen av ankomst- och avgångstider (slots) har skett samt utgöra ett bidrag till organiseringen och planeringen i berörda näringsgrenar (hotell, fritidsföretag, restauranger). Samtidigt underlättas myndigheternas samordnade verksamhet, t.ex. regionala myndigheters turistkampanjer, förhandlingsstrategier med grossister osv.

Ändringsrekommendation 15

Fördelning av ankomst- och avgångstider (COM(2011) 827 final)

Artikel 7.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Lufttrafikföretag som trafikerar eller avser att trafikera en flygplats som ingår i nätverket, en tidtabellsanpassad flygplats eller en samordnad flygplats ska ge tidtabellsanpassaren eller respektive samordnaren begärd relevant information. När sådan information ändras ska lufttrafikföretagen snarast informera tidtabellsanpassaren och samordnaren om detta. All relevant information ska tillhandahållas i det format och inom den tid som tidtabellsanpassaren eller samordnaren begärt. Särskilt ska lufttrafikföretaget i samband med begäran om ankomst- och avgångstider informera samordnaren om det, med avseende på de begärda tiderna, skulle åtnjuta ställning som nytillträdande i enlighet med artikel 2.2.	Lufttrafikföretag som trafikerar eller avser att trafikera en flygplats som ingår i nätverket , en tidtabellsanpassad flygplats eller en samordnad flygplats ska ge tidtabellsanpassaren eller respektive samordnaren begärd relevant information. När sådan information ändras ska lufttrafikföretagen snarast informera tidtabellsanpassaren och samordnaren om detta. All relevant information ska tillhandahållas i det format och inom den tid som tidtabellsanpassaren eller samordnaren begärt. Särskilt ska lufttrafikföretaget i samband med begäran om ankomst- och avgångstider informera samordnaren om det, med avseende på de begärda tiderna, skulle åtnjuta ställning som nytillträdande i enlighet med artikel 2.2.

Motivering

Se ändringsrekommendation 11.

Ändringsrekommendation 16

Fördelning av ankomst- och avgångstider (COM(2011) 827 final)

Artikel 8.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Den ansvariga medlemsstaten ska se till att det finns en samordningskommitté vid alla samordnade flygplatser. En samordningskommitté får utses för flera flygplatser. Kommittén ska vara öppen för medlemskap av åtminstone de lufttrafikföretag som använder flygplatsen/erna regelbundet och deras branschorgan, flygplatsens ledningsorgan, berörda representanter för flygtrafiktjänsten, företrädare för allmänflyget som regelbundet använder flygplatsen, nätverksförvaltaren, organet för prestationsgranskning och den nationella tillsynsmyndigheten i den berörda medlemsstaten.	Den ansvariga medlemsstaten ska se till att det finns en samordningskommitté vid alla samordnade flygplatser. En samordningskommitté får utses för flera flygplatser. Kommittén ska vara öppen för medlemskap av åtminstone de lufttrafikföretag som använder flygplatsen/erna regelbundet och deras branschorgan, flygplatsens ledningsorgan, berörda representanter för flygtrafiktjänsten, företrädare för allmänflyget som regelbundet använder flygplatsen, nätverksförvaltaren, organet för prestationsgranskning och den nationella tillsynsmyndigheten i den berörda medlemsstaten. <u>I motiverade fall kan företrädare för de kommuner eller regioner där flygplatsen ligger ingå i samordningskommittén.</u>

Motivering

Kravet på att även företrädare för de lokala eller regionala myndigheterna ska ingå i samordningskommittén är inte ändamålsenligt. Medlemsstaterna är redan skyldiga att utse företrädare för de nationella tillsynsmyndigheterna som ska ingå i kommittén. De lokala eller regionala myndigheterna bör endast delta om det är nödvändigt med hänsyn till särskilda omständigheter.

Ändringsrekommendation 17

Fördelning av ankomst- och avgångstider (COM(2011) 827 final)

Artikel 9.8

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Samordnaren ska även ta hänsyn till riktlinjer som erkänns av lufttransportbranschen på unionsnivå eller världen över och lokala riktlinjer som föreslagits av samordningskommittén och godkänts av den medlemsstat eller annat behörigt organ som ansvarar för flygplatsen, under förutsättning att riktlinjerna inte påverkar samordnarens oberoende ställning, och att de uppfyller gemenskapsrätten unionsrätten, syftar till att främja en effektiv användning av flygplatskapacitet och i förväg har anmälts till och godkänts av kommissionen.	Samordnaren ska även ta hänsyn till andra riktlinjer som erkänns av lufttransportbranschen på unionsnivå eller världen över och lokala riktlinjer som föreslagits av samordningskommittén och godkänts av den medlemsstat eller annat behörigt organ som ansvarar för flygplatsen, under förutsättning att riktlinjerna inte påverkar samordnarens oberoende ställning, och att de uppfyller unionsrätten och syftar till att främja en effektiv användning av flygplatskapacitet och i förväg har anmälts till och godkänts av kommissionen. <u>Lokala regler avser fördelningen och övervakningen av ankomst- och avgångstider. Dessa kan tillämpas när resultaten eller genomströmningen skulle kunna förbättras genom lokalt tillämpade regler, som ska vara öppna och icke-diskriminerande.</u>

Motivering

Lokala regler finns redan, och dessa är avgörande för möjligheten att ta hänsyn till särskilda/lokala förutsättningar vid en viss lokal flygplats (t.ex. miljö, tillgänglighet, geografisk mångfald, särskilda väderleksförhållanden etc.). På samma sätt som man måste ta hänsyn till lokala förhållanden och särskilda förutsättningar när bullerrestriktioner diskuteras måste särskilda omständigheter beaktas vid fördelning av ankomst- och avgångstider, i syfte att se till att regelverket är tillräckligt flexibelt för att verkligen ge enskilda flygplatser möjlighet att utnyttja sin kapacitet optimalt och effektivt.

Ändringsrekommendation 18

Fördelning av ankomst- och avgångstider (COM(2011) 827 final)

Artikel 12.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<i>Artikel 12</i> Allmän trafikplikt 1. En medlemsstat får reservera de ankomst- och avgångstider vid samordnade flygplatser som krävs för planerad trafik på flyglinjer där det råder allmän trafikplikt i enlighet med artikel 16 i förordning (EG) nr 1008/2008. Om de reserverade ankomst- och avgångstiderna inte används ska tiderna ställas till förfogande för andra lufttrafikföretag som är intresserade av att trafikera linjen inom ramen för den allmänna trafikplikten i enlighet med punkt 2. Om inga andra lufttrafikföretag är intresserade, och medlemsstaten inte utlyser ett anbudsförfarande i enlighet med artiklarna 16.10, 17.3–7 och 18.1 i förordning (EG) nr 1008/2008, ska ankomst- och avgångstiderna antingen reserveras för en annan linje som faller under den allmänna trafikplikten eller återgå till reserven.	<i>Artikel 12</i> Allmän trafikplikt 1. En medlemsstat får reservera de ankomst- och avgångstider vid samordnade flygplatser som krävs för planerad trafik på flyglinjer där det råder allmän trafikplikt i enlighet med artikel 16 i förordning (EG) nr 1008/2008. <u>Medlemsstaterna bör i synnerhet beakta flyglinjer som förbinder öar med den egna statens fastland.</u> Om de reserverade ankomst- och avgångstiderna inte används ska tiderna ställas till förfogande för andra lufttrafikföretag som är intresserade av att trafikera linjen inom ramen för den allmänna trafikplikten i enlighet med punkt 2. Om inga andra lufttrafikföretag är intresserade, och medlemsstaten inte utlyser ett anbudsförfarande i enlighet med artiklarna 16.10, 17.3–7 och 18.1 i förordning (EG) nr 1008/2008, ska ankomst- och avgångstiderna antingen reserveras för en annan linje som faller under den allmänna trafikplikten eller återgå till reserven.

Motivering

Det är inte nödvändigt att skärpa reservationsbestämmelsen. I förordningsförslagets nuvarande lydelse ges medlemsstaterna redan en tillräcklig reservationsrätt. Om det inte finns någon allmän trafikplikt bör det inte heller för flygplatser på öar finnas några reservationsmöjligheter, så att man inte i onödan begränsar konkurrensen.

Bryssel den 19 juli 2012

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén: "Fonden för ett sammanlänkat Europa"

(2012/C 277/12)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén erinrar om betydelsen av EU:s politik för transport, energi och telekommunikation som ett viktigt instrument för att öka städernas och regionernas konkurrenskraft och bidra till att uppnå ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i EU.
- Kommittén stöder inrättandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) som en gemensam rättslig ram och ett enda finansieringsinstrument för transport-, energi- och telekommunikationssektorerna.
- Kommittén välkomnar inriktningen på att åtgärda felande länkar, undanröja flaskhalsar och skapa tillfredsställande gränsöverskridande förbindelser samt införandet av innovativa finansieringsinstrument, i syfte att se till att de offentliga medlen utnyttjas på bästa möjliga sätt och skapar ett ökat mervärde för EU-medborgarna.
- Kommittén skulle gärna se att genomförandet sker i nära samarbete med medlemsstaterna, de lokala och regionala myndigheterna och aktörerna på fältet i enlighet med subsidiaritetsprincipen.
- Kommittén anser också att genomförandet bör ske i linje med målen för både Europa 2020-strategin och sammanhållningspolitiken samt komplettera och överensstämma med de sammanhållningspolitiska medlen.
- Kommittén insisterar på att finansieringen fördelas rättvist mellan alla medlemsstater och regioner, samtidigt som den specifika regionala situationen i olika delar av EU beaktas.
- Kommittén uppmanar Europeiska kommissionen att förtydliga att överföringen av 10 miljarder euro från Sammanhållningsfonden sker i enlighet med förordningen om Sammanhållningsfonden, inklusive de nationella kvoter som tillämpas på medlemsstaterna.

Föredragande	Ivan ŽAGAR (SI-PPE), borgmästare i Slovenska Bistrica
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa COM(2011) 665 final/3 – 2011/0302 (COD) Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av beslut nr 1639/2006/EG om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013) och av förordning (EG) nr 680/2007 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området transeuropeiska nät på transportområdet och energiområdet COM (2011)659 final/2 – 2011/0301 (COD)

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmän utvärdering

1. Regionkommittén erinrar om att EU:s politik för transport, telekommunikation och digitala resurser bör ses som ett viktigt instrument för att öka städernas och regionernas konkurrenskraft, den fria rörligheten för varor och personer, integrationen på den inre marknaden, EU:s ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning och EU:s koppling till omvärlden.

2. ReK ställer sig positiv till den potentiella roll som Fonden för ett sammanlänkat Europa kan spela för att främja tillväxt och nya arbetstillfällen och stärka konkurrenskraften i Europa ⁽¹⁾, och välkomnar kommissionens inriktning på att åtgärda felande länkar, undanröja flaskhalsar och skapa tillfredsställande gränsöverskridande förbindelser.

3. Kommittén stöder inrättandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) som en gemensam rättslig ram och ett finansieringsinstrument för transport-, energi- och telekommunikationssektorerna.

4. Kommittén skulle gärna se att genomförandet sker i nära samarbete med medlemsstaterna, de lokala och regionala myndigheterna och aktörerna på fältet i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

5. Kommittén efterlyser en överskådligare, mer sammanhängande och enklare strategi för EU:s finansiering som kan locka finansiering från den privata sektorn, vilket i dagens läge är en förutsättning för att EU:s målsättningar ska kunna uppnås.

6. Kommittén anser att genomförandet av FSE också bör bidra till att stärka målen om ekonomisk, social och territoriell

sammanhållning och bör vara kopplat till de sammanhållningspolitiska medlen, så att de kompletterar och överensstämmer med varandra.

7. Kommittén välkomnar kommissionens förslag att öronmärka 10 miljarder euro från Sammanhållningsfonden inom ramen för FSE till stöd för genomförande av samordnade transportinfrastrukturprojekt inom TEN-T:s stomnät i de medlemsstater som får stöd från Sammanhållningsfonden. Kommittén betonar behovet av att i största möjliga utsträckning respektera de nationella anslagen inom ramen för Sammanhållningsfonden så att det råder gynnsamma villkor för finansiellt stöd, såsom fastställs inom Sammanhållningsfonden, för alla typer av stödberättigade projekt, inklusive gränsöverskridande vägprojekt.

8. Det är Regionkommitténs uppfattning att FSE-projekt bör ligga i linje med prioriteringarna för smart, hållbar tillväxt för alla, dvs. målsättningarna i Europa 2020-strategin.

9. Kommittén betonar att det för många medlemsstater är svårt att på egen hand utveckla komplexa gränsöverskridande transportinfrastrukturprojekt, medan behovet av ökade synergieffekter mellan olika finansieringsprogram och politikområden, som ska leda till att de offentliga medlen utnyttjas på bästa möjliga sätt och skapar ett ökat mervärde för EU-medborgarna, har uppnått en kritisk massa på EU-nivå.

Rättslig ram

FSE – Allmän bakgrund

10. Kommittén stöder inrättandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) som en gemensam rättslig ram och ett enda finansieringsinstrument för transport-, energi- och telekommunikationssektorerna.

11. Kommittén framhåller att vi i samband med transportprojekt bör se över kopplingarna till andra former av transporter, till exempel flygtransporter och tunnelbana, när det gäller trafikknutpunkterna, s.k. hubs. Det måste finnas snabb tillgång till bredbandsnätverk- och tjänster, särskilt i områden som inte är kommersiellt attraktiva, t.ex. glesbefolkade landsbygdsområden, där informations- och kommunikationsteknik kan

⁽¹⁾ Denna roll lyftes fram i slutsatserna från Europeiska rådets möte den 28–29 juni 2012 (s. 11, "Europeiska strategier som bidrar till tillväxt").

underlätta tillhandahållandet av offentliga tjänster, bidra till att motverka avfolkning samt främja den territoriella sammanhållningen.

12. Kommittén efterlyser ett förtydligande av hanteringen av regioner med ett annat utvecklingsindex för att avspegla den specifika regionala situationen i olika delar av EU, bland annat i regioner med allvarliga och permanenta naturbetingade och demografiska nackdelar och i de yttersta randområdena, och omfatta Europas regioner på ett balanserat sätt.

Målsättningar per sektor

13. Kommittén stöder ansträngningarna att främja rena och hållbara transportsystem – i synnerhet järnvägs- och sjötransporter som är effektiva och konkurrenskraftiga transportsätt som bör ha en adekvat infrastruktur och organiserade tjänster. För att dessa hållbara transportsätt ska fungera bra är det också nödvändigt att utveckla de logistiska inlandsknutpunkterna för att skapa utrymme för bästa möjliga kombination av transportformer och främja hela systemets effektivitet.

14. Kommittén anser att man måste beakta de specifika förhållandena i olika områden inom EU, inklusive regioner i de nya medlemsstaterna där infrastrukturen hittills har varit dåligt utvecklad och saknat tillräcklig finansiering, framför allt där detta ger betydande regionalt mervärde, exempelvis vid gränsöverskridande transporter.

15. Kommittén betonar behovet av att främja sammankopplingen av energinät och den inre marknaden för energi i EU samt erkänna EU:s oberoende på energiområdet som en av de viktigaste prioriteringarna för detta instrument och stimulera försörjningssäkerheten.

16. Kommittén vill särskilt framhålla att investeringarna i plattformarna för telekom-bredband och infrastruktur för digitala tjänster är avgörande för att man ska kunna förverkliga EU:s digitala agenda, bidra till Europa 2020-målsättningarna och samtidigt tillhandahålla offentliga tjänster i EU.

Budgetfrågor

17. Kommittén välkomnar inrättandet av FSE-instrumentet och dess budgetanslag, som inte bör ifrågasättas om instrumentets effektivitet och dess hävstångseffekt på de andra offentliga och privata finansieringskällorna ska kunna garanteras. ReK varnar emellertid för åtgärder som på ett negativt sätt kan påverka strukturfonderna.

18. Med tanke på läget på finansmarknaderna är kommittén oroad över de effekter och den hävstångseffekt som finansieringsåtgärderna väntas få på den regionala och lokala offentliga budget som avsätts till infrastrukturinvesteringar.

19. ReK insisterar på att finansieringen fördelas rättvist mellan alla medlemsstater och regioner och beaktar kvaliteten på och mervärdet av FSE-finansierade projekt med inriktning på transport-, energi- och telekommunikationsnät i de svagaste regionerna, inklusive dem som lider av permanenta geografiska och naturbetingade nackdelar, regioner med mycket låg befolkningstäthet, öregioner, gränsregioner samt bergsregioner, med beaktande av de föreslagna projektens ändamålsenlighet och hävstångseffekt.

20. Kommittén uppmanar Europeiska kommissionen att förtydliga att överföringen av 10 miljarder euro från Sammanhållningsfonden sker i enlighet med förordningen om Sammanhållningsfonden, inklusive de nationella kvoter som tillämpas på medlemsstaterna.

21. Kommittén framhåller att bestämmelser om stödberättigande ska utökas när det gäller administrativa kostnader.

Finansieringsformer och finansiella bestämmelser

22. Kommittén stöder en mer överskådlig, sammanhängande och förenklad strategi när det gäller EU:s finansiering för att locka kapital från den privata sektorn. Därför ser kommittén gärna att administrativa kostnader stödberättigas för att öka möjligheterna att på ett effektivt sätt uppnå målsättningarna. Vidare betonar kommittén att nya finansieringskällor inte under några omständigheter kommer att ersätta traditionell EU-finansiering, utan snarare utgöra ett komplement.

23. ReK välkomnar införandet av innovativa finansieringsinstrument, i synnerhet användningen av euroobligationer, vilket kommer att bidra till att locka privata investerare och stimulera offentlig-privata partnerskap i EU. Med tanke på läget på finansmarknaderna bör det vara kommissionen som står som garant för dessa obligationer.

24. Kommittén uppmanar kommissionen att planera kapacitetsfrämjande åtgärder för användning av innovativa finansieringsinstrument i syfte att stödja deltagande av offentliga myndigheter som inte har den erforderliga sakkunskapen, i synnerhet på regional och lokal nivå. ReK välkomnar antagandet den 6 juli 2012 av den förordning som inleder 2012 och 2013 års pilotfas av initiativet med EU-projektobligationer, som syftar till att mobilisera upp till 4,5 miljarder euro i finansiering från den privata sektorn för viktiga strategiska infrastrukturprojekt⁽²⁾. Vi ställer oss bakom planerna på att låta pilotfasen, om den blir lyckad, följas av en operativ fas under 2014–2020 inom ramen för Fonden för ett sammanlänkat Europa.

Anslag

25. Kommittén välkomnar arbetsprogram som instrument för att använda anslag för de olika åtgärderna.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av beslut nr 1639/2006/EG om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013) och av förordning (EG) nr 680/2007 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området transeuropeiska nät på transportområdet och energiområdet.

26. Kommittén konstaterar att bidragsberättigande enligt FSE:s definition kan utgöra en begränsande faktor i samband med projektgenomförandet. Därför bör definitionen anpassas när det gäller perioden för stödberättigande och särskilda aspekter av stödberättigade kostnader, såsom kostnader för utarbetande, icke återbetalbar mervärdesskatt och förvärv av mark.

27. Kommittén ställer sig frågande till att alla anslagsförslag ska godkännas enbart av medlemsstaterna. Regionkommittén anser att lokala och regionala myndigheter bör delta i urvalsprocessen i de fall det är lämpligt och i enlighet med deras juridiska behörighetsområde.

28. Med tanke på den situation som lokala och regionala myndigheter i dagsläget befinner sig i betonar kommittén att stödmottagare inte kommer att kunna inleda arbetet i tid. Därför bör bestämmelser om annullering av projekt inte vara alltför restriktiva utan tillåta en treårsperiod i stället för de två år som kommissionen föreslår.

Upphandling

29. Kommittén erinrar om att de 10 miljarder euro som ska öronmärkas från Sammanhållningsfonden ska förvaltas enligt bestämmelserna om direkt förvaltning och inte enligt principen "först till kvarn". Kommittén betonar att principen "först till kvarn" riskerar att skapa ännu större obalans för de länder som erhåller stöd från Sammanhållningsfonden och har sämre administrativa, mänskliga och finansiella förutsättningar, vilket kan innebära ett hinder för vissa medlemsstater och regioner när det gäller att presentera färdigplanerade förslag.

30. Kommittén föreslår att reglerna för rätt till stöd när det gäller de 10 miljarder euro som ska föras över från Sammanhållningsfonden ska ligga i linje med förordningen som reglerar denna fond.

Finansieringsinstrument

31. Utan att det påverkar frågan om behörighet anser kommittén att det finansiella stödet till projekt under nivån för transeuropeiska nät bör tilldelas enligt subsidiaritetsprincipen.

Programplanering, genomförande och kontroll

32. Kommittén ställer sig positiv till fleråriga arbetsprogram som ska meddelas alla berörda parter. I linje med principen om flernivåstyre bör utarbetandet av arbetsprogram omfatta parter på alla nivåer.

Flernivåstyre

33. Eftersom lokala och regionala myndigheter är rättsligt ansvariga för de flesta av de områden som FSE omfattar

påverkas de direkt av de föreslagna åtgärderna när det gäller finansiering av transeuropeisk transport-, energi- och telekommunikationsinfrastruktur. Därför är det synnerligen viktigt att principerna om flernivåstyre respekteras så att det sker en balanserad territoriell utveckling.

34. Förslaget om Fonden för ett sammanlänkat Europa tycks icke medföra några problem beträffande förenligheten med subsidiaritetsprincipen⁽³⁾. Kommittén påpekar att projekt som erhåller stöd genom FSE på grund av sin omfattning och sina effekter kan ha en transnationell dimension och därför bör genomföras på den nivå som är bäst lämpad: EU-nivå eller nationell, regional eller lokal nivå.

35. Kommittén insisterar på att lokala och regionala myndigheter och andra berörda parter deltar i medlemsstaternas planering och beslutsprocess om FSE:s vägledande förteckning över de projekt som eventuellt kan beviljas stöd.

36. Kommittén anser att lokala och regionala myndigheter i ett så tidigt skede som möjligt bör informeras om FSE-förslag och aktivt bör uppmuntras att delta i utarbetandet av projekt och territoriella utvecklingsstrategier. Det är även viktigt att alla berörda parter i de enskilda regionerna samarbetar under utformningen och genomförandet av framtida FSE-projekt.

37. Kommittén anser att strategiska åtgärder bör utvecklas med syftet att uppmuntra regionala och nationella myndigheter att före utgången av 2012 utarbeta förteckningar över investeringsförslag på områdena energi och telekommunikation. Det är en förutsättning för att enskilda medlemsstater ska ha möjlighet att i tid färdigställa sin projektdokumentation.

Förvaltning och genomförande

38. Kommittén framhåller att inträdeshindren för ny teknik (till exempel infrastruktur för alternativa bränslen) är högre än för traditionell infrastruktur som vägar och järnvägar och att anslag därför bör möjliggöras för upp till 50 % i stället för 20 %.

39. Kommittén betonar att genomförandet av FSE av Europeiska kommissionens genomförandeorgan som förvaltningsmyndighet bör ske i nära samarbete med andra berörda offentliga myndigheter. Ytterligare kostnader för organets etablering och drift bör undvikas.

40. Kommittén påpekar att bestämmelserna för anslag till FSE bör fastställas i de fall enskilda parter från olika medlemsstater inte kan komma överens om genomförandet av ett enskilt projekt.

⁽³⁾ I ReK:s yttrande om FSE beaktas samrådet inom ReK:s nätverk för övervakning av subsidiaritetsprincipen. Rapporten om samrådet finns på ReK:s webbplats: <http://extranet.cor.europa.eu/subsidiarity/Pages/default.aspx>.

41. Kommittén föreslår därför att kommissionen undersöker huruvida EGTS kan användas för att på ett ändamålsenligt sätt komma till rätta med eventuella svårigheter i genomförandet av gränsöverskridande projekt som uppstått till följd av skillnader i nationell lagstiftning. Vidare anser kommittén att Europeiska kommissionen bör undersöka möjligheten att kombinera olika finansieringskällor som omfattas av olika förordningar.

Förenligheten med annan EU-politik – sammanhållningspolitiken

42. ReK betonar vikten av att skapa samstämmighet och kompatibilitet mellan de projekt som finansieras inom ramen för strukturfonderna och Sammanhållningsfonden och FSE och de resultat man väntar sig av FSE när det gäller de mindre projekten.

43. Kommittén uppmanar kommissionen att vidta tydliga åtgärder som skapar samordning och kompatibilitet mellan de bestämmelser som tillämpas på strukturfonderna, i synnerhet när det gäller utarbetandet av den gemensamma strategiska ramen och partnerskapskontrakten, men även beträffande regler för stödberättigande och en eventuell överlappning mellan finansierade projekt.

44. Kommittén betonar FSE:s inverkan på den fysiska planeringen och regionala och lokala utvecklingsstrategier och ställer sig bakom kapacitetsfrämjande åtgärder för att stärka de lokala och regionala myndigheternas möjligheter att lägga fram färdigplanerade projekt för finansiering genom FSE.

45. Kommittén anser att det är av största vikt att driftsprogram och bestämmelser för programperioden 2011–2020

godkänns i tid så att genomförandet av projekten kan påbörjas i början av 2014.

Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser

46. Kommittén stöder kommissionens förslag att inta ett mer resultatorienterat förhållningssätt genom tydliga och mätbara mål och resultatindikatorer, som fastställs på förhand. Det bör fastställas ett begränsat antal tydliga och tillförlitliga indikatorer som är generella, rättvisa och proportionerliga samt grundade på principen om likabehandling. Lokala och regionala myndigheter måste därför ha tillgång till strategiska planeringsinstrument för att undvika ytterligare administrativt arbete kring rapportering som förutsätter en utvärdering av effekterna på den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen.

47. Kommittén skulle gärna se att medlemsstaterna i högre grad utnyttjar det tekniska stöd som finns för driftsprogrammen för att öka de lokala och regionala organens och andra deltagares möjligheter att söka EU-anslag. Inom ramen för FSE-instrumentet är det särskilt viktigt att de mindre utvecklade medlemsstaterna utnyttjar de tekniska stödresurser som står till buds vid utarbetandet av kvalitetsprojekt, så att de kan betraktas som jämbördiga med övriga medlemsstater när de lämnar in projektförslag för EU-finansiering.

48. Kommittén efterlyser exaktare uppgifter om utarbetandet av projektdokumentation, utformning av projekt, inledande förfaranden och enskilda deltagaransökningar (ansvarsfördelning mellan nationella organ och lokala och regionala myndigheter) inom ramen för FSE-instrumentet.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

COM(2011) 665 final/3

Ändringsrekommendation 1

Nytt skäl efter skäl 2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
	<u>Fonden kommer också att ge ett starkt stöd till projekt för järnvägsinfrastruktur för godstrafik, som bidrar till att skapa förbindelser med hamnar och multimodala plattformar och utgör en stomme i specifika områden, i synnerhet ur ekonomisk, social och territoriell synvinkel, vilket utan tvivel kommer att främja en bättre tillgång till de framväxande marknaderna. Sådana elektrifierade järnvägsnät bidrar i stor utsträckning till energibesparingarna och gör det möjligt att minska beroendet av importerad energi tack vare sin flexibilitet, eftersom de kan anslutas till en rad olika energikällor. Dessutom bidrar de till miljömässig hållbarhet, vilket ligger i linje med Europa 2020-strategins målsättningar.</u>

Motivering

Europas sociala och territoriella sammanhållning beror i hög grad på EU:s förmåga att skapa balans mellan olika områden och hålla dem väl sammankopplade. När man strukturerar Europas regioner runt omfattande nät för miljömässigt hållbara transporter bör man inte bara ta hänsyn till behovet av förbindelser mellan redan utvecklade områden: kommunikationslänkarna bör i sig utgöra centrala strukturer som skapar stimulans i de områden som är mest eftersatta ur socioekonomisk synvinkel. Införandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa bör också ses som en avgörande fråga när det gäller fysisk planering och interregional jämvikt.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 3 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Bidra till smart och hållbar tillväxt för alla genom utveckling av moderna transeuropeiska nät med hög prestanda, och därigenom skapa fördelar för hela Europeiska unionen i fråga om konkurrenskraft och ekonomisk, social och territoriell sammanhållning på den inre marknaden och skapa en miljö som är mer gynnsam för privata och offentliga investeringar genom en kombination av finansieringsinstrument och direktstöd från unionen och genom att utnyttja synergier mellan sektorerna.	Bidra till smart och hållbar tillväxt för alla genom utveckling av moderna transeuropeiska nät med hög prestanda, och därigenom skapa fördelar för hela Europeiska unionen i fråga om konkurrenskraft och ekonomisk, social och territoriell sammanhållning på den inre marknaden och skapa en miljö som är mer gynnsam för privata och offentliga investeringar genom en kombination av finansieringsinstrument och direktstöd från unionen och genom att utnyttja synergier mellan sektorerna. <u>Detta gäller i synnerhet mindre utvecklade regioner och medlemsstater och regioner vars BNP per capita för programperioden 2007–2013 var lägre än 75 % av genomsnittet i EU-25 för referensperioden men vars BNP per capita ligger över 75 % av genomsnittlig BNP i EU-27, samt regioner som lider av allvarliga och permanenta demografiska och naturbetingade nackdelar.</u>
[...]	[...]

Motivering

Se punkt 12.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 5.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Finansieringsramen för Fonden för ett sammanlänkat Europa får omfatta utgifter för förberedelser, övervakning, kontroll, revision och utvärdering som är nödvändiga för förvaltningen av programmet och för att dess mål ska kunna uppnås, framför allt undersökningar, sammanträden med experter, i den mån de är förknippade med de allmänna målen i denna förordning, utgifter knutna till IT-nät för informationsbearbetning och -utbyte samt alla andra utgifter för tekniskt och ömsesidigt bistånd som kommissionen ådragit sig för förvaltningen av fonden.	Finansieringsramen för Fonden för ett sammanlänkat Europa får omfatta utgifter för förberedelser, övervakning, kontroll, revision, och utvärdering <u>och administrativa kostnader</u> som är nödvändiga för förvaltningen av programmet och för att dess mål ska kunna uppnås, framför allt undersökningar, sammanträden med experter, i den mån de är förknippade med de allmänna målen i denna förordning, utgifter knutna till IT-nät för informationsbearbetning och -utbyte samt alla andra utgifter för tekniskt och ömsesidigt bistånd som kommissionen ådragit sig för förvaltningen av fonden.
[...]	[...]

Motivering

Se punkt 22.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 7.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Inom transportsektorn ska endast åtgärder som bidrar till projekt av gemensamt intresse enligt förordning (EU) nr XXX/2012 [riktlinjer för TEN-T] samt åtgärder för programstöd berättiga till finansiellt stöd från unionen i form av upphandling och finansieringsinstrument enligt denna förordning. Endast följande åtgärder ska vara berättigade till finansiellt stöd från unionen i form av bidrag enligt denna förordning:	Inom transportsektorn ska endast åtgärder som bidrar till projekt av gemensamt intresse enligt förordning (EU) nr XXX/2012 [riktlinjer för TEN-T] samt åtgärder för programstöd berättiga till finansiellt stöd från unionen i form av upphandling och finansieringsinstrument enligt denna förordning. Endast följande åtgärder ska vara berättigade till finansiellt stöd från unionen i form av bidrag enligt denna förordning:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(a) Åtgärder för genomförande av stomnätet enligt kapitel III i förordning (EU) nr XXXX/2012 [riktlinjer för TEN-T], inbegripet införande av ny teknik och innovation enligt artikel 39 i förordning (EU) nr XXXX/2012 [riktlinjer för TEN-T].	(a) Åtgärder för genomförande av stomnätet enligt kapitel III i förordning (EU) nr XXXX/2012 [riktlinjer för TEN-T], inbegripet införande av ny teknik och innovation enligt artikel 39 i förordning (EU) nr XXXX/2012 [riktlinjer för TEN-T].
(b) Studier för projekt av gemensamt intresse enligt definitionen i artikel 8.1 b och c i förordning (EU) nr XXXX/2012 [riktlinjer för TEN-T].	(b) <u>Åtgärder för genomförande av det övergripande nätet enligt kapitel II i TEN-T-förordningen, när åtgärderna bidrar till att underlätta gränsöverskridande transporter eller undanröja flaskhalsar och när de bidrar till att utveckla stomnätet.</u>
(c) Åtgärder till stöd för projekt av gemensamt intresse enligt definitionen i artikel 8.1 a och d i förordning (EU) nr XXXX/2012 [riktlinjer för TEN-T].	(b)(c) Studier för projekt av gemensamt intresse enligt definitionen i artikel 8.1 b och c i förordning (EU) nr XXXX/2012 [riktlinjer för TEN-T].
(d) Åtgärder till stöd för trafikstyrningssystem i enlighet med artikel 37 i förordning (EU) nr XXX/2012 [riktlinjer för TEN-T].	(c)(d) Åtgärder till stöd för projekt av gemensamt intresse enligt definitionen i artikel 8.1 a och d i förordning (EU) nr XXXX/2012 [riktlinjer för TEN-T].
(e) Åtgärder till stöd för godstransporttjänster i enlighet med artikel 38 i förordning (EU) nr XXX/2012 [riktlinjer för TEN-T].	(d)(e) Åtgärder till stöd för trafikstyrningssystem i enlighet med artikel 37 i förordning (EU) nr XXX/2012 [riktlinjer för TEN-T].
(f) Åtgärder för att minska bullret från godstransporter på järnväg genom eftermodifiering av befintlig rullande materiel.	(e)(f) Åtgärder till stöd för godstransporttjänster i enlighet med artikel 38 i förordning (EU) nr XXX/2012 [riktlinjer för TEN-T].
(g) Åtgärder för programstöd.	(f)(g) Åtgärder för att minska bullret från godstransporter på järnväg genom <u>inköp av ny rullande materiel och</u> eftermodifiering av befintlig rullande materiel.
	(g)(h) Åtgärder för programstöd.
[...]	[...]

Ändringsrekommendation 5

Artikel 7.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
På området för telekommunikationer ska alla åtgärder för genomförande av projekt av gemensamt intresse och åtgärder för programstöd enligt bilagan till förordning (EU) nr XXXX/2012 [riktlinjer för INFOS] vara berättigade till finansiellt stöd från unionen i form av bidrag, upphandling och finansieringsinstrument enligt denna förordning.	På området för telekommunikationer ska alla åtgärder för genomförande av projekt av gemensamt intresse och åtgärder för programstöd enligt bilagan till förordning (EU) nr XXXX/2012 [riktlinjer för INFOS] vara berättigade till finansiellt stöd från unionen i form av bidrag, upphandling och finansieringsinstrument enligt denna förordning. <u>Framför allt medlemsstaterna och regionerna får utnyttja de medel som står till förfogande för att finansiera stödprogram för bredband.</u>

Motivering

Enligt artikel 2.9 i förslaget till förordning får även offentliga organ vara (direkta) mottagare av finansiellt stöd, vilket bör välkomnas. Resurserna bör även komma medlemsstaterna och regionerna till godo för finansiering av stödprogram för bredband.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 8.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Utgifter kan vara stödberättigande från det datum då en ansökan om stöd lämnas in. [Utgifter för åtgärder till följd av projekt som ingår i det första fleråriga programmet kan vara stödberättigande från och med den 1 januari 2014].	Utgifter kan vara stödberättigande från det datum då en ansökan om stöd lämnas in. [Utgifter för åtgärder till följd av projekt som ingår i det första fleråriga programmet kan vara stödberättigande från och med den 1 januari 2014]. <u>Kostnader för utarbetande av broprojekt för programperioden 2007–2013 ska vara stödberättigande.</u>

Motivering

Se punkt 26.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 8.6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Utgifter för förvärv av mark ska inte vara en stödberättigande kostnad.	Utgifter för förvärv av mark ska inte vara en stödberättigande kostnad <u>upp till 10 % av de sammanlagda projektinvesteringarna.</u>

Motivering

Se punkt 26.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 8.7

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Mervärdesskatt ska inte vara en stödberättigande kostnad.	<u>Icke återbetalbar M</u> mervärdesskatt ska inte vara en stödberättigande kostnad.

Motivering

Se punkt 26.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 9.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Förslag kan lämnas in av en eller flera medlemsstater, internationella organisationer, gemensamma företag eller offentliga eller privata företag eller organ som är etablerade i medlemsstaterna.	Förslag kan lämnas in av en eller flera medlemsstater, internationella organisationer, EGTS , gemensamma företag, <u>t.ex. EGTS</u> , eller offentliga eller privata företag eller organ som är etablerade i medlemsstaterna.

Motivering

Se punkt 27.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 10.2 b

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Bidrag till bygg- och anläggningsarbeten: i) Järnväg och inre vattenvägar: unionens finansiella stöd får inte överstiga 20 % av den stödberättigande	Bidrag till bygg- och anläggningsarbeten: i) Järnväg och inre vattenvägar: unionens finansiella stöd får inte överstiga 20 % av den stödberättigande

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
kostnaden. Stödnivån får ökas till 30 % för åtgärder för att ta itu med flaskhalsar. Stödnivån får höjas till 40 % för åtgärder som gäller gränsöverskridande avsnitt.	kostnaden. Stödnivån får ökas till 30 % för åtgärder för att ta itu med flaskhalsar. Stödnivån får höjas till 40 % för åtgärder som gäller gränsöverskridande avsnitt <u>och särskilda insatser för att främja interoperabilitet på kortare sikt.</u>
[...]	[...]

Motivering

I vissa länder, t.ex. Spanien, bör man göra stora ansträngningar för att nå europeisk standard vad gäller interoperabilitet på järnvägsnätet med hänsyn till den nuvarande situationen, bland annat till följd av skillnader i spårbredd och elförsörjningssystem. Därför är det ytterst viktigt att prioritera åtgärder som gör det möjligt att inleda arbetet för att uppnå en reell interoperabilitet med framväxt av operatörer samt nätverk av transport- och logistikföretag som ska utnyttja de planerade näten, tillhandahålla lämpligt rullande materiel osv. Därför vore det värdefullt med ett tidigt införande av tekniska lösningar såsom "ett tredje järnvägsspår" (eller "en tredje räls", tre rälsar per sliper som tillåter två olika spårvidder) på befintliga rutter. Detta skulle möjliggöra interoperabilitet i transporttjänsterna utan att man behöver invänta slutförandet av korridorer som särskilt utformats för dessa standarder och som inte förväntas tas i bruk förrän efter 2020. Sådana insatser bör ta hänsyn till inledande ansträngningar för att uppnå fullständig interoperabilitet i korridorerna som genomförs under en mer utdragen tidsperiod, och därför bör de prioriteras av finansieringsinstrumenten. En lösning vore att ge dessa insatser samma betydelse som gränsöverskridande sträckor. Detta förslag överensstämmer delvis med punkt 17 i motiveringsdelen eftersom Spanien till följd av olika spårbredd hör "till de svagaste regionerna och till dem som har de största problemen". Det överensstämmer också med punkt 26 eftersom det konventionella järnvägsnätet i Spanien på grund av den annorlunda spårvidden faller inom gruppen eftersatta regioner.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 10.4 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Åtgärder för bredbandsnät: unionens finansiella stöd får inte överstiga 50 % av den stödberättigande kostnaden.	Åtgärder för bredbandsnät: unionens finansiella stöd får inte överstiga <u>85</u> 50 % av den stödberättigande kostnaden.

Motivering

Införandet av bredbandsnät i gleset befolkade områden kräver omfattande ekonomiska investeringar, och de ekonomiska aktörerna har föga eller inget intresse av att utvidga sin affärsverksamhet till dessa områden. Med tanke på den medfinansieringsnivå som föreslås kommer det därför att vara svårt för sektorn för elektronisk kommunikation att uppnå de mål för tillgång till bredband som fastställts i En digital agenda för Europa.

Ändringsrekommendation 12

Artikel 10.5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
De nivåer för medfinansiering som anges ovan får ökas med upp till 10 procentenheter för åtgärder som har sektorsövergripande synergieffekter, uppnår målen för begränsning av klimatförändringar, ökar motståndskraften mot klimatförändringar eller minskar utsläppen av växthusgaser. Denna ökning bör inte gälla för de nivåer för medfinansiering som avses i artikel 11.	De nivåer för medfinansiering som anges ovan får ökas med upp till 10 procentenheter för åtgärder som har sektorsövergripande synergieffekter, uppnår målen för begränsning av klimatförändringar, ökar motståndskraften mot klimatförändringar eller minskar utsläppen av växthusgaser <u>och när det gäller investeringar i mindre utvecklade regioner och medlemsstater och regioner vars BNP per capita för programperioden 2007–2013 var lägre än 75 % av genomsnittet i EU-25 för referensperioden men vars BNP per capita ligger över 75 % av genomsnittliga BNP i EU-27, samt när det gäller investeringar i regioner med allvarliga och permanenta demografiska och naturbetingade nackdelar.</u> Denna ökning bör inte gälla för de nivåer för medfinansiering som avses i artikel 11.

Motivering

Det finns ett behov av att införa särbehandling både för mindre utvecklade regioner och regioner med allvarliga och permanenta demografiska och naturbetingade nackdelar, eftersom alla dessa kriterier påverkar den regionala utvecklingen, och de måste därför beaktas i lika hög grad vid bedömningen av medfinansieringsandelen. Kommissionen har följaktligen, i enlighet med artikel 174 i EUF-fördraget, infört särskilda bestämmelser för att se till att man särskilt uppmärksammar de speciella svårigheterna i regioner med dessa speciella territoriella egenskaper i sitt förslag till förordning om Europeiska regionala utvecklingsfonden för nästa programperiod.

Ändringsrekommendation 13

Artikel 11.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
För dessa särskilda ansökningsomgångar ska tillämpliga regler för transportsektorn enligt denna förordning tillämpas. Vid genomförandet av dessa ansökningsomgångar ska största möjliga företräde ges till projekt som respekterar de nationella anslagen inom ramen för Sammanhållningsfonden.	För dessa särskilda ansökningsomgångar ska tillämpliga regler för transportsektorn enligt denna förordning tillämpas. Vid genomförandet av dessa ansökningsomgångar ska <u>största möjliga företräde ges till projekt som respekterar de nationella anslagen inom ramen för Sammanhållningsfonden respekteras, åtminstone fram till halvtidsöversynen av det fleråriga arbetsprogrammet. Vid behov kan kompletterande inbjudningar att lämna in projektförslag anordnas för de medlemsstater som kommer i fråga för stöd från Sammanhållningsfonden och som har svårigheter att med framgång ansöka om projekt.</u>

Motivering

Se punkt 7.

Ändringsrekommendation 14

Artikel 12.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kommissionen ska, utom i särskilt motiverade fall, dra in finansiellt stöd som beviljats för åtgärder som inte har inletts inom ett år efter det startdatum som anges i stöd villkoren.	Kommissionen ska, utom i särskilt motiverade fall, dra in finansiellt stöd som beviljats för åtgärder som inte har inletts inom ett <u>två</u> år efter det startdatum som anges i stöd villkoren.

Motivering

Detta kommer att leda till den större flexibilitet som behövs för att hjälpa stödmottagarna att komma tillrätta med eventuella hinder för genomförandet.

Ändringsrekommendation 15

Artikel 12.2 c

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
efter utvärdering av projektets utveckling, i synnerhet om genomförandet av åtgärden försenas avsevärt.	efter utvärdering av projektets utveckling, i synnerhet om genomförandet av åtgärden försenas avsevärt <u>och stödmottagaren är ansvarig för det.</u>

Motivering

Se punkt 28.

Ändringsrekommendation 16

Artikel 12.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kommissionen får begära återbetalning av det beviljade finansiella stödet om den åtgärd som omfattas av stödet inte har genomförts inom två år från och med det slutdatum som fastställs i stödvillkoren.	Kommissionen får begära återbetalning av det beviljade finansiella stödet om den åtgärd som omfattas av stödet inte har genomförts inom två <u>tre</u> år från och med det slutdatum som fastställs i stödvillkoren.

Motivering

Se punkt 28.

Ändringsrekommendation 17

Artikel 12.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Innan kommissionen fattar något av de beslut som avses i punkterna 1, 2 och 3 ska den utreda ärendet och underlätta de berörda stödmottagarna så att de kan lägga fram sina synpunkter inom en viss tid.	Innan kommissionen fattar något av de beslut som avses i punkterna 1, 2 och 3 ska den utreda ärendet och underlätta de berörda stödmottagarna så att de kan lägga fram sina synpunkter inom en viss tid <u>en minimifrist på tre månader</u> .

Motivering

Se punkt 28.

Ändringsrekommendation 18

Artikel 17.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kommissionen ska anta fleråriga och årliga arbetsprogram för varje sektor. Kommissionen får även anta fleråriga och årliga arbetsprogram för mer än en sektor. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 24.2.	Kommissionen ska anta fleråriga och årliga arbetsprogram för varje sektor. <u>Kommissionen ska göra behöriga parter som respekterar principen om flernivåstyrt delaktiga i utformningen av fleråriga och årliga arbetsprogram.</u> Kommissionen får även anta fleråriga och årliga arbetsprogram för mer än en sektor. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 24.2.

Motivering

Se punkt 32.

Ändringsrekommendation 19

Artikel 17 – ny punkt 8

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
	<u>Kommissionen ska stödja åtgärder inom ramen för Fonden för ett sammanlänkat Europa som bygger på användning av ny teknik, eftersom inträdeshindren för ny teknik är högre än för traditionell infrastruktur som vägar och järnvägar, och därför ska anslag möjliggöras för upp till 50 % i stället för 20 %.</u>

Motivering

Inträdeshindren för ny teknik (till exempel infrastruktur för alternativa bränslen) är högre än för traditionell infrastruktur som vägar och järnvägar. De ingår i de nya riktlinjerna för TEN-T, men saknar anslagsklausuler inom Fonden för ett sammanlänkat Europa. Sådana projekt är svårare att finansiera. Samtidigt bidrar de till att främja oljeberoendet och målen i vitboken om transporter att halvera användningen av fordon som drivs med konventionella drivmedel i städer fram till 2030. Därför anser vi att det är inkonsekvent att innovation i transporter begränsas till anslag på 20 %, vilket motsvarar den lägsta nivån.

Ändringsrekommendation 20

Artikel 17 – ny punkt 9

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
	<u>Kommissionen ska stödja åtgärder inom ramen för Fonden för ett sammanlänkat Europa (och eventuellt Sammanhållningsfonden) som syftar till att stärka den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos offentliga förvaltningar och tjänster som är kopplade till utformning och genomförande av projekt för att uppnå målen för Fonden för ett sammanlänkat Europa.</u>

Ändringsrekommendation 21

Artikel 26.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Inför beslut om förlängning, ändring eller tillfälligt upphävande av åtgärderna ska kommissionen senast i mitten av 2018 utarbeta en utvärderingsrapport om hur målen för samtliga åtgärder har uppnåtts (med avseende på resultat och effekter), hur effektivt resurserna använts och om det europeiska mervärdet. Utvärderingen ska dessutom behandla möjligheterna till förenkling, den interna och externa samstämmigheten, den fortsatta relevansen beträffande alla mål, och åtgärdernas bidrag till unionens prioriteringar för smart och hållbar tillväxt för alla. Den ska ta hänsyn till resultaten av utvärderingen av de långsiktiga effekterna av tidigare åtgärder.	Inför beslut om förlängning, ändring eller tillfälligt upphävande av åtgärderna ska kommissionen senast i mitten av 2018 utarbeta en utvärderingsrapport om hur målen för samtliga åtgärder har uppnåtts (med avseende på resultat och effekter), hur effektivt resurserna använts och om det europeiska mervärdet. Utvärderingen ska dessutom gälla möjligheterna till förenkling, programmets interna och externa överensstämmelse, målens relevans även i framtiden samt åtgärdernas bidrag till unionens prioriterade mål om smart och hållbar tillväxt för alla, <u>inbegripet effekterna på den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen</u> . Den ska ta hänsyn till resultaten av utvärderingen av de långsiktiga effekterna av tidigare åtgärder.

Motivering

Se punkt 46.

Bryssel den 19 juli 2012

Regionkommitténs
ordförande
Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén: "Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG"

(2012/C 277/13)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Kommittén noterar att utmaningen på högspänningsområdet är att till en rimlig kostnad och på ett effektivt sätt överföra förnybar elektricitet från kraftkällor till lands eller till havs till regionerna med de största energibehoven, och att man på låg- och mellanspänningsområdet måste skapa den infrastruktur som krävs för de många nya decentraliserade inmatningsanläggningarna.
- Kommittén framhåller behovet av att det utgår en otvetydig politisk signal från kommissionen till medlemsstaterna, näringslivet, banksektorn och partner över hela världen om att vi inte kommer att vika av från den väg som vi nu har beträtt, vägen mot en större andel förnybar energi i framtidens energimix, och att detta också är lönsamt, särskilt för privata investeringar.
- För att uppnå EU:s mål för 2020 borde man, såsom kommittén redan efterlyst i tidigare yttranden (CdR 160/2008 fin, CdR 8/2009 fin, CdR 244/2010 fin, CdR 312/2010 fin, CdR 7/2011 fin och CdR 104/2011 fin), ge större stöd till utbyggnad av smarta nät på lokal och regional nivå. Slut-användarpriserna måste baseras på produktion och efterfrågan inom ramen för ett system med datorstödd belastningsstyrning, i syfte att stimulera en sparsam energiförbrukning och uppnå en bättre överensstämmelse mellan den decentraliserade energiproduktionen och den decentraliserade energiförbrukningen.
- Kommittén anser att man måste undersöka om det inte vore mildare och därmed lämpligare att utarbeta mindre detaljerade riktlinjer för nationella beslutsfattare. Kommissionen skulle på så sätt ge medlemsstaterna ett så brett beslutsutrymme som möjligt när det handlar om att konkret involvera de strukturer som redan finns. Detta gäller i lika hög grad medlemsstaternas, eventuellt federala, myndigheter för fysisk planering, plangodkännande och beviljande som de regionala grupper som redan finns inom ramen för det tredje paketet för den inre marknaden. I princip borde man prioritera institutioner som redan bedriver framgångsrik verksamhet, i stället för att skapa nya strukturer.

Föredragande	Heinz LEHMANN (DE-PPE), ledamot av Sachsens delstatsparlament
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om riktlinjer för trans-europeiska energinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG COM(2011) 658 final – 2011/0300 (COD)

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén ställer sig positiv till att förordningen syftar till en fullständig integration av den inre marknaden för energi, som ska leda till att ingen medlemsstat och ingen region är isolerad från det europeiska nätet. Integrationen ska leda till försörjningstrygghet och solidaritet mellan medlemsstaterna och till att principerna för hållbar utveckling och miljöskydd respekteras. Detta är en viktig förutsättning för att man ska kunna minska utsläppen av växthusgaser med 20 %, förbättra energieffektiviteten med 20 % och öka andelen förnybar energi i den slutgiltiga energiförbrukningen med 20 % till 2020.

2. Kommittén betonar initiativets avgörande betydelse. Det ska leda till energitrygghet genom att man använder alla tekniska möjligheter, framför allt utveckling av transport- och distributionssystem, samt alla befintliga och framtida energikällor samtidigt som man utnyttjar alla tillgängliga stödmedel.

3. Kommittén förväntar sig att detta förslag bidrar till en smart, hållbar och inkluderande tillväxt och leder till avgörande fördelar för hela Europeiska unionen när det gäller konkurrenskraft samt ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.

4. Kommittén ställer sig positiv till att man i syfte att snabbare uppnå infrastrukturmålen för perioden fram till och efter 2020 fastställer ett begränsat antal prioriterade transeuropeiska korridorer och områden för el- och gasnät samt transportinfrastruktur för olja, naturgas, koldioxid och biometan (renad biogas från biogasanläggningar) där det finns störst anledning till åtgärder på EU-nivå. Genom att förenkla och korta ned tillståndsförfarandena, öka acceptansen genom att involvera allmänheten i ett tidigt stadium, underlätta regleringen av projekt, fördela kostnaderna på ett rättvist och nyttobaserat sätt (vilket skapar bättre överensstämmelse mellan avkastning och risker) och tillhandahålla nödvändigt marknadsbaserat och direkt finansiellt EU-stöd bidrar man på ett hållbart sätt till att påskynda projekt av allmänt intresse.

5. Kommittén påminner om att det gemensamma europeiska energinätet måste uppfylla högre säkerhetsnormer. Man måste framför allt se till att cyberattacker eller fysiska angrepp inte kan hota försörjningstryggheten i Europa eller inverka negativt på medlemsstaternas ekonomiska prestationsförmåga.

A. Utgångsläge

6. Kommittén konstaterar att var och en av EU:s medlemsstater för närvarande har en energimix som grundar sig på de geografiska, geologiska, tekniska och energipolitiska förhållandena och på de nationella behoven. Energimixen består dels av en grundläggande energiförsörjning, som hittills framför allt har utvunnits ur fossila, nukleära och till viss del förnybara energikällor (vattenkraft och fast biomassa), dels av en varierande försörjning, däribland ett antal flexibla fossila bränslen och en del väderberoende förnybara källor som i dag är föremål för fluktuationer. För att de klimatmål som man har kommit överens om ska uppnås, måste man framför allt förbättra energieffektiviteten, minska förbrukningen av värmeenergi och drivmedel (som inte beaktas i primärenergibalansen) samt öka de förnybara källornas andel av den sammanlagda energiproduktionen. De naturliga svängningar som detta leder till måste jämnas ut genom en rad åtgärder, t.ex. genom att man moderniserar de befintliga kraftverken, bygger nya och mycket flexibla gaskraftverk med kraftvärmeproduktion, utökar pumpmagasinens eller annan lagringstekniks kapacitet samt förbereder och utvecklar de befintliga systemen för överföring och distribution. Alla nivåer i nätstrukturen behöver moderniseras. Medan man på låg- och mellanspanningsområdet måste skapa den infrastruktur som krävs för de många nya decentraliserade inmatningsanläggningarna, är utmaningen på högspanningsområdet att till en rimlig kostnad och på ett effektivt sätt överföra den förnybara elektriciteten från kraftkällor till lands eller till havs till regionerna med de största energibehoven.

7. För att skapa energitrygghet i medlemsstaterna måste man välja en lösning som bygger på modernisering, fortsatt utnyttjande och utbyggnad av befintliga konventionella och alternativa kommersiella energikällor, eftersom dessa är av avgörande betydelse för att elenergisystemen ska fungera stabilt, t.ex. på lokal och nationell nivå.

8. Kommittén bekräftar att man här framför allt måste diskutera om man ska pröva mer effektiv överförings- och lagringsteknik, använda informations- och kommunikationsteknik och stimulera utarbetandet av kommunala och regionala energiplaner.

9. Kommittén konstaterar att också naturgas under de kommande årtiondena kan spela en viktig roll i Europa för att jämna ut svängningarna i elproduktionen. För att detta ska kunna ske måste man diversifiera gasimporten, bygga ut produktionen av gas från konventionella och icke-konventionella källor i EU:s medlemsstater samt produktionen av biometan (renad biogas) i biogasanläggningar, komplettera gasnäten med rörledningar

för längre avstånd och skapa större lagringskapacitet. En förutsättning för driften av ytterligare gaskraftverk med regleringskapacitet är att gasledningsinfrastrukturen blir mer effektiv i de medlemsländer där naturgas är en viktig energibärare.

10. Kommittén erkänner att det även under en överskådlig framtid kommer att behövas en andel fossila bränslen i den europeiska energimixen, även om denna andel bör fortsätta att minska. Teknik för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS-teknik) kan under tiden bidra till att begränsa koldioxidutsläppen, men det förutsätter att den kan utvecklas till ett tekniskt genomförbart system som kan drivas till rimlig kostnad och med tillförlitlig säkerhet. Det krävs emellertid fortfarande mer forskning och utveckling vad gäller de praktiska testerna, särskilt när det gäller de tekniska och ekonomiska aspekterna samt tillhörande miljöpåverkan. För att ett gränsöverskridande nätverk för koldioxidtransport ska kunna utvecklas bör dock åtgärder vidtas omedelbart på europeisk nivå.

B. Subsidiaritet

11. Kommittén framhåller att EU har enats om klimatmål vars genomförande kräver stora insatser av alla medlemsstater. En av dessa insatser är att de ska bygga upp en så smart energiinfrastruktur som möjligt. Man måste inte bara integrera en mängd små producenter av elektricitet från förnybara källor i de befintliga näten och utveckla intelligenta distributionsnät som kan hantera balansen mellan tillgång och efterfrågan på ett decentraliserat sätt samt bygga ut och främja sammankopplingar till andra länder med energiresurser för att öka produktionen av el från förnybara energikällor, utan medlemsstaternas infrastruktur måste också kopplas samman på ett effektivt och framför allt flexibelt sätt. Kommissionen tog upp denna idé för flera år sedan med TEN-E.

12. Kommittén erkänner att medlemsstaterna vid sidan av detta har utarbetat nationella planer för att öka de förnybara energiformernas andel i energiproduktionen och antagit lagar för detta. Sedan EU:s tredje energipaket trädde i kraft har dessutom en rad transnationella institutioner och grupper börjat bedriva ett framgångsrikt samarbete med varandra.

13. Kommittén konstaterar att det trots dessa strukturer som har vuxit fram uppstår svårigheter i vissa gränsöverskridande energiprojekt, som beror på den nationella infrastrukturens beskaffenhet, de specifika energipolitiska prioriteringarna eller skillnaderna i ansvarsområden. Denna brist på kompatibilitet har lett till tidsförluster i samband med planering, finansiering och anläggning av TEN-E-projekt.

14. Kommittén konstaterar att kommissionen med förslaget till förordning vill se till att dessa fall av bristfällig kompatibilitet så tidigt som möjligt identifieras och så snabbt som möjligt övervinns i det föreslagna samordningsförfarandet. Kommissionens förordning syftar till att driva på ett visst antal

gränsöverskridande nyckelprojekt och nationella projekt med stor gränsöverskridande verkan, som kan ses som byggstenar i det framtida europeiska överföringsnätet med hög kapacitet.

15. Kommissionen erkänner att den mycket mer omfattande uppgiften att förbereda de nationella näten för framtidens energiförsörjning fortfarande ligger i medlemsstaternas händer och endast indirekt påverkas av förordningen. Detta tillvägagångssätt grundar sig på artiklarna 170–172 i EUF-fördraget. Detta innebär att subsidiaritetsprincipen visserligen berörs men inte överträds eftersom det handlar om ett begränsat antal projekt av gränsöverskridande betydelse.

16. Kommittén framhåller fördelen att det vid sidan av att det utarbetas en europeisk masterplan för gränsöverskridande energinät utgår en otvetydig politisk signal från kommissionen till medlemsstaterna, näringslivet, banksektorn och partner över hela världen om att vi inte kommer att vika av från den väg som vi nu har beträtt, vägen mot en större andel förnybar energi i framtidens energimix, och att detta också är lönsamt, särskilt för privata investeringar.

17. Kommittén konstaterar att kommissionen som rättsinstrument föreslår en till alla delar bindande förordning med omedelbar verkan för alla medlemsstater. Regionkommittén anser att detta är rimligt med tanke på att man önskar snabba på tillståndsförfarandena.

18. Kommittén påminner dock om att en förenkling av tillståndsförfarandena för infrastrukturprojekt potentiellt sett kan innebära ett kraftigt ingrepp i medlemsstaternas planeringsrätt och i allmänhetens och berörda parter rätt att delta. Delstaternas konstitutionellt förankrade befogenheter i federala system när det handlar om att genomföra och utforma planerings- och tillståndsförfaranden måste också beaktas vid projekt av gemensamt intresse. Kommittén anser inte att samtliga detaljföreskrifter i kapitel III verkligen kan betraktas som "riktlinjer" eller "huvudlinjer" i de transeuropeiska näten i den mening som avses i artikel 171 i EUF-fördraget och på så sätt som en faktiskt nödvändig minimiharmonisering av de nationella förvaltningsförfarandena.

19. Kommittén anser att man i detta sammanhang måste undersöka om det inte vore mildare och därmed lämpligare att utarbeta mindre detaljerade riktlinjer för nationella beslutsfattare. Kommissionen skulle på så sätt ge medlemsstaterna ett så brett beslutsutrymme som möjligt när det handlar om att konkret involvera de strukturer som redan finns och att underlätta och främja sammankopplingar när en medlemsstat har resurser att öka produktionen av el från förnybara energikällor. Detta gäller i lika hög grad medlemsstaternas, eventuellt federala, myndigheter för fysisk planering, plangodkännande och beviljande som de regionala grupper som redan finns inom ramen för det tredje paketet för den inre marknaden. I princip borde man prioritera institutioner som redan bedriver framgångsrik verksamhet, i stället för att skapa nya strukturer.

20. Kommittén ställer sig kritisk till de alltför preskriptiva tidsfristerna i förvaltningsförfarandet. Framför allt vid projekt av gemensamt intresse måste kvaliteten få gå före snabbhet. Vid sidan av försörjningstryggheten kommer kvaliteten på projekt av gemensamt intresse att ha en inte alltför obetydlig inverkan på de slutliga konsumentpriserna. Inte bara investerarnas intressen utan även kostnaderna för de lokala små och medelstora företagen och för medborgarna är en viktig lokaliseringsfaktor.

21. Kommittén anser att de problem som uppstår vid planering och genomförande av projekt av allmänt intresse borde behandlas nedifrån och upp, dvs. enligt subsidiaritetsprincipen, och att alla alternativ ska granskas noggrant. Endast om de lokala, regionala, nationella eller multinationella myndigheterna inte kan nå en överenskommelse i tid borde den europeiska projektsamordnaren börja agera. I det förflutna har det hänt att det har varit till hjälp att koppla in en europeisk samordnare. Det faktum att det finns en europeisk samordnare som kan hjälpa till att lösa svåra enskilda fall verkar inte i sig strida mot subsidiaritetsprincipen. Utnämning och eventuell mandatförlängning bör dock ske på grundval av ett gemensamt beslut av rådet och Europaparlamentet.

22. Vi stöder idén om att inrätta en nationell tillståndsmyndighet som enda kontaktställe. Frågan om integrerad eller samordnad reglering ska tillämpas i tillståndsförfarandet bör överlåtas till medlemsstaterna.

23. Vi stöder förordningens förslag om en gränsöverskridande kostnadsfördelning där byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) deltar. Detta gäller också de nationella tillsynsmyndigheternas skyldighet att skapa incitament för investeringar i projekt av gemensamt intresse genom avgifter. Dessa incitament bör stå i proportion till riskerna.

24. Kommittén anser att det är viktigt att man regelbundet ser över förteckningen över projekt av allmänt intresse och anpassar den till de nya kraven.

C. *Acceptans*

25. Kommittén noterar uttryckligen att arbetet med att skapa de tekniska förutsättningarna för att vi ska kunna uppnå våra ambitiösa energi- och klimatmål endast kommer att krönas med framgång om vi arbetar tillsammans med människorna – aldrig mot dem. Därför ställer vi oss klart positiva till att medborgare samt lokala och regionala myndigheter på ett tidigt stadium informeras, involveras och görs delaktiga.

26. Kommittén framhåller att övergången mot koldioxidfattig elproduktion förutsätter att nätstrukturerna ses över. Medan man i hög grad kan integrera de nya små inmatningsanläggningarna och den smarta förvaltningen av dem i låg- och medelspanningsnäten utan ingrepp som ändrar landskapsbilden, måste man bygga nya sträckningar för att slutföra de nya europeiska högspanningsmotorvägarna. Man bör prioritera sträckningar som gör det möjligt att öka sammankopplingarna med

de medlemsstater som kan garantera en högre produktion av el från förnybara energikällor. Eftersom det i slutändan är elkunden som får bära kostnaderna för anläggningen av dessa system är det viktigt att det tekniska genomförandet av dem utformas på ett så smart och effektivt sätt som möjligt. Till detta hör också att man minimerar inverkan på landskapet. Detta samband måste förklaras för människorna så tidigt och så grundligt som möjligt.

27. Kommittén anser att de nationella regeringarna måste skapa incitament som på ett rättvist sätt kan kompensera de återstående ingreppen för medborgarna och för de lokala och regionala myndigheterna. Erfarenheterna i kommuner som i det förflutna har påverkats av nya anläggningsprojekt av denna storlek har visat att det är viktigt att det råder öppenhet och att den projektansvariga har en ständig kontaktperson på plats för att planeringen och anläggningsarbetet ska förlöpa enligt plan.

28. Kommittén framhåller att den handbok som ska utarbetas är ett viktigt hjälpmedel för att informera medborgarna om fördelarna med att utveckla infrastruktur och smarta nät med avseende på försörjningstrygghet, minskade utsläpp av växthusgaser och energieffektivitet. I denna information får man inte förtiga nackdelarna. Endast fullständig och öppen information kan ge allmänheten möjlighet att förstå vidden av utmaningen och därmed skapa större acceptans för eventuella negativa effekter. Informationen måste vara anpassad till den enskilda situationen och ge de medborgare som påverkas relevanta upplysningar.

29. Kommittén anser att det vid sidan av den materiella ersättningen för de medborgare, lokala och regionala myndigheter som drabbas särskilt hårt av genomförandet av projekten måste finnas en offentlig redogörelse för de försiktighetsåtgärder som har vidtagits och en samhällsekonomisk och miljörelaterad konsekvensbedömning. Öppenhetsoffensiven och ett rättvist utjämningsystem är nödvändiga förutsättningar för att en snabbare utbyggnad av framtidens energinät ska vinna acceptans.

D. *Finansiering*

30. Enligt kommissionens uppfattning har de hittillsvarande finansieringsinstrumenten för TEN-E inte varit tillräckligt framgångsrika. De borde bytas ut mot Fonden för ett sammanlänkat Europa. Av de 50 miljarder euro som har avsatts i infrastrukturförordningen för den fleråriga budgetramen går 9,1 miljarder till energiområdet under sjuårsperioden. Därmed kan medel avsättas till studier och finansieringsinstrument för el-, gas- och koldioxidprojekt, och bidrag utan återbetalningsplikt kan gå till el- och gasprojekt som gynnar försörjningstrygghet, solidaritet och innovation, inte är kommersiellt lönsamma enligt affärsplanen och är föremål för beslut om gränsöverskridande kostnadsfördelning. Dessutom skulle också smarta nät och mätutrustning samt koldioxidprojekt som inte kan bevisas vara kommersiellt lönsamma kunna få bidrag utan återbetalningsplikt.

31. Kommittén välkomnar att Fonden för ett sammanlänkat Europa lägger större tonvikt på energimässigt viktiga men kommersiellt sett mindre attraktiva infrastrukturprojekt. Ett framgångsrikt genomförande av sådana projekt skulle i hög grad bidra till fullbordandet av EU:s inre marknad och till försörjningstryggheten.

32. Kommittén anser att Europeiska kommissionen ur ett energipolitiskt perspektiv skickar ut helt fel signaler med tanke på att de flesta av de tolv prioriterade infrastrukturprojekten inom ramen för Fonden för ett sammanlänkat Europa avser gas- och oljeledningar som kräver investeringar med lång avkastningstid, eftersom det hittills inte har framförts några övertygande argument för hur prioriteringen av fossila energikällor kan ligga i linje med EU:s mål för 2020 och de mer långtgående klimatskyddsmålen för 2030 och 2050.

33. För att uppnå EU:s mål för 2020 och en snabbare utbyggnad av de stora överföringsnäten borde man, såsom kommittén redan efterlyst i tidigare yttranden (CdR 160/2008 fin, CdR 8/2009 fin, CdR 244/2010 fin, CdR 312/2010 fin, CdR 7/2011 fin och CdR 104/2011 fin), ge större stöd till utbyggnad av smarta nät på lokal och regional nivå. Slut användarpriserna måste baseras på produktion och efterfrågan inom ramen för ett system med datorstödd belastningsstyrning, i syfte att stimulera en sparsam energiförbrukning och uppnå en bättre överensstämmelse mellan den decentraliserade energiproduktionen och den decentraliserade energiförbrukningen. Även om energiskatter utgör ett av de instrument som medlemsstaterna kan använda för att bekämpa klimatförändringarna, i enlighet med rådets direktiv 2003/96/EG om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, anser ReK att möjligheten att införa en skattedifferentiering inte får begränsas till regionerna utan även bör omfatta de lokala myndigheterna, som också erkänns som fullvärdiga aktörer i den hållbara utvecklingen i EU. I synnerhet i de medlemsstater där de deltar i utvecklingen av smarta nät för att stärka försörjningstryggheten, minska utsläppen av växthusgaser och förbättra energieffektiviteten bör dessa myndigheter kunna fastställa allmänna energiskattesatser som skiljer sig från den nuvarande nationella nivån, förutsatt att konkurrerande energikällor fortsätter att behandlas lika och att skatteskillnaderna inte hindrar den inre marknadens funktion och handeln med energiprodukter inom EU.

34. Med tanke på att förnybar energi måste integreras på marknaden ser kommittén med mycket stor oro på att pumpkraftverk (eller andra tekniska lösningar) utesluts från finansiering genom Fonden för ett sammanlänkat Europa. Sådana kraftverk har central betydelse vid utjämningen av vind- och solenergi, där stora svängningar förekommer, eftersom de gör det möjligt att lagra förnybar energi.

35. Kommittén beklagar att de finansieringsinstrument som kommissionen ställer till förfogande efter 2014 ännu inte har utformats i detalj. Valet av instrument bör ske med beaktande av mervärdet. De bör utgöra ett komplement till de bidrag utan återbetalningsplikt som hittills har funnits, och de bör fungera

som en konsekvent och enhetlig finansieringsram för nätsektorerna järnväg, energi och telekommunikationer som bygger på erfarenheter från finansieringsinstrumentet med riskdelning (*Risk Sharing Finance Facility*, RSFF), lånegarantiinstrumentet (*Loan Guarantee Instrument*) och Margueritefonden.

36. Kommittén noterar att finansieringen enligt planerna ska ske genom såväl instrument för egenkapital och riskkapital som andra skuldinstrument. Till dessa hör garantier för intermediarer som sedan tillhandahåller finansiering till mottagare med finansieringssvårigheter, samt riskdelning med finansinstitut i syfte att öka mängden tillgänglig finansiering. Projektobligationer omfattas också.

37. När det gäller konsekvensanalysen godtar kommittén kommissionens uppfattning att de föreslagna finansieringsinstrumenten inte skulle orsaka någon snedvridning av finansmarknaden, eftersom de är omsättningsbara men inte kan få tillräcklig finansiering via marknaden i det enskilda fallet.

38. Kommittén konstaterar att detta i viss mån står i strid med artikel 15 i förordningen, där finansieringsproblem inte anges som ett kriterium för tillgång till finansieringsinstrument.

39. ReK ser i princip positivt på att upp till 20 % av den tillgängliga budgeten under planeringsperioden ska avsättas till riskdelning och instrument för eget kapital i Fonden för ett sammanlänkat Europa. Därigenom utvidgas finansieringsmöjligheterna, om utformningen är lämplig, och man främjar företagens egenansvar, i motsats till om man använder bidrag utan återbetalningsplikt. Man måste dock se till att stränga kriterier används både i den projektspecifika kostnads- och nyttoanalysen och i värderingen av den kommersiella bärkraften i projekten av gemensamt intresse.

40. Kommittén ställer sig den kritiska frågan om lämpligheten i de föreslagna finansinstrumenten för utbyggnaden av energinät.

41. ReK påpekar att kriterierna för beviljande av stöd från Fonden för ett sammanlänkat Europa behöver justeras så att man ser till att de yttersta randområdena kan få tillgång till finansiering av projekt som syftar till att göra dessa områden mer oberoende på energiområdet.

E. Projektobligationer

42. Kommittén noterar att en pilotfas planeras för projektobligationsinitiativet under 2012–2013 under överinseende av EIB. Det kommer att gälla projekt vilkas planering inom ramen för TEN-E-riktlinjerna redan har kommit långt. Kommissionen väntar sig i sin konsekvensanalys att bara ett enda energiprojekt kommer att kvalificera sig i pilotfasen.

43. Kommittén håller med rådet för europeiska tillsynsmyndigheter inom energiområdet (CEER) om att projektobligationer för investeringar i befintliga nät endast kan användas i begränsad utsträckning på grund av avgränsningssvårigheterna. För offshorekopplingar och gränsöverskridande anslutningsvägar skulle de kunna vara ett lämpligt instrument.

44. Kommittén påminner om att denna typ av projektfinansiering fortfarande är ovanlig bland systemoperatörerna. Därmed kan det dröja en tid innan den nya tillgångsklassen accepteras av investerarna. Genom att välja projekt som bygger på tillförlitliga beräkningar bör kommissionen och EIB sträva efter att skapa förtroende hos potentiella investerare. Målet måste vara att uppnå ett högt kreditbetyg (*investment grade*) så att obligationerna blir intressanta också för stora institutionella investerare.

45. Kommittén noterar att det om man ser till användningen av budgetmedel i princip är positivt att finansieringsinstrument kommer till användning som ett komplement till icke återbetalningspliktiga bidrag. Man måste dock se till att endast finansiera sådana projekt som verkligen behövs, som alltså är nödvändiga och som dessutom bevisligen inte är kommersiellt lönsamma. Man bör under inga omständigheter ge "för mycket" stöd till bärkraftiga projekt så att privat finansiering trängs undan. Framför allt borde endast projekt som baserar sig på tillförlitliga beräkningar ges oprioriterade lån. Man får under inga omständigheter skapa en konstgjord marknad som hålls vid liv endast med finansiering från EU och hela tiden måste förses med nya medel för att inte hamna på obestånd. Under pilotfasen måste man regelbundet kontrollera om det inte finns alternativa stödmetoder som skulle vara gynnsammare för samhällsekonomin. Man skulle kunna överväga ett konsortium för finansiering i stället för de planerade obligationerna.

46. Kommittén betonar att finansieringen av utbyggnaden av sådan energiinfrastruktur som erkänns vara akut nödvändig även i fortsättningen i första hand måste vara en uppgift för företagen. Det är EU:s och medlemsstaternas uppgift att stödja infrastrukturåtgärder och skapa de nödvändiga ramvillkoren för marknadens aktörer. För att bemöta de tvivel som finns när det gäller omfånget på de nödvändiga sammanlagda investeringarna

bör kommissionen ta på sig uppgiften att ta fram konkreta bedömningar. Under alla omständigheter måste rimliga nätavgifter garantera att det kapital som investeras ger en marknadsmässig avkastning.

F. Koppling till andra europeiska förordningar

47. Kommittén stöder kommissionens planer på att snabbare slutföra projekt av gemensamt intresse genom ett smidigare tillståndsförfarande som samordnas av en enda nationell myndighet, under förutsättning att de nationella planeringsförfarandena ges nödvändigt utrymme i processerna. Särskilt viktiga projekt kan därför tilldelas prioritetsstatus. I centrum för förslaget till förordning står frågorna om förfaranden och organisation.

48. Kommittén konstaterar att det hade varit konsekvent att anpassa de materiella standarder som är kopplade till projekten av gemensamt intresse till denna prioritetsstatus. I sin nuvarande form innebär förslaget till förordning inte någon verklig förenkling. Med tanke på kraven i EU:s livsmiljödirektiv och ramdirektivet för vatten bör projekten visserligen vara av övervägande allmänt intresse. Detta får emellertid inte påverka de materiella förutsättningarna i ovan nämnda bestämmelser. I detta avseende är förslaget till förordning ambivalent. Kravet på ett yttrande från kommissionen i enlighet med artikel 6.4 i livsmiljödirektivet 92/43/EG kvarstår, även om kommissionen måste upprätta en förteckning över projekt av gemensamt intresse. Detta tycks vara en onödig fördubbling av kontrollen.

49. Kommittén konstaterar att ansvaret för att förenkla förfarandena – med tanke på de tidsfrister som åläggs för tillståndsförfarandena – framför allt vilar på de nationella eller regionala tillståndsgivande myndigheterna, som ska anpassa sina administrativa rutiner för att kunna hantera projekt med prioritetsstatus medan de materiella standarder som EU fastställt däremot i stor utsträckning behålls. Kommissionen borde i nära samarbete med tillståndsmyndigheterna utarbeta praktiska förslag om hur dessa projekt ska genomföras, där hänsyn tas till de praktiska kraven på effektiva och överskådliga förfaranden. Förslaget förespeglar därigenom ett smidigare förfarande utan att erbjuda något verkligt stöd för att uppnå detta.

Bryssel den 19 juli 2012

Regionkommitténs
ordförande

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén "Horisont 2020 (Ramprogrammet för forskning och innovation)"

(2012/C 277/14)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Förslaget till rådets förordning och genomförandeplanerna för Horisont 2020 måste få en starkare inriktning och inverkan på vardagspraxis. Med andra ord måste lokala och regionala myndigheter uppmannas att delta aktivt för att uppnå målen för Europa 2020-strategin.
- Det system med tre pelare som Horisont 2020 grundar sig på innebär ett stort mervärde för europeisk forskning.
- Horisont 2020 bör bidra med finansiering till forskning och utveckling beträffande begrepp, metoder och andra former av intellektuellt kapital som behövs för samarbete om innovation och utnyttjande av kunskap mellan regioner och städer, universitet och näringsliv.
- Regionerna och städerna bör låta forskning, utveckling och innovation utgöra en viktig del av den politiska dagordningen. Genom Horisont 2020- och sammanhållningsstöd bör man skapa koncept, verktyg och andra förutsättningar, så att de lokala och regionala myndigheterna aktivt kan främja innovation, ta risker och investera i den praktiska användningen av forskning, utveckling och innovation, så att en anpassning sker till regionala särdrag.
- Kommittén föreslår att ett av Horisont 2020-programmets strategiska mål ska vara att skapa en europeisk kultur för öppen innovation via specifika program och andra instrument. Ekosystem för innovation, viktig möjliggörande teknik, offentlig upphandling och forskningsinfrastrukturer kräver omfattande utveckling.
- För att ramprogrammet ska kunna förnyas måste programmets praxis förenklas och effekten av EU-finansierade projekt för forskning, utveckling och innovation stärkas.
- Det krävs också ett nytt tankesätt för att uppnå de fastställda målen. ReK uppmanar pionjärregioner att upprätta europeiska konsortier där kompetens inom olika områden samlas i syfte att utveckla banbrytande sociala innovationer som kan tillämpas runt om i Europa.
- Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT) kan ge särskilt värde också på regional nivå.

Föredragande

Markku MARKKULA (FI-PPE), stadsfullmäktigeledamot i Esbo

Referensdokument

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020)
COM(2011) 809 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER*Huvudbudskap 1:*

Förslaget till rådets förordning och genomförandeplanerna för Horisont 2020 måste få en starkare inriktning och inverkan på vardagspraxis. Med andra ord måste lokala och regionala myndigheter uppmannas att delta aktivt för att uppnå målen för Europa 2020-strategin.

1. Kommissionens förslag är en utmärkt utgångspunkt för arbetet med att fastställa EU:s verksamhet i fråga om forskning, utveckling och innovation för nästa programplaneringsperiod (2014–2020). Alla regioner och aktörer inom regionen kan och borde använda sina kunskaper effektivt. Det är därför av yttersta vikt att resultaten av forskning, utveckling och innovation sprids och vidareutvecklas i hela Europa.

2. Om vi vill uppnå målsättningarna för Europa 2020-strategin är det viktigt att EU:s sammanhållningspolitik bidrar till att förbättra kompetensbasen och innovationsförmågan på lokal nivå och till att utveckla instrument och samarbete som främjar inomeuropeiskt samarbete mellan regioner. Sådana instrument och sådant samarbete behövs för att genomföra resultaten av Horisont 2020 på regional och lokal nivå. All regional forskningsverksamhet som finansieras via Horisont 2020 borde vidare vara inriktad på "global spetsforskning", med stöd av principerna för smart specialisering. Dessutom bör den närmare kopplingen mellan Horisont 2020 och strukturfonderna också återspeglas på lämpligt sätt i de operativa programmen och i strategierna för forskning, innovation och smart specialisering.

3. Kommissionens förslag stämmer överens med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Åtgärderna inom Horisont 2020 ska inriktas så att de ger så mycket mervärde och så stor effekt som möjligt när de genomförs på EU-nivå. Verksamheten kan stärka de allmänna principerna för forskning och innovation, stödja forskningen i medlemsstaterna och bidra till att överlappningar undviks. Det är särskilt viktigt att Horisont 2020 kan bidra till att uppnå en kritisk massa i viktiga sektorer och genomföra långsiktig forskning och utveckling med stora risker, eftersom det möjliggör riskdelning och genererar en bredd och stordriftsfördelar som annars inte skulle kunna uppnås.

REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

4. Regionkommittén framhåller betydelsen av Horisont 2020. Det finns starka skäl för den planerade budgeten på 80 miljarder euro, som är ett absolut minimum med tanke på den viktiga roll som programmet spelar vid genomförandet av Europa 2020-strategin och annan EU-politik och vid upprättandet

av och verksamheten i det europeiska forskningsområdet. Efter som Europa håller på att återhämta sig efter den finansiella krisen och måste skapa en fast grund för utvalda prioriteringar i sin globala roll måste Horisont 2020 dock också omfatta instrument som är inriktade på förändringar i vardagspraxis och som leder till snabbare samhällsresultat i form av nya arbetstillfällen, smart tillväxt och ökad välfärd på både kort och lång sikt.

5. Kommittén välkomnar målet i Horisont 2020 att forskning ska leda till mer innovation, med beaktande av den innovativa potentialen. Det är därför viktigt att regionala politiska beslutsfattare och lokala universitet och forskningsinstitut – redan innan den nya programplaneringsperioden börjar – aktivt börjar utarbeta gemensamma regionala innovationsstrategier och genomförandeprogram som har en strategisk inriktning på smart specialisering och som finansieras gemensamt ur olika källor, bl.a. kommunala budgetar, bidrag från näringslivet och olika EU-finansieringsinstrument. Det är också viktigt att de europeiska forsknings- och innovationsprogrammen samordnas med de nationella och regionala innovationsstrategierna.

6. Regionkommittén anser att planerna inom ramen för Horisont 2020 (med avseende på innehåll och tilldelning av medel och instrument) bör bedömas med avseende på sin inverkan, framför allt sin stimulerande verkan, som ett led i all forskning, utveckling och innovation i hela Europa. Horisont 2020 är ett mycket omfattande program i finansiellt avseende (80 miljarder euro under perioden 2014–2020). Budgeten för Marie Curie-åtgärderna kommer dock att minska från nästan 1 miljard euro 2013 till bara 0,7 miljarder 2014. Med tanke på fördelarna med detta program, bör de finansiella anslagen till dessa åtgärder ligga mer i linje med anslagen till det europeiska forskningsområdet. Om man dessutom tänker på att Horisont 2020-programmet bara står för några procent av all forskning, utveckling och innovation i Europa borde man i beslutsfattandet framhäva det europeiska systemet för forskning, utveckling och innovation som helhet och göra strikta prioriteringar när det gäller användningen av medlen i Horisont 2020.

7. Regionkommittén upprepar⁽¹⁾ att djärva steg framåt måste tas på ett praktiskt plan för att ge alla styresnivåer i medlemsstaterna – såväl lokala och regionala som nationella – ett större ansvar och involvera alla övriga berörda parter. De regionala och lokala myndigheternas viktiga roll i arbetet med att utforma och genomföra Europa 2020-strategin förtjänar därför ett erkännande i de nationella reformprogrammen. Det krävs också ett gemensamt engagemang från alla centrala aktörer som genom territoriella pakter kan fokusera på regional forskning, utveckling och innovation.

⁽¹⁾ CdR 72/2011 fin.

8. Regionkommittén anser att städer och regioner bör spela en avgörande roll för att skapa nya former av samriskföretag och partnerskap mellan myndigheter, företag och människor, och framhålla en starkare roll för användare, öppen innovation och utnyttjande av spetskompetens för att stimulera den forskning, utveckling och innovation som behövs för att skapa innovativa lösningar på olika samhällsutmaningar. För att Europa ska bli en global ledare när det handlar om att ta itu med de stora samhällsutmaningarna, såsom uppges i Horisont 2020, måste forskningen, utvecklingen och innovationen till sin natur vara tvärvetenskaplig, multisektoriell, flerdimensionell och multikulturell. Detta innebär att det krävs ett stort deltagande från fältet. Laboratorierna är inte längre bara traditionella universitetsanläggningar utan regionala ekosystem för innovation som fungerar som testbäddar för snabb prototypframställning av olika former av användardriven innovation: nya produkter, processer, strukturer och system som är anpassningsbara och inriktade på förändringar. Dessa kan inte skapas och upprätthållas utan de lokala och regionala myndigheternas aktiva medverkan.

9. Kommittén framhåller vikten av en regional komponent i Horisont 2020 i syfte att uppnå målet om samordningsvinster mellan regionalpolitiken och forskningspolitiken. Kommittén menar att man därför bör bibehålla instrumenten och programmen inom Horisont 2020, t.ex. programmet "Kunskapsregioner" och "Levande laboratorier". Dessa program har en stark regional dimension, regional förankring och regional verkan, stärker den regionala innovationspotentialen och går längre än ett rent "kunskapsutbyte".

10. Kommittén framhåller att programmet "Kunskapsregioner" inte får läggas ned – inte ens med hänvisning till att sammanhållningspolitikens fonder i stor utsträckning anordnar och finansierar liknande aktiviteter. Programmet "Kunskapsregioner" borde tväremot användas som ett instrument för att utveckla regional spetskunskap och programmet borde utökas. Programmet "Kunskapsregioner" kan spela en avgörande roll för att uppmåna och stödja regioner på vägen mot smart specialisering och bli en trappa till ökat europeiskt samarbete och "bench-learning". "Bench-learning" är en process med fokus på systemförändringar som skapas gemensamt genom benchmarking och inlärn timer i samarbete.

11. Kommittén anser att programmet "Kunskapsregioner" bör spela en särskild roll när det handlar om att finansiera forskning om hur regionala aktiviteter kan integreras i olika flaggskeppsinitiativ för ett fruktbart europeiskt samarbete. Ett av målen för programmet "Kunskapsregioner" borde vara att stimulera konkurrenskraften i forskningsdrivna regionala ekosystem i fråga om den digitala agendan och resurseffektiv teknik i hela Europa och världen och att därigenom öppna nya affärsmöjligheter för de små och medelstora företag som deltar och som spelar en avgörande roll i marknadsföringen och genomförandet av innovationer.

12. ReK hyser farhågor för att det i varken EU:s fleråriga budgetram för 2014–2020 eller Horisont 2020 talas om programmet Intelligent energi för Europa, som under den nuvarande programperioden har varit av största betydelse för nytänkandet vad avser lokal förvaltning, finansieringslösningar, arbetet med att attrahera lokala aktörer och medborgare, långsiktiga

visioner och nätverksarbete. Det har också gjort det möjligt att lansera initiativ som borgmästaravtalet. Kommittén efterlyser därför en separat budgetrubrik som är avsedd för icke-tekniska lösningar inom Horisont 2020-programmet, i samma anda och med samma syfte som programmet Intelligent energi för Europa.

Huvudbudskap 2:

Det system med tre pelare som Horisont 2020 grundar sig på innebär ett stort mervärde för europeisk forskning.

13. För att öka den regionala genomslagskraften hos europeisk forskning, utveckling och innovation måste flera aspekter tas upp:

- a) Öka allmänhetens medvetenhet om vikten av innovation och om effekterna av och anpassningsbarheten hos forskning, utveckling och innovation.
- b) Utveckla ett system för värdering: för att bidra till att öka det regionala samarbetet och på så sätt ta itu med stora samhällsutmaningar och för att skapa och driva gemensamma plattformar för öppen innovation och partnerskap mellan myndigheter, företag och människor.
- c) Uppmuntra dialogen mellan forskning och samhälle och på så sätt öka förståelsen för innovationens och framsynthetens systemiska natur.

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

14. Regionkommittén framhåller att följande uppgifter med anknytning till forskning, utveckling och innovation i Europas regioner är centrala:

- a) Fastställa den roll som forskning, utveckling och innovation bör spela när det handlar om att förnya de traditionella förfarandena inom den offentliga sektorn, inklusive beslutsfattandet.
- b) Öka relevansen och användbarheten i resultaten av EU:s flaggskeppsinitiativ och på så sätt påskynda dessa aktiviteter.
- c) Sträva efter att utnyttja och marknadsföra befintliga kunskaper med anknytning till forskning och innovation genom offentlig-privata partnerskap och genom att sprida bästa praxis och andra relevanta kunskaper.

15. Regionkommittén framhåller att det system med tre pelare som Horisont 2020 grundar sig på skapar möjligheter att uppnå de strategiska målen för Europa 2020-strategin. Med tanke på att Horisont 2020 fokuserar på forskning, utveckling och innovation på EU-nivå, som borde fungera som katalysator för forskning, utveckling och innovation i medlemsstaterna och regionerna, borde följande rekommendationer beaktas när bestämelseerna och metoderna för Horisont 2020 ses över:

- a) Om man ser till utvärderings- och finansieringskriterierna ligger tonvikten på global spetsforskning. Alla aktiviteter grundar sig på vetenskaplig expertis. Man borde dock framhålla att varje pelare måste ha sina egna kvalitetskriterier: inom den första borde det vara vetenskaplig spetskompetens; inom den andra pelaren spetskompetens i fråga om industriella innovationer och förnyelse av företag; och inom den tredje pelaren spetskompetens i fråga om samhällsinnovationer och deras inverkan.
- b) Inom pelaren vetenskaplig spetskompetens borde större tonvikt läggas på vikten av framtida eller nya teknikområdens tvärvetenskapliga karaktär. Utöver vetenskapliga publikationer och patent borde konsekvensbedömningskriterierna också avse andra former av kunskapsflöden mellan olika aktörer, från skapare av kunskap, via användare av kunskap till de slutliga mottagarna.
- c) Inom pelaren för industriellt ledarskap borde tonvikten i stor utsträckning ligga på att kombinera olika teknikområden inom forskning, utveckling och innovation för att öka de europeiska företagens – och särskilt de små och medelstora företagens – tillväxtpotential. Detta skulle kunna omfatta ett främjande av de små och medelstora företagens deltagande i offentlig-privata partnerskap. För att ta itu med komplexa industriella frågor krävs det också större flexibilitet i fråga om forskning, utveckling och innovation, och detta innebär att små och medelstora företag måste medverka i större utsträckning. Teknikområdena borde betraktas som instrument för snabb utveckling och till och med för radikala förändringar, och detta innebär att den största tonvikten bör ligga på att integrera digitalisering, mänskligt beteende och marknadsdynamik.
- d) Inom pelaren "Samhällsutmaningar" borde tonvikten ligga på att kombinera bästa tillgängliga europeiska sakkunskaper med storskaliga och gemensamt skapade projekt, som gör det möjligt för Europa att genomföra stora strukturella systemförändringar över de traditionella gränserna. Ämnesinriktad forskning är inte tillräcklig för att skapa kunskaper för att lösa stora samhällsutmaningar. Inriktningen borde ligga på tvärvetenskaplig forskning, utveckling och innovation som leder till koncept och komponenter som behövs i dessa strukturella systemförändringar. Forskning grundar sig på experiment och testning. Ett bra exempel på detta är det omfattande verksamhetsområdet för projektet Smart City. En viktig del av allt detta är att resultaten kan anpassas till olika förhållanden över hela Europa.
- e) Eftersom man även på kort sikt måste nå resultat av toppkvalitet, bör i synnerhet pelaren för samhälleliga utmaningar användas för att förnya rampolitiken, som för närvarande är alltför stelbent och isolerad från verkligheten. De olika programmen har olika finansieringssystem beroende på sina mål. En lösning skulle kunna vara en strategi för finansiering i flera faser, där varje fas erhåller fullt stöd och resultaten utvärderas på grundval av kriterier som framhäver behovet av toppkvalitet. Endast framgångsrika projekt, dvs. projekt som uppfyller dessa kvalitetskriterier, får fortsätta till nästa nivå. Nivåerna skulle kunna uppdelas i projektfaser som 1) genomförbarhet, 2) försök, 3) gemensamt kunskapsskapande och 4) lansering och användning i stor skala. Den första fasen fokuseras på att skapa lösningar genom omfattande och öppen interaktion. Syftet med den andra fasen är att

testa de olika alternativen och göra sig en föreställning om systemet. Under den tredje fasen utarbetar de mest framstående forskarna de nödvändiga elementen. Den fjärde fasen består av en rad parallella, målinriktade och samtidigt nyskapande experiment som ökar projektets samhälleliga effekter.

- f) Under förutsättning att den tillämpas på ett öppet sätt och att resultaten sprids på ett effektivt sätt kommer den strategi i flera faser som beskrivs ovan att ge regionerna och andra mottagare av sammanhållningsstöd en mycket stor mängd nyttiga upplysningar om redan existerande sakkunskap och potentiella aktörer när det gäller utvecklingsverksamhet.

Huvudbudskap 3:

Regionerna och städerna bör låta forskning, utveckling och innovation utgöra en viktig del av den politiska dagordningen. Genom Horisont 2020- och sammanhållningsstöd bör man skapa koncept, verktyg och andra förutsättningar, så att de lokala och regionala myndigheterna aktivt kan främja innovation, ta risker och investera i den praktiska användningen av forskning, utveckling och innovation, så att en anpassning sker till regionala särdrag.

16. Regionerna måste öka sin beredskap när det gäller att dra nytta av forskningsresultat. Detta kräver ökad fokusering och ökade anslag. Den kompetens och de metoder och verktyg som utvecklats bör sedan användas för att sprida forskningsresultaten så att de kan användas i hela Europa. Detta är endast möjligt om man samtidigt stärker samverkan vid användningen av samtliga finansieringsinstrument, dvs. Horisont 2020, sammanhållningspolitiken samt de nationella, regionala och lokala resurserna. Ett gemensamt utnyttjande av resurserna är emellertid inte tillräckligt, utan det krävs dessutom förändringar när det gäller driftskultur och förvaltningspraxis. Det finns särskilt ett behov av att öka det regionala samarbetet och det gemensamma lärandet vad gäller effektiv användning av RIS3-strategierna (nationella/ regionala forsknings- och innovationsstrategier för smart specialisering).

17. När det gäller komplementariteten mellan Horisont 2020 och andra finansieringsprogram på EU-nivå, exempelvis strukturfonderna, måste man dock se till att även de regioner och städer som inte kommer i fråga för stöd från sådana fonder ges stöd i utvecklingen av den så kallade triple helix-modellen (samarbete mellan lokala och regionala myndigheter, kunskapsinstitut och näringsliv) med anknytning till innovation och utnyttjande av kunskap. Av den anledningen, och med tanke på Horisont 2020:s betydelse för EU som helhet, bör det i programmets budget finnas utrymme för specifika anslag till forskning och utveckling inom sådana samarbeten.

18. Det krävs också ett nytt tankesätt för att uppnå de fastställda målen. ReK uppmanar pionjärregioner att upprätta europeiska konsortier där kompetens inom olika områden samlas i syfte att utveckla banbrytande sociala innovationer som kan tillämpas runt om i Europa. Kommittén anser också att regioner och kommuner bör få större förmåga att utnyttja Horisont 2020-programmet och andra liknande initiativ. Särskild fokus bör sättas på att utnyttja digitaliseringen och ny viktig möjliggörande teknik fullt ut för att modernisera den regionala innovationspolitiken. ReK uppmuntrar dessutom regionerna att arbeta i riktning mot öppen innovation, med en vision som sätter

människan i centrum inom ramen för ett partnerskap mellan aktörer inom offentlig och privat sektor, där universitet och andra kunskapsinstitutioner spelar en viktig roll.

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

19. Kommittén vill framhäva den kompletterande roll som Horisont 2020 spelar för forskning, utveckling och innovation i medlemsstaterna. Genomförandet av Horisont 2020 bör framför allt leda till program och andra finansieringsinstrument som främjar den europeiska innovationspolitiken, uppmuntrar till nytänkande och fungerar som en hävstång för företagens deltagande, särskilt de små och medelstora företagen. Detta förutsätter att man uppmuntrar det risktagande som ofta förknippas med större innovationer och att man ökar finansieringsmöjligheterna för små och medelstora företag, i synnerhet när det gäller att snabbt ta fram prototyper, bedriva marknadsföring och genomföra innovationer.

20. Gemensamma forskningscentrumets roll bör förändras, så att det bidrar till det regionala och lokala beslutsfattandet med de senaste resultaten av forskning, utveckling och innovation. Detta bör ske genom en strikt avstämning mot den senaste utvecklingen inom plattformen för smart specialisering. I stället för rapporter och andra publikationer bör resultaten i långt högre grad fokusera på finansiering av försök och på snabb framställning av prototyper, samt tillämpning av forskningsresultaten på reella förändringsprocesser i hela Europa, så att förnyelsekapitalet på regional och lokal nivå ökar.

21. ReK lägger särskild vikt vid metoder som leder till att nya och effektiva instrument med en uttalad regional dimension utvecklas och utnyttjas. De politiska riktlinjerna finns redan i Horisont 2020. I de specifika programmen för genomförandet av Horisont 2020 omnämns uttryckligen frågor som är viktiga för regionerna och behovet av samordning med stödet till sammanhållningspolitiken. Prioriteringarna när det gäller samhällsliga utmaningar omfattar en punkt om att överbrygga klyftan mellan forskning och innovation i Europa, exempelvis genom att låta framstående forskningsinstitut arbeta tillsammans med mindre utvecklade regioner, erkänna toppkvalitet i mindre utvecklade regioner och underlätta politiskt lärande på regional nivå.

22. Kommittén sänder ett kraftfullt budskap till de lokala och regionala myndigheterna för att uppmuntra deras aktiva roll i Horisont 2020. För att få ut mesta möjliga av Horisont 2020 måste de utveckla ett regionöverskridande samarbete som omfattar hela EU. I det syftet måste de också utnyttja den potential som finns i de europeiska grupperingarna för territoriellt samarbete⁽²⁾. Framför allt måste de kunna inrätta gemensamma plattformar (till exempel innovationsforum och försöksfaciliteter för samarbete genom att integrera den verkliga och den virtuella världen) i syfte att främja öppen innovation och regionala ekosystem för innovation. Ett aktivt samarbete på EU-nivå skulle kunna leda till stordriftsfördelar och större marknader för lokala företag och annan lokal utveckling. Smart specialisering – som är den viktigaste vägledande principen för såväl Horisont 2020 som sammanhållningspolitiken – öppnar nya möjligheter för allt detta.

⁽²⁾ CdR 230/2010 fin.

23. Kommittén påpekar att man vid genomförandet av Horisont 2020 bör framhålla den systemiska karaktären hos forskning, utveckling och innovation samt slutfasen, dvs. kommersialiseringen av forskningsresultaten på marknaderna. En ökning av den öppna innovationen kräver mer forskning i samband med innovation och ekosystem för innovation. Tvärvetenskaplig forskning, utveckling och innovation bör därför särskilt fokusera på viktiga instrument för innovativa förändringar, som exempelvis framtidsforskning, mänskligt kapital, kompetensförnyelse och metoder för att bedöma innovation.

24. Kommittén föreslår att ett av Horisont 2020-programmets strategiska mål ska vara att skapa en europeisk kultur för öppen innovation via specifika program och andra instrument, till exempel genom att slutanvändarna, medborgarna och det civila samhällets organisationer deltar vid framtagandet av IKT-baserade metoder och redskap för öppen innovation. Målet bör omfatta verksamhet som skapar anpassningsbara erfarenheter när det gäller öppen innovation med avseende på förvaltning, metoder, verktyg och tillämpningsmiljöer. Det behövs ett experimentellt synsätt, särskilt på områden där innovationer kopplade till digitalisering kan få en enorm effekt, exempelvis smarta städer och smart rörlighet.

Huvudbudskap 4:

För att ramprogrammet ska kunna förnyas måste programmets praxis förenklas och effekten av EU-finansierade projekt för forskning, utveckling och innovation stärkas.

25. En effektivisering av förvaltningspraxis är en av de största förväntningarna i samband med Horisont 2020. Fokus bör ligga på forskningsområden och flexibla finansieringssystem som medger insyn och som är så attraktiva att universitet, forskningsinstitut och företag anser det vara mödan värt att söka sig till ett omfattande europeiskt samarbete och att avsätta avsevärda egna medel till dessa strävanden. Den enskilda operatörens rättsligt giltiga räkenskaper och rutinmässiga revision skulle kunna fungera som lämpliga kontrollåtgärder för att övervaka användningen av medlen. Detta skulle nedbringa det antal revisioner som genomförs av EU och medlemsstaternas förvaltningspersonal till en ännu lägre nivå än planerat.

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

26. Kommittén efterlyser en förenkling av förvaltningen och betonar att förvaltningspraxis alltid bör stödja och tjäna det faktiska innehållet i projektens mål. Inrättandet av en enda kontaktpunkt inom Europeiska kommissionen skulle kunna förhindra att samordningen av innovativa projekt fragmenteras. Detta är särskilt viktigt för tvärvetenskapliga projekt och för projekt som finansieras via flera EU-fonder.

27. Kommittén anser att det är absolut nödvändigt att ändra artikel 24 i förslaget till förordning om reglerna för deltagande (COM(2011) 810 final), som handlar om indirekta kostnader. Enligt den modell som nu föreslås (med en schablonnivå) fastställs de indirekta kostnaderna genom att man tillämpar en schablonnivå på 20 % av de totala direkta stödberättigande kostnaderna. Detta skulle ofta göra det orimligt svårt att klara de

faktiska indirekta kostnaderna. Man bör antingen höja procentandelen märkbart eller göra det möjligt att godkänna faktiska kostnader även när det gäller indirekta kostnader.

28. Kommittén är positiv till samordningen av Horisont 2020 och sammanhållningspolitiken och till sammankopplingen av EU:s olika program och finansieringsinstrument. Planerna inom ramen för Horisont 2020 bör dock specificeras ytterligare så att de nödvändiga ändringarna sker. Det betyder att det bör fastställas kriterier för alla program som tar hänsyn till målen för programmet i fråga, samtidigt som de följer den gemensamma principen att projektet bör omfatta effektiva åtgärder för att överföra forskningsresultaten, så att även de som inte deltar i projektet kan använda dem. I syfte att öka effekten bör det finnas möjlighet till en mer flexibel användning av medlen under den tid projektet pågår. Det är resultatet som räknas, inte administrationen.

29. ReK upprepar sitt stöd till Europaparlamentets förslag om ett system som baseras på vetenskap och teknik eller vetenskap och innovation och som bygger på välgrundade vetenskapliga och tekniska kvalitetskriterier och realistisk förvaltningspraxis och som tar hänsyn till likheterna och skillnaderna mellan vetenskap, teknikutveckling och spridning på marknaden ⁽³⁾.

30. Vi betonar vikten av ett nära samarbete i de aktiviteter som finansieras av Horisont 2020 och Sammanhållningsfonden. Under den nya programperioden bör Sammanhållningsfonden användas i det syfte som ReK pekade på i sitt yttrande om *"Förenklat genomförande av ramprogrammen för forskning"*. ReK efterlyste att man skapar nya mekanismer för att bevilja kommuner och regioner finansiering så att de kan köpa goda resultat som forskare inom olika projekt nått fram till i syfte att möta de krav på kompetens som ställs inom innovativ regional utveckling ⁽⁴⁾.

31. Vi föreslår att följande åtgärder tillämpas på en stor del av Horisont 2020-programmen, där varje program ska lyfta fram de teman som är mest relevanta för dess mål.

a) En av de främsta svagheter i det nuvarande systemet hänger samman med att befintlig kunskap inte utnyttjas i tillräcklig omfattning. När ett projekt startas bör tillräcklig tid och andra resurser avsättas för insamling och analys av redan existerande ämnesrelaterad kunskap. Resultaten av denna projektfas bör offentliggöras även för parter som inte ingår i projektet för att förbättra informationsspridningen och möjligheterna att använda kunskaperna överallt.

b) Betydelsen av att nå resultatmålen bör understrykas mer än tidigare. I praktiken innebär detta t.ex. att programbeskrivningar och projektansökningar ska lyfta fram inverkan på samhället av forsknings-, utvecklings- och innovationsverksamheten på såväl kort som lång sikt. Större resurser bör satsas på att öka inverkan, och även styrnings- och resultatrapporteringsaktiviteterna bör ökas och spridas ut över projektets hela livscykel. Resurser bör tilldelas för att inkludera

nya parter under projektfaserna, särskilt genom att involvera medskapare av kunskap och aktörer från olika regioner och kunskapsområden som omsätter resultaten i praktiken.

c) Man bör öka öppenheten, samarbetet och reaktionskänsligheten i projektkulturen, så att en del av projektets budget (i typfallet 10–20 %) avsätts för icke målinriktade åtgärder som vidtas under projektet för att reagera på externa förändringar och utveckling på området, och som därmed planeras under projektets gång. Sådan finansiering kan också användas till att introducera nya partner i projektet, när man konstaterar att det finns sakkunskap som är av värde för projektet hos aktörer som ursprungligen inte ingick i projektet.

d) Inom ramen för budgetförordningen bör mekanismer utvecklas som gör det möjligt att öronmärka små finansieringsbelopp för vidareutveckling av enstående projektresultat. Ett sådant stöd skulle kunna knytas till särskilda kvalitetskriterier och i första hand fungera som incitament för att enstående resultat ska kunna nå nästa skede i innovationscykeln (t.ex. från forskning till demonstration och vidare till marknadsintroduktion).

e) Kunskapstriangeln (samordningsvinster mellan forskning, utbildning och innovation) bör utgöra en av huvudprinciperna, inte bara i EIT, utan i hela Horisont 2020. Varje projekt bör planera aktiviteter för att genomföra kunskapstriangeln.

Huvudbudskap 5:

Ekosystem för innovation, viktig möjliggörande teknik, offentlig upphandling och forskningsinfrastruktur kräver omfattande utveckling.

32. Horisont 2020 måste leda till att avancerade metoder och processer för partnerskap mellan universitet och företag används i alla delar av Europa. Fokus måste sättas på en ökad potential för resultat som skapar fler former av innovation från forskningen, samt på vinstgivande företag, inbegripet sådana som bedriver verksamhet i den offentliga sektorn.

33. Internationellt framgångsrika produkter – oavsett om det handlar om produkter i strikt mening eller system, tjänster eller bredare operativa helheter – är ett resultat av spetskompetens som bygger på värdekedjor och ekosystem. Horisont 2020 måste kunna skapa de rätta förutsättningarna för funktionella innovationskedjor. Bara på så sätt är det möjligt att hantera stora samhällsutmaningar och industrins behov av förnyelse.

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

34. Regionkommittén understryker den roll som viktig möjliggörande teknik spelar i Horisont 2020. Tekniken bör dock inte utvecklas bara i enskilda vetenskaps- och teknikprogram, utan måste redan i forsknings- och utvecklingsskedet kopplas till industriella värdekedjor och globala nätverk för innovationsvärde, och till verksamhet som utvecklar regionala ekosystem och innovationskluster samt stärker kompetensen. Campusutveckling på regional nivå skulle kunna bidra i detta avseende.

⁽³⁾ CdR 67/2011 fin.

⁽⁴⁾ CdR 230/2010 fin.

Detta är viktigt eftersom det gör det möjligt för den produktutveckling som sker framför allt i små men även i större företag att komma över de första svåra faserna.

35. Vi anser att man fullt ut måste dra fördel av den offentliga sektorns behov av nya tjänster, produkter och teknik och använda detta som en hävstång för att skapa större efterfrågan på innovationer via offentlig upphandling. ReK har lyft fram ⁽⁵⁾ den offentliga upphandlingens omfattande köpkraft, motsvarande 17 % av BNP i EU-27, och konstaterat att offentlig upphandling är en avgörande drivkraft bakom innovation och en uppenbar motor för ökning av (sociala, miljörelaterade, osv.) standarder. Denna potential bör utnyttjas på regionala, nationella och europeiska styrelsenivåer och stödjas genom lämpliga åtgärder för kapacitetsuppgygnad.

36. Vi anser fortfarande att det europeiska forskningsområdet skulle kunna stärkas om upphandlingen av forsknings- och utvecklingstjänster innefattades i förfarandena för offentlig upphandling. Vi vill erinra om ReK:s yttrande om grönboken om upphandlingsmarknaden ⁽⁶⁾ och yttrandet om förkommersiell upphandling ⁽⁷⁾, förutsatt att dessa tjänster inte utsätts för konkurrens.

37. Kommittén konstaterar städernas viktiga roll som miljöer för breda och systemförändrande innovationer med stor potentiell förmåga att hantera vår tids svåra miljörelaterade, sociala och ekonomiska utmaningar. Det krävs mer omfattande stöd från politiskt håll och från kunskapsinstitutioner till den omvandlingsprocess genom vilken de systemförändrande innovationerna i stadsmiljöerna kan utvecklas, styras och trappas upp.

38. Kommittén betonar att de lokala och regionala myndigheternas fulla medverkan är av avgörande betydelse om vi vill uppnå Europa 2020-strategins mål för tillväxt och sysselsättning, särskilt målen inom "Innovationsunionen", på grundval av en skräddarsydd regional dimension. Vi framhåller den centrala roll som de spelar för att sammanföra företag, universitet, forskningsinstitut och offentliga institutioner (via triple helix-modellen eller en liknande metod).

39. Vi framhåller vikten av investeringar i alleuropeiska forskningsinfrastrukturer. För att få med de lokala och regionala aktörerna i arbetet med att uppnå Europa 2020-strategins mål, bör innovationsaspekten vara ordentligt företrädd i alla delar av ramverket för det europeiska forskningsområdet. Det europeiska forskningsområdet måste alltså utvecklas mot ett europeiskt område för forskning och innovation. De alleuropeiska forskningsinfrastrukturerna är viktiga resurser som kompletterar universitetens forskningsanläggningar och forskningsutrustning. Forskningsinfrastrukturerna lockar också framstående forskare från hela världen och bör betraktas som gemensamma plattformar för forskare från olika vetenskapsgrenar och viktiga centrum för samarbete mellan akademiker, yrkesverksamma inom den privata och offentliga industrin och andra samhällsaktörer.

Huvudbudskap 6:

Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT) kan ge särskilt värde också på regional nivå.

40. Kommissionen framhåller ⁽⁸⁾ att EIT:s centrum för samlokalisering har stor betydelse för att stärka de lokala-globala

kopplingarna mellan kunskaps- och innovationsgrupperna (KI-grupper), genom nära samarbete med de regionala myndigheterna och då särskilt dem som utformar och genomför regionala innovationsstrategier för smart specialisering (RIS3). Ett mycket bra exempel på utvecklingen av detta koncept är KI-gruppens klimatrelaterade regionala innovations- och genomförandegrupper. Detta är en originell alleuropeisk regional innovationsmodell som använder regioner som testbäddar och knyter samman utvecklingen av förvaltningskapacitet och regionala styrkor för att svara på globala utmaningar.

REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

41. Regionkommittén välkomnar kommissionens planer på att skapa nya kunskaps- och innovationsgrupper på de tematiska områdena: en första omgång med inriktning på innovation för ett hälsosamt liv och aktivt åldrande, råvaror och livsmedel för framtiden, och en andra omgång med inriktning på rörlighet i städerna, produktion med mervärde och smarta och säkra samhällen. Kunskaps- och innovationsgrupperna är av särskild betydelse när det handlar om att uppmuntra och stödja öppen innovation genom avancerad digitalisering och på så sätt stimulera innovation i hela Europa.

42. Regionkommittén uppmanar EIT att fullfölja sitt uppdrag, som är en förutsättning för att man aktivt ska kunna utveckla och främja spridning av god praxis så att kunskaps-triangeln integreras och så att man kan utveckla en gemensam kultur där innovation och kunskaper delas. I framtiden borde EIT verka för att kunskaps- och innovationsgruppernas erfarenheter kan användas i Europas regioner och skapa en samarbetskultur som kan fungera som en rollmodell i och utanför Europa.

43. Regionkommittén stöder EIT:s utvecklingsplaner för förvaltningsstrukturer. Av särskild betydelse är kommissionens förslag ⁽⁹⁾ i förordningen om att EIT borde ha direkta kontakter med nationella och regionala företrädare och andra berörda aktörer över hela innovationskedjan, eftersom detta kan skapa gynnsamma effekter för båda sidor. För att denna dialog och detta utbyte ska bli mer systematiska borde det anordnas ett EIT-forum för berörda aktörer, där en bredare krets av berörda aktörer samlas kring övergripande frågor. ReK borde fungera som en bro mellan forumet och regionerna.

44. Regionkommittén föreslår att EIT:s kunskaps- och innovationsgrupper tar på sig uppgiften att anordna ledarskapsutbildning på högsta nivå för regionala beslutsfattare så att de lär sig att utnyttja de tillfällen som finns när det handlar om att använda forskning, utveckling och innovation som en central del i beslutsfattandet på gräsrotsnivå och *bench-learning* i nätverk mellan europeiska regioner. Detta är ytterst viktigt eftersom EIT-nätverket fungerar som Europas innovationsmotor och för samman aktörer på högsta nivå inom utbildning, forskning och näringsliv.

⁽⁵⁾ CdR 373/2010 fin.

⁽⁶⁾ CdR 70/2011 fin.

⁽⁷⁾ CdR 58/2008 fin.

⁽⁸⁾ COM(2011) 822 final.

⁽⁹⁾ COM(2011) 817 final

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Skäl 19

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
	<u>De europeiska lokala och regionala myndigheterna har en viktig roll att spela när det gäller att genomföra det europeiska forskningsområdet och att se till att det sker en effektiv samordning av unionens finansieringsinstrument, i synnerhet i fråga om att främja kopplingen mellan Horisont 2020 och strukturfonderna i anslutning till regionala innovationsstrategier som baseras på smart specialisering. Regionerna har också en nyckelroll när det gäller att sprida och omsätta resultaten av Horisont 2020 i praktiken, och att erbjuda kompletterande finansieringsinstrument, inbegripet offentlig upphandling. Horisont 2020 bör dessutom bidra med finansiering till forskning och utveckling beträffande de begrepp och metoder som behövs för samarbete om innovation och utnyttjande av kunskap mellan regioner och städer, universitet och näringsliv.</u>

Motivering

För att Europa ska bli en global ledare när det handlar om att ta itu med de stora samhällsutmaningarna, såsom uppges i Horisont 2020, måste forskningen, utvecklingen och innovationen ha ett starkt regionalt inslag. Laboratorierna för innovation är inte längre bara traditionella universitetsanläggningar utan regionala ekosystem för innovation som fungerar som testbäddar för snabb prototypframställning av många olika former av användardriven innovation: nya produkter, tjänster, processer, strukturer och system som måste vara anpassningsbara och inriktade på förändringar.

För att få till stånd en sådan utveckling bör det finnas en specifik regional dimension i budgeten för Horisont 2020 för att modernisera triple helix-verksamheten. Särskild tonvikt bör läggas på forskning och innovation beträffande begrepp och metoder som behövs för att öka inverkan på samhället av kunskapsflöden mellan olika aktörer, från skaparna av kunskap, via användarna av kunskap, till de slutliga mottagarna. Strukturfonderna kan användas för att täcka en del av dessa kostnader. Horisont 2020:s komplementaritet med strukturfonderna omfattar endast delar av kostnaderna för utveckling och enbart de regioner och städer som kommer i fråga för sådant stöd. Då uppstår ett problem för de regioner och städer som inte, eller enbart till en mycket begränsad del, kan komma i fråga för stöd och därför inte kan använda anslagen för utveckling av triple helix-verksamhet med anknytning till innovation och utnyttjande av kunskap.

Ändringsrekommendation 2

Skäl 26

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
För största möjliga effekt bör Horisont 2020 utveckla nära synergier med andra unionsprogram på områden som t.ex. utbildning, rymden, miljö, konkurrenskraft och små och medelstora företag, inre säkerhet, kultur och media, och med resurser från sammanhållningspolitiken och politiken för landsbygdsutveckling, som särskilt kan bidra till att stärka nationell och regional forsknings- och innovationsförmåga inom ramen för strategier för smart specialisering.	För största möjliga effekt bör Horisont 2020 utveckla nära synergier med andra unionsprogram på områden som t.ex. utbildning, rymden, miljö, konkurrenskraft och små och medelstora företag, inre säkerhet, kultur och media, och med resurser från sammanhållningspolitiken och politiken för landsbygdsutveckling, som särskilt kan bidra till att stärka nationell och regional forsknings- och innovationsförmåga inom ramen för strategier för smart specialisering. <u>Programmet bör också bygga vidare på befintliga framgångsrika initiativ, t.ex. "Kunskapsregioner".</u>

Ändringsrekommendation 3

Artikel 4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Horisont 2020 ska spela en central roll i genomförandet av Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla genom att tillhandahålla en gemensam strategisk ram för unionens finansiering av forskning och innovation, och därmed fungera som hävstång för privata investeringar, skapa nya arbetstillfällen och säkerställa hållbar tillväxt och konkurrenskraft på lång sikt i Europa.	Horisont 2020 ska spela en central roll i genomförandet av Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla genom att tillhandahålla en gemensam strategisk ram för unionens finansiering av forskning och innovation, och därmed fungera som hävstång för <u>offentliga och</u> privata investeringar, skapa nya arbetstillfällen, <u>främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning</u> och säkerställa hållbar tillväxt och konkurrenskraft på lång sikt i Europa. Horisont 2020 bör bidra med finansiering till forskning <u>och utveckling beträffande begrepp, metoder och andra former av intellektuellt kapital som behövs för samarbete om innovation och utnyttjande av kunskap mellan regioner och städer, universitet och näringsliv.</u>

Motivering

Det är inte enbart strukturfonderna utan också Horisont 2020 som bör bidra med finansiering till utvecklingen av triple helix-verksamhet med anknytning till innovation och utnyttjande av kunskap. Modernisering av triple helix är av avgörande betydelse om vi vill uppmuntra och stödja regioner på vägen mot smart specialisering och kan skapa en trappa till europeisk spetskompetens genom mer samarbete och "benchmarking". För att detta ska ske måste Horisont 2020 bidra med finansiering till universitet och regioner som går i bräsch när det gäller att överbrygga forsknings- och innovationsklyftan i Europa, genom att föra samman framstående forskningsinstitut och mindre utvecklade regioner, erkänna toppkvalitet i mindre utvecklade regioner och underlätta inläring av innovativa metoder på regional nivå.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 5.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Artikel 5	Artikel 5
Allmänt mål, prioriteringar och särskilda mål	Allmänt mål, prioriteringar och särskilda mål
1. Horisont 2020 ska bidra till att skapa en ekonomi baserad på kunskap och innovation inom hela unionen genom att fungera som hävstång för tillräcklig ytterligare finansiering av forskning, utveckling och innovation. Det ska därvid stödja genomförandet av Europa 2020-strategin och unionens andra strategier samt genomförandet av det europeiska forskningsområdet och dess funktion. Relevanta resultatindikatorer anges i inledningen till bilaga I.	1. Horisont 2020 ska bidra till att skapa en ekonomi baserad på kunskap och innovation inom hela unionen genom att fungera som hävstång för tillräcklig ytterligare finansiering av forskning, utveckling och innovation. Det ska därvid stödja genomförandet av Europa 2020-strategin och unionens andra strategier samt genomförandet av det europeiska <u>forskningsområdet området för forskning och innovation</u> och dess funktion. Relevanta resultatindikatorer anges i inledningen till bilaga I.

Motivering

Hela Horisont 2020-programmet betonar betydelsen av innovation. Det räcker inte med enbart forskning, utan forskningen bör leda till innovationer och till ekonomisk utveckling och välfärd. Såsom framförs i punkt 39 i yttrandet skulle en lämpligare benämning på det europeiska forskningsområdet vara ett europeiskt område för forskning och innovation. Denna ändring bör göras i alla berörda punkter i förslaget till förordning.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 5.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Artikel 5	Artikel 5
Allmänt mål, prioriteringar och särskilda mål	Allmänt mål, prioriteringar och särskilda mål
3. Gemensamma forskningscentrumet ska bidra till de övergripande mål och prioriteringar som anges i punkterna 1 och 2 genom att ge vetenskapligt och tekniskt stöd inför unionens politik. Huvuddragen för verksamheten anges i del IV i bilaga I.	3. Gemensamma forskningscentrumet ska bidra till de övergripande mål och prioriteringar som anges i punkterna 1 och 2 genom att ge vetenskapligt och tekniskt stöd inför unionens politik. <u>Till centrumets uppgifter hör också att bidra till det regionala och lokala beslutsfattandet med de senaste resultaten av forskning och innovation.</u> Huvuddragen för verksamheten anges i del IV i bilaga I.

Motivering

Det står i punkt 20 i yttrandet att gemensamma forskningscentrumet bör bidra till det regionala och lokala beslutsfattandet med de senaste resultaten av forskning, utveckling och innovation. Denna inriktning bör ske i nära samarbete med den senaste utvecklingen inom plattformen för smart specialisering. I stället för rapporter och andra publikationer bör man inrikta sig mer på finansiering av experiment och på att snabbt ta fram prototyper, tillämpa forskningsresultat på praktiska förändringsprocesser i alla delar av Europa, och på så vis öka förnyelsekapitalet på lokal och regional nivå.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 7.1 b ii

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
b) ii) Ha goda resultat vid deltagande i unionens program för forskning och innovation.	b) ii) Ha goda resultat vid deltagande i unionens program för forskning och innovation.

Motivering

Detta utesluter automatiskt nykomlingar.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 12.1 och 12.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Artikel 12	Artikel 12
Extern rådgivning och samhällsengagemang	Extern rådgivning och samhällsengagemang
1. För genomförandet av Horisont 2020 ska hänsyn tas till råd och synpunkter från rådgivande grupper med oberoende experter på hög nivå som inrättats av kommissionen, strukturer för dialog som skapats inom ramen för internationella avtal om vetenskap och teknik, framtidsinriktad verksamhet, riktade offentliga samråd, och öppna och interaktiva processer som säkerställer stöd till ansvarsfull forskning och innovation.	1. För genomförandet av Horisont 2020 ska hänsyn tas till råd och synpunkter från rådgivande grupper med oberoende experter på hög nivå som inrättats av kommissionen, strukturer för dialog som skapats inom ramen för internationella avtal om vetenskap och teknik, framtidsinriktad verksamhet, riktade offentliga samråd, och öppna och interaktiva processer som säkerställer stöd till ansvarsfull forskning och innovation.
2. Full hänsyn ska även tas till relevanta aspekter inom dagordningar för forskning och innovation som fastställts inom ramen för europeiska teknikplattformar, initiativ för gemensam programplanering och europeiska innovationspartnerskap.	2. Full hänsyn ska även tas till relevanta aspekter inom dagordningar för forskning och innovation som fastställts inom ramen för europeiska teknikplattformar, initiativ för gemensam programplanering och europeiska innovationspartnerskap.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
	<u>3. För att Europa ska bli en global ledare när det handlar om att ta itu med de stora samhällsutmaningarna måste forskningen, utvecklingen och innovationen vara tvärvetenskaplig och multikulturell med stort regionalt deltagande. Detta förutsätter ett Europaomfattande regionalt samarbete och en strävan efter regional spetskompetens genom program av typen "Kunskapsregioner" och "Levande laboratorier".</u>

Motivering

Ändringsrekommendationen baseras på punkterna 8–11 i yttrandet.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 13.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Artikel 13 Övergripande åtgärder 1. Förbindelser och gränssnitt ska genomföras mellan och inom prioriteringarna för Horisont 2020. Särskild uppmärksamhet ska i detta avseende ägnas utveckling och tillämpning av viktig möjliggörande teknik och industriteknik, överbryggande av avståndet mellan upptäckt och marknadstillämpning, tvärvetenskaplig forskning och innovation, samhällsvetenskap, ekonomisk vetenskap och humaniora, främjande av det europeiska forskningsområdets förverkligande och funktion, samarbete med tredjeländer, ansvarsfull forskning och innovation inklusive genusperspektivet, samt insatser för att göra forskningsyrket mer attraktivt och underlätta gränsöverskridande och sektorsövergripande rörlighet för forskare.	Artikel 13 Övergripande åtgärder 1. Förbindelser och gränssnitt ska genomföras mellan och inom prioriteringarna för Horisont 2020. Särskild uppmärksamhet ska i detta avseende ägnas utveckling och tillämpning av viktig möjliggörande <u>kompetens</u>, teknik och industriteknik, överbryggande av avståndet mellan upptäckt och marknadstillämpning, tvärvetenskaplig forskning och innovation, samhällsvetenskap, ekonomisk vetenskap och humaniora, främjande av det europeiska forskningsområdets förverkligande och funktion, samarbete med tredjeländer, ansvarsfull forskning och innovation inklusive genusperspektivet, samt insatser för att göra forskningsyrket mer attraktivt och underlätta gränsöverskridande och sektorsövergripande rörlighet för forskare.

Motivering

Som fastställs i punkt 34 i yttrandet måste den möjliggörande tekniken ses i ett vidare perspektiv än bara teknisk utveckling. Det innebär att tekniken redan i forsknings- och utvecklingsskedet bör kopplas till industriella värdekedjor och globala nätverk för innovationsvärde, och till verksamhet som utvecklar regionala ekosystem och innovationskluster samt stärker kompetensen. Denna inriktning kan hellre kallas "möjliggörande kompetens, teknik och industriteknik".

Ändringsrekommendation 9

Artikel 20

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Artikel 20 Partnerskap mellan offentliga aktörer 1. Horisont 2020 ska bidra till starkare partnerskap mellan offentliga aktörer där åtgärder på regional, nationell eller internationell nivå genomförs gemensamt inom unionen. Särskild uppmärksamhet ska ägnas initiativ för gemensam programplanering mellan medlemsstaterna.	Artikel 20 Partnerskap mellan offentliga aktörer 1. Horisont 2020 ska bidra till starkare partnerskap mellan offentliga aktörer där åtgärder på regional, nationell eller internationell nivå genomförs gemensamt inom unionen. Särskild uppmärksamhet ska ägnas initiativ för gemensam programplanering mellan medlemsstaterna. <u>Dessa gemensamma programplaneringar kan vid behov också inbegripa EU:s regioner och städer.</u>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
2. Partnerskap mellan offentliga aktörer får stödjas antingen inom eller mellan de prioriteringar som anges i artikel 5.2, särskilt genom (a) ett ERA-NET-instrument som använder bidrag till stöd för partnerskap mellan offentliga aktörer i deras utarbete av, inrättande av nätverksstrukturer för, utformning av samt genomförande och samordning av gemensam verksamhet samt även komplettering av enskilda gemensamma ansökningsomgångar och åtgärder av gränsöverskridande karaktär, (b) unionens deltagande i program som genomförs av flera medlemsstater tillsammans, i enlighet med artikel 185 i EUF-fördraget. Vid tillämpningen av punkt a ska kompletterande stöd vara beroende av att de enheter som deltar i de gemensamma ansökningsomgångarna och åtgärderna har gjort betydande tidigare finansiella åtaganden. ERA-NET-instrumentet får ha som ett mål att harmonisera regler och närmare bestämmelser för genomförande av de gemensamma ansökningsomgångarna och åtgärderna. Det kan också användas för att förbereda ett initiativ enligt artikel 185 i EUF-fördraget. Vid tillämpning av punkt b ska sådana initiativ endast föreslås när det behövs en särskild genomförandestruktur och där engagemanget för integration på vetenskaplig, förvaltningsmässig och finansiell nivå är stort bland de deltagande länderna. Dessutom ska förslag till initiativ som avses i punkt b fastställas på grundval av samtliga av följande kriterier: (a) En tydlig definition av det mål som eftersträvas och dess relevans för målen i Horisont 2020 och för unionens politiska mål mer generellt. (b) Tydliga finansiella åtaganden från de deltagande länderna, inbegripet tidigare åtaganden att slå ihop nationella och/eller regionala investeringar för transnationell forskning och innovation. (c) Mervärdet av åtgärder på unionsnivå. (d) En kritisk massa med avseende på berörda programs storlek och antal, hur väl de verksamheter som omfattas överensstämmer och hur mycket av relevant forskning de täcker. (e) Huruvida artikel 185 i EUF-fördraget är det lämpligaste medlet för att uppnå målen.	2. Partnerskap mellan offentliga aktörer får stödjas antingen inom eller mellan de prioriteringar som anges i artikel 5.2, särskilt genom (a) ett ERA-NET-instrument som använder bidrag till stöd för partnerskap mellan offentliga aktörer i deras utarbete av, inrättande av nätverksstrukturer för, utformning av samt genomförande och samordning av gemensam verksamhet samt även komplettering av enskilda gemensamma ansökningsomgångar och åtgärder av gränsöverskridande karaktär, (b) unionens deltagande i program som genomförs av flera medlemsstater tillsammans, i enlighet med artikel 185 i EUF-fördraget, <u>med deltagande av regionala och lokala myndigheter vid behov.</u> Vid tillämpningen av punkt a ska kompletterande stöd vara beroende av att de enheter som deltar i de gemensamma ansökningsomgångarna och åtgärderna har gjort betydande tidigare finansiella åtaganden. ERA-NET-instrumentet får ha som ett mål att harmonisera regler och närmare bestämmelser för genomförande av de gemensamma ansökningsomgångarna och åtgärderna. Det kan också användas för att förbereda ett initiativ enligt artikel 185 i EUF-fördraget. Vid tillämpning av punkt b ska sådana initiativ endast föreslås när det behövs en särskild genomförandestruktur och där engagemanget för integration på vetenskaplig, förvaltningsmässig och finansiell nivå är stort bland de deltagande länderna. Dessutom ska förslag till initiativ som avses i punkt b fastställas på grundval av samtliga av följande kriterier: (a) En tydlig definition av det mål som eftersträvas och dess relevans för målen i Horisont 2020 och för unionens politiska mål mer generellt. (b) Tydliga finansiella åtaganden från de deltagande länderna, inbegripet tidigare åtaganden att slå ihop nationella och/eller regionala investeringar för transnationell forskning och innovation. (c) Mervärdet av åtgärder på unionsnivå. (d) En kritisk massa med avseende på berörda programs storlek och antal, hur väl de verksamheter som omfattas överensstämmer och hur mycket av relevant forskning de täcker. (e) Huruvida artikel 185 i EUF-fördraget är det lämpligaste medlet för att uppnå målen.

Motivering

Regionernas aktiva roll är av stor betydelse för att man ska uppnå målen för Horisont 2020. Det behövs större flexibilitet och ökat regionalt deltagande i utformningen av den gemensamma programplaneringen.

Ett annat syfte med denna ändringsrekommendation är att samma logik som tillämpas på medlemsstaterna också ska användas för de regionala myndigheternas deltagande i EU-program. Detta skulle ligga i linje med artikel 185 i EUF-fördraget.

Bryssel den 19 juli 2012

Regionkommitténs
ordförande
Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén: "Kreativa Europa"

(2012/C 277/15)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén välkomnar "Kreativa Europa", det nya ramprogrammet för den kulturella och kreativa sektorn, som ingår i den fleråriga budgetramen 2014–2020 ⁽¹⁾. Ramprogrammet slår samman programmen Kultur, Media och Media Mundus, samtidigt som ett nytt instrument som underlättar tillgången till resurser skapas.
- Kommittén betonar med eftertryck att kultur har ett egenvärde som existerar oberoende av kulturella varors och tjänsters ekonomiska aspekter och att man måste ta hänsyn till denna dubbelnatur i programmets utformning genom att inte enbart inrikta sig på kulturens ekonomiska användbarhet.
- Kommittén välkomnar att kommissionen, för den fleråriga budgetramen för 2014–2020, föreslår en avsevärd ökning av stödet till de kulturella och kreativa sektorerna, sammanlagt 1,801 miljarder euro, vilket utgör en betydande ökning (37 %) av de finansiella resurserna jämfört med den nuvarande utgiftsnivån.
- En fri och självständig kultur är av grundläggande betydelse för samhällsutvecklingen. Den värnar yttrandefrihet och mångfald, ger möjlighet till delaktighet och skapar arenor för kritiska och självständiga diskussioner, vilket är en förutsättning för en levande demokrati.

⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – En budget för Europa 2020 (COM(2011) 500 final, 29.6.2011).

Föredragande

Gábor BIHARY (HU-PSE), ledamot av Budapests stadsfullmäktige

Referensdokument

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av programmet Kreativa Europa

COM(2011) 785 final

I. REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén välkomnar "Kreativa Europa", det nya ramprogrammet för den kulturella och kreativa sektorn, som ingår i den fleråriga budgetramen 2014–2020 ⁽²⁾. Ramprogrammet slår samman programmen Kultur, Media och Media Mundus, samtidigt som ett nytt instrument som underlättar tillgången till resurser skapas.

2. Kommittén betonar med eftertryck att kultur har ett egenvärde som existerar oberoende av kulturella varors och tjänsters ekonomiska aspekter och att man måste ta hänsyn till denna dubbelnatur i programmets utformning genom att inte enbart inrikta sig på kulturens ekonomiska användbarhet.

3. Genom att sammanföra kultur och medier kan programmet underlätta spridning av kulturprodukter, skapa en digital inre marknad för audiovisuella verk och bidra till att frigöra den sysselsättningskapande potentialen i de kulturella och kreativa sektorerna.

4. Kommittén uppskattar de förenkligheter som gjorts i ramprogrammet för att skapa en enkel inkörsport för de yrkesverksamma inom den kulturella och den kreativa sektorn i Europa och ge dem möjligheter att bedriva sin verksamhet i och utanför Europeiska unionen.

5. ReK instämmer i slutsatserna i konsekvensbedömningarna av de aktuella programmen, där man framför allt pekar på fyra gemensamma problem som måste behandlas på EU-nivå för att de önskade effekterna ska uppnås. Detta ska ske genom en sammanslagning av programmen och en ny finansieringsmöjlighet inom ett enda ramprogram. De fyra problemen är följande:

- a. Den fragmenterade marknaden, som beror på Europas kulturella och språkliga mångfald, begränsar för närvarande spridningen av verk över gränserna och konstnärers och kulturarbetares rörlighet och skapar en geografisk obalans. Fragmenteringen begränsar också valet för konsumenter och deras tillgång till europeiska kulturverk.
- b. Sektorn måste anpassa sig till effekterna av globaliseringen och övergången till digital teknik. Globaliseringen har en tendens att öka koncentrationen av utbud bland ett begränsat

antal större aktörer, vilket utgör ett hot mot kulturell och språklig mångfald, och transnationella och transregionala strategier skulle därför gynna sektorn.

- c. Det saknas jämförbara uppgifter om den kulturella sektorn på europeisk och nationell nivå. Detta får följder för samordningen av den europeiska politiken, vilket kan främja utvecklingen av den nationella politiken och systemiska förändringar som inte betungar EU-budgeten och fullt ut tar hänsyn till subsidiaritetsprincipen.

- d. Små och medelstora företag inom kulturella och kreativa sektorer har svårt att få tillgång till finansiering.

6. Kommittén är positiv till att programmet, genom att särskilt rikta in sig på den gränsöverskridande verksamheten inom den kulturella och den kreativa sektorn och på verksamhet med en stark koppling till främjandet av kulturell och språklig mångfald, kommer att komplettera insatser från andra EU-program, till exempel stöd ur strukturfonderna till investeringar i den kulturella och den kreativa sektorn, restaurering av kulturarv, infrastruktur och tjänster inom kultursektorn, fonder för digitalisering av kulturarvet samt instrumenten för yttre förbindelser och utvidgning.

7. Dessutom ser ReK positivt på att programmet kommer att bygga vidare på erfarenheterna och framgången med de initiativ som redan finns, t.ex. Media, europeiskt kulturarvsmärke och Europeiska kulturhuvudstäder.

8. Kommittén välkomnar att kommissionen, för den fleråriga budgetramen för 2014–2020, föreslår en avsevärd ökning av stödet till de kulturella och kreativa sektorerna, sammanlagt 1,801 miljarder euro, vilket utgör en betydande ökning (37 %) av de finansiella resurserna jämfört med den nuvarande utgiftsnivån.

9. Denna ökning överensstämmer helt med tanken bakom och prioriteringarna i Europa 2020-strategin och dess flaggskeppsinitiativ, eftersom investeringar i den kulturella och den kreativa sektorn direkt bidrar till strategins syfte att främja smart och hållbar tillväxt för alla. Ökningen gör det också lättare för små och medelstora företag som är aktiva inom den kulturella och kreativa sektorn att få tillgång till resurser.

10. ReK ser dock ett behov av mer exakta definitioner, särskilt med hänsyn till den rättsliga ram och de tillämpningskriterier som gäller för finansieringsmekanismen.

⁽²⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – En budget för Europa 2020 (COM(2011) 500 final, 29.6.2011).

11. Kommittén vill påminna om att de flesta företag inom den kulturella och kreativa sektorn är mikroföretag, små och medelstora företag samt egenföretag som behöver initiativ och en organisation på lokal nivå. Denna lokala inriktning får positiva följder för regionerna, dels eftersom den stimulerar den lokala ekonomin (kreativiteten stärker ekonomins konkurrenskraft), dels eftersom den bidrar till att behålla begåvningar och bevara arbetstillfällena lokalt. Kulturarbetarnas och kulturentreprenörernas speciella situation bör därför uppmärksammas.

12. ReK välkomnar åtgärderna för att öka den kulturella sektorns kapacitet och åtgärderna för att främja kulturellt utbyte över gränserna, inom eller utanför Europa, eftersom kulturell mångfald bidrar till utveckling.

13. I en period av ekonomisk och finansiell kris kan kulturen ha en roll att spela när det gäller att uppnå målen för socialpolitiken på ett kreativt sätt, genom stöd till innovation, vilket kan fungera som en hävstång för att uppnå effekter på det sociala området ⁽³⁾.

14. Kulturen och konsten, liksom kulturella medier och den audiovisuella sektorn, kan förändra beteenden, skapa nya sociala mönster och uppmuntra enskilda individer att utforska sin kreativa förmåga samtidigt som kulturen och konsten kan värna det demokratiska samhällets värderingar.

15. En fri och självständig kultur är av grundläggande betydelse för samhällsutvecklingen. Den värnar yttrandefrihet och mångfald, ger möjlighet till delaktighet och skapar arenor för kritiska och självständiga diskussioner, vilket är en förutsättning för en levande demokrati.

16. Regionkommittén konstaterar att de lokala och regionala myndigheterna i hela EU bär ett stort ansvar för genomförandet av politiken på kulturområdet, eftersom de spelar en nyckelroll för att främja och betona kulturen särskilt när gäller att bevara kulturarvet och gynna konstnärliga innovationer ⁽⁴⁾. De lokala och regionala myndigheterna har också ett speciellt ansvar för att barn och ungdomar får tillgång till och kan vara delaktiga i ett aktivt kulturliv.

17. Regionkommittén betonar återigen hur viktiga de lokala och regionala myndigheterna är på grund av att de tack vare sin närhet till medborgarna är strategiskt lämpade för att agera utifrån särskilda behov och krav i olika kulturella grupper inom EU och på ett effektivt sätt mobilisera människor på lokal och regional nivå i strävan efter en mer omfattande interkulturell dialog ⁽⁵⁾.

18. Regionkommittén påminner om att de lokala och regionala myndigheterna inom ramen för sina utvecklingsstrategier med framgång integrerat den kulturella och den kreativa sektorn, och detta har bidragit till att stärka de lokala ekonomierna.

De lokala och regionala myndigheterna har möjlighet att upprätta nätverk och databaser för unga artister, främja ungdomars utbildning på det konstnärliga och kulturella området, hjälpa unga artister med deras karriär, starta multimediala och multikulturella experiment, ställa offentliga lokaler till förfogande för unga artisters arbete, få en yngre publik att utnyttja de konstnärliga och kulturella möjligheterna, stödja ungdomsföreningar på det kulturella och konstnärliga området, samt främja innovation i samband med lokala traditioner och yrken ⁽⁶⁾.

19. Den audiovisuella sektorn är inte bara en mycket viktig sektor för tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning, utan också en viktig sfär där lokal och regional kultur och identitet och mångfald skyddas och främjas. Sektorns särart gör att den är en av de främsta faktorerna för utvecklingen av europeiska samhällsvärderingar och det demokratiska samhällets funktion, eftersom de audiovisuella verken kan spela en betydande roll för forandet av den europeiska identiteten ⁽⁷⁾.

20. Övergången till digitala medier öppnar nya möjligheter till att koppla samman olika regioner i Europa genom utbyte av audiovisuella verk och till att utforska nya sätt att skapa förbindelser och utbyta innehåll. Övergången kan utgöra en möjlighet att locka en ny publik, utnyttja alternativt innehåll, erbjuda nya tjänster och ge ökad synlighet åt innehåll från olika regioner ⁽⁸⁾.

21. Kommittén uppmanar än en gång rådet och Europaparlamentet att ytterligare betona de lokala och regionala myndigheternas viktiga roll när det gäller att främja och lyfta fram de kulturer som finns inom deras område ⁽⁹⁾, och att ge de lokala och regionala myndigheterna en större roll inom programmet.

22. Kommittén understryker i detta sammanhang behovet av att se till att det råder balans mellan anslagen av resurser till storskaliga projekt och finansieringsåtgärder och finansieringsverksamheter inriktade på den lokala och regionala nivån.

23. ReK uppmanar eftertryckligen rådet och Europaparlamentet att undvika att lägga alltför stor tonvikt på de finansiella aspekterna vid genomförandet av förordningen och i stället se till att de som är verksamma inom kultursektorn får mer att säga till om i beslutsprocessen.

24. Åtgärderna i förslaget i deras nuvarande form verkar överensstämma med principerna om subsidiaritet och proportionalitet. Kommittén vill dock poängtera att man systematiskt bör rådgöra med lokala och regionala myndigheter vid utarbetandet, genomförandet och förvaltningen av de åtgärder som gäller finansieringen av den kulturella och kreativa sektorn i Europa.

⁽³⁾ CdR 181/2010 fin.

⁽⁴⁾ CdR 172/2007 fin.

⁽⁵⁾ CdR 44/2006 fin.

⁽⁶⁾ CdR 181/2010 fin.

⁽⁷⁾ CdR 27/2009 fin.

⁽⁸⁾ CdR 293/2010 fin.

⁽⁹⁾ CdR 259/2004 fin.

25. Regionkommittén vill bidra till att programmet "Kreativa Europa" får ett så stort genomslag som möjligt i regionerna runt om i EU och erbjuder sig därför att samarbeta med kommissionen. Kommittén skulle även vilja delta i uppföljningen av programmet.

26. Kommittén anser att uppdelningen i tre programområden (det övergripande programområdet, programområdet Kultur och programområdet Media) och fördelningen av den planerade budgeten mellan de tre är mycket viktig men vill framhålla vikten av att vid genomförandet garantera tillräcklig flexibilitet för eventuella omfördelningar mellan programområdena utifrån olika behov och erfarenheter.

27. Det är viktigt att konst- och kulturarvssektorerna inte marginaliseras inom denna nya struktur.

Det övergripande programområdet

28. ReK välkomnar det strategiska och integrerade förfarande som kommissionen föreslår för att stödja utvecklingen av de kulturella och kreativa sektorerna.

29. För att de integrerade utvecklingsstrategierna ska få goda resultat bör de tas fram på den berörda regionala eller lokala nivån i samverkan med de myndigheter som svarar för de olika politikområdena (t.ex. ekonomisk utveckling, sysselsättning, utbildning och kultur) och företrädare för det civila samhället i form av näringsliv, arbetstagarorganisationer och medborgarsammanslutningar.

30. Det är viktigt att kartlägga vilka områden och frågor som tillhör regionernas och de lokala och regionala myndigheternas starka sidor och därför bör främjas, eftersom varje region har möjligheter som bör lyftas fram. Storstäder och rika regioner har fler möjligheter och verktyg för att bli attraktiva centrum för kreativitet på flera nivåer, medan mindre och mer missgynnade regioner, i synnerhet de som ligger i utkanten av unionen eller är glest befolkade, måste ges resurser för att kunna hävda sitt kulturella värde i resten av världen.

31. Kommittén har redan tidigare framhållit att det finns ett verkligt behov av att ta fram mer tillförlitlig information om den allmänna situationen för den europeiska kultursektorn⁽¹⁰⁾. ReK välkomnar därför de föreslagna åtgärder som syftar till att stödja insamlingen av data, studier, kompetensprognoser och sysselsättningsverktyg, utvärderingar, politiska analyser och statistiska undersökningar som rör de aktuella marknaderna. Man bör dock se till att de data som samlas in och analyseras också utväxlas mellan nationella och europeiska statistikorgan, i syfte att förhindra en duplicering av källor, kostnader och databehandling.

32. De kulturella och kreativa sektorerna främjas bäst i en tvärvetenskaplig miljö, och kommittén rekommenderar därför att man främjar utbytet mellan konst, filosofi, vetenskap, forskning och innovation och näringsliv.

33. Det är avgörande att konkreta "kreativa partnerskap" upprättas mellan de kulturella och kreativa sektorerna och andra områden, t.ex. undervisning, industri, forskning och offentlig förvaltning. Effektiva mekanismer bör tas fram för att överföra kreativ kunskap, t.ex. design, till andra sektorer.

Programområdet Kultur

34. ReK välkomnar åtgärderna för att öka den kulturella sektorns kapacitet och åtgärderna för att främja kulturellt utbyte över gränserna, inom eller utanför Europa.

35. Det är positivt att man inom programområdet Kultur lägger tydligare tonvikt på uppbyggnaden av kapacitet och cirkulation över gränserna, däribland internationella turnéer, nya europeiska plattformar med en storskalig struktureringseffekt, och mer strategiska stödpaket till översättning av skönlitteratur för förlagen, inbegripet stöd till marknadsföring.

36. Kommittén understryker att kulturen i en ekonomi efter krisen kan ha en roll att spela när det gäller att uppnå målen för socialpolitiken på ett kreativt sätt genom stöd till innovation, vilket kan fungera som en hävstång för att uppnå effekter på det sociala området.

37. ReK välkomnar det planerade stödet till kulturellt utbyte över gränserna och betonar särskilt hur viktigt det är att stödja närliggande sektorer som gör det möjligt för kulturen att nå ut till sin publik, oberoende av regionernas ibland ogynnsamma geografiska läge och problemen med flerspråkigheten.

38. Investeringar i kultur bör stödja såväl enskild eller kollektiv konstnärlig produktion som områden som är avgörande för den kulturella och den kreativa sektorn, t.ex. nya företagsmodeller, kreativitet och innovation, digitalisering, certifieringsystem och utveckling av mänskliga resurser liksom kreativa partnerskap med andra sektorer.

39. Kommittén betonar att det är viktigt att utveckla gemensamma initiativ för att stödja privata och offentliga konstnärliga experiment som kan leda till både en stärkt kultursektor och mer lönsamma företag.

40. Regionkommittén anser att de lokala och regionala myndigheterna kan bli effektivare när det gäller att informera lokala företag om hur de kan främja lokala och regionala kulturaktiviteter.

41. Den privata sektorn spelar ofta en viktig roll för att främja kulturen inom ramen för företagets sociala ansvar, i form av donationer eller andra typer av stöd. De lokala och regionala myndigheterna skulle dock kunna bidra till att skapa förutsättningar för att detta stöd används på bästa sätt.

⁽¹⁰⁾ CdR 259/2004 fin.

42. ReK betonar vikten av att följa en konsekvent strategi på medellång och lång sikt när man planerar insatser på kulturområdet. Ett exempel på ett framgångsrikt initiativ är programmet Europeisk kulturhuvudstad, där en långsiktig utvecklingsstrategi främjar mer hållbara kultursatser, förstärker sideeffekterna av programmet ⁽¹¹⁾ och lyfter fram rikedom, mångfalden och de gemensamma dragen i Europas kultur.

Programområdet Media

43. Kommittén understryker att de lokala och regionala myndigheterna kan spela en viktig roll i främjandet av lokala och regionala audiovisuella verk, genom att väsentligen stärka den audiovisuella produktionen och aktivt medverka till att främja den kulturella mångfalden och den interkulturella dialogen ⁽¹²⁾.

44. ReK anser att det är viktigt att införa ett program för utvidgat internationellt samarbete inom den audiovisuella sektorn, i syfte att stärka både de kulturella och de kommersiella förbindelserna mellan EU:s och tredjeländers filmindustri.

45. Kommittén instämmer i att EU måste ta itu med de utmaningar som hänger samman med att det internationella audiovisuella området förändras. Dessa beror bland annat på den tekniska utvecklingen och de strukturella brister som påverkar spridningen av europeiska audiovisuella verk till marknader i tredjeländer och hindrar den europeiska audiovisuella sektorn att dra nytta av internationella möjligheter, vilket gör att dess konkurrenskraft hotas.

46. När det gäller att utnyttja programmets sociala potential fullt ut vill ReK rikta uppmärksamheten på att det är särskilt viktigt att utveckla mediekompetens och anpassa utbildningsmetoderna i fråga om medier inom och utanför skolans ram. Det gäller också att stimulera undervisningen i ny kommunikationsteknik, som är av största betydelse för den sociala och yrkesmässiga integrationen ⁽¹³⁾.

47. Kommittén vill understryka filmens roll när det gäller att bygga upp en europeisk identitet och integrera regionerna ⁽¹⁴⁾.

48. En kultursektor som tack vare programmet fungerar väl kan utveckla kreativa partnerskap mellan kulturbranschen och andra sektorer (IKT, forskning, turism, arbetsmarknadens parter osv.) för att öka de sociala och ekonomiska effekterna av investeringar i kultur och kreativitet ⁽¹⁵⁾, särskilt när det gäller att främja tillväxt och sysselsättning och att utveckla regioner och städer och göra dem mer attraktiva.

49. ReK understryker att det krävs ytterligare åtgärder om man till fullo vill kunna utnyttja potentialen i det europeiska kreativa innehållet ⁽¹⁶⁾ i syfte att stärka både produktionen, tillhandahållandet och spridningen av kvalitativa och innovativa

europeiska verk, främja den europeiska kulturella mångfalden och öka den europeiska konkurrenskraften inom media.

50. ReK uppmanar på nytt de lokala och regionala myndigheterna att spela en avgörande roll i förvaltningen av sitt kulturella och språkliga arv, att främja nya företagsmodeller i den lokala kreativa industrin och i lokala media och att stödja kreativa verk som (med)finansieras av medieinstitut och medieorganisationer ⁽¹⁷⁾.

51. Även om Kreativa Europa inte är ett socialpolitiskt program bör politiken för de nya tjänsterna och de nya digitala medierna samt det kreativa innehållet inte utformas enbart utifrån ekonomiska kriterier, utan hänsyn måste även tas till kulturella och sociala kriterier ⁽¹⁸⁾. Mot den bakgrunden måste kreativt innehåll främja social sammanhållning och integration, särskilt vad avser grupper som riskerar att utestängas eller drabbas av andra sociala olägenheter.

Resultat och uppföljning

52. Det är viktigt att se till att det vid genomförandet finns synergieffekter mellan programmet och de nationella och regionala strategierna för smart specialisering.

53. Man måste vid utvärderingen av programmet ta hänsyn till att resultaten beror på den kompletterande effekten av annan verksamhet på europeisk och nationell nivå som påverkar den kulturella och den kreativa sektorn och att alla förändringar av indikatorer därför inte nödvändigtvis kan kopplas till effekterna av programmet Kreativa Europa.

54. ReK välkomnar definitionen av mätbara indikatorer när det gäller de allmänna och särskilda målen för kulturella och kreativa verk, dvs. sysselsättning, tillgänglighet, partnerskap, möjligheter till lärande, cirkulation över nationsgränserna, rörlighet för aktörerna, antal inträden till visningar av filmer och procentandel europeiska audiovisuella verk, samtidigt som kommittén ifrågasätter dessa indikatorers regionala dimension. ReK beklagar emellertid att indikatorerna är alltför inriktade på ekonomisk tillväxt, vinst och konkurrens, vilket inte gör dem till riktigt lämpade för att utvärdera eller följa upp den icke-kommersiella kultursektorn.

55. När det gäller målet att förbättra den europeiska kultursektorns finansiella kapacitet noterar ReK med tillfredsställelse att man inte bara tagit hänsyn till volymen av de lån som beviljats, utan även till antalet finansinstitut som tillhandahåller finansiering och den geografiska spridningen av dessa.

56. Regionkommittén uppmanar rådet och Europaparlamentet att se till att kommissionen utöver den regelbundna uppföljningen låter Regionkommittén uttala sig om den utvärderingsrapport som kommissionen ska ta fram senast i slutet av 2017 för att bedöma hur effektivt man uppnått målen, resurseffektiviteten i programmet och dess europeiska mervärde.

⁽¹¹⁾ CdR 251/2005 fin.

⁽¹²⁾ CdR 27/2009 fin.

⁽¹³⁾ CdR 133/2009 fin.

⁽¹⁴⁾ CdR 293/2010 fin.

⁽¹⁵⁾ CdR 293/2010 fin.

⁽¹⁶⁾ CdR 94/2008 fin.

⁽¹⁷⁾ CdR 94/2008 fin.

⁽¹⁸⁾ CdR 94/2008 fin.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Artikel 3.1

Europeiskt mervärde

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Programmet ska endast stödja insatser och verksamhet som har ett möjligt europeiskt mervärde och bidrar till att uppnå målen i Europa 2020-strategin och dess flaggskeppsiniciativ.	Programmet ska endast stödja insatser och verksamhet som har ett möjligt europeiskt mervärde och bidrar till att uppnå målen i Europa 2020-strategin och dess flaggskeppsiniciativ, <u>Horisont 2020 och till att främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.</u>

Motivering

Det europeiska mervärdet är inte bara koncentrerat till Europa 2020-strategin, utan också till bl.a. Horisont 2020 och sammanhållning.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 3.2 a

Europeiskt mervärde

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
a) Verksamhetens transnationella natur och effekterna av dess resultat som kompletterar nationella och internationella program samt andra EU-program.	a) Verksamhetens transnationella natur och effekterna av dess resultat som kompletterar <u>regionala</u> , nationella och internationella program samt andra EU-program.

Motivering

Det finns transnationella projekt och program som utarbetas och genomförs på lokal och regional nivå. Dessa bör kunna få stöd från EU genom det kommande programmet Kreativa Europa.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 5 c

Programmets särskilda mål

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Stärka den kulturella och den kreativa sektorns ekonomiska kapacitet, särskilt små och medelstora företag och organisationer.	Stärka den kulturella och den kreativa sektorns ekonomiska kapacitet, särskilt <u>mikroföretag</u> , små och medelstora företag, <u>egenföretag</u> och <u>egenföretagarorganisationer</u> .

Motivering

De särskilda målen för programmet måste vara mer generella och även omfatta nivån under små och medelstora företag i syfte att på ett adekvat sätt beskriva den verklighet som gäller för de verkamma inom de kreativa och kulturella sektorerna.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 7.1 a

Möjligheten för den kulturella och den kreativa sektorn

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Underlätta tillgången till finansiering för små och medelstora företag och organisationer i den kulturella och den kreativa sektorn i Europa.	Underlätta tillgången till finansiering för <u>mikroföretag</u> , små och medelstora företag, <u>egenföretag</u> och organisationer i den kulturella och den kreativa sektorn i Europa.

Motivering

Möjligheten för den kulturella och den kreativa sektorn måste ha en större bredd och även omfatta nivån under små och medelstora företag i syfte att på ett adekvat sätt beskriva den verklighet som gäller för de verksamma inom de kreativa och kulturella sektorerna.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 13.1 a

Enhetlighet och komplementaritet

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
a) Relevant EU-politik, särskilt inom utbildning, sysselsättning, hälso- och sjukvård, forskning och innovation, näringsliv, turism, rättsliga frågor och biståndspolitik.	a) Relevant EU-politik, särskilt inom utbildning, sysselsättning, <u>sammanhållning</u> , hälso- och sjukvård, forskning och innovation, näringsliv, turism, rättsliga frågor och biståndspolitik.

Motivering

Kultursektorn har en mycket dynamisk roll i ekonomin och när det gäller att skapa sysselsättning i EU, och sektorn bidrar väsentligt till den lokala och regionala utvecklingen. Stöd till de kulturella och kreativa sektorerna kan även, genom att skillnaderna i utvecklingsnivå mellan regionerna minskar, leda till en stärkt ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i Europa.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 14.1

Övervakning och utvärdering

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. Kommissionen ska se till att programmet Kreativa Europa regelbundet övervakas och utvärderas i förhållande till följande resultatindikatorer. Man måste ta hänsyn till att resultaten beror på den kompletterande effekten av annan verksamhet på europeisk och nationell nivå som påverkar den kulturella och den kreativa sektorn:	1. Kommissionen ska se till att programmet Kreativa Europa regelbundet övervakas och utvärderas i förhållande till följande resultatindikatorer. Man måste ta hänsyn till att resultaten beror på den kompletterande effekten av annan verksamhet <u>politik</u> på europeisk, och nationell <u>och regional</u> nivå som påverkar den kulturella och den kreativa sektorn:

Motivering

Ingen motivering behövs.

Ändringsrekommendation 7

Bilaga I

Formerna för genomförandet av möjligheten i den kulturella och den kreativa sektorn

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kommissionen ska inrätta en finansieringsmöjlighet för den kulturella och den kreativa sektorn som ska drivas inom ramen för ett EU-skuldebrev för små och medelstora företag. Detta ekonomiska stöd ska vara reserverat för små och medelstora företag och organisationer som verkar inom den kulturella och den kreativa sektorn.	Kommissionen ska inrätta en finansieringsmöjlighet för den kulturella och den kreativa sektorn som ska drivas inom ramen för ett EU-skuldebrev för små och medelstora företag. Detta ekonomiska stöd ska vara reserverat för <u>mikro-företag</u> , små och medelstora företag, <u>egenföretag</u> och organisationer som verkar inom den kulturella och den kreativa sektorn.

Motivering

Formerna för genomförandet av möjligheten för den kulturella och den kreativa sektorn måste vara mer generella och även omfatta nivån under små och medelstora företag i syfte att på ett adekvat sätt beskriva den verklighet som gäller för de verksamma inom de kreativa och kulturella sektorerna.

Bryssel den 19 juli 2012

*Regionkommitténs
ordförande*
Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén: "Civilskyddsmekanism för unionen"

(2012/C 277/16)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén understryker vikten av att omvandla mekanismen från att vara reaktiv och ad hoc-baserad till att bli mer integrerad, effektiv och optimerad.
- Regionkommittén framhåller att de lokala och regionala myndigheterna vanligtvis är viktiga aktörer vid hanteringen av krissituationer. De bör därför involveras när man utarbetar planer för riskbedömning och riskhantering.
- Regionkommittén framhåller därför att EU i samförstånd med de nationella myndigheterna bör öka antalet övningar för personal på lokal och regional nivå för att se till att den första reaktionen på en krissituation blir tillräcklig och framför allt effektiv.
- Regionkommittén är fast övertygad om att EU bör inrätta en plattform som skulle kunna användas för utbyte av information om och erfarenheter av förebyggande av katastrofer mellan medlemsstaterna och deras lokala och regionala myndigheter.
- Regionkommittén framhåller samtidigt att det krävs större tydlighet kring beslutets definitioner och de framställningar om hjälp som lämnas in vid större katastrofer eller vid överhängande fara för sådana.
- En standardförlaga bör användas som utgångspunkt för riskhanteringsplanerna så att de blir jämförbara.
- Kommittén är övertygad om att man bör upprätta en tidsplan för när medlemsstaterna ska skicka in och uppdatera sina riskhanteringsplaner.

Föredragande	Adam BANASZAK (PL-EA), ledamot av regionfullmäktige i Kujawsko-Pomorskie (Kujavien-Pommern)
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om en civilskyddsmekanism för unionen COM(2011) 934 final.

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. Regionkommittén ställer sig positiv till att förslaget knyter an till kommissionens strategi för att utveckla bättre lösningar och en mer samstämmig strategi för att reagera på katastrofer och att det också bidrar till att genomföra målen i Europa 2020-strategin och förbättra EU-medborgarnas säkerhet inom ramen för Stockholmsprogrammet och EU:s strategi för den inre säkerheten.

2. Regionkommittén noterar att de nya förslagen har utarbetats på grundval av utvärderingar av civilskyddsbestämmelserna och erfarenheter av tidigare krissituationer.

3. Regionkommittén noterar med glädje att kommissionen med förslaget tar ytterligare ett steg för att förenkla de rättsliga bestämmelserna och göra dem mer enhetliga. I ett enda lagstiftningsförslag för 2014–2020 sammanförs tidigare lösningar för samarbetet inom civilskydd på EU-nivå, som hittills har reglerats av två rättsliga instrument: rådets beslut 2007/779/EG, Euratom av den 8 november 2007 om inrättande av gemenskapens civilskyddsmekanism samt rådets beslut 2007/162/EG, Euratom av den 5 mars 2007 om inrättande av ett finansiellt instrument för civilskydd.

4. Regionkommittén framhåller att de lokala och regionala myndigheterna brukar vara viktiga aktörer vid hanteringen av krissituationer. Att sprida information till dem som har ansvar för krishanteringen på lokal och regional nivå bör därför vara ett av målen för civilskyddslagstiftningen.

5. Regionkommittén understryker att en förstärkt mekanism kommer att bidra till genomförandet av solidaritetsklausulen. Kommittén ställer sig positiv till att särskild uppmärksamhet har ägnats åt att åstadkomma en nära samordning mellan civilskyddet och det humanitära biståndet samt samstämmighet med de åtgärder som genomförs inom ramen för EU:s övriga politikområden och instrument, särskilt inom politiken för rättvisa, frihet och säkerhet. Samstämmigheten med EU:s övriga finansinstrument bör omöjliggöra dubbel finansiering.

6. Regionkommittén ställer sig bakom principerna om solidaritet, samarbete, samordning och stöd mellan stater, regioner och lokala samhällen inom EU på civilskyddets område. Kommittén håller med kommissionen om att man – för att uppnå

en mer integrerad europeisk insatskapacitet vid katastrofer – måste ändra åtgärdernas karaktär så att de blir mindre ad hoc-baserade och planeras tillräcklig tid i förväg, fastställa en integrerad politik för utbildningar och övningar, ta hänsyn till de många olika aspekterna på katastrofförebyggande åtgärder (t.ex. miljöskydd, klimatförändringar, översvämningar, brandfara, säkerhet, hälsoskydd och regionalpolitik) och underlätta fortsatt samarbete mellan de deltagande staterna.

7. Regionkommittén framhåller därför att EU i samförstånd med de nationella myndigheterna bör öka antalet övningar för personal på lokal och regional nivå för att se till att den första reaktionen på en krissituation blir tillräcklig och framför allt effektiv.

8. Regionkommittén håller med att civilskyddet hör till medlemsstaternas grundläggande uppgifter, och mekanismen får inte bara påverka medlemsstaternas primära ansvar att vid katastrofer skydda befolkning, miljö och egendom på det egna territoriet. Det främsta syftet med EU:s civilskyddsmekanism bör vara att stödja, samordna och komplettera medlemsstaternas åtgärder.

9. Regionkommittén understryker vikten av att stärka samarbetet med medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna när det handlar om åtgärder till stöd för civilskyddet i allvarliga nödsituationer.

10. Regionkommittén anser att EU måste identifiera konkreta resursbrister och exakt fastställa hur man skulle kunna bistå medlemsstaterna i deras ansträngningar att förbättra beredskapen, framför allt i förhållande till de lokala och regionala myndigheterna. Medlemsstaterna och EU bör sträva efter att utnyttja befintliga resurser på ett sådant sätt att det inte skapas finansiella och administrativa bördor, inte heller för de lokala och regionala myndigheterna.

11. Regionkommittén är fast övertygad om att EU bör inrätta en plattform som skulle kunna användas för utbyte av information om och erfarenheter av förebyggande av katastrofer mellan medlemsstaterna och deras lokala och regionala myndigheter.

12. Regionkommittén framhåller att medlemsstaterna med EU:s stöd bör involvera de lokala och regionala myndigheterna i katastrofinsatser i ett tidigt skede och i samband med detta utnyttja det system för flernivåstyre som används inom sammanhållningspolitiken.

13. Regionkommittén stöder förslaget om att fokusera de enskilda målen på att förebygga katastrofer, skapa beredskap för insatser vid sådana och underlätta snabba och effektiva insatser vid större katastrofer eller vid överhängande fara för sådana.

Bedömning av befintliga luckor och områden där de har åtgärdats

14. Regionkommittén noterar vikten av att man fortsätter att förenkla de rättsliga bestämmelserna (förslaget är ett stort steg i denna riktning) och de gällande förfarandena och gör dem överskådliga och entydiga. Detta minskar de administrativa bördorna och är en utgångspunkt för ytterligare åtgärder för att förenkla mekanismen och göra den mer enhetlig. En standardförlaga skulle kunna vara till hjälp vid utarbetandet av de enskilda riskhanteringsplanerna. Om en sådan förlaga saknas ökar också risken för bristande överensstämmelse med andra riskhanteringsplaner. Om planernas omfattning och grundläggande innehåll inte har fastställts ökar kostnaderna för utarbetandet. Dessutom försvåras jämförelser, och framför allt undermineras motivet bakom kravet på medlemsstaterna att lämna in riskhanteringsplaner.

15. Regionkommittén framhåller att de lokala och regionala myndigheterna har förmåga att reagera på katastrofer omedelbart, eftersom de har full kännedom om de lokala geografiska och sociala betingelserna. Kommittén anser att medlemsstaterna bör ta hänsyn till de lokala och regionala myndigheterna när de utarbetar planer för riskbedömning och riskhantering, eftersom de lokala och regionala myndigheterna i många fall har större kompetens och kunskaper än den nationella nivån, bl.a. när det handlar om att bedöma hot.

16. Regionkommittén tillägger att de finansiella bestämmelserna i förslaget om transporter går åt rätt håll och bör göra det möjligt att genomföra fler åtgärder på kortare tid samt öka antalet stater som använder sig av medlen, eftersom transporterna hör till de främsta kostnaderna vid internationella uppdrag.

17. Regionkommittén stöder kommissionens åtgärder för att förbättra tillgången till lämpliga transportmedel i syfte att stödja uppbyggnaden av snabbinsatsförmågan på EU-nivå under förutsättning att syftet, omfattningen och villkoren för att dessa åtgärder ska vidtas tydligt anges. Regionkommittén ställer sig positiv till möjligheten att kommissionen kompletterar transportresurserna genom att tillhandahålla de ytterligare transportresurser som krävs för snabba insatser vid större katastrofer.

18. Regionkommittén understryker vikten av att omvandla mekanismen från att vara reaktiv och ad hoc-baserad till att bli mer integrerad, effektiv och optimerad. Det behövs en verklig övergång från det nuvarande konceptet med ad hoc-stöd till tidig planering och snabba insatser.

19. Regionkommittén förstår kommissionens avsikter bakom den breda definitionen av de begrepp som hänger samman med instrumentet, att civilskyddsmekanismen ska bli mer flexibel och fungera bättre. Kommittén anser dock att man borde förtydliga definitionerna i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets beslut om en civilskyddsmekanism för EU, framför allt följande: "katastrof" och "större katastrof". Det skulle göra det möjligt att i framtiden förhindra oegentligheter i medlemsstaternas användning av stödmedlen inom mekanismen.

20. Regionkommittén delar kommissionens uppfattning att man också bör öka tillgången till kritisk insatskapacitet, utöka transportmöjligheterna samt förenkla förfaranden som underlättar ett optimalt resursutnyttjande och i högre grad integrera förebyggande strategier.

21. Regionkommittén välkomnar kommissionens ansträngningar för att förbättra insatskapaciteten i akuta situationer genom att anordna fler utbildningar och övningar samt ta fram lämpliga beredskapsplaner.

Civilskyddspolitikens hörnstenar: förebyggande, beredskap, insatser och den externa dimensionen

22. Regionkommittén stöder idén om att basera mekanismen på civilskyddspolitikens fyra främsta hörnstenar – förebyggande, beredskap, insatser och den externa dimensionen – och komplettera dessa med finansiella bestämmelser.

23. Regionkommittén stöder åtgärder för att uppmuntra medlemsstater och länder utanför EU att anta integrerade strategier för katastrofhantering.

24. Regionkommittén framhåller att man för att förebygga de skador som katastrofer kan åsamka människor, egendom och miljö måste vidta åtgärder för att bygga upp och ständigt uppdatera en kunskapsbas om risker samt utbyta kunskaper, praxis och information. Man måste också öka medvetenheten om förebyggande och stödja medlemsstaterna och länder utanför EU när de vidtar åtgärder med särskilt fokus på att ta fram riskhanteringsplaner.

25. Regionkommittén stöder kommissionens planer på åtgärder för att öka beredskapen, t.ex. genom att inrätta ett centrum för katastrofberedskap, förvalta ett gemensamt kommunikations- och informationssystem för olyckor (Cecis), bidra till utvecklingen av ett uppspårnings- och varningssystem för katastrofer, bygga upp och upprätthålla kapacitet i form av expertgrupper, moduler och andra komponenter samt vidta stödåtgärder och kompletterande åtgärder (utbildningar samt spridning av erfarenheter och kunskaper). Kommittén anser samtidigt att det krävs större tydlighet kring formen för medlemsstaternas framställningar om bistånd till centrumet för katastrofberedskap. Uttrycket "specifik begäran" är mycket vagt. Centrumet för katastrofberedskap måste också samordnas med befintliga nationella och regionala strukturer.

26. Regionkommittén stöder de åtgärder som kommissionen planerar för det fall där en medlemsstat begär bistånd vid en större katastrof eller vid överhängande fara för en sådan, framför allt när det gäller åtgärder som gör det lättare att mobilisera grupper, experter, moduler och insatsstöd som inte faller inom ramen för den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer.

27. Regionkommittén stöder kommissionens initiativ för att skapa en europeisk insatskapacitet vid katastrofer i form av en frivillig pool av insatskapacitet som på förhand har avsatts av medlemsstaterna. Kvalitetskraven på insatskapaciteten måste fastställas i samarbete med medlemsstaterna. Samtidigt anser kommittén att man måste klargöra hur medlemsstaterna ska gå till väga för att underrätta kommissionen om skälen till att denna kapacitet inte kan göras tillgänglig vid en viss katastrof. Dessutom måste det klargöras att denna kapacitet inte behöver göras tillgänglig vid en viss katastrof om den behövs för nationella ändamål.

28. Regionkommittén anser att de uppgifter som lämnas till kommissionen om skälen till att insatskapaciteten inte kan göras tillgänglig måste beaktas i uppdateringarna av riskhanteringsplanerna.

29. Regionkommittén stöder kommissionens åtgärder i fråga om regelbundna utvärderingar av den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer. Om allt fungerar som det ska kommer dessa att bidra till de enskilda målen.

Slutkommentarer

30. Regionkommittén stöder kommissionens initiativ för att genom beslutet i fråga utvidga det finansiella stödet i alla de former som anges i budgetförordningen, bl.a. bidrag, återbetalning av utgifter, offentlig upphandling och bidrag till förvaltningsfonder.

31. Regionkommittén stöder kommissionens ansträngningar för att vidta åtgärder för att uppnå samverkans effekter och komplementaritet med andra EU-instrument och samtidigt förhindra att finansiellt bistånd samtidigt ges genom andra finansiella instrument.

32. Regionkommittén anser att kommissionen vid genomförandet av finansiella åtgärder bör verka för att skydda EU:s ekonomiska intressen genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet.

33. Regionkommittén framhåller samtidigt att det krävs större tydlighet kring beslutets definitioner och de framställningar om hjälp som lämnas in vid större katastrofer eller vid överhängande fara för sådana, för att undvika eventuella oegentligheter till följd av felaktiga begreppsdefinitioner.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Artikel 4.2 – Definitioner

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
I detta beslut avses med	I detta beslut avses med
2. <i>större katastrof</i> : varje situation som har eller kan ha negativa effekter för människor, miljö eller egendom och som kan leda till en begäran om bistånd enligt mekanismen,	2. <i>större katastrof</i> : varje situation <u>som berör ett stort område</u> , som har eller kan ha negativa effekter för människor, miljö eller egendom och som <u>inte i tillräcklig uträkning kan hanteras med de skyddsresurser som en medlemsstat normalt sett ska förfoga över</u> leda till en begäran om bistånd enligt mekanismen,

Ändringsrekommendation 2

Artikel 6 – Riskhanteringsplaner

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. För att samarbetet inom mekanismen ska fungera väl ska medlemsstaterna meddela kommissionen sina riskhanteringsplaner.	1. För att samarbetet inom mekanismen ska fungera väl ska medlemsstaterna meddela kommissionen sina riskhanteringsplaner <u>omedelbart efter det att de utarbetats.</u>

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
2. Riskhanteringsplanerna ska beakta de nationella riskbedömningarna och andra relevanta riskbedömningar och även överensstämma med de övriga relevanta planer som gäller i den berörda medlems staten.	2. Riskhanteringsplanerna ska beakta de nationella, <u>regionala och lokala</u> riskbedömningarna och andra relevanta riskbedömningar och även överensstämma med de övriga relevanta planer som gäller i den berörda medlemsstaten.
3. Medlemsstaterna ska senast i slutet av 2016 ha färdigställt sina riskhanteringsplaner och meddelat dem i sin mest aktuella version till kommissionen.	<u>3. Oavsett den praxis och de förfaranden som är tillämpliga i en viss medlemsstat bör riskhanteringsplanerna innehålla följande uppgifter:</u> a) <u>en beskrivning av riskerna och en bedömning av sannolikheten för att de inträffar, även i fråga om viktig infrastruktur, tillsammans med kartor över risker och hot,</u> b) <u>uppgifter och skyldigheter för dem som deltar i riskhanteringen genom säkerhetsnät, och även de lokala och regionala myndigheternas roll i riskhanteringen,</u> c) <u>en sammanställning av de resurser och instrument som enligt plan ska användas i krissituationer.</u> <u>34. Medlemsstaterna ska senast i slutet av 2016 ha färdigställt sina aktuella riskhanteringsplaner och meddelat dem i sin mest aktuella version till kommissionen. Medlemsstaterna ska fortlöpande uppdatera riskhanteringsplanerna och skicka dem till kommissionen, åtminstone en gång om året i slutet av varje år, med början 2015.</u>

Motivering

Det faktum att det saknas en standardförlaga som kan ligga till grund för riskhanteringsplanerna kan leda till stora skillnader i de enskilda planernas innehåll. Dessutom måste de lokala och regionala myndigheternas roll definieras och framhållas, mot bakgrund av att det är just de lokala och regionala myndigheterna som har förmåga att reagera på katastrofer omedelbart, eftersom de har full kännedom om de lokala geografiska och sociala betingelserna. Man bör upprätta en tidsplan för när medlemsstaterna ska skicka in och uppdatera sina planer. Man bör också införa en skyldighet att omgående uppdatera dem, om det uppstår plötsliga och oväntade förändringar i den nuvarande planen.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 7 a – Kommissionens allmänna beredskapsåtgärder

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kommissionens allmänna beredskapsåtgärder Kommissionen ska genomföra följande åtgärder på beredskapsområdet: (a) Inrätta och förvalta centrumet för katastrofberedskap som ska vara handlingsberett dygnet runt och året runt och stå till medlemsstaternas och kommissionens tjänst för att utföra uppdrag inom ramen för mekanismen.	Kommissionens allmänna beredskapsåtgärder Kommissionen ska genomföra följande åtgärder på beredskapsområdet: (a) Inrätta och förvalta centrumet för katastrofberedskap, <u>som ska vara samordnat med de befintliga nationella och regionala strukturerna och som ska vara</u> handlingsberett dygnet runt och året runt och stå till medlemsstaternas och kommissionens tjänst för att utföra uppdrag inom ramen för mekanismen.

Motivering

Vid inrättandet och förvaltningen av centrumet för katastrofberedskap måste man i varje fall se till att det på EU-nivå inte uppstår några parallella strukturer och oklara insatsförfaranden. Därför bör man i artikel 7 i förslaget till beslutet, där centrumet för katastrofberedskap behandlas, föreskriva att nationella och regionala strukturer ska beaktas och att centrumet för katastrofberedskap ska samordnas med dessa strukturer.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 11.3 och 11.7 – Den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. Det ska inrättas en europeisk insatskapacitet vid katastrofer i form av en frivillig pool av på förhand utvald insatskapacitet som ställs till förfogande av medlemsstaterna	1. Det ska inrättas en europeisk insatskapacitet vid katastrofer i form av en frivillig pool av på förhand utvald insatskapacitet som ställs till förfogande av medlemsstaterna
2. På grundval av referensscenarier ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna fastställa vilken slags och vilken mängd av kapacitet som behövs för den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer (nedan kallat <i>kapacitetsmålen</i>).	2. På grundval av referensscenarier ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna fastställa vilken slags och vilken mängd av kapacitet som behövs för den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer (nedan kallat <i>kapacitetsmålen</i>).
3. Kommissionen ska fastställa kvalitetskrav för den kapacitet som väljs ut till den europeiska insatskapacitet vid katastrofer. Det är medlemsstaterna som har ansvaret för att dessa krav uppfylls.	3. Kommissionen ska i <u>samarbete med medlemsstaterna</u> fastställa kvalitetskrav för den kapacitet som väljs ut till den europeiska insatskapacitet vid katastrofer. Det är medlemsstaterna som har ansvaret för att dessa krav uppfylls.
4. Kommissionen ska inrätta och förvalta ett förfarande för certifiering och registrering av den kapacitet som medlemsstaterna ställer till förfogande för den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer.	4. Kommissionen ska inrätta och förvalta ett förfarande för certifiering och registrering av den kapacitet som medlemsstaterna ställer till förfogande för den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer.
5. Medlemsstaterna ska på frivillig basis identifiera och registrera den kapacitet som den ställer till förfogande för den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer. Multinationella moduler som tillhandahålls av två eller flera medlemsstater ska registreras gemensamt av alla berörda medlemsstater.	5. Medlemsstaterna ska på frivillig basis identifiera och registrera den kapacitet som den ställer till förfogande för den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer. Multinationella moduler som tillhandahålls av två eller flera medlemsstater ska registreras gemensamt av alla berörda medlemsstater.
6. Den kapacitet som registreras för att ingå i den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer ska göras tillgänglig för katastrofinsatser inom ramen för mekanismen genom att kommissionen lämnar en begäran via centrumet för katastrofberedskap. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om alla eventuella tvingande skäl till att denna kapacitet inte kan göras tillgänglig vid en viss katastrof.	6. Den kapacitet som registreras för att ingå i den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer ska göras tillgänglig för katastrofinsatser inom ramen för mekanismen genom att kommissionen lämnar en begäran via centrumet för katastrofberedskap. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om alla eventuella tvingande skäl till att denna kapacitet inte kan göras tillgänglig vid en viss katastrof.
7. Kapacitet som sätts in ska fortsätta att stå under medlemsstaternas ledning och befäl. Samordningen av de olika resurserna ska handhas av kommissionen via centrumet för katastrofberedskap. När kapaciteten inte är ianspråktagen inom ramen för mekanismen ska den vara tillgänglig för de förvaltande medlemsstaterna att använda för nationella ändamål.	7. Kapacitet som sätts in ska fortsätta att stå under medlemsstaternas ledning och befäl. Samordningen av de olika resurserna ska handhas av kommissionen via centrumet för katastrofberedskap. När kapaciteten inte är ianspråktagen inom ramen för mekanismen ska den vara tillgänglig för de förvaltande medlemsstaterna att använda för nationella ändamål.
8. Medlemsstaterna och kommissionen ska se till att insatserna inom ramen för den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer görs tillräckligt synliga.	8. Medlemsstaterna och kommissionen ska se till att insatserna inom ramen för den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer görs tillräckligt synliga.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 15 – Tillvägagångssätt vid en större katastrof inom unionen

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. När en större katastrof inträffar inom unionen, eller vid överhängande fara för att en sådan ska inträffa, kan en medlemsstat begära bistånd genom centrumet för katastrofberedskap. Begäran ska vara så specifik som möjligt.	1. När en större katastrof inträffar inom unionen, eller vid överhängande fara för att en sådan ska inträffa, kan en medlemsstat begära bistånd genom centrumet för katastrofberedskap. Begäran ska vara så specifik som möjligt <u>och innehålla åtminstone följande uppgifter</u> .

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
	a) <u>typ av stor katastrof.</u> b) <u>vilket område som drabbats av katastrofen och vilka områden som kan drabbas av den.</u> c) <u>hur mycket tid samt finansiella och materiella resurser som behövs för att bekämpa en överhängande eller inträffad katastrof uppgift om tidsperspektiv och materiell omfattning.</u>

Motivering

Om man preciserar vilka uppgifter en medlemsstat ska ange i en begäran om bistånd vid en stor katastrof kommer detta att möjliggöra ett mer effektivt, målinriktat och kostnadseffektivt stöd inom ramen för mekanismen och det kommer också att göra det möjligt att uppnå det fastställa målet på kortare tid, vilket är utomordentligt viktigt vid katastrofinsatser.

Bryssel den 19 juli 2012

*Regionkommitténs
ordförande*
Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén: "Paketet 'Sociala företag' "

(2012/C 277/17)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén välkomnar att kommissionen har gett social ekonomi och innovation en central plats i Europa 2020-strategins flaggskeppsinitiativ Innovationsunionen, i den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning och i inre marknadsakten.
- Kommittén håller med om att en strategisk analys av företagens sociala ansvar blir allt viktigare med tanke på företagets konkurrenskraft. Det kan innebära fördelar med tanke på riskhantering, kostnadsbesparingar, kapitaltillgång, kundrelationer, personalhantering och innovationsförmåga. Genom att fästa uppmärksamhet vid sitt sociala ansvar kan företagen stärka förtroendet för sig själva såväl hos sina anställda och kunder som hos medborgarna.
- Kommittén är positiv till kommissionens vädjan till europeiska företagsledare att i nära samarbete med offentliga myndigheter och andra intressenter främja socialt företagande i allt fler företag inom EU i linje med de tydliga mål som satts upp för 2015 och 2020.
- Regionkommittén uppmanar Europeiska kommissionen att fästa större uppmärksamhet vid de olika utvecklingsnivåer och de regionala skillnader som alltjämt förekommer inom Europeiska unionen. Situationen i medlemsstaterna, regionerna och städerna beträffande de fem målen i Europa 2020-strategin, som gäller sysselsättning, forskning och innovation, klimatförändring och energi samt utbildning och bekämpning av fattigdom, varierar betydligt, och krisen påverkar dem i olika hög grad.

Föredragande

Satu TIETARI (FI-ALDE), ledamot av kommunfullmäktige i Säkylä

Referensdokument

Kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska datatillsynsmannen om paketet "Sociala företag", som består av

- ett inledande meddelande
COM(2011) 685 final
- ett förslag om en översyn av redovisningsdirektiven
COM(2011) 684 final
- ett förslag om en översyn av insynsdirektivet
COM(2011) 683 final
- ett meddelande om företagens sociala ansvar
COM(2011) 681 final
- ett meddelande om initiativet för socialt företagande
COM(2011) 682 final

I POLITISKA REKOMMENDATIONER**REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT**

1. Regionkommittén välkomnar att kommissionen har gett social ekonomi och innovation en central plats i Europa 2020-strategins flaggskeppsinitiativ Innovationsunionen, i den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning och i inre marknadsakten.

2. Kommittén håller med om att en strategisk analys av företagens sociala ansvar blir allt viktigare med tanke på företagens konkurrenskraft. Det kan innebära fördelar med tanke på riskhantering, kostnadsbesparingar, kapitaltillgång, kundrelationer, personalhantering och innovationsförmåga. Genom att fästa uppmärksamhet vid sitt sociala ansvar kan företagen stärka förtroendet för sig själva såväl hos sina anställda och kunder som hos medborgarna.

3. Kommittén är positiv till kommissionens vädjan till europeiska företagsledare att i nära samarbete med offentliga myndigheter och andra intressenter främja socialt företagande i allt fler företag inom EU i linje med de tydliga mål som satts upp för 2015 och 2020.

4. ReK stöder kommissionens avsikt att inte ge någon definition på "socialt företagande" som skulle täcka hela Europa, vara bindande för alla parter och leda till alltför sträng reglering. Kommittén stöder också förslaget om allmänna principer så att man kan beakta medlemsstaternas olika politiska, ekonomiska och sociala strategier samt deras resurser. Dock bör man eftersträva enhetlighet vad gäller språk och terminologi i alla EU-länder.

5. Kommittén är positiv till Europeiska kommissionens åtagande att bygga ett starkt och konkurrenskraftigt Europa som strävar efter hållbar tillväxt i syfte att stärka återhämtningen av den europeiska ekonomin. Stödet för konkurrenskraftig affärsverksamhet som grundar sig på hållbar utveckling har fått en central ställning ⁽¹⁾ i Europa 2020-strategin.

6. Kommittén påminner om att nya variabler som påverkar konkurrenskraften har ifrågasatt den europeiska ekonomins roll i världen och att Europa 2020-strategin måste få ett starkt stöd så att den europeiska ekonomin återfår sin ställning. Det sociala perspektivet bör spela en central roll i denna process som drivkraft för tillväxten.

7. ReK betonar att det är viktigt att utnyttja det mervärde vi kan få av verksamhet på EU-nivå när vi försöker hantera de globala utmaningarna. Målen för Europa 2020-strategin kan bara nås om vi kombinerar medlemsstaternas resurser och skapar synergieffekter.

8. Kommittén stöder ett utökat övergripande samarbete och avtal mellan regioner och medlemsstater i syfte att öka engagemanget för att uppnå målen i Europa 2020-strategin.

9. Regionkommittén uppmanar Europeiska kommissionen att fästa större uppmärksamhet vid de olika utvecklingsnivåer och regionala skillnader som alljämt förekommer inom Europeiska unionen. Situationen i medlemsstaterna, regionerna och städerna beträffande de fem målen i Europa 2020-strategin, som gäller sysselsättning, forskning och innovation, klimatförändring och energi samt utbildning och bekämpning av fattigdom, varierar betydligt, och krisen påverkar dem i olika hög grad.

⁽¹⁾ COM(2010) 614 final.

10. ReK anser att utövande av socialt ansvarstagande företagsverksamhet bör stödjas och belönas på marknaden genom till exempel investeringsstöd och offentlig upphandling. Stödet bör riktas in på aktörer som erkänner den centrala betydelse som arbetstagarna har för företagets utveckling. Man bör premiera ökad anställning av personer från grupper som anses riskera arbetslöshet som ett exempel att följa.

11. ReK välkomnar kommissionens förslag om att ge offentligt erkännande åt företag som vidtar åtgärder för att ta samhällsansvar. EU kan bidra till att sprida god praxis, stärka ömsesidigt lärande och uppmuntra allt fler företag att utveckla sina egna strategier för att hantera samhällsansvarsfrågorna.

12. Regionkommittén uppmanar Europeiska kommissionen att utarbeta en rättsakt som förpliktar investeringsfonder och finansinstitut att informera sina kunder (medborgare, företag, myndigheter osv.) om vilka etiska och ansvarsmässiga investeringsgrunder eller vilka normer och regelverk som man tillämpar, i syfte att ge de nya etiska värderingarna mer allmän genomslagskraft.

13. Kommittén stöder idén att inrätta ett europeiskt verktyg som gör det lättare för sociala företag att få finansiering.

14. Regionkommittén föreslår att Europeiska kommissionen och ReK regelbundet följer upp och bedömer hur genomförandet fortskrider och hur man har informerat om det. Genom att informera om sådant som berör samhället och miljön, även klimatet, kan man främja åtaganden kring utvecklingsåtgärder som bidrar till att identifiera väsentliga risker i samband med en hållbar utveckling.

15. Kommittén är medveten om att utvecklingen av samhällsansvaret kräver nytt kunskapsinnehåll inom företag samt förändringar i fråga om värderingar och beteende. Medlemsstaternas insats kan vara av stor betydelse när det gäller att få läroanstalter att inkludera företagets samhällsansvar, hållbar utveckling och ansvarstagande medborgarskap i de relevanta utbildningsprogrammen på såväl gymnasie- som högskolenivå.

16. Kommittén gläder sig över att man i initiativet har gett utbildning, social medvetenhet och erkännande av utvecklingsverksamhet en central roll i EU:s nya tillväxtmodell och understöder kommissionens avsikt att styra och finansiera utbildningsprojekt som stärker socialt ansvarstagande. Kommittén anser att tänkesätt som grundar sig på socialt företagande bör grundläggas redan i utbildningens tidigaste stadier. På så sätt ökar medvetenheten om det mänskliga kapitalets roll i ekonomin.

17. Kommittén konstaterar att själva begreppet industri har utvidgats och att betydelsen av så kallade nya industrier baserade på verksamhet i nätverk har ökat. Genom att låta samhällsansvaret ingå i alla arbetsskeden främjar man utvecklingen av dessa företag.

18. ReK konstaterar att en utvidgning av samhällsansvaret till att även omfatta affärsverksamhet är en avgörande utmaning när det gäller att göra EU:s politik i fråga om mänskliga rättigheter mer konsekvent.

19. Kommittén påminner om att ett ännu effektivare genomförande av FN:s grundprinciper också kan främja EU:s mål när det gäller enskilda människorättsfrågor och centrala normer för arbetslivet, inklusive användning av barnarbete, tvångsarbete för fångar, människosmuggling, jämställdhet mellan kvinnor och män, icke-diskriminering, föreningsfrihet och rätt till kollektiva förhandlingar.

20. Kommittén anser att Europeiska unionen bör investera i de åtgärder vars socioekonomiska potential är störst och understöder kommissionens avsikt att under 2012 samarbeta med företag och intressegrupper i syfte att utifrån FN:s grundprinciper utveckla riktlinjer som gäller mänskliga rättigheter för vissa branscher och för små och medelstora företag.

21. ReK konstaterar än en gång att ett av de viktigaste målen bör vara att skapa ett mer ansvarskännande och öppet finansieringssystem. När investerarna fördelar kapitalet bör de inte bara tänka på de nuvarande ekonomiska fördelarna. En ansvarig politik i fråga om mänskligt kapital ger effekter i form av långsiktiga konkurrensfördelar. Dessa leder också till tydliga ekonomiska fördelar.

22. ReK anser att målet för samhällsansvaret bör vara att utveckla processer som hjälper till att förvalta de allt knappare resurserna mer effektivt, ansvarsfullt och öppet samt att öka de socialt ansvarstagande åtgärderna.

23. Kommittén påpekar att befolkningsutvecklingen och de nya konsumtionsmodellerna hör ihop. I de utvecklade länderna innebär den åldrande befolkningen att det behövs fler nya sociala tjänster, men den innebär också en möjlighet att skapa socialt ansvarstagande företag.

24. Regionkommittén föreslår att Europeiska kommissionen och ReK kartlägger etiska och värdebaserade åtgärder genom vilka man kan öka företagets motivation att utveckla samhällsansvaret. Detta kräver ny kompetens samt förändringar i fråga om värderingar och beteende.

25. ReK rekommenderar att man försöker hitta incitament som uppmuntrar företagen att frivilligt och på eget initiativ utveckla sitt samhällsansvar. Företagen bör ges tillräcklig flexibilitet att vara innovativa och utveckla en strategi i fråga om socialt ansvarstagande som passar de egna förhållandena och inte blir en alltför tung börda för företaget om man beaktar dess storlek och bransch. Det bör noteras att företagets samhällsansvar också främjar och stöder dialogen mellan arbetsmarknadsparterna.

26. ReK anser att man på lokal nivå bör utveckla konkreta mätbara åtgärder i olika europeiska regioner, så att både de direkta och de indirekta konsekvenserna av åtgärderna blir synliga och kan spridas till berörda parter.

27. Kommittén stöder ett sådant övergripande hållbarhetsbegrepp som på ett balanserat sätt omfattar de ekonomiska, sociala och miljömässiga variablerna. Man bör uppmuntra en integration av de sociala aspekterna i den offentliga upphandlingen samtidigt som EU:s nuvarande regelverk⁽²⁾ beaktas.

28. Kommittén betonar att man bör säkerställa att medlemsstaterna och de offentliga myndigheterna på alla nivåer till fullo utnyttjar de möjligheter som de nuvarande bestämmelserna om offentlig upphandling ger när det gäller att inkludera kriterier som rör samhällsansvar i offentlig upphandling. Man bör dock se till att småföretag och mikroföretag kan delta i upphandlingar på lika villkor och garantera dem ett hållbart deltagande.

29. Kommittén välkomnar Europeiska kommissionens strävanden efter att anpassa lagstiftningen om offentlig upphandling så att den motsvarar lokala behov. Europaparlamentet och rådet uppmanas att ytterligare beakta dessa behov samt små och medelstora företags behov.

30. ReK rekommenderar att man efterlyser förslag till åtgärder genom vilka man i upphandlingslagstiftningen kan öka möjligheterna för mindre, mer flexibla och socialt ansvarstagande aktörer. Det bör vara möjligt att betona kriterier som rör kvaliteten och arbetsförhållandena när man ingår avtal om offentlig upphandling, särskilt inom social- och hälsovårdsbranschen.

31. Kommittén anser att man i samband med offentlig upphandling måste stödja bildandet av partnerskap och nätverk. Upphandlingsprocessen bör inte vara alltför tung och invecklad och den bör inte kräva en ohanterbar mängd pappersarbete. Dessutom bör man undvika att enbart sträva efter att nå resultat så billigt som möjligt och ur ett kort perspektiv. Det viktigaste är att man uppnår de kvalitativa effekter som allmänheten förväntar sig.

Nya verksamhetsmodeller som behöver utvecklas och förslag till åtgärder som ökar den socialt ansvarsfulla företagsverksamheten:

Samhällsansvar som konkurrensfaktor

32. Man bör stödja åtgärder som hjälper företag att utveckla fler konkurrenskraftiga verksamhetsformer, produkter och servicepaket som baseras på samhällsansvar. Det gäller att utforma och genomföra en undersökning, som gör det möjligt att kartlägga kompetensen i regionen, dess utveckling och mätbara mål, samt att utbyta goda erfarenheter.

Användarvänlighet ur konsumentens perspektiv

33. Konsumenten bör ha möjlighet att lätt få information om socialt ansvarsfulla företag och deras produkter. Informationen bör vara tillgänglig i en form som lätt kan utnyttjas och spridas.

34. Insyn och öppenhet beträffande produktionsprocessens bakgrundsfaktorer är viktiga förutsättningar för att synliggöra samhällsansvaret. Terminologin bör vara enhetlig och tydlig och konsumenterna bör ha möjlighet att ge respons.

Ekonomiska incitament bör presenteras på ett begripligt sätt

35. Om ekonomiska eller andra incitament är knutna till socialt företagande, bör dessa presenteras på ett begripligt sätt. Förutsättningarna för verksamheten bör dock vara sådana att de i tillräckligt hög grad lockar till och uppmuntrar ansvarstagande verksamhet. Även mindre företag bör ha en reell möjlighet att fungera som sociala företag.

Utbildning

36. Man har hittills inte satsat tillräckligt på utbildning i socialt företagande. Ett hinder för utvecklingen kan vara att ledarna för sociala företag inte har ett entreprenöriellt förhållningssätt. I framtiden måste frågan om den sociala ekonomin därför betraktas ur två perspektiv: ett nutidsperspektiv – inom ramen för utbildningar – och ett framtidsperspektiv – inom ramen för högre utbildning. Om man gör sådana överväganden kommer man att kunna ge personalen rätt utbildning.

37. Utvecklings- och utbildningsåtgärderna bör planeras i samarbete med finansieringsparterna. Då kunde också humankapitalet utnyttjas vid utvecklingen av verksamheten i sociala företag.

Uppdatering av upphandlingslagstiftningen

38. Priset har fått en särskild tyngd i upphandlingen av offentliga tjänster och varor. Då tjänster och varor införskaffas är det fråga om mycket stora partier, vilket kan utestänga mindre företag från upphandlingen på grund av deras högre pris per enhet. Vid upphandlingen bör man i högre grad göra det möjligt att beakta hållbar utveckling. Dessutom borde det ordnas utbildning och handledning i hur man lämnar in anbud.

Ökad motivation för sociala företag

39. Man bör uppmuntra företagare till ansvarsfull verksamhet genom att anlita experter för olika verksamhetssektorer som ger information om olika praktiska åtgärder.

40. Dessutom upplever särskilt många små och medelstora företag att de lämnas utanför när nya bestämmelser och förordningar utarbetas. Företag bör erbjudas konkreta möjligheter att påverka och att bedöma konsekvenserna av olika åtgärder samt flexibla möjligheter till bland annat finansiering.

41. Det är också viktigt att hitta ett nytt sätt att utveckla prestationsförmågan, ansvarstagandet och öppenheten hos företaget för att förbättra möjligheterna att få finansiering.

⁽²⁾ Socialt ansvarsfull upphandling: En handledning till sociala hänsyn i offentlig upphandling. Europeiska kommissionen 2011.

42. Regionkommittén påpekar att den sociala ekonomin redan nu sysselsätter över 11 miljoner människor eller 6 % av den sammanlagda arbetskraften inom EU ⁽³⁾. Den omfattar organisationer som har en särskild juridisk status (kooperativa företag, stiftelser, föreningar och ömsesidiga bolag), av vilka många, med beaktande av ovannämnda särdrag, strävar efter sociala mål, samt sociala företag som är organiserade på traditionellt sätt som privatföretag eller aktiebolag.

43. Kommittén betonar att socialt företagande inte har fått det erkännande som det skulle behöva. Aktörer från olika regioner och olika länder har inte bildat nätverk i tillräckligt hög grad, vilket hämmar spridningen av god praxis, bildandet av partnerskap och uppkomsten av nya möjligheter.

44. Kommittén betonar särskilt att den inre marknaden behöver ny tillväxt som kommer alla till del med så full sysselsättning som möjligt som mål.

45. ReK anser att man bör överväga huruvida sociala företag kan spela en viktig roll i ekonomin om man till exempel ingriper i de offentliga produktionssätten. Socialt företagande kan fungera som en lösningsmodell för den reform av det offentliga servicesystemet som kommer att bli nödvändig i framtiden.

46. ReK önskar att man särskilt beaktar särdragen hos de sociala företagen i samband med offentlig upphandling. Detta bör dock inte snedvrider konkurrensen.

47. Kommittén stöder kommissionens åtgärder inom ramen för plattformen mot fattigdom och social utestängning ⁽⁴⁾ och inre marknadsakten ⁽⁵⁾, så att man kan stärka den territoriella sammanhållningen och finna nya lösningar på sociala problem, särskilt vad gäller bekämpningen av fattigdom och social utestängning.

48. Kommittén stöder tanken att sociala företag skulle kunna utgöra en egen företagskategori med egen företagsform som även kan ha andra mål än att sträva efter vinst för ägaren. Dessa företagskategorier skulle dock ha sina egna regionala och nationella prioriteringar.

49. ReK stöder kommissionens förslag om att utarbeta gemensamma principer samtidigt som man beaktar medlemsstaternas olika politiska, ekonomiska och sociala strategier samt de sociala företagens innovationsförmåga.

50. Kommittén framhåller att det sociala ansvarstagandet inte är något nytt för små företag. Funktioner som är karakteristiska för sociala företag förekommer redan nu i företag utan att de själva är medvetna om detta. Terminologin och begreppen kan dock vara främmande för dessa företag. Begreppen bör göras mer kända så att de kan utnyttjas i företagsverksamheten och användas för att styra den i rätt riktning.

51. Kommittén understöder åtgärder genom vilka man främjar kännedomen om sociala företag samt ökar synligheten och förståelsen för branschen. Informationen om sociala företag bör göras tillgänglig lättare och snabbare så att erfarenheter och bästa praxis kan spridas.

52. Kommittén stöder skapandet av ett flerspråkigt elektroniskt forum för informationsutbyte mellan sociala företag, företagskuvöser och företagskluster samt investerare som stöder socialt företagande, och som kan förenkla informationsspridningen och underlätta tillgången till stöd från EU-program. Innan forumet skapas bör samråd ske med berörda grupper.

53. ReK föreslår att man skapar förutsättningar för en harmonisering av förfarandena för projektfinansiering. När man måste ansöka om finansiering från flera olika finansiärer blir man också tvungen att sätta sig in i regelverket för dessa finansieringskällor eftersom stödkategorierna och omfattningen av stödet är olika beroende på den offentliga finansiären, projektets innehåll och den nationella lagstiftningen. Detta innebär att särskilt resurssvaga mindre aktörer har begränsade möjligheter att delta i projekt. Också förfarandena vid verkställande, tolkning och tillämpning av EU-finansieringen bör ägnas uppmärksamhet.

54. Kommittén stöder utvecklingen av sådana övergripande handlingslinjer och riktade program som kan stödja sociala företag och främja social innovation. Dessa åtgärder bör dock vidtas på ett sådant sätt att de inte förvränger konkurrenssituationen.

55. ReK påpekar att det är svårt för sociala företag att hitta finansiering för sin utveckling. Omfördelningen av vinsten och sysselsättningen av personer i missgynnad ställning ger ofta kreditgivare och eventuella investerare uppfattningen att sociala företag är särskilt utsatta för risker och att de är mindre lönsamma.

56. ReK stöder kommissionens förslag till åtgärder ⁽⁶⁾ genom vilka privata och offentliga aktörer skulle kunna uppmuntras att investera mer i dessa företag genom kapitalandelar eller lån, såväl genom sociala investeringar som genom ett europeiskt verktyg för stöd till finansiering av sociala företag.

⁽³⁾ CIRIEC (Internationella centrumet för forskning och information om den offentliga, sociala och kooperativa ekonomin), *The Social Economy in the European Union*, s. 48.

⁽⁴⁾ Meddelandet *Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: en europeisk ram för social och territoriell sammanhållning*, COM(2010) 758 final, 16.12.2010.

⁽⁵⁾ Meddelandet *Inre marknadsakten – Tolv åtgärder för att stimulera tillväxten och stärka förtroendet för den inre marknaden*, COM(2011) 206 final, 13.4.2011.

⁽⁶⁾ COM(2011) 681 final.

57. ReK stöder utarbetandet på europeisk nivå av en rättslig ram för inrättandet av nya typer av socialt ansvarsfulla investeringsverktyg.

58. Kommittén betonar att alla företag och stiftelser som sysslar med socialt företagande ska kunna vara verksamma på den inre marknaden. Därför bör man undvika att regelverket blir alltför mångfacetterat. Regelverket bör vara lätthanterligt och lätt att följa.

59. Regionkommittén stöder Europeiska investeringsfondens åtgärder⁽⁷⁾ som syftar till att under 2012 ta i bruk en tjänst för "eget kapital" (ESIEF⁽⁸⁾), avsedd för investeringar i fonder som syftar till att åstadkomma en social effekt. Särskilt i startskedet är det svårt att få finansiering.

60. ReK föreslår att man kartlägger en ny investeringspool för sociala företag samt överväger möjligheten att utforma en handlingsmodell för etablering av sociala företag som även omfattar de olika finansiärerna inom innovationssystemet. I samband med finansieringen bör rådgivning och handledning i investering och företagande ordnas, eftersom själva mångfalden av finansieringsförfaranden innebär problem för nya små aktörer när de utarbetar sina finansieringsansökningar. Det kan vara svårt att beskriva verksamheten och dess mål vilket försvårar möjligheterna att få finansiering.

61. ReK betonar att ett villkor för finansieringen dock bör vara att konsekvenserna noggrant utreds och att man förutsätter ansvarstagande verksamhet.

62. Kommittén föreslår att ett kvalitativt mål för utvecklingen av socialt företagande bör vara uppkomsten av nya innovationer och nya företag, som bidrar till att minska långtidsarbetslösheten och skapa nya bestående arbetsplatser och nätverk, särskilt när det gäller små företag.

63. Kommittén uppmanar till en mer omfattande utredning av möjligheterna att genom socialt företagande och därtill hörande utbildning skapa sysselsättningsmöjligheter för ungdomar som riskerar att bli utestängda samt huruvida deltagandet i social företagsverksamhet kan erbjuda dem arbete, erfarenheter och därigenom en väg ut ur arbetslöshet och in i arbetslivet.

64. ReK anser att man bör beakta möjligheten att överföra medelålders personers humankapital och tysta kunskap till yngre generationer genom att grunda sociala företag. Den ekonomiska krisen inom EU innebär att även många äldre, ännu helt arbetsföra personer hotas av uppsägning och utestängning. Genom EU-finansiering bör man också understödja mästare-gesäll-modellen inom ramen för socialt företagande. Kunskapsöverföringen från generation till generation skapar betydande

mervärde eftersom de äldre kan förmedla attityd och kunnande medan de yngre kan bidra med nya idéer och entusiasm. Mästare-gesäll-modellen fungerar alltså i båda riktningarna.

65. Kommittén stöder ökad information till äldre personer om fördelarna med socialt företagande i samband med det europeiska temaåret för aktivt åldrande 2012.

66. Kommittén rekommenderar att man för att utveckla kunskaperna i företagande och främja utbytet av kunnande erbjuder experthandledning, utvecklingstjänster, samarbetsseminarier och studiebesök som är ändamålsenliga för företagen och anpassade till deras olika behov.

67. ReK rekommenderar att man utvecklar tillräckligt långsiktiga strategier i stället för fragmenterad och projektbaserad verksamhet. En verksamhet som byggs upp steg för steg, med tydliga etappmål, är en grundförutsättning för lönsam affärsverksamhet inom socialt företagande.

68. Kommittén förespråkar upprättandet av partnerskap över branschgränserna, såväl tvärdisciplinärt som sektorsövergripande mellan olika organisationer. Vilka andra utvecklare bör man också engagera och vilka har redan förbundit sig att delta i verksamheten? Hur är det med andra projekt, program och nätverk i omgivningen, med vilka man kombinerar eller försöker kombinera verksamheten? På vilket sätt kan övriga projekt/finansiärer/investerare dra nytta av nätverk?

69. ReK stöder en kartläggning av god praxis och användbara modeller tillsammans med berörda aktörer. Europeiska sociala företag bör kartläggas och katalogiseras och man bör bedöma deras särdrag, ekonomiska modeller, ekonomiska tyngd, gränsöverskridande tillväxtpotential samt de juridiska verksamhetsformernas och skattesystemens innehåll och grunder. Redan befintlig information kan således utnyttjas, och genom att använda bästa praxis kan man bygga upp modeller för nya koncept.

Utveckling av en certifieringsbas för socialt företagande

70. I och med att företagandet får alltmer varierande former och antalet olika typer av företagare ökar behöver begreppet socialt företagande preciseras så att rättvisa beskattningsförfaranden, pensionslösningar och socialförsäkringskostnader kan genomföras på ett sätt som ökar sysselsättningen och olika möjligheter till affärsverksamhet i samhället.

71. Vi rekommenderar att en certifiering som bygger på vissa kriterier utformas för den regionala nivån samt att regionerna har ett nära samarbete och utvecklar partnerskap. Kommittén rekommenderar att specifika regionala aspekter ska ges utrymme i syfte att stödja ansvarsfulla företag både när det gäller innehållet och formen för erkännandet.

⁽⁷⁾ Europeiska investeringsbankgruppen.

⁽⁸⁾ *European Social Investment and Entrepreneurship Fund* (ESIEF), som skulle investera i 10–15 verktyg i medlemsstaterna.

Utbildning, handledning och mentorskap för fortlöpande utveckling

72. För att skapa förutsättningar för en gynnsam verksamhetsmiljö för sociala företag inom den sociala ekonomin behöver dessa företag en ny typ av ledarskap och expertis som åstadkoms genom ändringar i högskoleutbildningarna, utbildning och systematisk utveckling.

73. Att dra lärdom av erfarenheter, dvs. mästare-gesäll-perspektivet, rekommenderas också om man vill möjliggöra en effektiv användning av resurserna. En viktig faktor när det gäller att öka informationen är att samla in och sprida erfarenheter från sociala företagare som en längre tid har varit verksamma i branschen.

Beskrivbarhet och upprepbarhet

74. Det bör kartläggas i vilken omfattning arbetet och verksamheten bland aktörerna inom socialt företagande kan beskrivas och spridas samt hur man på basis av detta kan utveckla en attraktiv produktionsmodell som skulle sporra investerare att delta i utvecklingsarbetet och konsumenter att köpa mera.

Förebyggande av utestängning bland unga

75. Man bör satsa på sysselsättning och välbefinnande hos unga och personer som riskerar att bli utestängda genom att öka verksamhetsmöjligheterna och utveckla möjligheterna till socialt företagande. Ett "verksamhetskoncept" med låg tröskel kunde ge ekonomiskt stöd till arbete som förebygger social utestängning bland barn och ungdomar i syfte att utveckla och utöka nya typer av tjänster. Dessutom borde man erbjuda ungdomar möjlighet att ansöka om pengar till egna projekt och egen verksamhet.

76. Regionkommittén anser att man bör fästa uppmärksamhet vid att ett börsbolag inte kan bedriva verksamhet utan att stå under en medlemsstats kontroll.

77. Kommittén betonar behovet av att framför allt inrikta programåtgärderna på en konsekvensanalys.

78. ReK stöder flexibilitet i fråga om frekvensen och tidpunkten för offentliggörande av ekonomiska uppgifter för små och medelstora emittenter, och frekvensen för offentliggörandet bör vara ändamålsenlig.

79. ReK stöder åtgärder som förenklar de förklarande beskrivningarna i de delårsrapporter som krävs av små och medelstora emittenter.

80. Kommittén önskar att man särskilt beaktar bekämpning av diskriminering och jämställdheten mellan könen när man talar om sociala innovationer.

81. Kommittén uppmanar till en positiv attityd till en standardisering och förenkling av informationsspridningen. För tillfället är det besvärligt att få tillgång till finansiella upplysningar om börsbolag i hela EU eftersom de berörda parterna måste gå igenom 27 olika nationella databaser för att få tag i informationen.

82. ReK stöder utvecklingen av en ekonomisk miljö som är öppnare för kreativitet och innovation och som ökar förtroendet för företagsvärlden genom att förenkla administrativa förpliktelser och avlägsna hinder som medför svårigheter särskilt för små och medelstora företag.

83. Kommittén stöder utvidgningen av de ansvarstagande företagens roll i samhället och utvecklingen av en miljö där företagen uppmuntras att utveckla nya innovativa och ekonomiskt lönsamma projekt med social inverkan. Verksamheten bör vara lönsam och motiverande för företagen, och företagen bör beaktas i den operativa verksamheten redan från början.

84. ReK rekommenderar en parallell bedömning av flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen, som främjar social innovation och som går ut på att utnyttja kreativiteten i föreningar och sociala företag till att förbättra situationen för särskilt utsatta grupper och till att tillgodose sådana brådskande sociala behov som marknaden och den offentliga makten inte har uppfyllt, för att undvika överlappande verksamhet.

85. Kommittén rekommenderar en förenkling av redovisningsdirektiven så att det särskilt gagnar mindre företag. Redovisningsdirektiven bör innehålla rimliga och rättvisa krav som beaktar företagets storlek och bransch, bland annat vad gäller offentliggörande och värdering.

86. Kommittén tror att enklare krav för årsbokslut kan främja en affärsmiljö som gynnar företagsamhet och grundandet av företag. ReK har dock inte resurser att bedöma återverkningarna av kraven för årsbokslut och föreslår att Europaparlamentet anordnar en utredning på bred bas innan direktivet om årsbokslut träder i kraft.

87. ReK stöder förenklingen av nuvarande krav, dock på ett sådant sätt att man fortsättningsvis kan använda och jämföra boksluten.

88. ReK rekommenderar en förenkling av gränsvärdena för företag av samma storlek för att underlätta jämförelser och för att uppmuntra åtgärder som gör ekonomisk information jämförbar i hela EU.

89. Regionkommittén stöder målet att stifta lagar med respekt för subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen och vill säkerställa att de administrativa bördorna står i rätt proportion till de fördelar de medför.

90. ReK stöder inre marknadsakten⁽⁹⁾, som syftar till att förenkla verksamhetsvillkoren för små och medelstora företag, eftersom mer än 99 % av de europeiska företagen utgörs av sådana företag. I initiativet "Tänk småskaligt först" (Small Business Act) erkänns behovet att beakta de små och medelstora företagens specifika behov och att det även finns olika segment inom denna grupp. Förslaget strategi att i första hand tänka småskaligt gör dessutom att redovisningsordningarna kan passa olika företagsstorlekar.

91. Kommittén anser att man bör se till att medlemsstaterna inte ställer onödiga tilläggskrav. Detta kan bäst uppnås med en samordnad EU-lagstiftning. För medelstora och stora företag bör den finansiella rapporteringen bli mer jämförbar på EU-nivå eftersom sådana företag ofta är verksamma i hela EU och deras verksamhet berör intressenter på hela inre marknaden.

92. Kommittén stöder förslaget genom vilket G8-gruppens regeringar utfäste sig att införa lagstiftning om öppenhet alternativt att främja frivilliga standarder som kräver eller uppmuntrar att företag i olje-, gas- och gruvsektorerna redovisar de betalningar de gör till offentliga myndigheter. Europaparlamentet har dessutom lagt fram en resolution⁽¹⁰⁾ där dess stöd för rapporteringskrav land för land upprepas, särskilt när det gäller utvinningssindustrin.

Slutsatser

93. En viktig tyngdpunkt är åtgärder genom vilka vi kan styra, uppmuntra och hjälpa små och medelstora företag att inkludera flera socialt ansvarstagande perspektiv i sin verksamhet. Inom Europeiska unionen finns ungefär 24 miljoner små och medelstora företag. För EU:s framtid är det viktigt att vi uppmuntrar särskilt de unga till nydanade, ansvarsfull företagsverksamhet.

94. Genom rätt valda åtgärder främjas uppkomsten av nya företag och tillväxten i redan befintliga företag. Näringspolitiska åtgärder bör styras så att de stöder nätverksinriktade, socialt ansvarstagande, tillväxtorienterade, sysselsättningskapande och internationellt orienterade företag.

95. Genom att utveckla regionerna skapar man framtiden. Genom utvalda mål och förfaranden kan man bygga nytt, upprätthålla det gamla eller försöka anpassa sig till en föränderlig miljö. Det viktiga är att regionerna kan utveckla sin kompetens, utnyttja sina starka sidor, specialisera sig och bilda nätverk på regional, nationell och internationell nivå.

⁽⁹⁾ En översyn av redovisningsdirektiven föreslås i kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, april 2011, *Inre marknadsakten – Tolv åtgärder för att stimulera tillväxten och stärka förtroendet för den inre marknaden. Gemensamma insatser för att skapa ny tillväxt*, avsnitt 2.11. Finns tillgänglig på: http://ec.europa.eu/internal_market/smact/docs/20110413-communication_en.pdf#page=2.

⁽¹⁰⁾ Resolution 2010/2102(INI).

96. Det bör utredas hur det stöd som ges till företagen fungerar och hur ändamålsenligt det är. Med utgångspunkt i utredningen bör man sedan göra de ändringar som behövs, vilket också innebär besparingar i stödutgifterna. Nätverksarbetet bör utvecklas så att det stöder regionernas näringspolitik som helhet. Samtidigt utnyttjas regionernas potential, starka sidor och möjligheter allt effektivare. En sådan kartläggning innebär också möjligheter att öka samarbetet mellan centrala och perifera områden. Dessutom bör man effektivisera samarbete, partnerskap och nätverkssamarbete mellan regionerna.

97. Det bör också noga övervägas huruvida projektens omfattning och mångfalden av regler innebär att projekten leds av aktörer som är specialiserade på projektarbete, såsom kommuner, universitet, läroanstalter och olika slags utvecklingsbolag. Man borde fästa särskild uppmärksamhet vid mindre företags lika möjligheter att delta i projekt. Etablerade organisationer förfogar över större resurser att undersöka de olika krångliga stödreglerna och att utarbeta nödvändiga ansökningar, vilket mindre företag inte har kunskaper eller möjligheter till. Smidigare förfaranden som gynnar företagen kunde dock möjliggöra att projekt genomförs mera kostnadseffektivt.

98. Företagsformen socialt företag är för tillfället odefinierad. Om aktörerna i bakgrunden huvudsakligen är statliga tjänstemän och/eller större aktörer, kan företagare uppfatta socialt företagande mera som välgörenhet än som äkta uppmuntran till företagsamhet. Sådan verksamhet uppfattas som något främmande som inte hör hemma inom företagandet, och inte som en parallell verksamhetsform. Särskild uppmärksamhet borde fästas vid detta för att socialt företagande ska utvecklas.

99. De sociala företagens möjligheter att få information bör utvecklas och informationsförmedlingen förenklas. Från den största portalen bör det finnas en länk till daglig information som kan behövas. Informationssidorna bör länkas samman med varandra, och man bör tillämpa ett effektivt sätt att distribuera information, exempelvis via bulletiner, meddelanden om viktiga erfarenheter och ständiga uppdateringar.

100. Det gäller att komma överens om en prioritetsordning för de åtgärder som ska vidtas och att försöka hitta de bäst lämpade åtgärderna, teknikerna och metoderna för problemlösning inom de olika delområdena. Dessa metoder behöver identifieras och distribueras så att de kan användas av så många som möjligt.

101. Det gäller också att öka utvecklingsfärdigheterna på ett mångsidigt sätt, så att de gynnar företagarna. En viktig faktor är att samla in och dela med sig av erfarenheter från företagare som redan har arbetat inom sektorn. Inom Europa bör det finnas en vilja att bygga upp ett enhetligt EU där varje kompetent aktör är viktig och där var och en hjälps åt att finna en plats där han eller hon kan utveckla sin kompetens.

102. Ett mål är att stöda uppkomsten av nya koncept och påskynda tillämpningen av nya lösningar. Med hjälp av lämplig styrning kan man få ut nya lösningar på marknaden och samla erfarenhetsbaserad information genom lyckade och misslyckade försök. Så småningom får man bättre och mer funktionella modeller och information om konceptets effektivitet och effekter i olika länder samt om de svårigheter och problem som uppstår.

103. Genom experiment kan man väcka nytt intresse för företagande. Det finns gott om olika experimentområden, och med hjälp av lämplig styrning är det möjligt att begränsa riskerna till förutbestämda ramar. Vid pilotprojekt är det viktigt att man får ekonomiskt och informativt stöd för att generera lönsamma affärsidéer. Dessutom kan pilotprojekten fungera som inlärningsunderlag innan man tar de nya lösningarna i bruk.

104. Till sist rekommenderar vi att man satsar på planering och långsiktiga lösningar som framskrider steg för steg. I Europa behövs nytt mod att skapa ekonomisk tillväxt på ett socialt ansvarsfullt sätt och inom de ramar som miljön sätter. Åtgärder bör utformas för att förebygga utestängning, och dessa bör sträcka sig tillräckligt långt in i framtiden. Kortsiktiga projektorienterade åtgärder utan tydliga uppföljningsperspektiv bör undvikas. Vi rekommenderar fortfarande att man utarbetar detaljerade åtgärdsförslag och rapporter om samhällsansvar och socialt företagande så att man i högre grad kan verka för social stabilitet. Sammanfattningsvis vill vi betona den centrala betydelsen av utvecklingsarbete samt av att dela och utnyttja befintlig information och bästa praxis. Vi uppmuntrar en kartläggning av lyckade exempel och stöd för verksamhet som kan leda till framsteg.

Bryssel den 19 juli 2012

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV